

உ
கணபதி துணை.
எட்டுத்தொகையுள் முன்றாவதாகிய

ஐங் குறு நூறு ம்,

பழைய வுரையும்.

இவை,
தம்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய
உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,
சென்னப்பட்டணம் :

வைஜாபந்தி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சோபகிருதுஸ் ஆனிமீ
1903.

விலை ரூ. ௧௨.
Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.
 உ. பிழையும் திருத்தமும்.
 ஈ. முகவுரை. 1.
 ச. பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார் முதலியோர்களின் வரலாறு. 9.
 க. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார். 9.
 உ. ஓரம்போகியார். 10.
 ஈ. அயழவனார். 11.
 ச. கபிலர். 12.
 ரு. ஒதலாந்தையார். 15.
 கூ. பேயனார். 15.
 எ. புலத்துறைமுற்றிய கூடலாக்கிழார். 16.
 அ. யானைக்கட்சேயமாந்தரஞ்சேரலிநம்போதையார். 16.
 ரு. சூசீபத்திரம். 18.
 கூ. ஐங்குறுநூறும் கருத்துரையும்
 பழையவுரையும் க - கசஉ.
 எ. வேறு பழைய செய்யுட்கள். கசஈ - கசச.
 அ. பிரயோகவிளக்கம். கசரு - கருக.
 கூ. அரும்பதவகராதி முதலியன. கருஉ - களச.
 க. ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளகராதி. களரு - கஅ¹.

தூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநானூறு.

இ. வி. - இலக்கணவிளக்கவுரை.

இள - இளம்பூரணருரை.

இறை - இறையனார் கப்பொருளுரை.

உ - உரை.

உறுப் - உறுப்பியல்.

உயர் - உயர்காண்காலை.

எழுத் - எழுத்ததிகாரம்.

எ - து. - என்பது, என்றது.

ஐங் - ஐங்குறுதூறு.

ஐங், எழு. - ஐங்கிணையெழுபது.

ஐங், ஐம். - ஐங்கிணையம்பது.

ஒழி - ஒழிபியல்.

கட - கடவுள்வாழ்த்து.

கருத், கருத்து - கருத்துரை.

கலி - கலித்தொகை.

கள - களவழிநாற்பது.

கற் - கற்பியல்.

கார் - கார்நாற்பது.

கு - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறிஞ் - குறிஞ்சி.

குறு - குறுந்தொகை.

கோ - கோவில்தையாரிலம்பகம்.

சிங் - சிந்தாமணி.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிறுப - சிறுபஞ்சமூலம்.

சேனா - சேனாவரையருரை.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

ந - நச்சினூட்கினியருரை.

நற் - நற்றிணை.

நன். வி. - நன்னூல்விருத்தியுரை.

நாம - நாமகளிலம்பகம்.

நாத் - நாதகவிராயநம்பி ஆகப்பொரு

ளுரை.

நெய் - நெய்தல்.

பட் - பட்டினப்பாலை.

பதி - பதிசம்.

பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பது - பதுமையாரிலம்பகம்.

பரி - பரிபாடல்.

ப - னை. - பழையவுரை.

பா - பாலை.

பி - ம். - பிரதிபேதம்.

பிரயோ - பிரயோகவிவேகவுரை.

பு. வெ. - புறப்பொருள் வெண்பா

மலை.

புற - புறநானூறு.

பெருந்தி - பெருந்திணைப்படலம்.

பொரு - பொருளதிகாரம்.

பொருந - பொருநராற்றுப்படை.

மணி - மணிமேகலை.

மது - மதுரைக்காஞ்சி.

மரு - மருதம்.

மலை - மலைபடுகடாம்.

சொல் - சொல்லதிகாரம்.
 திணைமா - திணைமாலே நூற்றைம்பது.
 திணைமொ - திணைமொழியைப்பது.
 திரி - திரிகடுகம்.
 திருக் - திருக்குறள்.
 திருச் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
 திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 தும் - தும்பைப்படலம்.

மு - முற்றம்.
 முத் - முத்தியிலம்பகம்.
 முல் - முல்லை.
 மூ - மூலம்.
 யா - கா. - யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை.
 யா - வி. - யாப்பருங்கலவீரத்தியுரை.
 வி - விசேடவுரை.

— —

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
க க	க க	மகிழ்வென்	மகிழ்வென்
"	உ க	சொந்த	சொந்த
க க	க க	சோழரா	சோழனா
க க	உ உ	புன்னைப்	புன்னை
க க	க	இனாகொள்	இனாகொள்
"	க அ	மொழிய	மொழிப
ச க	உ அ	பாணற்	பாணற்
ச ச	க	விரும்புந்	விரும்புந்
ச அ	க க	மமமா	மமமா
ச க	ச	பெரி	பெரிதி
க க	"	னல்ல	நல்ல
க க	க க	முனைக்குந்	முனைக்குந்
"	க க	தப்பின்	தப்பின்
க க	க க	வாய்மைய	வாய்மைய
எ க	க	அறிபாமை	அறிபாமை
எ ச	க	யன்னைய	யன்னைய
"	க	பெய்மண	பெய்மண
எ க	க ச	மேன்றோட்	மேன்றோட்
அ க	ச	பொன்போல்	பொன்போற்
க க	க க	யுறையு	யுறையு
க க	எ	காணே	காணே
க க	உ	விடைபடு	விடைப்படு
க க	க க	பெருஞ்சிறை	பெருஞ்சின
க ச	உ ச	கபிலா	கபிலன்
க அ	க க	"	க ச க

மு க வு னி யு .

“சந்தனப் பொதியிற் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்

பரமா சாரியன் பதங்கள்

சிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

ஐங்குறுநூற்றென்பது, கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த நூல்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் மூன்றாவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கை யழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது; இத்தமிழ் நாட்டின் பழையகாலத்தின் நிலைபயையும் சிவசரித்திரங்களையும் புலப்படுத்துவது; பொருளிலக்கணத்தின் பகுதிகளாகிய அகம் புற மென்னும் இரண்டனும் அகத்தின்பகுதிகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. [அகபாவது, ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தந்தாமக்குப் புலனாக இவ்வா றிருந்ததெனக் கூறப்படாதநாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வா லேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம். இன்பம் பற்றி அகத்தேவிக மும் ஒழுக்கத்தை அகமொன்றது ஆகுபொயர். அகம் - உள்.]

இந்நூல், சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுளொன்றை முதலின்பெற்றுப் பின்னர் மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லையென்னும் ஐந்திணைகளுள் ஒவ்வொன்றற்குமுரிய ஒழுக்கங்களைத் தனித்தனி விவக்கும் அறுநூறு அகவற்பாக்களைக் கொண்டு முறையே ஐந்துவகையாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இதிலுள்ள பாக்கள் 106. இப்பாக்கள் ௩-அடிச் சிற்றெல்லை யையும் ௬-அடிப் பேரெல்லையையும் உடையவைகள்.

மருதமுதலிய ஐந்தினையொழுக்கங்களை, நற்றிணை முதலியவற் றிலுள்ள பாக்களைக்காட்டி லும் அடிவகாராபரையிற் குறைந்த நூறு

* எட்டுத்தொகைகளாவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்று அச்சுப்புத்தகத்தின் முகவுரையாலுணர்க.

2

முகவுரை.

நூறு பாக்களால் தனித்தனியே விளக்குகின்றமையின், இந்நூல் ஐங் குறுநூறென்று பெயர்பெற்றது.

இதற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாலும், முதனூறுகிய மருதம் ஓரம்போகியாராலும், இரண்டாநூறுகிய நெய்தல் அம்புவனாலும், மூன்றாநூறுகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், நான்காநூறுகிய பாலை ஓதலாந்தையாராலும், ஐந்தாநூறுகிய முல்லை பேயனாலும் இயற்றப்பட்டன. இதனை,

“மருதமே ராண்டோகி நெய்தல் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோதை மருத நூறு”

என்னும். வெண்பாவாலுணர்க.

இத் தொகையைத் தொகுத்தார் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்; தொகுப்பித்தார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார். இஃது, இந்நூலின் இறுதியிலிருக்கின்ற பழையவாக்கியத்தால் தெரிகின்றது.

ஓரம்போகியார் முதலிய ஐவரும் முறையே மருதமுதலிய ஐந்தினையுங்களையும் இனிது விளக்கிப் பாடுதலில் மிக்க பயிற்சியுடையவர்களாதலின், மருதமுதலிய ஒவ்வொருபகுதியையும் படிப்பவர்கள் அப்பொழுது அப்பொழுது அந்த அந்த நிலங்களில் உள்ள

பொருள்களைக் கண்டாக நுகர்பவர்களாகவேயாவார்கள்.

இதிலுள்ள அகவற்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன் பின்னும் தனித் தனியே கருத்துடையும் பன்மையுடையும் உள்ளன; சிலவற்றிற்கு இரண்டு கருத்துகளுமுண்டு. அக்கருத்துகளை இயற்றியவர்கள் நூலாசிரியர்களோ வேறு யாரோ யாதும் புலப்படவில்லை. தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்களுட் சிலவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியர் இக் கருத்துகளைத் தழுவாமல் வேறுகருத்துகளை எழுதி அவற்றிற் கேற்ப அச்செய்யுட்களுக்குப் பொருளும் விளங்க எழுதிக்கொண்டு போகின்றனர். இஃது இவ்வச்சப்புத்தகம் கசடு-ம் பக்க முதலிய வற்றி லமைந்துள்ள பிரயோக விளக்கக் குறிப்பை உய்த்துணரின், நன்கு விளங்கும்.

முகவுரை.

3

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் தொல்காப்பியம் அகத்திணையிய லில், “மாயோன்மேய” என்னும் நு-ம் சூத்திரத்தில், ‘முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே’ என நிலங்களுக்கு முல்லைமுதலாக முறை கூறினானும் அதில் ‘சொல்லவும் படுமே’ என்ற உம்மையால், இங்ஙனம் சொல்லாத முறையாலும் திணைகள் சொல்லப்படுமென்று அவர் அறிவுறுத்தின ராதலின், புலத்துரை” முற்றிய கூடலூர்கிழார் இந்நூலில் திணைகளை மருதமுதலாகத் தமக்கு வேண்டிய முறையாற் கோத்தாரென் றுணர்க. இக்கருத்தை, “உம்மை எதிர்முறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவுப்படு மென்பது பொருளாயிற்று; தொகைகளி லும் கீழ்க்கணக்குக்களிலும் இம்முறை பயங்கக் கோத்தவாறு காண்க” (தொல். பொரு அகத்திணையியல், நு-ம் சூ. உரை) எனவும் “இனி, ‘சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே’ என்றவழிச் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவுப்படு பென்று பொருள் கொண் டமை பற்றிப் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தலெனவும் கோத்தார்; ஐங்குறு நூற்றினும் நிறவற்றினும் வேறுபடக்கோத்த வாறு காண்க” (கலித்தொகை, கடவுள்வாழ்த்துரை.) எனவும் போந்துள்ள ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் வாக்கியங்களும், “சொல்

லிய முறையாற் சொல்லவும்படும்' என்ற உம்மை, பிறவாற்றினும் சொல்லப்படுமென்பதுபட நின்றலானும், பத்துப்பாட்டும், கலித்தொகையும், ஐங்குறுநூறும், சீழ்க்கணக்கும், * சிற்றடக்கமும் முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்களெல்லாம் வேண்டிய முறையான்வைத்தலானும் இவ்வாற்றான் எண்ணப்பட்டனவெனக்கொள்க" (அகத்திணையியல் சு-ம் சூ. உரை) என்னும் நூற்கவிராயநம்பி அகப்பொருளின் உரையாசிரியர் வாக்கியமும் வலியுறுத்துமாறாக.

இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் முறையே மலைநாட்டுப்புலவரும் மலைநாட்டரசருமாதலால், ஆதனவினியென்னுஞ் சேரனைத் தலைவனாகப்பெற்ற முதற்பத்தையுடைய மருதம் முதலிலும், தொண்டிப்பத்தையுடைய நெய்தல் மருதத்தின் பின்னும், மலைநாட்டரசர்களைப் பாடி மலைநாட்டிற் பெரும்பாலும் வதிந்து மலை

* சிற்றட்டமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

2

4 முகவுரை.

வளம் பாடுதலிற் புகழ்பெற்ற கபிலர் பாடிய குறிஞ்சி நெய்தலின்பின்னும் கோக்கப்பெற்றனவென்று இம்முன்றற்கும் ஒருவாறு முறை கூறலாயினும், பாட்டையும் முட்டையும் இவற்றின்பின்னர் முறையே அமையப் பெற்றதற்குக் காரணம் ஒருவாற்றினும் விளங்கவில்லை. [தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதோர் நகரம்; இதனை, 'கு'டுவென்றென்க. (ஐங். க: அ) என்பதனானாக.]

ஐங்குறுநூறுபோலவே ஐந்திணையொழுக்கங்களை மேற்கூறிய வாறு பாருபாடுசெய்து தொகுத்துத் தனித்தனியே கூறும் பழைய நூல்களுள் இப்பொழுது நெரிந்தவை வருமாறு:—

எட்டுத்தொகையுள் (இந்நூலையன்றிக்) கலித்தொகையும், பதினெண் சீழ்க்கணக்கினுள் ஐந்திணையப்பது, திணைமலை நூற்றையும் பது, திணைபொழியைப்பது, ஐந்திணையெழுபது, கைநகிலையென்பனவும், பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி முதலியனவும், பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்ற திணைமலை, சிற்றடக்க மென்பனவுமாம். இவற்றுள் சுற்றிலுள்ள இரண்டுநூல்களிலிருந்து சிலசில பாக்கள்

மட்டும் பழையவுடைகளிற் காணப்படுகின்றனவேயன்றி நூல்முழுவு
தும் காணப்படாமையின், அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் இப்பொழுது
எழுதக்கூடவில்லை.

மேற்கூறிய இலக்கிய நூல்களிலும் தொல்காப்பிய முதலிய
இலக்கண நூல்களிலும் திணைகளைச் கோத்துள்ளமுறை ஒருபடியாக
இருக்கவில்லை. அவை வருபாறு :—

ஐங்குறு நூறு	மரு	நெய்	குறிஞ்	பா	மூல்
கலித்தொகை	பா	குறிஞ்	மரு	மூல்	நெய்
ஐந்திணையம்பது	மூல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
திணைமாலே நூற்றைம்பது	குறிஞ்	நெய்	பா	மூல்	மரு
திணைமொழி யைம்பது	குறிஞ்	பா	மூல்	மரு	நெய்
ஐந்திணை யெழுபது	குறிஞ்	மூல்	பா	மரு	நெய்
கைக்கவியை	குறிஞ்	பா	மூல்	மரு	நெய்
மதுரைக்காஞ்சி	மரு	மூல்	குறிஞ்	பா	நெய்
பெருங்கதை	மரு	மூல்	குறிஞ்	பா	
தொல். பொருள் திகாவுரை	மூல்	குறிஞ்	மரு	நெய்	
இறையனாரகப்பொருளுரை	குறிஞ்	நெய்	பா	மூல்	மரு
நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருளுரை	குறிஞ்	பா	மூல்	மரு	நெய்
வீரசோழியம்	மூல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
மாதனகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	மூல்	மரு	நெய்
இலக்கணவிளக்கம்	குறிஞ்	பா	மூல்	மரு	நெய்

முகவுரை.

5

இந்நூலின் பழையவுடை பதவுடையுள்ளது; பொழிப்புடைய
மன்று; அகத்திணை நூல்களுக்கேயுரிய உள்ளுறையுடைய இறைச்சிப்
பொருள் முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் எழுந்தருளினக்கிச் சிலசில
இடத்துமட்டும் திரிசொற்களின் பொருளைப் புலப்படுத்திச் சிறு
பான்மை இலக்கணக்குறிப்பைப் பொருண்முடிபு
களையும் பெற்றுள்ளது. சங்க - ிப் பாடல்களுக்கு மேலுள்ளவற்றிற்குக்
கையெழுத்துப் பிரதியில் இவ்வுடை காணப்படவில்லை. இடையிடையே
சிலசில பாடல்களுக்குமிடில், அனுவாயம் கிடைத்தவனாயிற்
பாடல்களின் பொருள்களைத் தெரிந்துகொள்ளதற்கு இவ்வுடை மிகச்

சிறந்த கருவியாகவுள்ளது. இந்நூல் போலவே நலையா லும் பொருள் துணுக்கத்தாலும் இவ்வுணர்வுப் பிகப்பாசாட்டற்பாலது. இவ்வுணர்வு இல்லையாயின், இந்நூற் பாக்களிலுள்ள உன்னுறையுவுமமுதலியனவும் மற்ற அருமை பெருமைகளுள் நன்கு புலப்படா. இவ்வுணர்வாசிரியர் இன்னொரென்பது ஒருவாற்றினும் விளங்கவில்லை. ஆனாலும் நலையை உற்றுநோக்கின், இவர் போராசிரியர், நர்சிணர்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலியவர்களுள் ஒருவரோ அவர்களைப்போன்ற வேறு யாரோவென்று ஊகிக்கப்படுகிறார்.

இந்நூலின் நயம், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், இறையனார் கப்பொருள், நாதகவிசாயநம்பி அகப்பொருள் முதலிய நூல்களை உணர்ப்புடன் பன்முறை ஆராய்ந்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும்; நலையும் தெற்றென விளங்கும்.

பழைய உரையில்லாத செய்யுட்களுக்கு உன்னுறையுவும முதலிய வற்றைப் புலப்படுத்தி ஏதோ ஒருவகையாக உரையெழுதி இதனுடன் பதிப்பிக்கலா மென்ற விருப்பம் சில அமயம் எனக்கு நிகழ்ந்ததுண்டு; நிகழ்ந்தும் இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் * நன்று நோக்கும் பொழுது உண்டாகிய அச்சம் அன்னிருப்பத்தை அடியோடே மாற்றி விட்டது. இந்நூல் முழுமைக்கும் நான் எழுதிவைத்த அரும் பதவுரையை இதனுடன் பதிப்பியாமைக்குக் காரணமும் இதுவே.

சிலசில இடத்து மூலமட்டும் தனியேயுள்ள பிரதிகளின் பாடம் வேறுகவும், இந்நூற் பழைய வுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறு

* இவ்வரிய உணர்ப்பிரதியைத் தந்த உ.பகாரி, ஆழ்வார்திருநகரி, தே. லக்ஷ்மணசுவரையாவர்கள்.

6

மு க வு ளா.

கவுப், மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் நர்சிணர்க்கினியர் முதலியோர்கள் கொண்டபாடம் வேறுகவும் அவ்வப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டன. அவை ஒருவாறு தொகுத்துப் பிரதிபேதமாக அவ்வப்பாக்களின் கீழே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பித்திருத்தலால், அவற்றுட் சில பாடபேதங்களுக்கு மட்

மும் பொருள்கள் புலப்படா.

இந்நூலின் ௧௨௬, ௧௩௦ - ம் செய்யுட்கள் ஒருபிரதியிலும் காணப்படவில்லை. ௧௧௯, ௧௩௦ - ம் செய்யுட்களின் இரண்டா மடிகளின் ரீர்கள் குறைந்துள்ளன. அவற்றை ஒரு பிரதியானும் நிரப்பக் கூடவில்லை.

மூலம், கருத்துரை, பழையபுரா என்னும் இம்மூன்றனும் எழுத்துக்கள் சிதைந்துபோனதாகத்தல் (.....) இவ்வொற்றைப் புள்ளி நிராகள் அடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

சில சொற்கள் பின்னுள்ளவாறு இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணப்பட்டன.

அடிம்பு (=அடம்பு)

அனுமை (=அணிமை)

அலம்வருதல் (=அலமருதல்)

அற்சிரம் (=அச்சிரம்)

இற்றி (=இத்திரம்)

கலிழ்தல் (=கலிழ்தல்)

குருசில் (=குரிசில்)

தடக்கம் (=தொடக்கம்)

தடங்கின்று (=தொடங்கின்று)

கெருளை (=கெருளை)

பஞ்சாய் (=பைஞ்சாய்)

பழுசி (=பழுளி)

வல்லினை (=வல்லினை)

வேணும் (=வேண்டும்.)

கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேடுதல், எழுதுவித்தல், ஒப்பு நோக்குதல், ஆராய்தல் முதலியவைகள் முடிவில் இன்பத்தை விளைவிப்பனவாயினும், எதுவும் தக்க பொருளுதவியின்றி நடைபெறுதலுக்காலத்தில், அவைகளே அப்பொழுது அப்பொழுது பலவகையான துன்பத்தைவிளைவிக்கின்றன; “அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க், கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு” என்பது பொய்யாமொழியன்றோ. ஒரு பழைய நூலைப் பதிப்பித்தற்குரிய உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் காலச்செலவிலும் அதனை ஆராய்தற்குரிய உழைப்பும் பொருட்செலவும் காலச்செலவும் மிக அதிகமென்பதைப் பழகியவர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

முகவுரை.

7

திரிசிரபுரம் மகா சித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய கண்மணிபோன்ற முநன் மாணுக்கரும் பாடஞ்சொல்லுதல், செய்யுள்செய்தல், நூலாராய்தல் முதலியவற்றில் அவர்களைப் போன்

றவரும் முன்பு கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட்காலேத் தமிழ்ப்பண்
 டிதராயிருந்தவரும் வேறுகவலையின்றி ஆலாராய்ச்சியையே செய்து
 கொண்டு காலங்கழிக்கும்படி வற்புறுத்திக்கூறி அன்வாரேயான் நடத்
 தற்குக் கரும்புதின்கக் கூலி கொடுத்தாற்போலத் தம்முடைய அரிய
 வேலையை அன்புடன் எனக்கு எளிதாக்கிடக்கச் செய்வதும் “இர
 ந்துபுன் மாக்கடமை பென்றுந் துதியா, வரந்தாவென் முன்னின்ற
 வள்ள” லுமாகிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ - தியாகராசசேட்டியா
 ரவர்களுடைய அன்புடைமை எழமையும் மறக்கற்பாலதன்று.
 அவர்கள்செய்த மேற்கூறிய அரியவுதவியில்லையேல் எனக்கும் பழைய
 தமிழ்நூலாராய்ச்சிக்கும் இக்காலத்தில் பாநோரியையுமின்றென்பது
 கிண்ணம். ஆதலால், இனியதும் அரியதுமான இந்நூற்பதிப்பை
 அவர்களிடத்துள்ள நன்றியறிவிற்ரு அறிஞறியாக அவர்கள்பெயர்க்கு
 உரியதாக்குகின்றேன்.

இவ்வரிய பழையநூலைப் பதிர்ச்சித்தலிற் பெரும்பாலும் எனக்கு
 மனக்கவலை யுண்டாகாதவண்ணம் கும்பகோணம் காலேத், சரித்திர
 உபந்யாசைராகிய ம-ந-ர-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமையரவர்கள். M. A.
 வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் நாமே வலிந்து நல்ல அமயத்திற்
 பொருளுதவிபுரிந்தார்கள்; “செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்,
 வானகமு மாற்ற வரிது.”

இந்நூலை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் சலிப்பின்றி
 உடனிருந்த ஒப்பநோக்குந்முதலிய பல்வகை உதவிபுரிந்த
 தமிழ்ப்பாஷாபியானிகளும் வித்துவான்களுமாகிய பழைய அன்பர்
 களுள் கும்பகோணம் உவுண்ணைஸ் கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய
 பின்னத்தூர் ம-ந-ர-ஸ்ரீ ஸாராயணஸாமிஐயரவர்கள் செய்த பேருதவி
 மிகச்சிறந்தது.

இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பெற்றுவிற்றவேறி ச-மாதங்களுக்கு மேற்
 பட்டும், இடையிடையே நேர்ந்த நோய்த்துன்பங்களாலும் சில முட்
 டப்பாடுகளாலும், இதுவரையிற் டூர்த்திசெய்து வெளிப்படுத்தக்
 கூடவில்லை.

இந்நூலின் பெருமையையும் எனது சிறுமையையும் நன்குணர்ந்தவிவேகிகள் இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் அன்புடன் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இப்படியே யான் எண்ணிய ஒவ்வொரு காரியமும் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேறும்படி திருவருள் சுரக்கும்வண்ணம் எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுளைச் சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்கின்றேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

மூலமும் கருத்துரையுமுள்ள பிரதிகள்.

திருவாவடுறை யாதீனத்துப் பிரதி க
ம-நா ஈ-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U. ,, க

திருமயிலை வித்துவான்.

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ,, க

மூலமும் கருத்துரையும்

பழையவுரையுமுள்ள பிரதி:

ஆழ்வார் திருநகர்,

,, தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் பிரதி க

இவைகளன்றி ஒப்பநோக்குதற்கு இடையிடையே கிடைத்த அபூர்த்தியான பிரதிகள் சில.

மேற்கூறிய யாவும் மிகப் பழமையான பிரதிகளே.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் முதலியோர்களின் வரலாறு.

க. பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

இந்நூலிற் கடவுள்வாழ்த்தியற்றிய இவர் கடைச்சங்கப் புல
வர்களுள் ஒருவர்; உணர்நடை இயற்றாதலிலும் செய்யுள்செய்தலிலும்
மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவர்பிறந்தஇடம் தொண்டைநாடு. இது,

“சீருறும் பாடல்பன் னீரே யிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு
வீர்தஞ் சங்கப் பலகையி லேற்றிய வித்தகனார்
பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண்
மாருகம் பூவின் பணம்வீ சிடுந்தொண்டை மண்டலமே”

என்னும் தொண்டைமண்டலசதமச்செய்யுளால் விளங்குகின்றது.

திருவள்ளுவமாலையில், “எப்பொருளும் யாடும்” என்னும்வெ
ண்பா இவர் இயற்றியதாகத்தெரிதலால், இவர்காலம், உக்கிரப்பெரு
வழுதியார்காலமென்றும் அஃது இற்றைக்கு ௧௮00 அல்லது ௨000-
வருஷத்திற்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாமென்றுக் தோற்றுகின்றது.

பெருந்தேவனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். இஃது இவரியற்றிய
பாரதச்செய்யுளைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் மேற்
கோளாக எடுத்துக்காட்டும் இடங்களில் நச்சினர்க்கினியர், “இச்செய்
யுள் பெருந்தேவனாரியற்றியது” என்று புலப்படுத்தியிருந்தலால்
துணியப்படுங். பாரதத்தை (உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
ளாக) இயற்றியதனாற் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரென்றும் இவர்
வழங்கப்படுவர்.

இவரியற்றிய கடவுள்வாழ்த்துக்களுள் ஐங்குறுநூறு, அகநானூ
று, புறநானூறு, இவைகளிலுள்ளவைகள் சிவபெருபாண்டுகளாக
வும், நற்றிணையிலுள்ளது திருமால்துதியாகவும், குறுந்தொகையிலுள்

வது முருகக்கடவுள் துதியாகவும் உள்ளனவாதலாலும், பாரதவெண்
பாவில் இவர் விநாயகக்கடவுளைத் துதித்திருத்தலாலும் இவருடைய
கடவுள்வழிபாடும் கொள்கையும் இன்னவெனத்துணிந்து சொல்லக்
கூடவில்லை.

10

ஓரம்போகியார்.

இவரியற்றிய கடவுள்வாழ்த்துக்கள் நற்றிணைமுதலிய தொகை
நூல்களின் முன்னர் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும், ஐந்தாமறையாகிய
பாரதத்தை இவரியற்றியிருத்தலும் இவருடைய முதன்மையையும்
கல்விப்பெருமையையும் தெரிவிக்கின்றன.

பாரதவெண்பாவில் இடையிடையே அரசனொருவன் இவரார்
பாராட்டப்படுகிறான். அவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

இவரியற்றியநூல் பாரதவெண்பா. தொகைநூல்களிற் கடவுள்
வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ஐந்தாம் [நற். குறு. ஐங். அகநா. புற.], நற்றி
ணையில் ஒன்றும், அகநானூற்றில் ஒன்றும், திருவள்ளுவமாலையில்
ஒன்றும் ஆக எட்டு வேறு தனிச்செய்யுட்கள் இவர்க்கெனவாக
இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

உ. ஓரம்போகியார்.

இந்நூலின் முதல்நாளுகிய மருதத்தைப் பாடிய இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்பெயர் ஓரம்போதியொன்றும், ஒரேப்போகியொன்றும், ஒன்னொழுவொன்றும் பிரதிகளில் வேறு பட்டுக்காணப்படுகின்றது. இவர் மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளக்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர்; தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களாலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனாகின்றன. இவரியற்றியவைகளாக நற்றிணையில் இரண்டும், குறுந்தொகையில் நான்கும், ஐங்குறுநூற்றில் நூறும் (மருதம்), அகநானூற்றில் ஒன்றும், புறநானூற்றில் ஒன்றும் ஆக நூற்றெட்டுப்பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், கடுக - செய்யுட்கள் மருதத்திணையின் வளத்தையே கூறுவனவாகவுள்ளன.

இவராத் பாடப்பட்டோர்கள் ஐவர். அவர்களில் முடிமன்னர் மூவர்: க. சேரமான்களில் ஆதனவீனியென்பவன்; உ. வெல்போர்ச்

* இப்பெயர்முதலியன உள்ளஇடங்களை இப்புத்தகத்தில் அரும்பத அகராதியிற்காண்க.

அம் மு வ ன ன்.

11

சோழன், கடுமான்கிள்ளி. க. பாண்டியன். (நிச, நிநி.) கோடையாளிகள் இருவர்: க. வீராஅன். உ. மத்தி.

இவர்பாடலில் வந்துள்ள ஊர்கள் நான்கு: க. தேனூர், உ. ஆழமர், ஈ. இருப்பை, ச. கழார்.

நதிகள் இரண்டு: க. காளி, உ. வையை.

குறை ஒன்று: திருமருநந்துறை (மருநந்துப்பெருந்துறை.)

விழவு ஒன்று: வந்திரவீரல்.

விரதம் ஒன்று: தைத்திங்கள்நில் நீராடல்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பாகமாகிய நெய்தற்றிணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; இவர்பெயர் இடுகுறியோ காரணக்குறியோ யாதும் புலப்படவில்லை. நற்றிணை கூடி-ம் செய்யுளிலும் புறநானூறு உருக-ம் செய்யுளின் பின்னுள்ள வாக்கியத்திலும் மூவனென்று ஓர் உபகாரியின்மையர் வந்திருத்தலால், மூவனென்று பெயரொன்று பண்டைக்காலத்தில் வழங்குவதென்று தெரிகிறது. இவர் நெய்தற்றிணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். தமிழ்நாட்டரசர்களுள் சேரன் பாண்டியன் என்னும் முடியுடைவேந்தர் இருவராலும், திருக்கோவலூரையாண்ட காரியென்னும் வள்ளலாலும் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். சேரநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய தொண்டிருகமும், அந்நாட்டின்கண்ணதாகிய மாந்தைநகரமும், பாண்டிநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய கோற்கைநகரமும், நடுநாட்டின்கண்ணதாகிய கோவலூரும் இந்நூலிலும் பிற தொலை நூல்களிலும் இவரார்ப்பாராட்டப்பெற்றிருத்தலின், இவர் அந்நகரங்களில் மிகப்பயின்றவரென்றும் இவர்காலத்தில் அவைகள் மிக விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றுத் தெரிகின்றன. அகநானூறு கூறு - ம். செய்யுளிற் பெண்ணையாறு இவரார் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவரியற்றியவைகளாக நற்றிணையில் கடி-ம், குறுந்தொகையில் கக-ம், ஐங்குறுநூற்றில் நூறும் (நெய்தல்), அகநானூற்றில் சு - மாக கஉஎ - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. நற்றிணைமுதலிய

3

12

க பி லர்.

ஏனைத் தொகை நூல்களிலுள்ள உஎ-பாடல்களிலும் நெய்தற்குரியன பல.

ச. க பி லர்.

இந்தாலின் முன்றாறுகளிய குறிஞ்சித்திணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; [இப்பெயரையுடைய புலவர்கள் சிலருள்.] குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவற்றை இவரியற் றிய செய்யுட்கள் பலவும் புலப்படுத்தும். இவர்பிறந்த ஊர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவாரூர். இது, * திருவாலவாயுடையார் திருவிளை யாடற்புராணத்தில் உள-வதாகிய குதிரையிடுஞான உபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள † “நீதியார் மதுக நீழ் நெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பணுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொல் னுளங்கக் காட்டும், வேதநா யக னார் வாழும் வியன்றிரு வாத லுரால்” என்னும் ௪ - ம் திருவிருத்தத் தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூறு ௨௦௦.—“யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்”, ௨௦௧.—“யானே, தந்தை நோழ னிவரென் மகளிர், அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே” எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், ௧௨௬.—“புல னழுக் கற்ற வந்த னான” என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறிய செய்யுளும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

வேள் பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்க ளத்துப் புலவருமாக இவர் விளங்கினார். தமிழ்நாட்டு முவேந்தரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லரினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோ டும் அவன்மலையைச் சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப்பாடினர்; [அவ்

* பழைய திருவிளையாடற் புராணம்.

† “நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின், கோடேய்க் கும்மே வாடினோ பைந்தலைப், பாதர் மனைதொறு முணங் குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே.” இச்செய்யுள், தமிழ்நாவலர் சரி ஐதயிற்கண்டது.

வருமைச் செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்.] அவன் இறந்த பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற் புலம்பி, அவன்புதல்வியை அழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும் பாடி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களை வேண்டி, மறுத் தமை கண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளினைப் பார்ப் பார்ப்படுக்துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக் கழித்தனர். ஆரியவர சன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை அருளிச் செய்தனர். சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடி நூறு யிரங்காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாமுர் பரிசி லாகப்பெற்றனர். பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ் சிப்பாட்டும், பதினென்றிழக்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னொற்பதும் இவர் இயற்றிய நூல்கள்.

இவருடைய செய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய வுராகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டி' என்னும் வாக்கியமே இதனைவலியுறுத்தும.

இவரருளிச்செய்தனவாக உரு-பாடல்தன் இப்பொழுதுகிடைக்

கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள், நற்றிணையில் ௨௦-ம், குறுங் தொகையில் ௨௬-ம், ஐங்குறு நூற்றில் ௧௦௦-ம் (குறிஞ்சி), பதிற்றுப்ப த்தில் ௧௦-ம், அகநானூற்றில் ௧௬-ம், புறநானூற்றில் ௩௧-ம், பத்துப் பாட்டினுள் ௧-ம், "நெட்டிலையிருப்பை" என்பது ௧-ம் ஆக ௨௦௮. வெண்பா, திருவள்ளுவமொழியில், "தினையளவு" என்பது ௧-ம், இன் னொற்பதுவின பாக்கள் ௪௧-ம் ஆக ௪௨.

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் இருநூற்றெட்டினுள் குறிஞ்சித் திணையைச் சார்ந்தவை கருதி.

இவருடைய வாக்கில் விராயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக் கின்றன. இதனால், இவர் சமயக்கோட்பாட்டில் பாரதம்பாடிய

பெருந்தேவனுடையோன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதிநூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும், நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து அடு - “அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய,

14 க பிலர்.

மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, ணவலை கூராக் கவலையி னெஞ்
சின, னனவிற பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” எனப் பெருங்குன்றார்
கிழாரும், புறநானூறு, நூ - “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபி
லன்” எனப் பெருந்திலிளங்கீரனாரும், கஉச - “புலனழக் கற்ற வந்த
ணுள, விரந்திசென் மார்க்கட் கினிவிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப்
பாடினன்”, கஉச - “பொய்யா நாவிற கபிலன்” என மாறோக்கத்து
நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப் பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக்
காப்பங்களின் தூய்மையும், அறம்புரி கொள்கையும், பெரும்புலமையு
ம், அன்புடைமையும், நட்பின் பெருமையும் நன்குவிவங்குகின்றன.

இவரார் பாட்டப்பட்டோர்: அஃதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேர
மான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்
காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக் கோப்பெரும்பேகன்,
மலைபன் என்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்
காணம் என்பவைகள் இவரார் பாசாட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவை
கள் இவர்காலத்தில் மிக விளக்கமுற்றிருந்தன வென்றும் இவர் பழ
கிய இடங்களுள் தோன்றுந் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை என்பவைகளை இவருடைய
செய்யுட்களிற் பெரும்பாலான நன்கு புலப்படுத்தும்.

கக-ம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிசட்டை
மணிமலை, சிவபெருமான் திருவிசட்டை மணிமலை, சிவபெருமான்
திருவந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த
கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்;
திருவாலவா யுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள இடைக்
காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடலில் கஉ-ம் திருவிருத்தச்

தில், “எனையந் தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளை யிட்டருளியதாகக் கூறியிருத்தல் காண்க.

பழைய இலக்கணவுரைகளில் ‘கபிலபாணர்’ என்று வழங்குகிற தொகைநிலைத்தொடரை உற்றுநோக்குங்கால் சங்கப்புலவர்களுள் பரணரென்பவருக்கு இவர் சிறந்த நட்பினரென்றும், மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில் வந்துள்ள “பின்னரில் கபிலன் நோழன் பெயரிடைக் காட னென்போன்” என்னுந் திருவிருத்தத்தால் ஒதலாந்தையார். 15

இடைக்காடருக்கு இன்றியமையாத தோழரென்றும் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகைநூல்களிற் காணப்படும் தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

டு. ஒதலாந்தையார்.

இந்நூலின் ஐந்தாநூறாகிய முல்லைத்திணையப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். (ஆதன்தந்தை பென்பது ஆந்தையென்று மருவியதென்பது பழைய உரையாசிரியர்களுடைய கொள்கை.) பாலைத்திணையிலேயே மிகப்பயின்றவர்; அதனியல்பை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவரையற்றியனவாகக் குறுந்தொகையில் ௩ - ம், ஐங்குறுநூற்றில் ௧௦௦ - ம் (பாலை), ஆக ௧௦௩-செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் ௧௦௨-செய்யுட்கள் பாலைவினியல்பைச் சூறுவனவாகவிருத்தல் இவர் பாலை பாடுதலில் வல்லுரென்பதை வலியுறுத்தும்.

சு. பேயனார்.

இந்நூலின் ஐந்தாநூறாகிய முல்லைத்திணையப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; முல்லைத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அத்திணைவளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். மற்றுந்தொகைகளுள்ளே குறுந்தொகையில் ௩-ஆக

வற்பாக்கள் இவர் செய்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், நட்செய்யுட்கள் முல்லைத்திணையைக் குறித்தனவே. இதனால், இவருடைய பயிற்சியும் ஆற்றலும் புலப்படுகின்றன. இவரியற்றிய செய்யுட்கள் மேற்கூறிய கால-என்றே இப்பொழுது தெரிகின்றது. பேயனென்றும் பேயாரென்றும் இவர்பெயர் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தியுறையில்,

* “கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
கரைத்திருந்த சாந்தைத்தொட்டப்பேய்
மறைக்குமோ மாட்டாது மற்றுந்தன் கையைக்
குறைக்குமாய் கூங்கத்தி கொண்டு”

* இவ்வெண்பா, மிக்க வேறுபாட்டுடன் கம்பர்பாடியதாகத் தனிப்பாடற்றிரட்டிற் காணப்படுகின்றது; ‘கூங்கத்தி’ என்றும் பாடம்.

16

கூடலூர் கிழார்.

என்னும் வெண்பாவை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய அந்நூலுடையாசிரியர், “இது பூதத்தாரும் காரைக்காற்பேயாரும் பாடியது (காரைக்காற் பேயம்மையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு); இதுவும் இரண்டாமடி குறைந்துவந்தது கண்டுகொள்க” என்று எழுதியிருத்தலாற் காரைக்காற்பேயாரென்று ஒருவர் பண்டைக்காலத்திற் பாடும் வன்மையுள்ளவராக இருந்தாரென்றுமட்டும் தெரிகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் புலப்படவில்லை.

எ. புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர் கிழார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தாஞ்சோலிருப்பொறையாசின் வேண்டு கோளின்படி இந்நூலைத் தொகுத்தோராகிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; மலைநாட்டின் கண்ணதாகிய கூடலூரின் பிறந்தவர்; வேளாளர்; கூடலூர்கிழாரென்பது இவரது இயற்பெயர். மேற்கூறிய அரசரால் மிக ஆதரிக்கப் பெற்றவர். அவரிற்ற பின்பு ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது மிகவருந்திப் புலம்பினர். இவர் வருந்திப் புலம்பிய செய்யுள் புறநானூறு, உடக-வது. சேரநாட்டின்கண்

ணதாகிய மாந்தையென்னும் நகரம் இவ்வாற் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றிபனவாகக் குறுந்தொகையில் கூ - செய்யுட்களும் புறநானூற்றில் ஒருசெய்யுளும் காணப்படுகின்றன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்காஞ்சியை அருளிச்செய்த மதுரைக் கூடலூர்கிழாரென்பவர் வேறு, இவர் வேறு. இவர்காலத்துப் புலவர்கள் குறுங்கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கிரைரென்பவர்கள். இவர் பெயர் கூடலூர்கிழாரெனவும் வழங்கும். சான்றோரற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் 'புலத்துறைமுற்றிய' என்னும் அடைமொழி இவருடைய நாளாய்ச்சியின் மிகுதியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அ. யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்.

புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார்க்கொண்டு இந்நூலைத் தொகுப்பித்தோராகிய இவர் சேரநாட்டரசர்; சேரபரம்பரையிற் பிறந்தவர்; மகாவீரர்; பெருவண்மையுடையவர்; செங்கோலி
மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார். 17

னர்; யானையினது பார்வைபோலும் பார்வையையுடையவர்; கொல்லி மலைக்குத் தலைவர்; விளங்கிலென்னுமுநுக்குப் பகைவரான் வந்து துன்பத்தைத் தீர்த்தவர்; கபிலருடைய நண்பர்; கடற்கரையிலுள்ள தொண்டியென்னும் நகரத்தை ஆண்டவர்; ஒருகாலத்துப் பாண்டியன் தலைபாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனோடு போர் செய்து அவனாற்பினிப்புண்டிருந்து வலிதிற்போய்ச் சிங்காதனத்தி லேறிக் குறுங்கோழியூர்கிழாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றார். சேர முன் இராயகுயம் வேட்ட பெருநற்கின்னியோடு போர் செய்தவர்; இவர் பெயர் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், மாந்தரம் பொறை

யெனவும் தொகை நூல்களில் வழங்குகின்றது. பரிமேலழகர் ஈசுநி-ம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவருடைய பெயரை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிப் பொருளெழுதி விளக்கியிருக்கிறார்; சேரபரம் பனாயில் மாந்தரனென்று ஓராசன் மிக்க புகழ்பெற்றவனாக இருந்தான் என்று பதிறுப்பத்தால் தெரிகின்றது. இவருடைய பெயர்த்தலையில், 'கோச்சேரமான்' என்ற அடைமொழி இல்லாமலிருத்தலின், இவர் இந்நூலைத் தொகுப்பிக்குங் காலத்தில் இளவரசராக இருந்தாரென்றும் தொகுப்பித்தபின்பே முடிபுனையப் பெற்றாரென்றுத் தெரிகின்றன. [கோவென்பது பண்டைக் காலத்தில் முடிபுனைந்தபின்பு குடிப்பெயரோடு கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்; கோச்சேரன், கோச்சோழன், கோப்பாண்டியன் என்பவற்றாலுணர்க.] இவரிடந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்புலம்பிய கூடலூர்கிழாருடைய "ஆடிய லழற்குட்டம்" என்னும் செய்யுள் இவருடைய அருமைக்குண விசேடங்களை இனிது புலப்படுத்தும்; (புறநானூறு. ௨௨௬.) இவரைப் பாடிய புலவர்கள் குறுங்கோழியூர்கிழார், பொருந்திலிங்கிரனர், கூடலூர்கிழார். இவர்களுள் இவரிடந்த பின்பு மிருந்தவர் கூடலூர்கிழார்.

குசீபத்திரம்.

ஐங்குறுநூறு.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. மருதம். க.

க. வேட்கைப்பத்து.

உ. வேழப்பத்து.

க. கள்வனப்பத்து.

ச. தோழிக்குரைத்தபத்து.

ரு. புலவிப்பத்து.

க. தோழிகூற்றுப்பத்து.

எ. கிழத்திகூற்றுப்பத்து.

அ. புனலாட்டுப்பத்து.

க. புலவீராயபத்து.

க 0. எருமைப்பத்து.

உ. நெய்தல். ருரு.

க க. தாய்க்குரைத்தபத்து.

க உ. தோழிக்குரைத்தபத்து.

க க. கிழவற்குரைத்தபத்து.

க ச. பாணற்குரைத்தபத்து.

க ரு. ஞாழற்பத்து.

க சு. வெள்ளாங்குருகுப்பத்து.

க எ. சிறுவெண்காக்கைப்பத்து.

க அ. தொண்டிப்பத்து.

க க. நெய்தற்பத்து.

உ 0. வளைப்பத்து.

ரு. குறிஞ்சி. கஉ.

உ க. அன்னாய்வாழிப்பத்து

உ உ. அன்னாய்ப்பத்து.

உ க. அம்மவாழிப்பத்து.

உ ச. தெய்யோப்பத்து.

உ ரு. வெறிப்பத்து.

உ சு. குன்றக்குறவன்பத்து.

உ எ. கேழற்பத்து.

க

ரு

க

க உ

க ரு

க அ

உ ப

உ க

உ ரு

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ க

உ அ. குரக்குப்பத்து.

உ க. கிள்ளைப்பத்து.

க 0. மஞ்ஞைப்பத்து.

சு - பாலை. ருசு.

க க. செலவழுங்குவித்தபத்து. க ரு

க உ. செலவுப்பத்து. க சு

க க. இடைச்சுரப்பத்து. க க

க ச. தலைவியிரங்குபத்து. க 0 உ

க ரு. இளவேளிற்பத்து. க 0 ச

க சு. வரவுரைத்தபத்து. க 0 க

க எ. முன்னிலைப்பத்து. க 0 க

க அ. மகட்போக்கியவழித்

தாயிரங்குபத்து. க க உ

க க. உடன்போக்கின் கண்

இடைச்சுரத்துரைத்த

பத்து. க க ச

ச 0. மறுதரவுப்பத்து. க க எ

ரு - முல்லை. கஉக.

ச க. செவிலிகூற்றுப்பத்து. க உ க

ச உ. கிழவன் பருவம்பாராட்

டுப்பத்து. க உ க

ச க. விரவுப்பத்து. க உ ரு

ச ச. புறவணிப்பத்து. க உ எ

ச ரு. பாசறைப்பத்து. க உ அ

ச சு. பருவங்கண்டு கிழத்தி

யுரைத்தபத்து. க க க

ச எ. தோழிவற்புறுத்த பத்து. க க க

ச அ. பாணன்பத்து. க க சு

ச க. தேர்வியங்கொண்ட

பத்து. க க க

ரு 0. வாவுச்சிறப்புரைத்த

பத்து. க ச 0

கணபதி துணை.

ஐங் குறுநாறு.

[கடவுள்வாழ்த்து.]

நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ்
மூவகை புலகு முகிழ்த்தன முறையே.

வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

(பிரதிபேதம்:) மூலம், மாஜி மேனி, மாமலர் மேனி.

க.—மருதம்.

க.—வேட்கைப் பத்து.

க. வாழி யாதன் வாழி யவ்வினி
நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க
வெனவேட் டோனே யாயே யாமே
நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்
யாண ரூரன் வாழ்க
பாணனும் வாழ்க வெனவேட் டேமே.

என்பது, புறத்தொழுக்கத்திலே நெடுநொடிகொழுகி, 'இது தகாது' எனத்
தெளிந்த மனத்தனய் மீண்டு தலைவியோடுகூடி ஒழுக்காரின்ற தலைமகன்

தோழியோடு சொல்லாடி, 'யான் அவ்வாறொழுத நீயிர் நினைத்ததிறம் யாது' என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

(பழையவுரை:) 'காவற்பொருட்டு அரசன் வாழ்க; விருந்தாற்று தற்பொருட்டு நெற்பல பொலிக; இரவலர்க்கு ஈதற்பொருட்டுப் பொன் உண்

■

உ ஐங்குறுநூறு.

டாகுக்' என யாய் இல்லறத்திற்கு வேண்டிவன விரும்பி ஒழுகியதல்லது பிறிதுநினைத்திலன்; அவன் இத்தன்மையனாக, நீ ஒழுகிய ஒழுக்கத்தால் நினக்கும் நின்னொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய பாணனுக்கும் தீங்குவருமென்றஞ்சி, 'யாண ஞரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்க' என விரும்பினேம் யாங்களென்ற வாறு. தலைவியை யாயென்றது, புலத்தற்குக் காரணமாயின உளவாகவும் அவை மனங்கொள்ளாத சிறப்பைநோக்கி. தோழி யாங்களென உளப்படுத்தி, ஆயத்தாணைநோக்கியெனக் கொள்க. பூவும் புல்லும் ஒக்கவிளையும் ஊரெனன்றது, குலமகளிரைப்போலப் பொதுமகளிரையும் கொண்டொழுகுவா னென்றபதாம். ஆதனவினியென்பான், சேரமான்களிற் பாட்டுடைத் தலைமகன்.

(பி - ம்:) மூ. எனவேட்டோமே (க - க ௦). (க)

உ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
வினாக வயலே வருக விரவல
மெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
பால்விதழ் நீலபொடு நெய்த னிகர்க்குரு
நண்டுறை புரன் கேண்மை
வழிவழிச் சிறக்க வெனவேட் டோமே.

இதுவுமது.

(ப - னை:) தலைவி இல்லறமேநினைந்து ஒழுகினாள்; யாங்கள் நின்காதல் அவன்மேற் கருங்குகின்ற திறநோக்கி, 'நின்மேன்மை வழிவழிச்சிறக்க' என விரும்பினேம். எ-று. சிறப்புடைய கருங்குவனையுடனே சிறப்பில்லாத நெய்தல்கிர்க்கு மூரெனன்றது, குலமகளிருடனே பொதுமகளிர் இகலுமூரன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வழிவழி சிறக்க. (உ)

உ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
பால்பல ஆறுக பகடுபல சிறக்க

வெனவேட் டோனோய்யாய் யாமே
வித்திய வழவர் நெல்லோடு பெயரும்
பூக்களு ஞானன் நன்மனை
வாழ்க்கை பொலிக வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ஞா:) தலைவி இல்லறமேவினைத்து ஒழுக்கினுள்; 'அவன் பொதுமனை
யில் வாழ்க்கையொழிந்து தன்மனையிலே வாழ்வானாக' எனவேட்டேம்பாங்கள்.
எ-று. மேல் வினை தற்குவித்திய உழவர் முன்பு வினைந்த செறுவின் நெல்லோடு

க.—வேட்கைப்பத்து.

௩

பெயருமென்றது, பின்வரும் பரத்தையர்க்கு வருவாய்பண்ணி அக்காலத்து
உளராகிய பரத்தையரோடு இன்பதாகுவானென்பதாம். (௩)

ச. வாழி யாதன் வாழி யளினி
பகைவர்புல் லார்க் பார்ப்பா ரோதுக
வெனவேட் டோனோ யாய்ய யாமே
பூத்த கரும்பிற் காய்த்து நெல்லிற்
கழனி பூரன் மாப்பு
பழனமா கற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ஞா:) இவன் இல்லறமே விரும்பியொழுக்கினுள்; 'அவன்மாப்பு
ஊரவர்க்கெல்லாம் பொதுவாகிய பழனம்போலாது இவட்கேயுரித்தாக' என
விரும்பினேம் யாங்கள். எ - று. பூத்துப் பயன்படாக்கரும்பினையும் காய்த்
துப் பயன்படும் நெல்லினையுமுடைய ஊரெனென்றது, ஈன்று பயன்படாப்
பொதுமகளிரையும் மகப்பயந்து பயன்படுங் குலமகளிரையும் ஒப்பினைப்
பான். எ - று.

(பி - ம்) மூ. பகையர்.

(௪)

௩. வாழி யாதன் வாழி யளினி
பசுவில் லாகுக பிணியிச ணிங்குக
வெனவேட் டோனோ யாய்ய யாமே
முதலைப் போத்து முழமீ னாருந்
தண்டுறை பூரன் தேரெம்
முன்கடை நிற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ணா:) இவன் இல்லறமேவிரும்பியொழுக்கினான்; யாங்கள் 'அவன்றோ பிறமகளிர்முன்கடைநின்றலொழிந்து எம்முன்கடைநிற்க' எனவிரும்பினேம். எ - று. 'முதலை ஊரன்' எ - று, ஒருங்குவாழ்வாரைப் பழமைநோக்காது உயிர்கவாவானென்பதாம். (௫)

கா. வாழி யாதன் வாழி யவினி
வேந்துபகை தணிக யாண்டுபல நந்துக
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தண்டுறை யூரன் வரைக
வெந்தைபுங் கொடுக்க வெனவேட் டேமே.

சு

ஐங்குறு நூறு.

எ - று, கனவினிற் பலநானொழுகி வந்து வரைந்துகொண்ட தலை மகள் தோழியோடுசொல்லாடி, 'யான் வரையாது ஒழுக்கின்றநான் நீயிர் இங்கு இழைத்திருந்த திறம்பாது' என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

(ப - ணா:) நின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே நீ வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவனவிரும்பி ஒழுகியதல்லது தலைவி பிறிதொன்றும் நினைத்திலன்; யாங்கள் 'அகன்ற பொய்கைக்கு அணியாகத் தாமரையை யுடைய ஊரனாதலால், அத்தண்டுறை யூரன் மனைக்கு அணியாம்வண்ணம் இவனை வரைவானாக; எந்தையும் கொடுப்பானாக' என விரும்பினேம். எ - று. ஈண்டுத் தலைவியை யாயென்றது, எதிர்ப்பட்ட ஞான்தே கற்புப்பூண்டொழுக்கின்ற சிறப்பைநோக்கி.

(பி - ம்:) கருத்து. நீயிர் நினைத்திருந்ததிறம்.

(க)

எா. வாழி யாதன் வாழி யவினி
யறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
யுளைப்பூ மருகத்துக் கிளைக்குரு கிருக்குந்
சுண்டுறை யூரன் றன்னூர்க்
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ணா:) இவன் நின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே வரைந்தாயெனக்கொண்டு

இல்லறத்திற்குவே.....

(பி - ம்:) மூ. தன்னார் கொண்டனன்.

(எ)

அ. வாழி யாதன் வாழி யவ்வினி
யரசுமுறை செய்க களவில் லாகுத
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
யலங்குசினை மாஅத் தணிமயி லிருக்கும்
பூக்கஞ் லாரன் குளிவண்
வாய்ப்ப தாக வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(அ)

க. வாழி யாதன் வாழி யவ்வினி
நன்றுபெரிது சிறக்க தீதில் லாகுத
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
கயலார் நாரை போர்விற் சேக்குந்
உ.—வேழப்பத்து.

(ரு)

தண்டுறை யூரன் கேண்மை
யம்பலா கற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) 'இன்ப துகர்தவன் செல்வமனைக்கண்ணே வைரும்வண்ணம்
வரையுந்துணையும் அவன்கேண்மை அம்பலாகா தொழிக' எனவிரும்பினேம்
யாங்கள். எ - று.

(க)

க(1). வாழி யாதன் வாழி யவ்வினி
மாரி வாய்க்க வளநனி சிறக்க
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
பூத்த மாஅத்து புல்லஞ் சிறுபின்
றண்டுறை யூரன் றண்டுறி
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) இவன் பின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே வரைந்தா யெனக்கொண்டு
இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுக்கினான்; யாங்கள், 'அவன் வரைந்
துகொள்ள நினையானாயின், பூத்தமாவினையும் புல்லஞ்சிறுபின்னையுமுடைய
ஊரஞ்ஞலால், அந்நகேற்ப, எம்மூர்க்கண் அறத்தொடுகிலைவையாற் கற்புடை

மையும் எதிர்ப்பாட்டினால் அலரும் திளைப்பவாயினும் உடன்கொண்டு செல்வா
 னாக' என விரும்பினேன். 67 - று. (க 0)

வேட்கைப்பத்து முற்றிற்று.

உ.—வேழப்பத்து.

கக. மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றாந்
 துறைகே புரன் கொடுமை நாணி
 நல்ல நென்னும் யாமே
 யல்ல நென்னுமென் நடமென் றோனோ.

எ - து, பாணன்முதலாயினார்க்குத் தலைமக்கொடுமைகூறி வாயின்
 மறுத்த தலைமகள் கழறிய பாங்கற்கு வாயினேர்வாள் சொல்லியது; 'தலைவன்
 எவ்வாறு தப்பியொழுகினும் அவன்கொடுமை நின்றாற் புலப்படுத்தல் தகாது'
 என்று கழறிய பாங்கிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

கக ஐங்குறுதூறு.

(ப - னா:) மனைக்கண்வயலை புறத்துவேழம்சுற்றுமூரென்றது, மண
 மனைக்கண்ணே வைகுரான்தும் பரத்தையாதிருமே ஆழ்வானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நெடுவயலை. கருத். புலப்படுத்தற்காகாது. (க)

கஉ. கரைசேர் வேழஞ் சுருந்திற் பூங்குர்
 துறைகே புரன் கொடுமை நன்று
 மாற்றுக தில்ல யாமே

தோற்க தில்லவென் நடமென் றோனோ.

எ - து, உழையர் நெருங்கிக் கூறியதிறமும் தனது ஆற்றமையு
 வினைத்து வாயில்நேர்க்கருதிய தலைமகள் பரத்தையார்க்குப் பின்பும் அவன்
 சிறப்புச்செய்தானென்பதுகேட்டுப் பொருளாய்க் கருத்தழிந்து தன்னுள்ளே
 சொல்லியது.

(ப - னா:) கரைமருங்குசிற்கும் வேழம் வயலகத்துவிளைக்கும் திங்
 கரும்புபோலப் பொலியுமூரென்றது, பொதுமகளிர்க்குக் குலமகளிணைப்
 போலச் சிறப்புச்செய்கிற்பான். எ - று.

(பி - ம்:) கருத். நெருக்கி.

(உ)

கந. பரியுடை நன்பான் பொங்குளை யன்ன
வடைகரை வேழம் வெண்டூப் பகருந்
நண்டுறை யூரன் பெண்டிர்
துஞ்சுர் யாழ்த்துந் துயிலறி யலரே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புக்கார்க்குத் தலைமகள், 'அவன்பெண்டிர் நன்னென்
யாமத்தும் துயிலார்; அவரறியாமல் அவன் வருந்திறம்பாது' எனச்சொல்லி
வாயில்மறுத்தது.

(ப - னை:) பரியுடைநன்மான் தலைக்கணிந்த வெண்கவரிபோல வேழம்
வெண்பூவைக் கொள்வாரைக்குறித்துக்கொடுக்குமரனென்றது, நன்றுபோலக்
காட்டித் தம்நலத்தினைவிற்பார் வாழும் ஊரன். எ-று.

(பி - ம்:) மூ. பரியுடை. புரியுடை. துஞ்சும்யாமத்தும். (க)

கச. கொடிப்பூ வேழந் தீண்டி யயல
வடுக்கொண் மாஅத்து வண்டளிர் துடங்கு
மணித்துறை யூரன் மார்பே
பணித்துயில் செய்யு மின்சா யற்றே.

உ.—வேழப்பத்து.

எ

எ - து, தலைமகள் புணர்ச்சிவேட்கை குறிப்பினான் உணர்ந்த தோழி,
அவன்கொடுமை தீனையாது அவன் மார்பை தீனைந்து ஆற்றுகின்றது
என்னை' என்றாட்கு 'அவன்கொடியனே யாயினும், அவன்மார்பு குளிர்ந்த துயி
லைச்செய்யும் இனியசாயலையுடைத்து, ஆதலாற்காண்' எனச் சொல்லியது.

(ப - னை:) நீண்டபூவீனையுடைய வேழம் தீண்டதலான் வடுக்கொண்மா
த்துவண்டளிர் துடங்குமென்றது, பரத்தையரால் தமக்கு உளவாகிய மெலிவு
கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. பணித்துயில். (ச)

கரு. மணலாடு பளிர்ந்திற விருப்பிய வொண்டணழப்
புணலாடு ப்களிர்க்குர் புணர்துணை யுதவும்
வேழ மூதூர மூ
மூர மூரினு மூரனல் என்னை.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்துவந்து உடனுறைகின்ற தலைமகற்குப் புறத்
தொழுக்கம் உண்டாகின்றதென்று குறிப்பினானுணர்ந்து தலைமகள் வேறுபட்டா
ளாக, தோழி அந்நையறியாது, 'அவன் உடனுறையவும் வேறுபடுகின்றது
என்னை' என்றாட்கு அவன் சொல்லியது.

(ப-ரை:) புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்ந்ததுணையை உதவுகின்ற வேழத் தையுடைய ஊரனாதலால் புனலாடும் பரத்தையர்க்கு வேழஞ்செய்வனவெ ல்லாம் செய்வானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. மலர்விறை. வெண்டழை. ப - ரை. துணைமை. (இ)

கா. ஒங்குந் வேழந்தூந் தூம்புடைத் திரன்காற்

சிறுநெரு மகளி ரஞ்ஞாநம் பொட்டும்

பூக்களு லுரணை யுள்ளிப்

பூப்போ லுண்கண் பொன்'பொற் தனவே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புருந்தார்க்குத் தோழி 'அவன் வரவையே நினை த்து இவன் கண்ணும் பசந்தன; இனி அவன் வந்து பெறுவது என்னை' எனச் சொல்லி வாயின்மறுத்தது.

(ப - ரை:) 'ஒங்குந்...லுரன்' எ-து, இழிந்தார்க்குப் பயன்படுமூரன். எ - று. (சு)

கா. புதன்மிசை நாடங்கும் வேழ வெண்பூ
விசம்பாடு குருகிற் றேன்று மூரன்
புதுவோர் பெவல னாகலின்
வறிதா கின்றென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

அ ஐங்குறுநாறு.

எ - து, தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்தவழி, 'இவ்வாறு ஒழுகுதலும் ஆட வர்க்கு இயல்பன்றே; நீ இதற்கு நெஞ்சு அழிகின்றது என்னை' என்ற தோழி க்குத் தலைமகள் சொல்லியது

(ப - ரை:) புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய துணையேயன்றி நாடோறும் கணவில் வந்து வருத்துதலுமுடையனாதலால் என்னெஞ்சு பெருமையிழந்து மெலிகின்றதென்பதாம். புதன்மிசையேதுடங்கும் வேழவெண்பூக் கரிதான விசம்பின்கண்ணே பறக்கும் குருகுபோலத்தோன்று மூரன் எ - து, தன்மை தோன்றாது ஒழுகுவாரையுடையான். எ - று. (எ)

கஅ. இருஞ்ஞா யன்ன செருந்தியொடு வேழங்

கரும்பி னலமருங் கழனி யூரன்

பொருந்துமல ரன்னவென் கண்ணழிப்

பிரிந்தன னல்ல'னா பிரியலெ னென்றே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து நெளித்துக் கூடியதலைமகற்குப் பின் னும் அவ்வொழுக்கம் உளதாயவழி அவன்வரவிடுத்தவாயில்கட்குத் தலைமகள்

சொல்லியது.

(ப-னா:) செருத்திப் பூவொடு வேழம் கரும்புபோல அலமருமூர
னென்றது, தம்சேடியரோடு பொதுமகளிர் குலமகளிரைப் போலத் தருக்கி
யொழுக்குமூரன், எ-று. (அ)

கக. எக்கர் மாஅத்துப் புதாப்துப் பெருஞ்சினை
புணர்ந்தோர் மெய்ம்மணங் கமழந் தன்பொழில்
வேழ வெண்பூ வெள்ளைச் சீக்கு
மூர னாகிற் கலங்கி
பாரி மலரிற் கண்பனி யுருமே.

எ-று, 'பண்ணுள் அவன் சேணிடைப்பிரியவும் ஆற்றியுளையாகிய
நீ சின்னாள் அவன் புறத்தொழுகின்ற இதற்கு ஆற்றியாகின்றது என்னை'
என்றதோழிக்கு 'எதிர்ப்பாடின்றி ஒருர்க்கண்ணே உறைகையினாலே ஆற்றே
னுகின்றேன்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப-னா:) வாயிலாய்ப்புகுந்தார்கேட்டு நெருங்காது மாறுதல் கருத்து.
மாங்கொம்புபூத்து வதுவைமகளிர் மெய்ம்மணம் கமழக்கடவ பொழிலை அம்
மலர் அரும்பாகியபருவத்தே வேழங்களின்பூத் துடைக்குமூரன் எ-து, சேனி
டைப் பிரிந்துவந்து தன்னுடனாய்விடுகின்ற பருவத்து இன்பங்கள் துகராமல்
இடையே விலக்குகின்ற பரத்தையர்களுையுடையான், எ-று.

ங. — கள்வன் பத்து.

க்

(பி-ம்:) மூ. சினைப்புணர்ந்தோர், சிங்கும், கருத், சேயிடை. (க)

உ. 1. அறுசில் கால வஞ்சிறைத் தூர்பி
தூற்றி, பூழ்ந் தாமரைப் பூச்சினை சீக்குங்
காம்புகண் டன்ன தூம்புடை வேழத்துத்
துறைநணி யுறவே யுள்ளியென்
னிறையே சொல்வனை நெகிற்போ மும்மே.

எ-று, தலைமகளை வாயில் நேர்வித்தற்பொருட்டாக, 'காதலர் கொடு
மைசெய்தாராயினும் அவர்திறம் மறவாதொழியல்வேண்டும்' என்று முகம்புகு
கின்ற தோழிக்கு, 'என்கைவளை நில்லாதாகின்றது அவரை நினைத்ததன்
பயனன்றே; இனி அமையும்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப-னா:) தாமரைப்பூவகத்துனதாகிய தும்பிச்சினையை வேழம் சீக்கும்
எ-து, தன்மாட்டி எம்புல்லவன் உறையிலையும் விலக்குவதாகிய பொதுமக
ளிரையுடையான், எ-று. 'சினைச்சேக்கும்' என்று பாடமோதுவார் தும்பிச்சினை
வருத்த வேழம் தங்குமென்று பொருளுரைப்ப.

வேழப்பத்து முற்றிற்று.

௩.—கள்வன் பத்து.

உக. முள்ளி நீடிய முதுநீ ராடகரைப்
புள்ளிக் கள்வ னும்ப லறுக்குந்
தண்டுறை புரன் ரெளிப்படி
முண்கண் பசப்ப தெவன்கொ ளன்னாய்.

எ-து, 'புறத்தொழுக்கம் எனக்கு இனியில்லை' என்று தலைமகன் தெளிப்பவும் 'அஃது உளது' என்று வேறுபடும் தலைமகளுக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப-னா:) 'முள்ளிநீடிய.....லறுக்குமூன்' என்றது, தனக்கு உரித்தாகிய இல்லின்கண் ஒழுகிப் பரத்தையரோடு தொடர்ச்சியறுப்பான், எ-று. (க)

உஉ., அள்ள லாடிய புள்ளிக் கள்வன்
முள்ளி வேரளைச் செல்லு மூர
னல்ல சொல்லி மணந்தினி
நீயே னென்ற தெவன்கொ ளன்னாய்.

௩

க0

ஐங்குறுநூறு.

எ-து, களவினிற்புணர்ந்து பின்பு வரைந்துகொண்டு ஒழுகாநின்ற தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றாக, ஆற்றாநாகிய தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-னா:) 'நல்ல.....அன்னாய்' எ-து, இக்காலத்து இங்ஙனம் ஒழுக்குகின்றான் அக்காலத்து அங்ஙனங்கூறியதென்கொல், எ-று, சேருடியகன்வன் முள்ளிவேரளைச்செல்லுமென்றது, பிறர்கூறும் அலரஞ்சாது பரத்தையர்மனைக்கட்டு செல்வானென்பதாம். (உ)

உ௩. முள்ளி வேரளைக் கள்வ னாட்டிப்

புகுதும் றெய்திய புனலணி பூரன்

றேற்றஞ் செய்துநப் புணர்ந்தினிந்

தாக்கணங் காவ தெவன்கொ லன்னாய்.

இதுவுமது.

(ப-ஸா:) தன்னார் விளையாட்முகளிர் அளையின்கண்வாழும் அல
வளை அலைத்துப் பூக்குற்று விளையாடினாற்போலத் தன்மனைக்கண்வாழு கம்மை
வருத்திப் புறத்திப்போய் இன்பதுகர்வான். எ - று. (க)

உச. தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனெடு

பிள்ளை தின்னு முதலைத் தவனா
செய்தின னாகின்று கொல்லோ மகிற்றன்
பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப முயங்கியவர்
நலன்கொண்டு துறப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - று, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தியைவிட்டு ஒருத்தியைப் பற்றி
ஒழுதுகின்ற னென்பது கேட்ட தோழி வாயிலாய்வந்தார் கேட்பத் தலைமகட்
குச் சொல்லியது.

(ப-ஸா:) 'தாய்சாப்பிறக்கும்..... அவனார்' எ-து,தொன்னலம் சாம்வண்
ணம்பிறக்கும்பொய்புடனே செய்தனசிறையத்தோன்றும் அருளின்மையையு
முடையான். எ - று.

(பீ - ம்:) மூ. தெளிப்ப. தெழிப்ப.

(ச)

உரு. அயல்புறந் தந்த புனிற்றுவனர் பைங்காய்
வயலைச் செங்கொடி கள்வ னனுக்குங்
கழனி பூரன் மார்புபலர்க்
கிழைநெகிழ் செல்ல லாகு மன்னாய்.

இதுவுமது.

க. - கள்வன் பத்து.

க்க

(ப-ஸா:) 'அயல்புறத்தத்த.... அதுக்கும்' எ - று, எம்புதல்வன் வருந்து
வதும் உணராது நம்மைவருத்துவான். எ - று. (ரு)

உசு. கரந்தையஞ் செறுகிற் றுனைதுறந்து கள்வன்

வள்ளை மொன்கா லறுக்கு மூர

னெம்முன் பிறநு மறியா

னின்ன னுவ தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகற்கு வாயிலாகப் புருந்தார், 'சின் முனிவிற்கு அவன் பொருந்தா சின்ருன்' என்றவழித் தலைமகட்குத் தோழி, 'அவன் பாடி அஃதி லலை' என்பதுபடச் சொல்லியது.

(ப-ரை:) 'துணை துறந்து... ..மூரன்' எ-து, தான் துணையாகக் காத லித்து ஒழுக்குகின்ற பரத்தையை நீக்கி எம்மையும் வருத்தி ஒழுக்குவான். எ-று. (வேறுரை:) 'கரத்தையஞ் செறுவிற் துணை துறந்து' எ-து, நின்னைத் துற ந்து. எ-று. 'வள்ளைமென் காலறுக்கும்' எ-து, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தி யைவிடுவதும் ஒந்த்தியைப் பற்றுவது மாகி அவர்களை வருத்துகின்றான். எ-று. 'எம்மும் பிறநு மறியான்' எ-து, எம்மையும் பிறரையும்..... ..

(பி - ி:) மூ. இன்னாவது.

(சு)

உ.அ. செந்நெல்லஞ் செறுவிற் கதிர்கொண்டு கள்வன்
றண்ணக மண்ணைச் செல்லு மூரற்
கெல்வனை நெகிழச் சாஅ
யல்ல னுழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகன் மனைக்கண் வருங்காலத்து வாராது தாழ்த்துழி, 'புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்று' என மாட்டக் கருதி வருந்துந் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. செந்நெற் செறுவின்.

(எ)

உ.அ. உண்டுறை யணங்கிவ னுறையோ யாரிற்
றன்றேறு கள்வன் வரிக்கு மூரற்
கொண்டொடி நெகிழச் சாஅய்
மென்றோள் பசர்ப் தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, இற்செறிவித்தவிடத்துத் தலைமகட்கு எய்திய வேறுபாடி கண்டு, 'இது தெய்வத்தினையிற்று' என்று தமர் வெறியெடுப்புழி அதனை விலக்கக்கருதியதோழி செவ்விலக்கு அறத்தொடுகின்றது.

(அ)

கஉ

ஐங்குறுநூறு.

உ.சு. மாரி கடிக்கொளச் காவலர் கடுக

வித்திய வெண்முனை கள்வ னறுக்குங்
கழனி யூரன் பார்புற மர்இத்
திதலை யல்கு னின்டகல்
பசலை கொள்வ தெவன்கொ ளன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிர் கொள்ளார் தமர் அவன்மறுப்புழித் தோழி செவி
லிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - னை:) 'மாரி கழிகொள.....அறுக்கும்' எ - து, மாரிலின்ற யாமத்
துக் காவலரைத்தப்பி அவன் தலைவியை எதிர்ப்பட்டமை உணர்த்தியதெனக்
கொள்க. இஃது உண்மைசெப்பென்னும் அறத்தொடுவிலை.

(பி - ய்:) மூ. மார்புறவறீஇ.

க)

கூ0. வேப்புறனை யன்ன நெடுங்கட் கள்வன்
றண்ணக மண்ணை நிறைய நெல்லி
னிரும்பு வுறைக்கு மூரற்கிவன்
பெருங்குளி னிர்ப்ப தெவன்கொ ளன்னாய்.

இதுவுமது.

(11 - னை:) அவன் மண்ணை நிறைய நெல்லின்புவுறைக்கு மூர
னென்றது, தலைவன் மனையிடந்து உளவாகிய வருவாய்ச்சிறப்புக் கூறியதெ
னக்கொள்க. (க0)

கள்வன்பத்து முற்றிற்று.

சு.—தோழிக்குரைத்த பத்து.

கூக. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்கன்
கடனன் நென்னுங் கொல்லோ நம்மார்
முடமுதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை
யுடனா டாயமோ நின்றருளை.

எ - து, முன்னொருநாள் தன்னோடு புதுப்புனலாடுழி, 'இனிப் புறத்
தொழுக்கம் விரும்பேன்' என ஆயத்தாரோடு சூளுற்றதலைமகள் பின்பும் பரத்
தையரோடு புனலாடத் தொடங்குகின்ற நென்பதுகேட்ட தலைமகள் அவ
னுழையர்கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க)

கூஉ. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்க

னொருநா ணம்மில் வந்ததற் கெழுநா

ளமுப வென்பவவன் பெண்டிர்
தீயுறு மெழுகின் னென்கிழவனார் விரைந்தே.

எ - து, வாயில்வேண்டிப்புகுந்தார் கேட்பத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (உ.)

ந.ந. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்கன்
மாநலாயர் நோங்கிய விரிபும் பெருந்துறைப்
பெண்டிரோ டாடு மென்பதன்
நாண்டா ரகவந் தலைத்தலைக் கொளவே.

இதுவுமது.

(பி - ஈ:) மூ. பெண்டிரோமோமும். (ங்)

ந.ச. அம்ம வாழி தோழி நம்மார்
பொய்கைப் பூத்த புழைக்கா வார்ப்பு
முதேர் வண்ணங் கொண்டன
வேதிலா வர்க்குப் பசந்தவென் கண்ணே.

இதுவுமது.

(பி - ம:) மூ. வண்ணங்கொண்ட, ஏதிலார்க்கு. (ச)

ந.ந. அம்ம வாழி தோழி நம்மார்
பொய்கை யார்ப் பூநரி மென்கா
விறத்தினு நிழற்றுதன் மன்னே
பிணிப்பசந் தன்றென் முமைம் கவினே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புகுந்தார் தலைமகன்குணங்கூறியவழி, 'அவனுக்கு இல்லாதனவே கூறுதலால், இப்பொழுதுகாண் என் மேனி பசந்தது' எனத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ரு)

ந.ச. அம்ம வாழி தோழி யூ
னம்மாறந் தமைகுவ னாயி னுமறந்
அள்ளா தமைகுவ மமைகுவ மன்னே
: கயலெனத் கருதிய வுண்கண்

1. தலைக் கொல்கா வாசுதல் பெறினே.

எ - து, தான் வாயினேருந் குறிப்பினளானமை யறியாது தோழி வாயின் மறுத்துழி அவன் நேரும் வகையால் அவட்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (க)

கச

ஐங்குறுநூறு.

௩௭. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந்
னயந்தோ ருண்கண் பசந்துபனி மல்க
வல்லன் வல்லன் பொய்த்த
தேற்ற ஊற்ற சூள்வாய்த் தல்லே.

எ - து, தலைமகளைச் சூளினால் தெளிந்தானென்பது கேட்ட காதற் பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினுக்கேட்பத் தன்தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

௩௮. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்
றன்சொ லுணர்ந்தோ ரறியல னென்றுந்
தண்டளிர் வெளவு மேனி

யொண்டொடி முன்கை யாமழப் பிரிந்தே.

எ - து, தலைமகள் மனைவியிற்போகக் கருதினானென்பது சொல்லிய தன்றோழிக்குப் பரத்தை சொல்லியது. (அ)

௩௯. அம்ம வாழி தோழி யூரன்
வெம்முலை யடைய முயங்கி நம்வயிற்
றிநுந்திழை பனைத்தோண் ளெகிழப்
பிரிந்தன னாயினும் பிரியலன் மன்னே.

எ - து, ஒருஞான்று தலைவன் தன்மனைக்கட் சென்றது கொண்டு அவன் பெண்மை லலமெல்லார் துயத்துக் காதல்க்கிப் பிரிந்தானென்பது தலைவிகூறினா ளெனக்கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினுக் கேட்பத் தன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம:) மூ. இழைப்பனைத்தோன், கருத். கேட்டு அப்பரத்தை. (க)

௪௦. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந்

யொண்டொடி முன்கை யாமழப் பிரிந்துதன்
பெண்டி. சூரிறை கொண்டன னென்ப
கெண்டை பாய்நர வவிழ்ந்த

வண்டுபிணி யாம்ப னாடுகிழ வோனே.

எ - து, உலகியல்பற்றித் தலைவன் தன்மனைக்கண் ஒருஞான்றபோன
தேகொண்டி அவ்வழிப் பிரியாது உறைகின்றனென்று அயற்பரத்தையர்
பலரும் கூறினாரென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை அவர்பாங்காயினர்கேட்பத்
தன்றோழிக்குச் சொல்லியது. (க1)

தோழிக்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

டு—புலவீப் பத்து.

கடு

டு—புலவீப் பத்து.

சக. தன்பூர்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலையொடு
வெண்பூம் பொய்கைத் தவனா ரென்ப, அதனாற்
றன்சொ லுணர்ந்தோர் மேனி
பொன்போற் செய்யு முர்கிழ வோனே.

எ - து, கழறித்தெருட்டற்பாலாகிய அகம்புகன் மரபின் வாயில்கள்
புகுந்துழித் தலைவனையும் பாணன் முதலாகிய பக்கத்தாரையும் இகழ்ந்து
தலைவி கூறியது.

(11-ரை:) அன்பில்லாத முதலையென்றது தலைவனை னோக்கியெனவும்,
பொய்கையில் வெண்பூ வென்றது புறத்தொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய
அறிவிலாதாரை னோக்கியெனவுங் கொள்க.

(12 - டு:) மூ. அவனுரேயதனாள். அவருரேயதனாள். என்பதனாள்.
பொன்போலச்செய்யும். கருத். தெருட்டற்பாலாகிய. (க)

சஉ. மகிழ்பிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ
யாண ரூரநின் மாணிழை யரிவை
காஹி மலர்நிறை யன்னநின்
மார்புநனி விலக்க னொடங்கி யோனே.

எ - து, தலைவின்னு ஒழுக்கப்படாின்ற பரத்தை தலைவன் பிறபரத்
தையருடன் ஒழுகினென்று புலந்தானாக, அதனையறிந்த தலைவி, அவன்
தன்னில்லத்துப் புகுந்துழித் தானறிந்தமை தோன்றச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நனிவிலங்கல். கருத். தன்னில்லகத்து. (உ)

சங். அம்பணத் தன்ன யாமை யேறிச்
செய்பி னன்ன பார்ப்புப்பல துஞ்சும்

யாண் றுர நின்னிணும்

பாணன் பொய்யான் பலரு ளினனே.

எ - து, பாணன் வாயிலாகப் புகுந்து தெளிப்ப மறுத்தலைமகள் பாண
னோடு தலைவன்புகுந்து தெளித்துழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) யாமைப்புறத்து ஏறிப் பார்ப்புப்பல துஞ்சுமாவென்றது,
மார்பில் துயில்கின்ற புதல்வரையுடையாய். எ - து. மகப்பெற்று வாழ்வார்க்குப்
பொய்கூறலாகா தென்பதாம். (ங)

கங் ஐங்குறு நூறு.

சச. தீம்பெரும் பொய்கை யாமை யினம்பார்ப்புத்

தாழ்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்

கதுவே யையநின் மார்பே

யறிந்தனை யொழுகுமதி யறனுமா ரதுவே.

எ - து, பரத்தையர் மனைக்கண்ணே பன்னாட்டங்கித் தன்மனைக்கண்
ணைவந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை:) கின்மார்பாற் கொள்ளும் பயனின்றிக் காட்சியெய்தவும்
பெறுகின்றிலனெனப் புலந்து கூறியவாறறிக.

(பி - ம்:) மூ. கியன்மார்பே. கருத். தம்மனை. (ச)

சந். கூதி ராயிற் றண்கலிழ் தந்நா

வேனி ளாயின் மணிநிறங் கொள்ளும்

யாறணிந் தன்னுயின் னாபேர

பசப்பணிந் தனவான் மகிழ்வென் கண்ணே.

எ - து, கெடுநாட் பரத்தையரிடத்தானும் ஒழுகிய தலைமகன் மனை
வயிற்சென்றுழித் தோழிசொல்லியது.

(ப - ரை:) கலங்குதலும் தெளிதலுமுடைத்தாகிய யாற்றியல்பும் பெ
ருது என்றும் பசந்தே ஒழுகுகின்றாள்வென்பதாம். (ரு)

ச.சு. நினக்கே யன்றித் தொட்குமா ரினிதே
நின்பார்பு நயந்த நன்னுட லரிவை
வேண்டிய குறிப்பினை பாகி
யிண்டுநீ யருளா தாண்டுற தல்லே.

எ - து, மனைக்கண்வருதல் பரத்தைவிலக்க விலக்கிப் பின்பு உலகியல் பற்றி அவன்குறிப்பினோடும் வந்தமையறிந்ததோழி தலைமகனைப் புலந்து சொல்லியது.

(ப-ரை:) இவ்வாறு வருதலின் வாராமையே இனிதென்பதாம். (சு)

ச.எ. முன்னொயிற்றுப் பாண்டக ளின்கொடிது சொரிந்த
வகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோ
ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர
மாணியை யாய மறியுந்
பாணன் பிபாலப் பலபொய்த் தல்லே.

௩.—புலவீப் பத்து.

கன

எ - து, பாணற்கு வாயில்மறுத்த தலைமகள் பின் அப்பாணனோடு தலைமகள் புலந்து தன்காதன்மை கூறியவழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) மாணியையாய மறியுமென்ற கருத்து; நீகூறுங் காதன்மை பொய்யென்பது ஆயமெல்லா மறியும்; நான் இதுனை மெய்யென்று கொள்ளினும் அவர் பொறுசென்பதாம். கெடிதுசொரிந்த வட்டி நிறைய மனையோள் பயறுசிறைக்கு மூரவென்றது, நீ சின்காதல் சொல்லிவிடுத்து அவர் சிறந்த காதல் சொல்லி வரவிடப் பெறுவாய். எ - று.

(எ)

ச.அ. வலைவல் பாண்மகள் வாலெயிற்று மடமகள்
வராஅல் சொரிந்த வட்டிபுண் மனையோள்
யாண்டுகழி வெண்ணெ னிறைக்கு மூர
வேண்டேம் பெருமறின் பரத்தை
யாண்டுச்செய் குறியோ டுண்டுநீ வரலே.

எ - து, பரத்தையர்மாட்டு ஒழுகாஇன்று தன்மனைக்கட்சென்ற தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஈண்வொலே. கருத். தம்மனைக்கண்.

(அ)

ச.க. அஞ்சி லோதி யசைநடைப் பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறுஉம்

யாண ஞாநின் பாண்மகன்

யார்நலஞ் சிதையப் பொய்க்குமோ வினியே.

எ - து, பாணன்வாயிலாகப் பரத்தையோடுகூடினென்பது கேட்ட
தலைமகன் தனக்கும் பாணனாற் காதன்மைகூறுவிப்பான் புக்க தலைமகற்குச்
சொல்லியது. (க)

நு. துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும்

வஞ்சி யோங்கிய யாண ஞா

தஞ்ச மருளாய் நீயேசின்

னெஞ்சம் பெற்ற விவருமா ரழுமே.

எ - து, மனையினிங்கிப் பரத்தையிடத்துப் பன்னாட்டங்கிவந்த தலை
மகற்குத் தோழி சொல்லியது. (க 0)

புலவிப்பத்து முற்றிற்று.

கஅ

ஐங்குறுநூறு.

கா.—தோழிகூற்றுப்பத்து.

நக. நீருறை கோழி நீலச் சேவல்

கூருகிர்ப் பேடை வயாஅ முர

புளிங்காய் வேட்கைத் தன்னுநின்

மலர்ந்த மார்பிவன் வயாஅ நோய்க்கே.

எ - து, வாயில்பெற்றுப் புருநதுபோய்ப் புறத்தொழுக்கமொழுகிப்
பின்பும் வாயில்வேண்டிந்தலைமகற்குத் தோழிகூறிமறுத்தது.

(பி-ம்:) மூ. வயாவுமுர. மார்பிவன்.

(க)

நஉ. வயலைச் செங்கொடிப் பிணைய றைஇச்

செவ்விரல் சிவந்த சேபரி மழைக்கட்

செவ்வாய்க் குறுமக னிணைய

வெவ்வாய்முண் னின்று மகிழ்நனின் நேரோ.

எ - து, வாயில் பெற்றுக் கூடியிருந்த தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச்
சொல்லியது. (உ)

௧௩. துறையெவ னணங்கும் யாமுற்ற நோயே
சிறையழி புதுப்புணல் பாய்ந்தெனக் கலங்கிக்
கழனித் தாமரை மலரும்
பழன வூரீ புற்ற சூளே.

எ - து, தலைவிதன்னுடன்போய்ப் புணலாடியவழி, 'இது பரத்தைய
ருடனாடிய துறை' எனநினைந்து பிறந்த மெலிவை மறைத்தமையை புணர்ந்த
தலைமகன் மனைவியிற் புகுந்துழி, 'தெய்வங்களுறையுந் துறைக்கண்ணே
நாம் ஆடினவதனும் பிறத்ததுகொல் நினக்கு இவ்வேறுபாடு' என்று வினாவி
னாற்கு அவன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தாமரைமல்கும்.

(க)

ருச. திண்டோர்த் தென்னவ னன்னாட் டொள்ளதை
வேனி லாயினுந் தண்புன லொழுஞ்
தேனா ரன்னவிய டெரிவளை நெகிழ
வூரி னூரனை நீதர வந்த
பஞ்சாய்க் கோதை மகளிர்க்
கஞ்சவ லம்ம வம்முறை வரினே.

எ - து, வாயில் வேண்டிவந்த தலைமகற்குத் தலைமகன்குறிப்பறிந்த
தோழி அவன்கொடுமைகூறி வாயின்மறுத்தது. (ச)

கூ.—தோழிகூற்றுப் பத்து.

கக

௧௫. கரும்பி னெந்திரங் களிற்றெதிர் பிளிற்றுந்
தேர்வண் கோமான் தோனா ரன்னவிய
ணல்லணி நயந்துநீ துறத்தலிற்
பல்லோ ரறியப் பசந்தன்று துதலே.

எ - து, வரைந்த அணிமைக்கண்ணே புறத்தொழுக்கம் ஒழுகி வாயில்
வேண்டிவந்து தன்மெலிவுகூறியதலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச்சொல்லியது.

(ப - னா:) 'களிற்றெதிர் பிளிற்றும்' என்றது, நீ கூறுகின்ற மெலி
வுக்கு மேலே மெலிவு கூறுகின்றது இவந்துதலென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பிளிற்றும்.

(இ)

ருக. பதல்கொள் விளக்கோ டிராநா எறியா

வெவ் போர்ச் சோழ ~~சூழ~~ ரன்ன விவ னூ
ணலம்பெறு சுடர் துத நேம்ப

வெவன்பயஞ் செய்யுநீ தேற்றிய மொழியே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகியதறித்து தலைமகன் மெலிந்துழி,
'அஃதில்லை' என்று தேற்றுத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'தேம்ப' எ - து, தேம்பாசிற்க. எ - று. 'பகல்கொள்வினக்
கோ.....ரன்ன' எ - து, ஒருகாலும் மெலிவறியாத இவன் மெலிவறிய ஒழுக்க
னும், எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பகல்கொல், நன்றறியா, வென்வேற்சோழரான்மூர், (சு)

நுஎ. பகலிற் றோன்றும் பல்கதிர்த் தீயி
னும்பலஞ் செறுவிற் றேனா ரன்ன
விவணலம் புலம்பப் பிளிய

வனைநல முடையனோ மகிழ்நரின் பெண்டே.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றென்பது கேட்ட
தோழி அவனை வினாது.

(ப - ரை:) வேன்வித்தியினையும் ஆம்பலஞ்செறுவினையுமுடையதேனா
ரென்றது, மனத்தொழுக்கத் தாய்மையு.....கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. அனலம்.

(எ)

நுஅ. விண்டு வன்ன வெண்ணெற் போர்விற்
கைவண் விராஅ நிருப்பை யன்ன
விவளணங் குற்றனை போறி
பிறர்க்கு மனையையால் வாழி நீயே.

உ0

ஐங்குறுநாறு.

எ - து, உணர்ப்புவயின் வாரா ஆடற்கட் புலந்த தலைமகற்குத் தோழி
கூறியது.

(ப - ரை:) 'கைவண் விராஅன் இருப்பையன்ன' எ - து, கினது இல்
வாழ்க்கைக் குரியவாகிய குணங்களாலுயர்ந்தான், எ - று.

(பி - ம்:) மூ. விராவினிருப்பை.

(அ)

நுக. கேட்டிசின் வாழியோ மகிழ்ந வாற்றாற

மைய நெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர
நினக்குமருந் தாகிய யானினி
யிவட்குமருந் தன்மை நோமெ நெஞ்சே.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாளாம் வண்ணம் மனைக்கண் வரவுசுருங்கிய
தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுனதாகியவழி ஆற்றாளாகியதோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மகிழ்வாற்றும். கருத். தலைமகற்குத் தேற்றத்தேரது
புறத்தொழுக்கம். (க)

சு0. பழனக் கம்புள் பயிர்ப்பெடை யகவுங்
கழனி யூரின் மொழிவ லென்றுந்
துஞ்சுமனை நெடுநகர் வருதி
யஞ்சா யோவிவ டந்நைகை வேலே.

எ - து, வரையாதொழுந் தலைமகன் இரவுக்குறி வந்துழித் தோழி
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பயிர்பெடை. பயிற்பெடை. (க0)

தோழிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

எ.—கிழத்திகூற்றுப் பத்து.

சுக. நறுவடி மாஅந்து வினோந்துஞ் தீம்பழ
| நெடுநீர்ப் பொய்கைக் துடுமென விழுங்
கைவண் மத்தி கழாஅ ரன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி
வதுவை யயர விரும்புதி நீயே.

எ - து, 'வதுவையயர்ந்தா னொருபரத்தையைச் சின்னொளில்விட்டி மற்
றொரு பரத்தையை வதுவையயர்ந்தான்' என்பதறிந்த தலைமகள் அவன்

எ.—கிழத்திகூற்றுப் பத்து.

உக

மனைவயிற்புக்குழிப் புலந்தாளாக, 'இது மறைத்தற்கரிது' என உடன்பட்டு
'இனி என்னிடத்து இவ்வாறு சிகழாது' என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. இகுமதிநீயே.

(க)

சூ.2. இந்திர விழுவிற்பூவி னன்ன
புன்றலைப் பேடை வரிநிழ் கெவு
மில்லூர் மங்கையர்த் தொகுத்தினி
யெவ்வூர் நின்றன்று மகிழ்நதின் நேரோ.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. மங்கையைத் தொகுத்து. மகிழ்ந்ததின்.

(உ)

சூ.3. பொங்கைப் பள்ளிப் புலவுரறு நீர்நாய்
வானை நாளிரை பெறாஉ மூர
வெந்நலந் தொலைவ தாயினுந்
துன்னலம் பெருமபிறித் தோய்ந்ந மார்பே.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து
கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. நீர்வாய்.

(க)

சூ.ச. அலமர ஸாயபோ டமர்துணை தழீஇ
நலமிரு புதுப்புன லாடக் கண்டோ
ரொருவரு மிருவரு மல்லர்
பலரே தெய்வமெம் மறையா தீமே.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையரோடு புனலாடினா னென்பதறிந்த தலை
மகள் அவன்மறைத்துழிச் சொல்லியது.

(ச)

சூ.தி. கரும்புகடு பாத்தியிற் கலித்த வாம்பல்
கரும்புபசி களையும் பெரும்புன லூர
புகல்வனை யின்றவென் மேனி
முயங்கன்மோ தெய்வநின் மார்புசிகைப் பதுவே.

எ - து, ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புகக் தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்
லியது.

(பி - ம்:) மூ. பாத்திக் கலித்த. ஈன்றதென் மேனி.

பாத்திகலித்த. ஈன்றவெம் முயங்கல்.

கலித்தவாம்பல், அதுவேதெய்வ சின்மார்பு.

(இ)

சுசு. உடலினே னல்லேன் பொய்யா துறைமோ
யாரவண் மகிழ்ந தானே தேவொடு
தனார்நடைப் புதல்வனை யுள்ளிகின்
வளபனை வருதலும் வெளவி யோளே.

எ - து, புதல்வனைப் பிரியாதவன் பிரித்து புறத்துத்தங்கி வந்தானாக,
அவனோடுபுலந்து தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தானைத்தேரோடு. (சு)

சுஎ. மடவ ளம்மநீ யினிக்கொண் டோளே
தன்னொடு நிகரா வென்னொடு நிகரிப்
பெருநலந் தருக்கு மென்ப விரிமலர்த்
தாதுண் வண்டினும் பலரே
யோதி யொண்ணுதல் பசப்பித் தோரே.

எ - து, தலைவின்னு ஒழுக்கப்பாடின்ற பரத்தை புறனுரைத்தாளெனக்
கேட்டதலைவி தலைமகன்வந்துழி அவடிதத்தாராய் நின்று ஒழுதும் வாயில்கள்
கேட்பச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பலர். (எ)

சுஅ. கன்னி விடியற் கணைக்கா லாப்ப
ஈழமரை போல மலரு மூர
பேணு னோநின் பெண்டே
யாங்க னடக்கவுந் தானடங் கலளே.

எ - து, பரத்தை தான் தலைமகனைப் புறங்கூறிவைத்துத் தன்னைத்
தலைமகன் புறங்கூறினானாகப் பிரிக்குக் கூறினமைகேட்ட தலைவி தலைமகற்
குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கணைக்காலாம்பல். (அ)

சுசு. கண்டனெ மல்லமோ மகிழ்நநின் பெண்டே
பலராடு பெருந்துறை மலரொடு வந்த
தண்புனல் வண்ட லுய்த்தென
வுண்கண் சிவப்ப வழுதுவின் றோளே.

எ - து, தலைமகள் பெதும்பைப் பருவத்தான் ஒரு பரத்தையைக் கள்
வில்மணந்து ஒழுதுகின்றதனை அறிந்த தலைமகள் தனக்கில்லையென்று
அவன் மறைத்துழிச் சொல்லியது, (க)

எ௦. பழனப் பன்மீ னருந்த நாரை
கழனி மருதின் சென்னிச் சேக்ரு
மாரீர்ப் பொய்கை யாண ரூர
தூயர் நறியர்நின் பெண்டிர்
பேள யணையயியாஞ் சேப்பயந் தனமே.

எ - து, பரத்தையரோடு பொழுதுபோக்கி நெடிது துய்த்துவந்த தலை
மகளோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பேள, யணையம் யாஞ்சேய் பயந்தனை சென்மே,
கருத், நெடிதுய்த்து.

(க௦.)

கிழத்திகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

அ.—புனலாட்டுப் பத்து.

௭௧. குதார் குறுந்நொடிச் சூரமை துடக்கத்து
நின்வெங் காதலி தழீஇ நெருநரை
யாடினை யென்ப புனலே யல்லோ
மறைத்த லொல்லுமோ மகிழ்ந
புதைத்த லொல்லுமோ ஞாயிற்ற நொளியே.

எ - து, பரத்தையரோடு புனலாடினா னெனக்கேட்டுப் புலந்த தலைமகள்
தலைமகன் அதனையிலை யென்று மறைத்துழிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நெருனை.

(க)

௭௨. வயன்மல ராம்பற் கயிலமை துடங்குநழைத்
திதலை யல்குற் றுயல்வருங் கூந்தற்
சுவளை யுண்க ணைளர் மெல்லியன்
மலரார் மலர்நிறை வந்தெனப்
புனலாடு புணர்துனை யாயின னெமக்கே.

எ - து, தலைமகள் புலவி நீக்கித் தன்னோடு புதுப்புனல் ஆடவேண்
டிய தலைமகள் களவுக்காலத்துப் புனலாட்டு நிகழ்த்ததனை அவன்கேட்பத்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஆம்பற்கயலமை.

(உ)

உச

ஐங்குறுநூறு.

எங். வண்ண வெண்டழை துடங்க வாலிழை
பொண்ணுத லரிவை பண்ணை பாய்ந்தெனக்
கண்ணறுங் குவளை நாறித்
தண்ணென் றிசினே பெருந்துறைப் புனலே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. வண்ண வெண்டழை. தண்ணென் குவளை.
கண்ணறுங் குவளை.

(ங)

எச. விசம்பிழி தோகைச் சீர்போன் றிசினே
பசும்பொ னவிரிழை பைய நிழற்றக்
கரைசேர் மருத மேறிப்
பண்ணை பாய்வோ டண்ணறுங் கதுப்பே.

இதுவுமது.

(ச)

எரு. பலரிவ னெண்வாய் மகிழ்த வதன
லலர்தொடங் கின்று லூரே மலர
தொன்னிலை மருதத்துப் பெருந்துறை
நின்னோ டாடின டண்புன லதுவே.

எ - து, பரந்தையோடு புனலாடிவந்த தலைமகள் அதனை மறைத்துக்
கூறியவழித் தோழி கூறியது.

(ரு)

எரு. பைஞ்சாய்க் கூந்தற் பசுமலர்ச் சுணங்கிற்
றண்புன லாடிந்தன் னலமேம் டட்டன
னொண்டொடி மடவர னின்னோ
டந்தர மகளிர்க்குந் தெய்வமும் போன்றே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. பஞ்சாய்.

(க)

எ.எ. அம்ம வாழியோ மகிழ்நநின் மொழிவல்
பேரு ரலரெழு நீரலைக் கலங்கி
நின்னொடு தண்புன லாடுது
மெம்மொடு சென்மோ செல்லனின் மனையே.

எ - து, முன்னொரு ஞான்று தலைவியோடு புனலாடினா னெனக்கேட்டு
இவனுடன் இனி ஆடேனென உட்கொண்ட பரத்தை, 'புதுப்புனல் ஆடப்
போது' என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது. (எ)

கூ.—புலவிவிராயபத்து.

உரு

எ.அ. கதிரிலை நெடுவேற் கடுமான் கிள்ளி
மதில்கொல் யானையிற் கதழ்புநெறி வந்த
சிறையழி புதுப்புன லாடுக
மெம்மொடு கொண்மோவெந் தோள்புரை புணையே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. கதிமான்கிள்ளி. யானையிற் கதவு நெரிதந்த.

(அ)

எ.கூ. புதுப்புன லாடி யமர்த்த கண்ணன்
| யார்மக ளிவனெனப் பற்றிய மகிழ்ந
| யார்மக ளாயினு மறியாய்
| நீயார் மகனையெம் பற்றி யோயே.

எ - து, தன்னொடு கூடாது தனித்துப் புனலாடுகின்றா னெனக்கேட்
டுத் தலைசின்னு ஒழுக்கப்படாச் சின்ற பரத்தை தானும் தனியேபோய்ப் புனலாடி
னாக, அவளை ஊடலீர்த்தற் பொருட்டாகத் தலைமகன் சென்று தான் அறி
யான்போல நகையாடிக்கூறிக்கைப்பற்றியவழி அவடோழி சொல்லியது. (க)

அ.0. புலக்குவே மல்லேம் பொய்யா துரைமோ
நலத்தரு மகளிர்க்குத் தோட்டுணை யாகித்
தலைப்பெயற் செம்புன லாடித்
சுவநனி சிவநகன மகிழ்நநின் கண்ணே.

எ - து, தன்னையொழியப் புதுப்புனலாடித் தாழ்த்துவந்த தலைமக
னோடு தலைமகன் புலந்து சொல்லியது. (க 0)

புனலாட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

கூ.—புலவி விராய பத்து.

அக. குருகுடைத் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை
யரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டு
மலரணி வாயிற் பொய்கை யூரநீ
யென்னை நயந்தனெ னென்றின்
மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே.

உக. ஐங்குறு தூறு.

எ - து, தன்னைக் கொடுமைகூறினான் தலைமகளென்பது கேட்ட பரத்
தை தலைமகன்வந்து தன்மேல் அன்புடைமை கூறினானை அவ்டுப் பாங்
காயினர்கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ரா:) குருகுடைத்துண்ட யாமை மிச்சிலை வினைஞர் உணவிற்
கட்டுமொரவெனவே காங்கள் துகர்ந்துகழித்த மார்பை துகர்வாளென்று தலை
மகளைப் பழித்தவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. லல்குமிசை. (க)

அஉ. வெகுண்டன னென்ப பாணநின் தலைமகன்
மகிழ்நன் மார்பி னவிழிணர் நறுந்தார்த்
தாதுண் பறவை வந்தெம்
போதார் கூந்த ளிருந்தன வெனவே.

எ - து, மனைவயிற் புகுந்த பாணற்குத் தலைமகன் கேட்குமாற்றால்
தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரா:) 'இதுவும் பொருதவன் நீ னண்டு வருதல்பொருள், கடிதிற்
செல்' என்பதாம். (உ)

அங். மணந்தனை யருளா யாயினார் னையயத்
தணந்தனை யாகி யுய்ம்போ நும்மூ
ரொண்டொடி முன்கை யாயமுந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டெனப் படற்கே.

எ - து, வரைந்த அனுமைக்கண்ணே தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்க

முண்டாகியவழி அதனையறிந்ததலைவி அவனோடு புலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பைய. கருத். வரைந்தனுமைக்கண்ணே. (௩)

அச. செவியிற் கேட்டினுஞ் சொல்லிற் றது வெகுள்வோள்
கண்ணிற் காணி னென்னு குவள்கொ
னறுவீ யைம்பான் மகளி ராடுந்
தைஇத் தண்கயம் போலப்

பலர்படிந் துண்ணுநின் பரத்தை மார்பே.

எ - து, பரத்தையர்மனைக்கட்டங்கிப் புணர்ச்சிக்குறியோடு வாயில்வேண்டி
வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (௪)

அடு. வெண்ணுதற் கம்பு ளரிக்குறற் பேடை
தண்ணறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலு

கூ.—புலவிவிராயபத்து.

௨௭

மறிவில் யாணர் மலிகே மூரநீ
சிறுவரி னிணைய செய்தி

நகாரோ பெருமநிற் கண்டுகி னோரே.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையர்மேற் காதல்கூர்ந்து கெடித்துச்செல்
வழி மனையகம்புருந்தானாகத் தலைவிசூறியது.

(ப - னா:) கம்புட்பேடை சேவலொழியக் கிளையுடனே ஆலுமூர. எ - து,
'கிளையுடனே வாழ்கின்ற எமக்கு நின்னினீங்கிய மெலிவு உளதாகக் கூறு
கின்றேமல்லேம்; நின் குலத்தொழுக்கத்துக்குத் தகாத' எனக் கழறியதாம்;
* “நாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோட, லாய்மனைக் கிழத்திக் குரித்தென
மொழிப” என்றதூஉம் இத்திறனோக்கியெனக்கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. ஊரநின். செய்தியை. (௫)

அசு. வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குர
னீள்வய னண்ணி யிமிழு மூர
வெம்மிவ ணல்குத லரிது
நும்மனை மடந்தையொடு தலைப்பொர் தீமே.

எ - து, புதல்வன் கூறியமாற்றம் தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கூறக்
கேட்டா னென்பதறிந்த பரத்தை அதற்குப்புலந்து தலைமகற்குச் சொல்லி
யது.

(ப - னா:) குருகின் பார்ப்பு அழைக்குங்குரல் வயல் நண்ணி இமிழு
மூர. எ - து, நின்புதல்வன் கூறிவிடுத்தல் நீ கேட்டமை சேரியெல்லா மறிந்

தது; நின்னான்மறைத்த லரிதென்பதாம். பார்ப்பினம் மெல்லிதாகப் பறத்
தல்பற்றி மென்பறையென்று ஆகுபெயராம் கூறியதெனக்கொள்க.

(பி - ம்): மூ. அறிது, தும்மனை.

(க)

அ. பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கருப்பு குணிலா மாங்கனி யுதிர்க்கும்

யாண ரூரின் மணையோள்

யாரையும் புலக்கு மெம்மைமற் றெவனோ.

எ - து, தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினா னெனக்கேட்ட காதற்
பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பத் தலைமகனோடு புலந்து சொல்லி
யது.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௩௨.

உஅ

ஐங்குறு நூறு.

(ப - னா): கரும்புகுணிலா மாங்கனியுதிர்க்கு மூர. எ - து, பாங்கள்
பழித்தேமென்று அவட்கு இனியசொற்கூறி அவன் எங்களைப் பழித்துக்
கூறுஞ் சொற்களை நினக்கு இனியவாகப் பெறுவாய். எ - று.

(௭)

அ. வண்டுறை நயவரும் வளமலர்ப் பொய்கைத்

தண்டுறை யூரனை யெவ்வை யெம்மயின்

வருதல் வேண்டுது மென்ப

தொல்லேம் போல்யா மதுமீ வண் டுதுமே.

எ - து, தலைமகளை நயப்பித்துக் கொள்கையில் விருப்பில்லாதான்
போல அவ்வாறு கோடலையே விரும்புவான், அது தனக்கு முடியாதெனத்
தலைமகள் புறனுரைத்தா னெனக் கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார்
குச் சொல்லியது.

(ப - னா): இவ்வாறு என்னைக்கூறுகை தவிராளாயின் அதனை முடியச்
செய்துவிடுகின்றே னென்பதாம். வள்ளியதுறைகளின் கண்ணே எல்லாரும்
கொள்ளும்வண்ணம் நயந்துபூக்கின்ற மலர்களையுடைய பொய்கை யூரன்.

எ - து, மகளி ரெல்லார்க்கும் பொதுப்பட்டிருப்பான். எ - று.

(பி - ம்): மூ. வளர்மலர்.

(அ)

அ. அம்ம வாழி பாண வெவ்வைக்

கெவன்பெரி தளிக்கு மென்ப பழனத்து

வண்டுதா தூது மூரன்

பெண்டென விரும்பின் றவடன் பண்பே.

எ - து, தலைமகள் தலைமகளைப் போற்றி யொழுகாதினா னென்பது

கேட்ட காதற்பரத்தை அவன் பாண்ணுக்குச் சொல்லுவானாய் அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - னா:) அவன் ஆங்கு ஒழுதுகின்றது அவன் பண்புடைமை யல்லது வேறுகாரணம் இல்லையென இகழ்ந்து கூறியவாரும்.

(பி - ம்): மூ. வேண்டென } கருத். என்பது
விரும்பின்ற } காதற்பரத்தை. } (க)

க0. மகிழ்நன் மாண்குணம் வண்டுகொண் டனகொல்
வண்டின் மாண்குண மகிழ்நன்கொண் டான்கொ
லன்ன தாகது மறியா
! ளெம்மொடு புலக்குமவன் புதல்வன் ருயே.

க0.—எருமைப்பத்து.

உக

எ - து, தலைமகள் தன்மனைக்கட் செல்லாமல் தான் விலக்குகின்றா
ளாகத் தலைமகள் கூறினாளென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை தலைமகள் கேட்கு
மாற்றால் அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது. (க 0)

புலவிவிராயபத்து முற்றிற்று.

க0.—எருமைப்பத்து.

கக. நெறிமருப் பெருமை நீல விரும்பேபாத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பன் மயக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன வெதிரின் கொடிப் பிணை யலளே.

எ - து, குறைவேண்டிப் பின்னின் தவந்த தலைமகற்குத் தோழி, 'இவள்
இளையன் விளைவிலன்' எனச் சேட்படுத்தது.

(ப - னா:) காற்றங்கொள்ளப்படாத கரும்பின் பூவாற்செய்யப்பட்ட
நெடிய மாலையையுடையனென்பதனாற் பேதையென்றவாறு அறிக. எருமைப்
போத்து வெறிமலர்ப் பொய்கை ஆம்பன் மயக்கு மூரென்றது, நல்லதன்மை
யை ஆராயாது கெடுக்குமூராதலால் நினக்கு ஈண்டிவருதல் பொருந்தாதென்

பதாம். பழனவெதிரென்பது கரும்பு.

(பி - ம்:) மூ. பழநல்வெதிரின்,

(க)

கூஉ. கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக்
காதற் குழவிந் கூறுமுலை மடிக்கு
நுந்நைத் தும்பூர் வருது

஁ொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே.

எ - து, நினக்கு வரைந்து தருதற்குக் குறை நின்தமர் அங்குவந்து கூற
மையேயெனத் தோழி கூறினாளாக, தலைமகன் முகநோக்கி இவன் குறிப்பி
னும் கூறினொன்பதறிந்த தலைமகன், 'வரைவு மாட்சிமைப்படின னானே
வருவல்' எனத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) ஒருமைப் புனிற்றாக் தன்குழவிக்கு ஁றுமுலை மடிக்கு
மென்றது, அவன்பொருட்டு உற்றார்பக்கல் தான் பெறுவனவுங் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. 'அருங்கோட்டெருமை. கருத். அறிந்து தலைமகன், (உ.)

கூ0

ஐங்குறுநூறு.

கூகூ. எருமைநல் லெற்றின மேய லருந்தெனப்
பசுமோ ரோடமோ டாம்ப லொல்லா
செய்த வினைய மன்ற பல்பொழிற்
றுதுண் வெறுக்கைய வாகியிவள்
போதவிழ் முச்சி யூதும் வண்டே.

எ - து, முயக்கம்பெற்றவழிப் பிறந்த வெறிநாற்றத்தால் பண்டையள்
வன்றி வண்டிகள் மொய்த்தனவாக, 'இதற்குக் காரணமென்' என்று வினா
விய செவிலித்தாய்க்குக் கூறுவான்போன்று தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நல்லே நின்மேயல். மூச்சுயூதும்.

(க)

கூகூ. மள்ள ரன்ன தடங்கோட் டெருமை
மகளி ரன்ன துணையொடு வதியு
நிழன்முதி ரில்ஞ்சிப் பழனத் ததுவே
கழனித் தாமரை மலருங்
கவின்பெறு ஁டாநுத் தந்தை யூரே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீள்கின்றான் சொல்
லியது.

(ப - னா:) ஒருமை துணையொடு வதியுமென்றது, வரைந்தெய்திய
வழித் தலைமகனோடு தானொழுகும் இன்பவொழுக்கத்தினை நினைந்து கூறிய

வாறு. கழனித்தாமரை மலரும். எ - து, அவ்விடத்துத் தன்னைக்கண்டு
மகிழ்வார் முகமலர்ச்சிகூறியவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. திறக்கோட்டெருமை. (ச)

கூரு. கருங்கோட்டெருமை கயிறு பரிந்ததைஇ
நெடுங்கதிர் நெல்லி னுண்மேய லாரும்
புனன்முற் றாரன் பகலும்
படர்மலி யநுநோய் செய்தன நெமக்கே.

எ - து, உண்டிக்காலத்து மனைக்கண் வருதலுஞ் சுருங்கிப் பரத்தை
யிடத்தனாய்த் தலைமகன் ஒழுக்கியவழி அவற்கு வாயிலாய் வந்தார்க்குத் தலை
மகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) எருமை கயிற்றைப் பரிந்துபோய் நான்மேயலாருமென்றது,
விலக்குவார்க்கு அடங்காது புறத்தொழுக்கம் விரும்புவான். எ - து. (இ)

க0.—எருமைப்பத்து.

நக

கூகூ. அணிநடை யெருமை யாடிய வள்ளன்
மணிநிற நெய்த லாம்பலொடு கலிக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன லூரன் யாயலின் னுணையே.

எ - து, பரத்தையர் பலரோடும் ஒழுதுதல்கண்டு பொறுதிருந்த தலை
மகன் தலைமகன் மனைக்கட்புகுந்துழி உடன்படுதல்கண்ட வாயில்கள் தம்
முள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) எருமை உழுதுழக்கிய அள்ளற்கண்ணே நெய்தலும் ஆம்ப
லுங் கலிக்கும். எ - து, தலைமகற்கு வேண்டிவன புரிசின்ற இல்வாழ்க்கைக்
கண்ணே தாம்பெறுகின்ற சிறப்புக்கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. அணிநிறவெருமை. (ச)

கூகூ. பகன்றை வான்மலர் மிடைந்த கோட்டின்
கருந்தா னெருநாள் கன்று நெருங்கும்
பொய்கை யூரன் மகளிவள்.

பொய்கைப் பூவினு நறுத்தன் னியியனே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் இன்றியே இருக்கவும் உளதென்று புலந்த தலைமகளைப் புலவிநீக்கிய தலைமகன் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) தாயினுடைய பகன்றைமலர்மிடைந்த கோட்டைக் கன்று வெருஉமென்றது, தன் தோளிலணிந்த மாலையைப் பிறிதொன்றற்கணிந்த மாலைபெனக் கருதினொன்பதாம். (எ)

கூ அ. தண்புன லாடுந் தடங்கோட் டெருமை
திண்பிணி யம்பியிற் றோன்று மூர
வொண்டொடி மடமக ளிலளினு
தூந்தையும் யாயுங் கடியரோ நின்னே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய துணையானே புலந்து வாயினே ராத தலைமகன்கொடுமை தலைமகன் கூறக்கேட்ட தோழி அவற்குச் சொல்லி யது.

(ப - னா:) இவளினுங் கடியரோவென்றது, கின்னிடத்துக் குற்ற முளதாகியவழிக் கழறுங்கால் இவளினும் கடியரோ தூந்தையும் யாயும். எ-று.
நூஉ ஐங்குறுநாறு.

அவளினும் கடுமையாற் கூறுதற்கு உரியான் இவளென்பதாம். நீராடு மெருமை பலருமேறுதற்குரிய அம்பிபோலத் தோன்றுமென்றது, பலர்க் கும் உரியையாவை யெனப் புலந்தாளென்பதாம். (அ)

கூகூ. பழனப் பாகன் முயிறுமூசு குடம்பை
கழனி யெருமை கதிரொடு மயக்கும்
பூக்களு லூரன் மகளிவ
நோய்க்குமருந் தாகிய பணைத்தோ ளோளே.

எ - து, தோழி முதலாயினார் தலைமகன் கொடுமைகூறி விலக்கவும் தலைமகன் வாயினேர்த்துழி அவன் உவந்து சொல்லியது.

(ப - னா:) முயிறுமூசு குடம்பையை கெற்கதிரோடு எருமை மயக்கு மென்றது, யான்செய்த கொடுமையையும் அவர்கள் தன்மேற் காதலித்துக் கூறியவற்றையுஞ் சிறைத்து என்பக்கலே நின்றொளென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ - பழனப்பாகர்.

(கூ)

க00. புனலாடு மகளி ரிட்ட வொள்ளிழை
மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும்
யாண ஞரன் மகளிவள்
பாணர் நரம்பினு மின்கிள வியளே.

எ - து, வாயினேர்தற்பொருட்டு முகம்புகுவான்வேண்டி இயற்பழித்
துழித் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததிறம் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லி
யது.

(ப - னை:) மகளிரது மறைந்த இழையை எருமை கிளைக்குமுரன் மக
ளென்றது இப்போது வாயினேர்தலேயன்றிக் களவுக்காலத்து நீசெய்த நன்
மைமறைந்தனவும் எடுத்துக் கூறினாளென்பதாம். (க 0)

எருமைப்பத்து முற்றிற்று.

மருதம் முற்றிற்று.

ஓரம்போகியார்.

உ.—நெய்தல்.

கக.—தாய்க்குரைத்த பத்து.

க11க. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புதுக்கா
ணைக்கொடிப் பாசுநெய் பரியவுர் பிழிபு
நெய்தன் ஈயக்கி வந்தன்று நன்மகள்
பூப்போ லுண்கண் ஈர்இய
நோய்க்குமருந் தாகிய கொண்கன் நேரே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின்னர் வணாதற்பொருட்டுப் பிரிந்த தலை

மகன் வணாவோடு புருந்தவழித் தோழி செவிலிக்குக் காட்டிச் சொல்லியது.

(ப - னை:) தேர் அடிம்புரிய அழை ஊர்ந்திழிந்து நெய்தலை மயக்கி வந்ததென்றது, ஊவிற்கூட்டம் வெளிப்பட்டபின்பும் வளையாது பிரிந்தா னென்று அலர்கூறுவார் வருந்த வந்தான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. உவக்காண். ஊர்பிழியூஉ. தீன்மகளே. (க)

க0உ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நம்புந்
நீனிறப் பெருங்கடற் புள்ளி னுனது
துன்புறு ஆயர் நீங்க
வின்புற வினரக்குடையர் தேர்மணிக் குாலே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. இரைக்குமவர். (உ)

க0௩. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னைபொடு
ஞாழல் பூக்குந் தண்ணர் நூற்றை
னீவட்கமைந் தனனாற் றானே
தனக்கமைந் தன்றிவண் டாமைக் கவினே.

எ - று, அறத்தொடு த்ன்றதோழி வதுவைவிசுவாமின்றழித் தாய்க்குக் காட்டி உவந்து சொல்லியது.

(ப - னை:) புன்னையோடு ஞாழல் பூக்குமென்றது, குடிப்பிறப்பும் உரு வும் நலனும் ஒத்தல் கூறியவாறு. (ங)

இ

ந.ச

ஐங்குறுநூறு.

க0௪. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நர்மூர்ப்
பலர்மடி பொழுதி னலமிகச் சாஅய்
நன்னென வந்த வியறேர்ச்
செல்வக் கொண்கன் செல்வனஃ தூரே.

எ - று, புதல்வர் பெற்றுழித் தலைமகன் மனைக்கட்சென்ற செவிலிக்கு முன்பு அறத்தொடுகின்ற வதுவைகூட்டிய தோழி அவனார் நன்மைகாட்டிச் சொல்லியது.

(ப - னை:) செல்வக் கொண்கன் செல்வனென்றது, புதல்வனை; செல் வக்கொண்கன் செல்வனாரென்னும் எழுவாயின் முற்றுச்சொல் அஃதென் னும்பெயர்.

(பி - ம்:) மூ. வியன்றோர்.

(ச)

க0டு. அன்னை வாழிவேண் டன்னை முழங்குகடற்
றிரைதரு முத்தம் வெண்மண லிடைக்குந்
றண்ணந் துறைவன் வந்தெனப்
பொன்னினுஞ் சிவந்தன்று கண்டிசி னுதலே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின் வேண்டுவன தருதற்குப் பிரிந்த தலை
மகன் வளாவொடுவந்துழி முன்பு தலைமகன் துதற்கட் பசப்புநீங்கும்வண்ணம்
தோன்றிய கதிர்ப்புக்காட்டிச் செவிலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - னா:) ஒத்ததால் அலைப்புண்டு போந்தமுத்தம் மணற்கண்ணை
கிடந்து விளங்குமென்றது, தன்வருத்தநோக்காது நமக்கு நிலைநின்ற இன்பத்
தைத் தருவான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. திரிதருமுத்தம். கருந். வேண்டுவன கொண்டுவரு
தற்கு. (டு)

க0சு. அன்னை வாழிவேண் டன்னை யவநாட்டுத்
துதிம்கா லன்னந் துணைசெத்து மிதிக்குந்
தண்கடல் வளையினு நிலங்குறிவ
ளங்கலி மூகங் கண்டிசி னினைந்தே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றதோழி அது வற்புறுப்பான்வேண்டிச் செவி
விக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) தண்கடல் வளையினும் இலங்குமென்றது, மேனியில் வேறு
பாடு.

(பி - ம்:) மூ. அன்னந் துணைசெத்து. (சு)

கக.—தாய்க்குரைத்த பத்து.

க0டு

க0எ. அன்னை வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
சுடர்நுதல் பசப்பச் சாஅய்ப் படர்மெலிந்து
நண்கடற் படுதிறை கேட்டொறுந்
துஞ்சா ளாகுத னோகோ யானே.

எ - து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்துக் கூறியது. (எ)

க0அ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை சுழிய

முண்டக மருந் தண்கடற் சேர்ப்பு

னெந்தோ நெந்தன னாயி

னெவன்கொண் மற்றவ னயந்த டீதாளே.

எ - து, அறத்தொடுநிலை பிறத்தபின்னும் வணாவு நீடிற்றாக மற்றெரு குலமகளை வணாயுன்கொலென்று ஐயுற்ற செவிலி குறிப்பறிந்ததோழி அவட் குச் சொல்லியது.

(பி - மீ) மூ. என்னோடுநந்தனன். என்னாங்கொல்லவன்.

என்னாங்கொண் மற்றவ னயந்தோ டோளே. (அ)

க(க). அன்னை வாழிலேண் டன்னை நெய்த

னீர்ப்பாடர் தூப்பின் பூக்கெழு துறைவ

னெந்தோ நெந்த காலை யெவன் கொல்

பன்னாள் வருமவ னனித்த பொழுதே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின்பு வணாவான்பிரித்ததலைமகன் கடிதின் வாராதவழி ஐயுற்றசெவிலி, 'அவன் தம்மைத்தறந்தான்போலும்; துக்கட்கு அவன்கூறியதிறம் யாது' என்றாட்குத் தோழி சொல்லியது. (க)

கக0. அன்னை வாழிலேண் டன்னை புன்னை

பொன்னிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை

யென்னை யென்றுப் யாமே யிவ்வூர்

பிறிதொன் றாகக் கூறு

மாங்கு மாக்குமோ வாழிய பாளே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது. (க0)

தாய்க்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கக

ஐங்குறுநூறு.

கஉ.—தோழிக்குரைத்த பத்து.

ககக. அம்ம வாழி தோழி பாணன்
 சூழ்கழி மருங்கி னுணிரைநோளிஇச்
 சினைக்கயன் மாங்குந் துறைவன் கேண்மை
 பிரிந்தும் வாழ்துமே நாமே
 யருந்தவ முயற் றாற்று தேமே.

எ - து, இம்செறிப்பா ரெனக்கேட்ட - தலைமகள் வரையாதுவந்து ஒழு
 குத்தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க)

ககஉ. அம்ம வாழி தோழி பாசிலைச்
 செருந்தி தாய விருங்கழிச் சேர்ப்பன்
 முன்வரக் காண்குவ நாமே
 மறந்தோ மன்ற நாணு நட ரெஞ்ஞே.

எ - து, கனவுநீவழி வரையலன்கொலென்று அஞ்சிய தோழிக்குத்
 தலைமகள் வரையுந்திறம் தெளித்தத் தெளிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மறந்தேன் மன்ற. (உ)

ககங. அம்ம வாழி தோழி நென்ன
 லோங்குதிரை வெண்மண லுடைக்குந் துறைவற்
 பூரார் பெண்டென மொழிபு வென்னை
 யதுகிட்டன்னு பென்றன னன்னை
 பைய வொன்மை பென்றனென் னானே.

எ - து, வரையாதுவந்து ஒழுகுத்தலைமகள் சிறைப்புறத்து நின்று
 கேட்ப நெருல் இல்லத்து சிகழ்த்தது இதுவெனத் தலைமகள் தோழிக்குச்
 சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பெண்டெனமொழிப. அன்னையென்றனன்,
 பைபைய, பையவெம்மை. (ங)

ககச. அம்ம வாழி தோழி கொண்க
 னேரே மாயினுஞ் செல்குவன் கொல்லோ
 கடலி னுரை யிரற்று
 மடலம் பெண்ணையவ லுடைய நாட்டே,

கஉ.—தோழிக்குரைத்த பத்து. ௧௩

எ - து, இடைவிட்டொழுதுத் தலைமகன்வந்து சிறைப்புறத்தானுமை
யறிந்த தலைமகன் அவன்கேட்கு மாற்றல் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. சொண்கனை, கேரேனாயினும். நாரை விரற்றும்.
அவருடை. (ச)

ககநி. அம்ம வாழி தோழி பன்மா
ஹுண்பண லடைகரை நம்போ டாடிய
தண்ணர் துறைவன் மறைஇ
யன்னை யருங்கடி வந்தாநின் றோனே.

எ - து, இற்செறிப்புண்ட பின்னும் வரைந்துகொள்ள நினையாது தலை
மகன் வந்தானாக, அதனையறிந்த தலைமகன் அவன்கேட்குமாற்றல் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துறைவன்மீஇ, வந்துகின்றனே. (இ)

ககந. அம்ம வாழி தோழி நாமழ
நீல எருங்கழி நீலங் கூட்டி
மலைவர் தன் பின்ன
காலை யன்ன காலைமுற் துறுத்தே.

எ - து, எற்பாட்டின்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்து வின்றுகேட்பத்
தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. (சு)

ககந. அம்ம வாழி தோழி நவனே
மின்ன தாகுதல் கொடிதே புன்னை
யணிமலர் துறைதொறும் வரிக்கு
மணிநீர்ச் சேர்ப்பனை மறவா தீமே

எ - து, வரையாது வந்தொழுதுத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை
மகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

ககஅ. அம்ம வாழி தோழி யானின்
| நறனி லாளற் கண்ட பொழுதிற்
| சின வென் றைகக்குவன் கொன்றனென்
| பின்னினைந் திரங்கிப் பெயர்தற் தேனே.

எ - து, சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது; தோழி
வாயின் மறுத்த தலைமகன் பின்பு தலைமகன் வந்துழி கிழந்ததனை அவட்
குக் கூறியதாலமாம்.

(பி - ம்:) மூ. சென்றனன்.

(அ)

ககக. அம்ம வாழி தோழி நன்று
மெய்யா மையி னேதில பற்றி
யன்பிலன் மன்ற பெரிதே
மென்புலக் கொண்கன் வாரா தோனே.

எ - து, 'வரைதற்கு வேண்டுவன முயல்வேம்' எனச்சொல்லி வரை யாது செலுத்துகின்ற தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுனமை யறிந்த தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஏதில பெற்றி. ஏதிலர்ப் பற்றி. ஏதில் பற்றி. (க)

கஉ௦. அம்ம வாழி தோழி நலமிக
நல்ல வாயின வனியமென் றோனே
மல்ல விருங்கழி நீரதல் விரிபு
மெல்லம் புலப்பன் வந்த மாறே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வந்து சிறைப்புறத்தா னாகத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) தோள்கள். கழிமலரும். கழிமல்கும்.

(க ௦)

தோழிக்குரைத்த பத்து முற்றிற்று.

கக.—கிழவற்குரைத்த பத்து.

கஉக. கண்டிரு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
முண்டகக் கோதை நனையந்
நெண்டிழைப் பெளவப் பாய்ந்துரின் றோனே.

எ - து, பரத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது; பெதும்பைப் பருவத்தான் ஒருபரத்தையோடு கூடி மறைந்து ஒழுகாவின்றி நென்பதறிந்து தலைவி புலந்துழி, 'இத்தவறு என்மாட்டில்லை; நீ இப்புலவியை நீக்கவேண்டும்' என்று தோழிக்குத் தலைமகன்கூறப் புலவியை நீக்கக் கருதியதோழி அவளினமை கூறி நகையாடிச் சொல்லியது உமாம்.

இனி வருகின்ற பாட்டு ஒன்பதிற்கும் இத்துறையாம்.

கங.—கிழவற்குரைத்த பத்து.

கக

கஉஉ. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
யொள்ளிமை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோனோ. (உ)

கஉங. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
யொண்ணுத ஸாய மார்ப்பந்
தண்ணென் பெருங்கடற் றிபாபாய் வோனோ. (ங)

கஉச. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
வண்டற் பாவை வெளவளி
னுண்பொடி யனைஇக் கட. றார்ப் போனோ. (ச)

கஉரு. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
தெண்டினா பாவை வெளவ
வுண்கண் சிவப்ப வழுதநின் றோனோ.

(பி - ம்) மூ. திரைப் பாவை. (ரு)

கஉக. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
யுண்கண் வண்டின மொய்ப்பத்
தெண்கடற் பெருந்தினை மூழ்கு வோனோ. (க)

கஉஎ. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
தூம்பை மாலை யிளமுலை
துண்டி னாகம் விலங்கு வோனோ. (எ)

கஉஅ. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
யுறவு வறுமுலை மடாஅ
வுண்ணப் பாவையை யூட்டு வோனோ.

(பி - ம்) மூ. ஊறுவறுமுலை. பாவையூட்டு. (அ)

கஉக. ::::::::::::::::::::::::::::::

.....

கிழவற்குரைத்த பத்து முற்றிற்று.

(க0)

கசு.—பாணற்குரைத்த பத்து.

கநக. நன்றே பாண கொண்கனது நட்பே

தில்லை வேலி யிவ்வுர்க்

கல்லென் கொளவை யெழாஅக் காலை.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன் தலைமகன் காதன்மை கூறினா
ளுகத் தலைமகன் வாயில்மறுப்பான் அவற்குக் கூறியது. (க)

கநஉ. அம்ம வாழி பாண புன்னை

யரும்புராசி கான லிவ்வு

ரலரா கின்றவ ரருளு பாறே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன், 'நீர் கொடுமைகூறவேண்டி;
தும்மேல் அருளுடையர்' என்றுற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (உ)

கநக. யானெவன் சொர்கோ பாணவா னுது

மெல்லம் புலம்பான் பிரிந்தெனப்

புல்லென் றனவென் புரிவனைத் தோளே.

எ - து, வாயிலாப்ப் புகுந்தபாணன் தலைமகன் தோண்மெலிவு கண்டு
'மனைப்புறத்துப் போய்வந்ததுணையானே இவ்வாறு வேறுபடுதல் தகாது'
என்றுற்கு அவன் சொல்லியது.

(பி - ம:) மூ. எம்புரிவளை. கருத். வேறுபடுதற்காகாது. (க)

கநசு. காண்மதி பாண விருங்கழிப் பாய்ப்பரி

நெடுந்தேர்க் கொண்க னோடு

தான்வந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

எ - து, பிரிவின்கண் தலைமகன் கவின்தொலைவுகண்டு வெறுத்து ஒழுக்குகின்றபாணற்குத் தலைமகன்வந்துழிக் கவினெய்திய தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பாய்மணி.

(ச)

கக.ரு. பைதல மல்லேம் பாண பணைத்தோ

நோதலைந் தகன்ற வல்கு

னெட்டலம் கண்ணியை நோதனம் பெறினே.

எ - து, பரத்தை யொருத்தியைத் தலைப்பெய்வான்வேண்டி அதனைத் தலைமகன் மறைத்தொழுக்குகின்றதறிந்த தலைமகன் அவன் கேட்குமாற்றாற் பாணற்குச் சொல்லியது.

(ரு)

கக.அ. நாணிலை மன்ற பாண நீயே

கோணை ரிலங்குவளை நெகிழ்த்த

கானலந் துறைவற்குச் சொல்லுஞ் போயே.

எ - து, வாயிலாய்ப் புகுத்து தலைமகன் குணங்கூறிய பாணற்கு வாயின் மறுக்குந் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) கருத். புகுத்தலைமகன்.

(சு)

கக.எ. நின்னென்று வினவுவல் பாண தும்புழித்

திண்டேர்க் கொண்டனை நயந்தோர்

பண்டைத் தந்நலம் பெறுபவோ மற்றே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுத்து நீக்கின விடத்தும் அவன் முன்புசெய்த திங்குரினைந்து தலைமகன் வேறுபட்டிருந்தானாக, 'இனி இந்த வேறுபாடு என்' என்றுவினவிய பாணற்கு அவன் சொல்லியது.

(ப - ரை:) திண்டேர்க் கொண்டனை நயந்தோர் தும்புழிற் பண்டைத் தந்நலம் பெறுவாருளரோ வெனக்கூட்டுக.

(எ)

கக.அ. பண்பிலை மன்ற பாண விவ்வு

ரண்பில கடிய கழறி

மென்புலக் கொண்டனைத் தாரா தோயே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுத்தது அறியாது வந்தபாணற்குத் தலைமகன் நகையாடிச் சொல்லியது.

(அ)

கடக. ஆரம் வாழி கொண்க வெம்வயின்
மாணல மருட்டு நின்னினும்
பாண னல்லோர் நலஞ்சிதைக் கும்மே.

சுஉ

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, ஆற்றமை வாயிலாகப் புருந்திருந்த தலைமகற்குப் பாணன் வத்
துழித் தலைமகன் சொல்லியது. (க)

கச0. காண்மதி பாணனீ யுரைத்தற் குரியை
துறைகெழு கொண்கன் பிரிந்தென
விறைகேழெவ்வளை நீங்கிய நிலையே.

எ - து, பாணன் துதாகிச் செல்லவேண்டுங் குறிப்பினனாகிய தலை
மகன் அவற்குத் தன்மெலிவுகாட்டிச் சொல்லியது.

(பி - ம:) மூ. உரைத்தற்கு முரியை. (க 0)

பாணற்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கரு.—ஞாழற்பத்து.

கசக. எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத்
துவலைத் தண்டுளி வீசிப்
பசலை செய்தன பளிபடு துறையே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப் பிரித்துழி ஆற்றாளாகின்ற தலைமகன்
'அவன் வரைதற்குப் பிரியவும் நீ ஆற்றுகின்றது என்னை' என்ற தோழிக்
குச்சொல்லியது. (க)

கசஉ. எக்கர் ஞாழ லிறங்கிணர்ப் படுப
புள்ளிறை கூருந் துறைவனை
புள்ளேன் றோழி பாடிவரென் கண்ணோ.

எ - து, வரையாதுவந்து ஒழுக்குத் தலைமகன் இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்
புறத்தானாக, 'நின்கண் துயிறற்பொருட்டு நீ அவனை மறக்கவேண்டும்' என்ற

தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ஞா:) ஞாழலில் தாழ்ந்த பூச்சினை வருந்தப் புள்வதியு மென்றது, தான்வரையாது மெக்கு வருகோயறியாது தான்வேண்டு மின்பமே முடிப் பான். எ - று.

(பி - ம்:) கருத். மறுக்கவேண்டும்.

(உ)

கச 7. எக்கர் ஞாழற் புள்ளிநிழகன்றுறை

யினிய செய்த நின்னுடின்

முனிவு செய்தகவி டடமென் றோளே.

கரு.—ஞாழற் பத்து.

சுந.

எ - து, புறத்துத் தங்கிவந்த தலைமகளுக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ஞா:) 'இனியசெய்த.....மென்றேன்' என்றது, அக்காலத்து நினக்கு இனிமைசெய்து பின்முனிவைச் செய்தனவாதலால், இஃது இத் தோள்களின் தவறல்லது சிந்தவறன்றென்பதாம்; ஞாழற்கண்ணே புள்ளி மிகுகன்றுறை யென்றது, இவ்வு ரகந்துறையார் அலர்தூற்று வரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நின்னுயின்.

(ங)

கசச. எக்கர் ஞாழ லிணர்படு பொதுர்பர்த்

தனிக்குந் குறங்குந் துறைவற்

கிணிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கண்ணே.

எ - து, தலைமகன் வரைந்து கோடல் நினையாது கனவொழுக்கமே விரும்பி ஒழுகாவின்ற னென்பது அறிந்து வேறுபட்ட தலைமகள், 'அவன் கூறியவாற்றால் இனிக் கடிதின் வரைவன்; ஆற்றாயாகாதொழியவேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ஞா:) 'எக்கர்ஞாழல்.....உறங்கும்' என்றது, இனி அக்காலம் வந்த விடத்தும் வரைந்துகொண்டு ஒன்றுபட்டொழுக நினையாது தனித்துறை தலே விரும்புவான். எ - று. இப்போது பசந்ததென்றது, அவன்வராவே னென்று கூறியவார்த்தையை மெய்யென்று கொண்டு கூறுதலால், இப்போது காண் என் மாமைக்கவின் பசத்தது. எ - று.

(ச)

கசரு. எக்கர் ஞாழற் சிறியிலை' பெருஞ்சினை

யோதம் வாங்குந் துறைவன்

மாயோள் பசலை நீக்கிவி னினியே.

எ - து, வரைவுமறுத்த தமர் உடம்புகொற்றாற் சான்றோரைத் தலை மகன் விடுத்ததறிந்ததோழி தலைமகள் கேட்டுமாற்றாற் சொல்லியது.

(ப - னா:) ஞாழற்சினையை ஒதம்வளைக்குந் துறைவனென்றது, தன் வழிவாராத சுற்றத்தாரைத் தன்வழியாக்குகின்ற னென்றதாம்.

(பி - ம்:) கருத். வரைவுமடுத்த. (௫)

கசக. எக்கர் ஞாழ லரும்புமுதி ரவிழிணர்
நறிய கமழுந் துறைவர்க்
கினிய மன்றவென் மானைக் கவினே.

எ - து, வரைவுகடாவவும் வனாயாதொழுதுகின்றழி, 'நம்மை எவ்வகை நினைத்தார் கொல்லோ' என்று யுற்றிருந்த தலைமகள் வரைவு தலைவந்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

சச ஐங்குறுதூறு.

(ப - னா:) 'அரும்புமுதி.....துறைவர்' என்றது, அவரன்பு முறையால் நிரம்பி வெளிப்பட்டதிறம் கூறியவாறு. (சு)

கசக. எக்கர் ஞாழன் மலரின் மகளி
ரொண்டழை யயருந் துறைவன்
றண்டழை விளையென நல்கின னாடே.

எ - து, சுற்றத்தார்வேண்டிய கொடுத்துத் தலைமகள் வரைவுமாட்சி மைப்படுத்தமையறிந்த தோழி உவந்த யுள்ளத்தானாய்த் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) ஞாழன்மலரில்லாத மகளிர் அதன்றழையை விரும்புந் துறைவனென்றது, உலகைவழங்கவேண்டு முள்ளத்தன் அஃதின்மையால் நாட்டை வழங்கினென்பதாம்.

(பி - ம்:) மு. மலரினே மகளிர். (எ)

கசஅ. எக்கர் ஞாழ லிகந்துபடு பெருஞ்சினே
வீழினிது கமழுந் துறைவனை
நீயினிது முயங்குமுதி காத லோயே.

எ - து, களவொழுக்கத்தின் விளைவறியாது அஞ்சிய வருத்தீங்க வதுவை கரணவகையான் முடித்தபின்பு தலைமகளைப் பள்ளியிடத்து உய்க் குந்தோழி சொல்லியது.

ப - னா:) 'எக்கர்ஞாழ.....கமழுந்துறைவன்' என்றது, அவன் அன்பு இதன்மேல் இல்லையென வளர்ந்து பயன்பட்டதிறம் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) கருத். விளைவறிவதஞ்சிய. (அ)

கசக. எக்கர் ஞாழற் பூவி னன்ன
கணங்குவள ரிளமுலை படர்நைந்
கணங்குவளர்த் தகறல் வல்லா திமே.

எ - து, வரைத்தெய்திய தலைமகன் தலைவியோடு பள்ளியிடத்திருந்
துழித் தோழி வாழ்த்தியது. (க)

கரு. எக்கர் ஞாழ் னறுமலர்ப் பெருஞ்சினைப்
புணரி தினைக்குந் துறைவன்
புணர்வி னின்னா னநும்புணர் வினனே,

கக. — வெள்ளாங்குருகுப் பத்து.

சரு

எ - து, முன்னொருகாற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பிரிந்துவந்
துழி அவனை முயங்காளாக, தோழி, 'இவ்வாறு செய்தற்குக்காரணம் என்'
என்று வினவியவழித் தலைமகன்தோழிக்குத் தலைமகன்கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - னை:) நறுமலர்ப்பெருஞ்சினை வருந்த வந்து திணா தினைக்கு மென்
றது, ஓரிடத்தானையொழுநாது வந்தும் பெயர்ந்தும் நம்மை வருத்தமுறுத்து
வான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. புணர்வினன்னான்.

(க 0)

ஞாழற்பத்து முற்றிற்று.

கக. — வெள்ளாங்குருகுப் பத்து.

கருக. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனங்
காணிப சென்ற படநடை நாகா
மிதிப்ப நக்க கண்போ நெய்தல்
கட்காழந் தாறத் துறைவற்கு
நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேயின.

எ - து, வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைமகன் வாயின்மறுப்பான்
சொல்லியது.

(ப - னை:) இதனுள்ளுறை: பரத்தையொருத்தியோடு ஒழுக்குகின்ற

ஒழுக்கம் இடையற்றதாகச் சென்றவாயில்கள் நெருங்க அவன் நெஞ்சு கெழிந்து கூறிய காதன்மாற்றம் பரந்துசெல்கின்ற துறைவெனென்பதாம். வெள்ளாங்குருகென்றது பரத்தையாகவும், பின்னையென்றது பரத்தையோடு தலைமகளிடை உளதாகிய ஒழுக்கமாகவும், காணிய சென்ற மடநடை நானா யென்றது வாயில்களாகவுங்கொள்க. இவை வருகின்ற பாட்டு ஒன்பதாக்கும் ஒக்கும். மிதித்தது அவனை நெருங்குதலாகவும், நக்ககெய்தல் அவனொஞ்சாக வும், கட்டகமழ்ந்து ஆனமை அவன் அவர்க்குக் கூறியமாற்றம் எல்லாருக்கும் புலப்படுதலாகவும் இப்பாட்டிற்குக்கொள்க. (க)

கருஉ. வெள்ளாங் குருகின் பின்னை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா
கையறு பிரற்று கானலம் புலம்பந்
துறைவன் வலாபு மென்ப
வறவன் போலு மருளுமா ரதுவே.

சுக

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, தலைமகள் வாயின்மறுத்துழி 'இவன் நின்மேல் தொடர்ச்சியிற் குறைவிலன்; அருளுமுடையன்; ஆதலால், நீ இவனொடுபுலத்தல் தகாது' என நெருங்கி வாயில்கேர்விக்குத்தோழிக்கு அவன் சொல்லியது.

(ப - ண:) 'துறைவன் வலாபு.....மா ரதுவே' என்றது, அப்பரத் தையைத் தனக்கு இப்பரத்தையாக வரைவானென்று கூறுகின்றாராதலின், நீ கூறுகின்றபடியே 'அறமுடையன்போலும், அருளும் அதுவே' என இகழ்ந்துகூறியவாறு. 'கையறு பிரற்று கானலம் புலம்பந் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துச்சென்ற வாயில்கள் கூற்றையாய்ப் பிறிதுமாற்ற மின்றிச் செல்கின்ற துறைவன். எ - து.

(பி - ம்) மூ. கையறுப்பிரற்ற. இரற்ற. கானல்புலம்பும். (உ)

கருங். வெள்ளாங் குருகின் பின்னை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நானா

கையறு பிரற்று கானலம் புலம்பந்

துறைவன் வலாபு மென்ப

வறவன் போலு மருளுமா ரதுவே.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்து வாயில்வேண்டிய தலைமகள் கேட்குமாற்

ரூல் வாயிலாய்ப்புகுந்தார்க்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) 'உளாவொழிந்த..... துறைவன்' என்றது, இவன்கூறி விட்ட வாயில்கள் மாற்றம் பாதத்தைபெறுந்துறைவன், எ-று.

(பி - ம்:) மூ. குவவுமணல். நாணுமோ.

(௩)

கருச. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நாளை

சான்ற சேக்குந் துறைவனே

முயானைவன் செய்கோ பொய்க்கூறிய வுரே.

எ - து, தோழி வாயில்வேண்டி நெருங்கியவழி வாயின்மறுக்குந் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'துறைவனேடு யானைவன்செய்கோ' என்றது, 'அவனோடு யான் ஒழுகுமொழுக்கம் என்' என்று வெறுத்துக்கூறியவாறு, 'பொய்க்கு மிவ்வூர்' என்றது, தலைமகள் குணங்கூறுகின்ற தோழியை நோக்கியெனக் கொள்க. 'நாளை காணற்சேக்கும்' என்றது, வாயிலாய்ச்சென்றார் அவண் டாட்டுத் தங்குதல் நோக்கியெனக்கொள்க.

(௪)

கக.---வெள்ளாங்குருகுப்பத்து.

சௌ

கருதி. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய ரென்ற மடநடை நாளை

பதைப்பத் ததைந்ந நெய்தல் கழிய

வோதமொடு பெயருந் துறைவற்குப்

பைஞ்சாய்ப் பாலை யின்றனென் யானே.

எ - து, பலவழியானும் வாயில்நோளாகிய தலைமகள், 'மகப்பேற்றிற்கு உரித்தாகிய காலங்கழிய ஒழுகுகின்றாய்' என நெருங்கியதோழிக்குச் சொல் லியது.

(ப - னா:) 'பதைப்ப..... துறைவன்' என்றது, வாயில்கள் கூறப் பாதத்தையெய்திய இரக்கத்தினைத் தன் தண்ணளியால் தீர்ப்பான், எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பதைப்பத்ததைந்த. பஞ்சாய்க்கோதை.

கருத். பலபடியானும். ப. விரகத்தினை.

கருள. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா
பதைப்ப வொழிந்த செர்மறுத் தூவி
தெண்கழிப் பரக்குந் துறைவ
னெனக்கோ காதலன்னைக் கோ வேறே.

எ - து, பரத்தையிடத்து வாயில்விட்டு ஒழுக்குகின்ற தலைமகனது வாயில்
வந்தார்க்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

(ப - னா:) 'எனக்கோ காதலன் அனைக்கோவேறே' என்றது, 'இவண்
மேல் அவன் காதலன்' என்று நியிர்கூறுகின்றமாற்றம் மெய்யென்பது எனக்கு
மொக்கும்; இவண்மனத்திற்கு ஒவ்வாதென்பதாம். அன்னையென்றது தலை
மகளை. 'செம்மறுத் தூவி தெண்கழிப் பரக்குந்துறைவன்' என்றது, அப்பரத்
தைக்குக் கூறிவிட்டமாற்றம் எவ்விடத்தும் பார்த்து செல்கின்ற துறைவன்.
எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பரிக்குந்துறைவன். கருள். தலைமகற்குவாயிலாய். (சு)

கருள. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா
காலை யிருந்து பாலைச் சேக்குந்
தெண்குடற் சேர்ப்பவனெடு வாரான்
முன்வந் தனெனங் காத லோனே.

சுஅ

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து வாயில்வேண்டி ஒழுக்குகின்ற தலைமகன்
புதல்வன் வாயிலாக வருமெனக்கேட்டு அஞ்சிய தலைமகன் புதல்வன் விளை
யாடித் தனித்துவந்துழிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'காதலன்' என்றது, என்மேல் என்புதல்வன் காதலனென்
பதறிந்தேன்; அவனெடு வாராது தனித்துவருதலான். எ - று. 'நானா காலை
யிருந்து பாலைச்சேக்குந் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துவிட்ட வாயில்
கள் செவ்விபெறுது பகலெல்லாமிருந்து இரவின் கண்ணும் அங்கே துயில்
கின்ற ருன்பதாம். (எ)

கருள. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா

சாஸனம் பெருந்துறைத் துணையொடு கொட்குந்
தண்ணந் துறைவன் கண்டிரு

II மம்மீ மேனியெந் தோழியது துயரே.

எ - து, பரத்தை புலந்துழிப் புலவிக்குவானாய் அஃது இடமாகவந்த
மை யறிந்ததோழி தலைமகற்கு வாயில்மறுத்தது.

(ப - னா:) 'கண்டிரும் மம்மீ மேனி எம் தோழியது துயரே' என்றது,
எம்மிடத்துத் துயரில்லை; எந்தோழியாகிய பரத்தைத் தலைவி துயரங்
டேம்; நீ கடிதிற்சென்று அவன் வருத்தந் தீர்ப்பாயாக. எ - து, 'நாரை.....
.....கொட்கும்' என்றது, நினக்கு வாயிலாகச்சென்றார் அவன் கருத்தறிந்து
மகிழ்ந்து ஒழுக்கின்றொன்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. என்றோழியது.

(அ)

கருகூ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பசிதனை வங்கும் பானிரீர்ச் சேர்ப்ப
நின்னென் றிரக்குவெ வல்லேன்
றந்தனை சென்மோ கொண்டவிவ ணலனே.

எ - து, மருமற்பொருட்டு உண்டிக்காலத்து வாயில்வேண்டிவந்த தலை
மகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - னா:) 'கொண்ட இவன் நலன் தந்தனை செல்லெனக்கூட்டுக. 'நா
ரைசேர்ப்ப' என்றது, வாயிலாய் நின்றபரத்தைமனைக்கட் சென்றோர்
நின்னைப்பார்த்திருந்து பசிப்பார்கள்; அவருடன் அருந்தக் கடிதின் அவன்மனை
க்கட் செல்வாயென்பதாம்.

(க)

கௌ.—சிறுவெண்காக்கைப் பத்து.

சூகூ

கௌ.0. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
நொந்ததன் நிலைபு நோய்மிகுந் துறைவ
பண்டையின் மிகப்பெரி தனைஇ
முயங்குமதி பெரும மயங்கினன் பெரிசே.

எ - து, புலந்த காடற்பரத்தை புலவிதீராத தலைமகன் வாயில்வேண்டி
வந்தானென்றது அறிந்த தலைமகன் வாயின்மறுத்தது.

(பி - னா:) 'பண்டையின்' என்றது, பண்டும் நீ புலவிதீர்த்து முயங்கும்
இயல்புடையை. எ - து, 'நாரை.....துறைவ' என்றது, நின் ஆற்ற
மைக்குப் பரிந்து வாயிலாய்ச்சென்றவர்கள் அவன்வருத்தங்கண்டு மிகவும்

வருந்துகின்றார்களென்பதாம்.

(பி - ம்:) சருத். புலந்த காற்பரத்தை.

(க 0)

வெள்ளாங்குருகுப்பந்து முற்றிற்று.

கள. — சிறுவெண்காக்கைப் பத்து.

கசுக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
கருங்காட்டுப் புண்ணைத் தங்குந் துறைவற்குப்
பசந்துதுத லழியச் சாஅப்
நயந்த நெஞ்ச நோய்ப்பா லுடேச.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள்
ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

(11 - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை.....தங்கும்' என்றது, வரைதற்கு
வேண்வென முயலாது தன்மனைக்கண்ணே தங்குவான். எ - று. (க)

கசு2.. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நீத்தாநீ யிருங்கழி யிரைதேர்ந் தூண்டு
பூக்கமழ் பொதுமாந் ரோங்குந்
துறைவன் மொல்லோ பிறவா யினவே.

இதுவுமது.

(11 - னா:) 'துறைவன்மொல்லோ பிறவாயின' என்றது, 'இன்ன
நாளான் வரைவல்' என்றசொற்கள் வேராயின. எ - று, 'சிறுவெண்காக்கை

100

ஐங்குறுநூறு.

.....சேக்கும்' என்றது, வரைவிற்குவேண்வென முயலாது தன்
கருமஞ்செய்து மனைக்கண்ணே தங்குவான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பெருங்கடற்றிரையது.

(உ)

கசு3.. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழித் துவலை யொலியிற் றுஞ்சுந்

துறைவன் துறந்தெனத் துறந்தென
 னிறையே முன்கை நீங்கிய வளையே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை இருங்கழித் துவலை யொலியிற் றஞ்சம்'
 என்றது, ஆண்டுத் தனக்கு இனியவாகக் கூறுவார் மாற்றங்கேட்டு முயற்சி
 யின்றித் தங்குவானென்பதாம். (க)

ககக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
 யிருங்கழி மருங்கி னயிரை யாருந்
 தண்ணர் துறைவன் றகுதி
 நம்மோ டபையா தலர்பயந் தன்றே.

எ - து, தலைமகனுக்குப் புறத்தொழுக்க முளதாகியவழித் தலைமகள்
 தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை இருங்கழி மருங்கின் அயிரையாரும்'
 என்றது, பரத்தையருள்ளும் புல்லியாரை விரும்புவான். எ - று. 'துறை
 வந்தருந் நம்மோடமையாது அலர்பயந்தன்றே' என்றது, அவன் தகுதியுடை
 மை நமக்குத் தீங்குசெய்தலே யன்றித் தனக்கும் அலர்பயந்த தென்பதாம்.

(பி - ய்:) மூ. இருங்கரைமருங்கின். (ச)

ககக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
 யறுகழிச் சிறுமீ னா மார்தார்
 துறைவன் சொல்லிய சொல்லெ
 னிறையே சொல்வளை கொண்டுநின் றதுவே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) 'துறைவன்சொல்லிய சொல்லெ, னிறையேசொல்வளை கொ
 ண்டு நின்றது' என்றது, வளையைக்கொண்டு நின்றது, இப்புறத்தொழுக்க
 மன்று; முற்காலத்துத் தெளிப்பான் குளுற்ற சொல். எ - று. (ஞ)

கஎ.—சிறுவெண்காக்கைப் பந்து.

நிக்

ககக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
 வரிவெண் டாளி வலைசெத்து வெரு-
 மெல்லம் புலம்பற் றேறி

ந ஷல்ல வாயின நல்லோள் கண்ணே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுஞ் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் பசப்பிற்கு வருந்திய தோழி அவளை இயற்பழித்துக் கூறியது.

(ப - னை:) 'நல்லவாயின் நல்லோன்கண்' என்றது, கண்பசந்தன. எ - று, சிறுவெண்காக்கை திரையாற் கரையில் ஏறடப்பட்ட பலகறைகளை வலைச் சுற்றிற்றோத்த பலகறையென வெருடமென்றது, நாம் வரைதல்வேண்டிக் கூறியசொற்களைத் தனக்கு வருத்தஞ்செய்வனவாகக்கொண்டு வெருவுகின்றனென்பதாம். (சு)

கசுஎ. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழி யினக்கெடி றுநந் துறைவ
னல்குவன் போலக் கூறி
நல்கா னாடுநுந் தொல்கே ளன்னே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன்விட வாயிலாய்வந்தார்க்கு அவன் கொடுமைகூறித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னை:) 'தொல்கேள்' என்றது, நமக்குப் பண்டு கேளாகியதன்மையினையுடையான். எ - று, 'சிறுவெண்காக்கை.....ஆருந்துறைவன்' என்றது, பரத்தையர் பலரையும் தனக்குவரும் வருத்தமறியாது நுகர்வானென்பதாம். (ஏ)

கசுஅ. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
துறைபடி யம்பி யகபனை யீனும்
தண்ணர் துறைவ னல்கி
னெண்ணுத லரிவை பாலா ருப்மே.

எ - து, பொதுமலர் வரைவுவேண்டி விடுத்தமையறிந்த தலைமகள் ஆற்றாளாய்ப் பசியடறிப்பழி, 'இதற்குக் காரணமென்' என்று செவிலி வினவத் தோழி அறத்தோடு நின்றது.

(ப - னை:) 'துறைபடியம்பியகமணையீனும்' என்றது, யாவர்க்கும் எவ்விடத்தும் தீங்குவாராத துறைவனென அவன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

பி - ம்:) மூ, கடற்றிரையது. அகமனை, பாலார்கம்மே. (அ)

ருஉ ஐங்குறுநாறு.

கசுக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
ஏன் பொன்னினர் ஞாழன் முடிநயிற் பொதியனிழ்

புன்னையம் பூஞ்சினைச் சேக்குந் துறைவ

னெஞ்சத் துண்மை யறிந்து

பென்செயப் பசக்குந் தோழியென் கண்ணை.

எ - து, காதற்பரத்தையைவிட்டு மற்றொருத்தியுடன் ஒழுசாரின்றதலை மகன் வாயில்வேண்டி விடுத்துழி வாயினோர்தல்வேண்டி. நின்கண் பசந்தனகா னென்று முகம்புகு தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) சிறுவெண்காக்கை ஞாழலைவெறுப்பிற் புன்னைச்சினையிற் சேக்குமென்றது, பரத்தையர் மனையில் ஒன்றுவெறுப்பின், ஒன்றின்கண் தங்குதலை யுடையா னென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. சினைவதியும்.

(க)

கஎ(), பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

யிருங்கழி நெய்தல் சிதைக்குந் துறைவ

னல்ல நென்றி யாயிற்

பல்லித முண்கண் பசத்தன்பற் றெவனே.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்க முளதாகியவழி பேறுபட்ட தலை மகள், 'அவற்கு அவ்வாறு நிகழ்ச்சியில்லை; நம்மேல் அன்புடையன்' என்று தெளிக்குந்தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை.....சிதைக்கும்' என்றது, தான்பற் றிய பரத்தையருடைய நலம் சிதைப்பா னென்பதாம்.

(பி - ம்:) கருத். அன்புடையனென்ற தோழிக்கு.

(க ௦)

சிறுவெண்காக்கைப்பத்து முற்றிற்று.

கஅ.—தொண்டிப் பத்து.

கஎக, திரையிமி ழின்னிசை யளைவு யயலது

முழவியி ழின்னிசை மறுகுதொ றிசைக்குந்

தொண்டி யன்ன பணைத்தோ

னொண்டொடி யரிவையென் னெஞ்சுகொண் டோனே.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகள் ஆயத்தோடி செல்லும் தலைமகளைக் கண்டு சொல்லியது.

(ப - னா:) திரையின் ஒலியொடுகலந்து முழவு ஒலிக்கு மென்றது,
உன்செல்கின்ற ஆயத்தார் மகிழ்ச்சியரவமும் உழையராய் எதிர்வருகின்றார்
மகிழ்ச்சியரவமும் கூறினவாறு. (க)

க௧௨. ஒண்டொடி யரிவை கொண்டன னெஞ்சே
வண்டிபிர் பனித்துறைத் தொண்டி. யாங்க
ஊராய் கடலொலித் திரையென
விரவி னாணர் துயிலறி யேனே.

எ - து, 'கண்டியில்கின்றினை; இந்நகுக்காரணம்என்' என்றவினவிய
பாங்கற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (உ)

க௧௩. இரவி னாண மின்றுயி லறியா
தரவுறு துபர பொய்துப தொண்டி;
தண்ணறு நெய்த னூழம்
பின்னிநுங் கூந்த லணங்குந் றேரே.

எ - து, தலைமகன் குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக்கண்டபாங்கன் தன்
ஊள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) தொண்டித் தண்ணறு நெய்தல்போல் நாரும் கூந்த லென்
றது, செய்மைக்கண்ணே நாருதனோக்கி. (ஈ)

க௧௪. அணங்குடைப் பனித்துறைத் தொண்டி. யன்ன
மணங்கமழ் பொழிற்குறி நல்கின னுணங்குகழப்
பொங்கரி பரந்த வுண்க
ணங்கழிழ் மேனி யசைஇய வெமக்கிக.

எ - து, குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக் கண்டவந்தபாங்கன் அவன் நின்
றுழி நீன்றளென்று கூறியவழி ஆண்டுச் செல்லக்கருதிய தலைமகன் தன்
ஊள்ளே சொல்லியது.

(பி - ற்:) மூ. அசையியல். (ச)

க௧௫. எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பனைத்தோ
ணன்னுத லரிவையொடு மென்மொல விபலி
வந்திசின் வாழியோ மடந்தை
தொண்டி. யன்னநின் பண்டாலை கொண்டே.

எ - து, பாங்கற்கூட்டக்கூடி நீங்குந் தலைமகன் இனிவருமிடத்து

நின்தோழியோமெ வரவேண்டுமெனத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தமக்குநயந்தருளினே. ஒண்ணுதலரிவையொடு. (இ)

௩௪

ஐங்குறுநூறு.

கஎசு. பண்பும் பாயலுங் கொண்டன டொண்டித்
தண்காழித் புதுமலர் நூறு மொண்டொடி.
யைதமைந் தகன்ற வல்குற்
கொய்தளிர் மேனி கூறுமதி தவறே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குின்றழிச் சென்றதலைமகன்,
'இவன் என்னை இவையகோடற்குச் காரணம் என்' என்று தோழியைவினாவி
யது.

(ப - னா:) கொண்டனளென்றது, தலைவியையெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. பண்பும்பாலும். கருத். வினாயது. (ஈ)

கஎஎ. தவறில் ராபினும் பணிப்ப மன்ற
விவறுதிரை தினைக்கு மிடுமண நெடுங்கோட்டு
முண்டக நறுமலர் கமழந்
தொண்டி யன்னோ டோளுற் றோரே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குின்றழி 'இவன் என்னைவருத்து
தற்குச் செய்த தவறு என்' என்று வினாய தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச்
சொல்லியது.

(ப - னா:) இதன் இறைச்சி:— நிராருதலத்து முண்டகநறுமலர் கமழும்
தொண்டி யன்னோளென்றது, இவன் நாமனுவி துகர்தற்கரியன் எ - று.
தோளுற்றோ ரென்றது, தோளை எதிர்ப்பட்டோர். எ - று. (எ)

கஎஅ. தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி.
வாழ்த லொல்லுமோ மற்றே செங்கோற்
குட்டுவன் றொண்டி யன்ன
வெற்கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே.

எ - து, தலைமகன் தோழியை யிரந்து குறையறுவான் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'செங்கோற்குட்டுவன் தொண்டியன்ன என்' என்றது,
தன்னைத் தேறுதற்பொருட்டுத் தன்செப்பம் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. கண்டமயங்கி.

(அ)

ககக. நல்குபதி வாழியோ நனிநீர்ச் சேர்ப்ப
வலவன் ருக்கந் துறையிருப் பிறமு
மின்னொளித் தொண்டி யந்நே
நின்னல தில்லா விவள்சிறு துதலே.

ககக.—நெய்தற் பத்து.

௩௩

எ - து, குறியிடத்துவந்து புனார்த்துந்குந் தலைகளைத் தோழி எதிர்ப்
பட்டு வரைவுகடாயது.

(ப - னை:) 'அலவன் தாக்கந் துறையிருப் பிறமும்' என்றது, இவ்
வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகியனான்று இவன் உயர்வாழா னென்ப
தாம்.

(க)

க௭௩. சிறுநனி வரைந்தனை கொண்போ பெருநீர்
வல்லவர் தந்த கொழுமீன் வல்சிப்
பறைதடி முதுகுரு இருக்குந்
துறையெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே.

எ - து, தாழ்த்து வரையக்கருதிய தலைகளைத் தோழி நெருங்கிக் கடி
தின் வரையவேண்டுமெனச் சொல்லியது.

(ப - னை:) வல்லவர்தந்த கொழுமீன் வல்சிக்கண்ணே பறத்தல்கெட்ட
முதுகுருகு இருக்குமென்றது, நொதுமலர்க்கு மகட்பேச வந்திருக்கின்ற
சான்றோருள ரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. சிறுநணி, தொழுமீன்.

கருத். தாழ்த்துவரைய. கடிதின்விவரையவேண்டும். (க௦)

இவைபத்தும் சொல்வகையால் தொடர்ச்சிபெறுதலே யன்றிக் கிளவி
வகையால் தொடர்ச்சி யுடையவாறும் அறிக.

தொண்டிப்பத்து முற்றிற்று.

ககக.—நெய்தற் பத்து.

கஅக. நெய்த லுண்க ணேரிறைப் பணைத்தோட்
பொய்த லாடிய பொய்யா மகளிர்
குப்பை வெண்ப ணற் குரவை நிறூடந்
துறைகெழு கொண்க னன்கி
னுறைவினி தம்மலிவ் வழுங்க லூரே.

எ - து, இக்கனவொழுக்கம் ஸெடிதுசெல்லின் இவ்வூர்க்கண் அலர்
பிறக்குமென்று அஞ்சியிருந்த தலைவி, 'தலைமகன் வரைந்துகொள்ளத் துணிந்
தான்' என்று கூறிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

நுக

ஐங்குறுநூறு

(ப - ணா:) சிறைப்புறம்: 'மகளிர்.....குரவை நிறூடந்துறைகெழு
கொண்கண்' என்றது, மகளிர் தங்காதலரோடாமும் இவ்வூரிடத்துத் தனித்
தல் அரிதென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. அவ்வழுங்கலூரே.

(க)

கஅஉ. நெய்த னறுமலர் செருந்தியொடு விறைஇக்

கைபுனை நறுந்தார் கமழு மார்பு

னருந்திறற் கடவு ளல்லன்

பெருந்துறைக் கண்டிவ ளணங்கி யோனே.

எ - து, தலைமகன் மெலியுண்டு தெய்வத்தா லாயிற்றெனத் தமர்
நினைந்துழித் தோழி அறத்தொடு சின்றது. (உ)

கஅங. கணங்கொ ளருவிற் காண்கெழு நாடன் **அகம் - ௨௨**

குறும்பொறை நாட னவ்வ லூரன்

றண்கடற் றேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்

கடும்பகல் வருதி கையறு மாலே

கொடுங்கழி நெய்தலுங் கடம்பக்

காலே வரினுங் களைஞரோ விலரே.*

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றுகிய தலைமகன்
மாலேக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'பண்டையிற் கடும்கல்வருத்' என்றது, பண்டு வருங்காலத் திலே வந்தாற்போலப் பிறர்க்குத்தோன்றக் கடும்கற்கண்ணே வாராநின்றாய். எ - து.

(பி - ம்:) மூ. வருந்திக் கையறு மாறு, மாலை நெய்தலுங் கடம்ப. (க)

கஅச. நெய்த லிருங்கழி நெய்த னீக்கி
மீனுண் குருகினங் கான லல்லுந்
கடலணர் தன்றவ ருநே
கடலினும் பெரிதொக் கவருடை நட்பே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்தார் தலைமகன் அன்புடைமை கூறியவழி வாயின்மறுக்குந்தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) நெய்தனீக்கி மீனுண்குருகு இளங்கானலில் அல்குமென் றது, பொதுமகளிரிடத்து ஊடனீக்கி இன்பதுகாந்து ஆண்டுத் தங்குவா னென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இருங்கழி. குருகினங்கானலற்கும். (ச)

* இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடி சிலப்பரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

ககா—நெய்தற் பத்து.

ருஎ

கஅரு. அலங்கிதழ் நெய்தற் கொற்கை முன்றுறை
யிலங்குமுத் துறைக்கு மெயிறுகெழு துவர்வா
யரம்போ முவ்வனைக் குறுமக
ணைய்பார்த் தன்ன நீங்கி வியனே.

எ - து, 'ஆயமகளிருள் நின்னா ல் நயக்கப்பட்டாள் யாவள்' என வின விய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அலங்கிறை நெய்தல். (ரு)

கஅச. நாரை நல்லினங் கடுப்ப மகளிர்
நீர்வார் கூந்த லுளருந் ஆறைவ
பொங்குகழி நெய்த லுறைப்ப வித்துறைப்
பல்கால் வருடந் தேரெனந்
செல்லா தீரேர் வென்றனள் யாவோ.

எ - து, பகற்குறிக்கண்வந்து நீங்குந்தலைமகனைத் தோழி செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

(ப - னா:) காலாயினங்கடுப்ப மகளிர் நீர்வார்கூந்தலை உளருந்துறைவ வென்றது, தம்பிடத்துக் குற்றம் நீக்கும் மகளிராயுடைய துறைவ. எ - று, (பி - ம்:) மூ. சொல்லாதிமோ.

கஅஎ. : நொதும லாளர் கொள்ளா ரிவையெ
யெம்மொடு வந்து கடலாடு மாளிரு
நெய்தலைப் பகைத்தழைப் பாவை புனையா
ருடல்கங் கொள்வோ ரின்மையிற்
: நெடலைக் குற்ற சிலபு வினபே.

எ - து, தோழி கையுறை மறுத்தது.

(ப - னா:) 'நொதுமலாளர் கொள்ளாரிவையே' என்றது, நீயல்லாதாரில் இப்பூப்பறிப்பாரில்லை. எ - று. எம்மொடு வந்து கடலாடுமகளிரும் இந்நெய்தற்றழையாற் பாவைபுனையார்; தொடல்தொடுப்பாரும் இதனிற் சிலபுக் கொள்வதல்லது இப்பூத்தன்னையே தொடலையாகப் புனைவாரில்லை. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. எம்மொடுவந்த, எம்மொடுகலந்த, மகளிர், (எ)
அ

ருஅ

ஐங்குறுநூறு.

கஅஅ. இருங்கழிச் சேயிரு வினப்புள் ளாரும்
கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை
வைகறை மலரு நெய்தல் போலத்
தகைபெரி துடைய காதலி கண்ணே.

எ - து, விருந்துவாயிலாகப் புருந்த தலைமகன் தலைவி இவ்வாழ்க்கைச் சிறப்புக்கண்டு மகிழ்ந்து சொல்லியது.

(ப - னா:) விடியற்காலே மலரும் நெய்தலைக் கண்ணிற்கு உவமையாகக் கூறிற்று, ஸந்தபொழுதே மலர்ந்த சிறப்புநோக்கி யெனக்கொள்க. 'இருங்கழிச் சேயிரு இனப்புள் ளாரும்' என்றது, விருந்தினர்துகர்ச்சி கூறியவா நெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. வைகறைவருநெய்தல்.

(அ)

கஅக. புன்னை நுண்டா துறைத்தரு நெய்தல்
பொன்படு மணியிற் பொற்பத் தோன்று
மெல்லம் புலம்பன் வந்தென
நல்ல வாயின தோழியென் கண்ணே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வராவான் வந்துழிக்
கண்டு உவகையோடு வந்த தோழி, 'நின் கண்மலர்ச்சிக்குக் காரணம் என்'
என்றுவினாவிய தலைவிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'புன்னை நுண்டாது உறைத்தருநெய்தல் பொன்படுமணியிற்
ரோன்றும்' என்றது, நின்குடிப்பிறப்புப் பண்டையினும் சிறத்தற்குக் காரண
மாயிற்றென்று அவன்வரைவுகூறியவாரும்.

(பி - ம்:) கருத், நகையொடுவந்த.

(க)

கக0. தண்ணு நெய்தற் றிளையவிழ் வான்பு
வெண்ணெ லரிநர் மாற்றின ரறுக்கு
மெல்லம் புலம்பன் மன்றவெம்
பல்வித முண்கண் பனிசெய் தோனே.

எ - து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ரை:) அரிவோர் நெய்தற்பூவைநீக்கி வெண்ணெல் அரியுமென்றது,
தனக்கு அடுத்தது செய்தலன்றிப் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யானெனத் தலை
மகன் குணம் கூறியவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. ஒண்ணெல்.

(க0)

நெய்தற்பத்து முற்றிற்று.

உ0.—வளைப் பத்து.

நிகு

உ0.—வளைப் பத்து.

ககக. கடற்கோடு செறிந்த வளைவார் முன்கைத்
கழிப்பூத் தொடர்ந்த விரும்பல் கூந்தற்
கானன் ஞாழற் கவின்பெறு தழையன்
வரையர் மகளிரி னரியளென்
னிறையரு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளோ.

எ - து, 'மின்னாற் காணப்பட்டவன் எவ்விடத்து எத்தன்மையன்' என்று
வினாவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. மயிர்வார்முன்கை. கொண்டொழித்தோளே. (க)

கககஉ. கோடுபுலங் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப்
பாடிமிழ் பனித்துறை யோடுகல முன்க்குந்
துறைவன் பிரிந்தென நெகிழ்ந்தன
வீங்கின மாமீதா தோழிபென் வளையே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்வந்துழித் தலைவி முனி
ந்துகூறுவாள்போலத் தன்மெலிவு நீக்கினமை தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'கோடுபுலம் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப் பாடி இமிழ்
பனித்துறை ஓடுகலமுன்க்கும்' என்றது, நொதுமலர் அகல நம்சுற்றத்தார்
மகிழ அலர்கூறும் அயலார்சிறைய அவர்தேர் வந்ததென்பதாம். (உ)

கககங. வலம்புரி புழுத வார்மண லடைகரை
யிலங்குகதிர் முத்த மிருள்கெட விமைக்குந்
துறைகெழு கொண்டகநீ தந்த
வறைபுனல் வால்வளை நல்லவோ தாமே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுநூற் தலைமகன் தலைமகட்கு வளைகொண்டி
வந்து கொடுத்துழி, 'பண்டைவளை போலாவாய் மெலிந்துழி நீங்கா நலனுடை
யவோ இவை' எனத் தலைமகள் மெலிவுசொல்லித் தோழி வரைவுகடாயது.

(ப - ரை:) முத்தம் இருண்க்க இமைக்குந்துறைவஞ்சலின்; இவட்கு
வருகின்ற தீங்கைக் கடிதின் நீக்கி வரைந்துகொளவேண்டுமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கொண்கனீ. கருத். பண்டையிவன்வளை. ப. வரைந்து
கொளவேணும். (ங)

ககக
ஐங்குறுநூறு.

கககச. கடற்கோ டறுத்த வரம்போ முவ்வளை

யொண்டொடி மடவரற் கண்டிருந் கொண்க
நன்னுத லின்றுமால் செய்தெனக்
கொன்னொன்று கடுத்தன ளன்னையது நிலையே.

எ - து, பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு
மனைக்கண் நிகழ்த்ததுகறிச் செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

(பி - ம்:) கருத். செறிப்பறிவ்வரைவு. (ச)

ககூரு. வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருந்
கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகன்
கெடலருந் துயரநல்கிப்
படலின் பாயல் வெள்ளி யோளே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் தனித்
துறைய ஆற்றாதுச் சொல்லியது.

(பி - னா:) பெறுதற்கரியமுத்தைப் பரதவர்விற்கும் கடல்கெழுக்கொண்க
னென்றது, அவர்கள் தாராதாரல்லர்; யாம் அவர்களுக்கு பேண்வெனகொடுத்
துக் கொள்ளமாட்டாது வருந்துகின்றேமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வறுவியோளே. (இ)

ககூசு. கோடெ. ரெல்வளைக் கொழும்பல் கூந்த
லாட்தொடி மடவரல் வேண்டுதி யாயிற்
றெண்கழிச் சேயிறுப் படுஉந்
தண்கடற் சேர்ப்ப வரைந்தனை கொண்மோ.

எ - து, குறைமறுக்கப்பட்டதலைமகன் பின்னும் குறைவேண்டியவழித்
தோழி சொல்லியது.

(பி - னா:) தெண்கழிச் சேயிறுப்படுஉஞ் சேர்ப்பவென்றது, நினைத்தன
அகப்படுத்தித்துறைவ. எ - று,

(பி - ம்:) மூ. கொழுமணிக்கூந்தல். (சு)

ககூள. இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வலவ னாட்டி
முகர்புதை கதுப்பின ளிறைஞ்சினின் றோளே
புலம்புகொண் மாலே மறைய
நலங்கே முக நல்குவ ளொனக்கே.

எ - து, தலைமகன் இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைவியது நிலைமைகண்டு
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கதுப்பின ளாயத்து நின்றோளே. (எ)

ககஅ. வளையணி முன் நக வாலெயிற் றமர்நகை
யிலைய ராடுந் தலையவிழ் கானற்
குறுந்துறை வினவி ின்ற
நெடுந்தோ ளண்ணற் கண்டிகும் யாமே.

எ - து, பாதையர்மனைக்கட் பன்னாட்டங்கிப் பின்பு ஆற்றமுமையே
வாயிலாக வந்த தலைமகளை எதிர்ப்பட்டதோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ணா:) குறுந்துறை வினவிவின்ற நெடுந்தோளண்ணலென்றது,
களவுக்காலத்து நிகழ்ந்ததனைக் கூறிற்று, தலைமகன் புலவி நீங்குதற்கும் யான்
நெடுநாட்பிரிந்தமை கூறுகின்றபாடுமென்று அவன் வருந்துதற்குமெனக்
கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. வளையறை. இன்னகை. விருந்தெனவினவி.
நெடுந்தோண்ணல்.

(அ)

ககக. கானலம் பெருந்துறைந் கவிதிறா துளோக்கும்
வாலுயர் நெடுமண லெறியா னாது
காண்கம் வம்போர தோழி
செறிவளை நெடுந்தோ னெறிகட னாட்ட.

எ - து, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றாளாகிய தலைமகளை
ஆற்றுவிக்குந்தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நெடுவரைவேறி.

(க)

உரு. இலங்குவிந் நெல்வளை யாய்ந்துதல் கவினப்
பொலந்தேர்க் கொண்கன் வந்தன னினியே
விலங்கரி நெடுங்கண் ளெகிழ்மதி
நலங்கவர் பசலையை நகுத நாமே.

எ - து, உடன்போக்குந்துணிந்தவழி அதற்கு இரவின்கண் தலைமகன்
வந்ததறிந்ததோழி தலைமகளைப் பாயலுணர்த்திச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துதல்கவின்பெற. கொண்கனும். நெடுங்கண்ணனந்த
நீர்மதி. நலங்கிளர். நகுதம்யாமே.

(க 0)

வளைப்பத்து முற்றிற்று.

நெய்தன் முற்றிற்று.

ந.—குறிஞ்சி.

உக.—அன்னாய்வாழிப் பத்து.

உக. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்னை
தானு மலைந்தா னெமக்குந் தழையாயின
பொன்வீ மணியரும் பினவே
யென்ன மரங்கொலவர் சார லவ்வே.

எ - து, கொதுமலர் வரைவின்கட் செவிவிகேட்குமாற்றால் தலைமகன்
தோழிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்து உரைத்தது.

(பி - ம்:) மூ. தரினுமலைந்தான். (க)

உஉ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம்மூர்ப்
பார்ப்பனக் குறுமகப் போலத் தாழுவ
குடுமித் தலைய மன்ற
நெடுமலை நாட னூர்ந்த மாவே.

எ - து, தலைமகன் வரைதல் வேண்டித் தானேவருகின்றமை கண்ட
தோழி உவந்தவுள்ளத்தனாய்த் தலைமகட்குக் காட்டிச் சொல்லியது. (உ)

உக. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ்
மானுண் டெஞ்சிய கலிழி நீரே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டதலைமகன், 'நீ சென்றநாட்டு நீர் இனிய
வல்ல; நீ எவ்வனதாகுந்தாய்' எனக் கேட்டதோழிக்குக் கூறியது.

(பி - ம்:) கருத். துகர்ந்தவாழெனக்கேட்ட.

(ந)

உ0ச. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையம் தெவன்கொல்
வரையர மகளிரி னினையுடன் குழிஇப்
பெயர்வுழிப் பெயர்வுழித் தவிராது நோக்கி
நல்ல ணல்ல ளென்ப
தீயேன் நிலை மலைகிழ வோர்க்கே.

உக.—அன்னாய்வாழிப் பத்து.

சுங.

எ - து, வரையாது வந்தொழுஞ் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை
மகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மகளிர்நிரை. மலைகிழவோற்கே.

(ச)

உ0ரு. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
நனிரா னுடைய னின் னு மஞ்ச
பொலிவென் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
மலர்ந்த மார்பிற் பாயற்
துஞ்சிய வெய்ய னோடுகா யானே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவுவேண்டிவிட்டுழித் தலைமகட்கு உளதாகிய
வருத்தநோக்கி, 'இவள் இவ்வாறுதற்குக் காரணம் என்ன' என்று வினவிய
செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

(பி - ம்:) மூ. அன்னை தோழி. நின்னினுமஞ்சம்.

மார்பிற் பாயிற், துஞ்சி வெய்யன்.

(ரு)

உ0சு. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையுவக்காண்
மாரிச் சூன்றத்தும் காப்பா ளன்ன
தூவலி னனைந்த தொடலை யொள்வாட்
பாசி சூழ்ந்த பெருங்கழற்
றண்பனி வைகிய வரிக்கச் சினனே.

எ - து, இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன்வந்து குறியிடத்து நின்றமை யறி
ந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காப்பானன்ன. பாசிதூர்ந்த.

(சு)

உ0எ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையநன்று
முணங்கல கொல்லோநின் றினையே யுவக்கா

ணிணம்பொதி வழுக்கிற் றேன்று
மழைதலை வைத்தவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து, 'மழையின்மையால் தினை உணங்கும்; வினையமாட்டா; புணங் காப்பச் சென்று அவரை எதிர்ப்பட்டாலாமென்று எண்ணியிருந்தஇது கூடா தாயிற்று' என வெறுத்திருந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அன்னைகளும். நணம்பொதி.

கருத். வினையமாட்டாதபுணம். எதிர்ப்பட்டாலாமென்று.

கூசு

ஐங்குறு நூறு.

உ௦அ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை கானவர்
| கிழங்குகழ் நெடுங்குழி மல்க வேங்கைப்

| பொன்மலி புதுவீத் தாஅ மவர்நாட்டு

மணிநிற மால்வரை மறைதொழிவ

ளறைமலர் நெடுங்க ணூர்ந்தன பனியே.

எ - து, செவிலிக்கு அறத்தொடுந்நதோழி அவளால் வரைவுமாட்சி மைப்பட்டபின்பு, 'இவள் இவ்வாறப்பட்ட வருத்தமெல்லாம் நின்னித்தீர்ந் தது' என்பது குறிப்பிற்றேன்ற அவட்குச்சொல்லியது.

(ப - ண:) கிழங்குகழ் குழிநிறைய வேங்கைமலர் பாக்குமென்றது, கொள்வார்க்குப் பயன்பட்டுத் தமக்குவந்த குறையைத் தம்புகழ் நிறைக்கும் பெருமையுடையாரென்பதாம்.

(அ)

உ௦கூ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நமந்
றியானவர் மறத்தல் வேண்டுதி யாயிற்

கொண்ட ஸவரைப் புவி னன்ன

வெண்டலை பாடழைப் பூழித்

தோன்றலா னாகவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் அவனை நினைவுவிடாது ஆற்றாநாகியவழி, 'செறிதுமறந்து ஆற்றவேண்டும்' என்றதோழிக்குத் தலை மகள் கூறியது.

(ப - ண:) 'வெண்டலை.....லானது' என்றது, மழைபெய்தற்குக் கால்வீழ்ந்த இருட்சியால் மறையப்பெறாது விளங்கித் தோன்றுதலேனோக்கி

யெனக் கொள்க.

(க)

உக௦. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைப்
புலவுச்சேர் துறுக லேனி யவர்நாட்டுப்
பூக்கெழு குன்ற நோக்கி நின்று
மலரிபுலா வயங்கிழை நிலைபெறும்
தணிதற்கு முரித்தவ னுற்ற லோயே.

எ - து, காப்புயிருதிக்கண் தலைமகள் மெலிவுகண்டு தெய்வத்தினையிற்
றென்று வெறியெடுப்புழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுகின்றது.

(ப - னா:) 'புலவுச்சேர்துறுகல்' என்றது, யாவும் தெய்வத்தினையின
வென்று மறிமுதலாயினகொன்று புலவுநாலும் நக்குன்றென்பதாம். (க௦)

அன்னாய்வாழிப்பத்து முற்றிற்று.

உஉ.—அன்னாய்ப் பத்து.

கூடு

உஉ.—அன்னாய்ப் பத்து.

உகக. நெய்யொடு மயக்கிய ஷமூந்தூதற் றன்ன
வயலையஞ் சிலம்பின் றலையது
செயலையம் பகைத்தழை வாடு மன்னாய்.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாமைகீண்டு கையுறையேற்றதோழி தலைமகள்
தழையேற்கவேண்டிக் கூறியது.

(பி - ய்:) ஷ. உழுந்துதூற்றன்ன.

(க)

உகஉ. சாந்த மரத்த புழி லெழுபுகை

கூட்டுவிறை காமு நாட

னறவற் கெவனோ நாமகல் வன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிராகொள்ளார் தமர் அவன்மறுத்தவழித் தோழி செவி
லிக்கு அறத்தொடுகின்றது.

(ப - னா:) சாந்தமரத்தின் இடைநிலத்து உளவாகிய அகில்கடுபுகை
அச் சந்தனப்பூநாற்றத்தோடு கமழுகாடெனின்றது, தனக்கு வந்த வருத்தம்
பாராது தனக்குத்துணையாயினார் நலத்தொடுங்கூடி எல்லார்க்கும் பயன்பட

ஒழுக்கும் ஒழுக்கத்தை யுடையானென்பதாம்.

(பி - ம்:) கருத். தமர்மறுத்தவழி.

(உ)

உகங். நறுவடி. மாஅந்து மூங்கிறு புதிர்ந்த
வீர்ந்நண் பெருவடுர் பாலைபிற் குறவ
ருறைவீ ழாலியிற் றெருக்குஞ் சாரன்
மீயிசை நன்னாட் டவர்வரின்
யானுயிர் வாழ்தல் கூடு மன்னாப்.

எ - து, 'வனாவொடுவருதலைத் துணிந்தான்' என்பது தோழிகூறக்
கேட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) மாவின்மூக்கு இற்று உதிர்ந்த வடுக்களை ஆலிபோலத்
தொகுக்கும் நாட்டையுடையாரென்றது, விரும்புவனவற்றுக்குத் தாமாக
முயலாது பெற்றுழிப்பேணும் இயல்பையுடையார். எ - து.

(பி - ம்:) மூ. கூடலாமன்னாய்.

(ங)

கூக

ஐங்குறு நூறு.

உகச. சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழ
மிருங்கல் விடாளை வீழ்ந்தென வெற்பிற்
பெருந்தே னிருஅல் கீறு நாடன்
பேரமர் மழைக்கண் கலிழ்த்தன்
சீருடை நன்னாட்டுச் செல்லு மன்னாய்.

எ - து, தலைமகள், 'ஒருவழித்தணப்பல்' என்றுகூறியவதனை அவன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகளுக்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - னா:) பலவிற்பழம் பிறர்க்குப்பயன்படாது கல்லளையில் வீழ்கின்
றுழி அவ்விடத்துளதாகிய தேனிருவிளையும் சிதைக்குமென்றது, தன்னாற்
பெற்றநலம் எங்கள் இயற்கைநலத்தினையும் சிதைக்கின்றதென்பதாம். இது
கேட்டுக் கடிதின்வரைவானாவது பயன்.

(பி - ம்:) மூ. வீழ்ந்தன. றுருவொடுகிறநாடன்.

(ச)

உகரு. | கட்டளை யன்ன மணிநிறத் தும்பி
யிட்டிய குயின்ற துறைவாபிற் றொலிஇயர்
தட்டைத் தண்ணுரைப் பின்ன ரியவர்

நீங்குழ லாப்பலி னினிய விமிரும்
புதன்மலர் மாலையும் பிளியோ
ரதனினுங் கொடிய செய்குவ ளன்னாய்.

எ - து, இரவுக்குறியைந்த தலைமகன் பகற்குறிக்கண் வந்து நீங்குந்தலை
மகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (இ)

உக௩. குறுங்கை யிரும்புரிக் கோள்வ லேற்றை
நெடும்புதற் கானத்து டடப்பிடி யீன்ற
நடுங்குநடைக் குழறி கொள்இய பலவில்
பழந்தூங்கு கொழுநிற லொளிக்கு நாடற்குக்
கொய்திடு நளியின் வாடிநின்
மெய்பிழி தாத வெவன்கொ ளன்னாய்.

எ - து, வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகளுக்குத் தலைமகன் சிறைப்
புறத்தானாகத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) புலியேற்றை பிடியின்றகுழுவியைக் கொள்ளவேண்டிக்
காலம்பார்த்து மறைந்திருக்கும்நாடனென்றது, தன்வஞ்சனையாலே நின்
பெண்மையை வெளவுகின்றனென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. ஒலிக்குறாடு.

(சு)

உஉ.—அன்னாயப் பத்து.

சுஎ

உகஎ. பெருவரை வெங்கைப் பொன்பரு னறுவீ
பானினப் பெருங்கிளை மேய ளாநங்
கானக நாடன் வரவுநிவண்
மேனி பார்ப்ப தெவன்கொ ளன்னாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்மீட்சியுணர்ந்ததோழி
ஆற்றாளாகியதலைமகளுக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) இவனென்றது, இவ்விடத்து, எ - று. வேங்கைப்பூவை
மானினமாருமென்றது, அவன்மனைப்பெருஞ்செல்வம் நின்கிளையாகிய காங்க
ளும் நின்னோடு துகர்வேமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பசப்பறைவது.

(ஏ)

உகஅ. புறன்னோர் புருவத்த கண்ணு நாடி

‘மயிர்வார் முன்னை வளையுந் செவ்வங்
கனிவாகோட் பிழைத்த கதஞ்சிறந் தெழுபுலி
யெழுதரு மழையிற் குழுமுள்
பெருங்க டுடன் வருங்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டியிடத் தமர் மறுத்துழி அதகேட்டு,
‘இஃது என்னுங்கொல்’ என்று ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழி தனக்கு
நற்குறிசெய்யக்கண்டு, ‘கடிநின்பந்து வரைவால்’ எனச்சொல்லியது.

(ப - னா:) தன்னாற்கொன்னப்பட்ட கனிந்துப்பிழை ஆதற்குப் புலி
கதஞ்சிறந்து குழுமுமென்றது, நினைத்தனவற்றிற்குக் குறைவின் அதற்கு
வெகுண்டுமுடிப்பான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வளையுஞ்செற்றும். கருத். வரைவு வேண்டியவிடத்
துத் தமர். (அ)

உ.க.40. கருங்கால் வேங்கை பாத்தகட் டொள்வீ
யிருங்கல் வியலறை யாரிப்பந் தாஅ
நன்பலை நாடன் பிரிந்தென
வொண்ணுதல் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்த அனுமைக்கண்ணே ஆற்றாளாகிய
தலைமகட்குத் தோழிகடையது.

(ப - னா:) வேங்கைமலர் கல்லறையிலே பாக்குநாடென்றது, நம்
பொல்லாவொழுக்கமறைய நல்லொழுக்கம் நமக்கு உதவும் நன்மையையுடை
யானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. தாஅய. (க)

கூஅ ஐங்குறுதூறு.

உஉ.0. அலங்குமழை பொழிந்த வகன்க ணருவி
யாடுகழை யடுக்கத் திழிதரு நாடன்
பெருவரை யன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு
முயங்காது கழிந்த நாளிவண்
மயங்கிதழ் மழைக்கண் கலிமு மன்னாய்.

எ - து, கொதுமலர்வரைவின்கண் தோழி செவிவிக்கு அறத்தொடுதின்
றது.

(ப - னா:) இவண்மேல்வைத்த தண்ணளி நம்மிடத்தும்வந்து இடை
யருது ஒழுகும். எ - று. (க 0)

அன்னாயப்பத்து முற்றிற்று.

உரு.—அம்மவாழிப் பத்து.

உஉக. அம்ம வாழி தோழி காதலர்
பாவை யன்னவென் னாய்களின் றெலைய
நன்மா டேனி பசப்பச்
செல்வ லென்பதம் மலேகெழு நாடே.

எ - து, 'ஒருவழித்தணந்து வரைதற்குவேண்டிவன முடித்துவருவல்'
என்று தலைமகன் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அவன் சிறைப்புறத்தானாய்க் கேட்
பத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ண:) கடிதின்வரைதல்பயன்.

(பி - ம்:) மூ. செல்வனென்ப.

(க)

உஉஉ. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்
நளிந்துவந் துறையு நறுந்தண் மார்ப
னிவணினி வாரா மாறுகொல்
சின்னினா யோதியென் னுதல்பசப் பதுவே.

எ - து, குறியிரண்டன்கண்ணும்வந்து ஒழுகுந்தலைமகன் இடையிட்டு
வந்து சிறைப்புறத்துநின்றழி, 'நின்றுதல் பசத்தற்குக்காரணம் என்னை'
என்றதோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மார்வன்,

(உ)

உஉ௩. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
வரைபா மிழியக் கோட வீடக்
காதலாப் பிரிந்தோர் கையற நலியுந்
தண்பனி ஊடங்கை யச்சிர
முந்துவந் தனாநங் காத லோரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் குறித்தபருவத்திற்கு
முன்னே வருகின்றமையறிந்ததோழி தலைமகட்கு மகிழ்ந்துசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அச்சிரம். அச்சிரம். (க)

உஉ௪. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
மணிகிறங் கொண்ட மாமலை வெற்றிற்
றுணிகீ ரருவி நம்மோ டாட
லெளிய மன்னு ஸவர்க்கினி
யரிய வாசுதன் மாருண்டனென் யானே.

எ - து, இம்செறிப்புணர்ந்ததலைமகன் ஆற்றாளாய்த் தலைமகன் சிறைப்
புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ச)

உஉ௫. அம்ம வாழி தோழி பைஞ்சுனைப்
பாசடை நிவந்த பனிமலர்க் குவளை
யுள்ளகங் காமமுங் கடந்தன் மெல்லிய
லோதி யொண்ணுதல் ஈரத்த
லோரார் கொன்னங் காத லோரே.

எ - து, மெல்லுகூறி வரைவுகடாவக்கேட்ட தலைமகன் தான் வரைதற்
பொருட்டால் ஒருவழித்தணந்து நீட்டித்தானாக, ஆற்றாளாகியதலைமகட்குத்
தோழி கூறியது. (ரு)

உஉ௬. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
நறுந்தண் சிலம்பி னுறுகுலைக் காந்தட்
கொங்குண் வண்டிற் பெயர்ந்து புறமாறின்
வன்புடை விற்றுகவின் கொண்ட
வன்பி லாளன் வந்தன னினியே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் நீட்டித்து வந்துழித்
தோழி தலைமகட்குச்சொல்லியது.

௭0

ஐங்குறு நூறு.

௨௨௭. அம்ம வாழி தோழி நாளு
நன்னுதல் பசப்பவு நறுந்தோண் ளெகிழவு
மாற்றலம் யாமென மதிப்பக் கூறி
நப்பிரிந் துறைந்தோர் மன்றநீ
விட்டனை யோவவ ருற்ற குளே.

௭ - து, ஒருவழித்தணந்துவந்ததலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை
மகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்;) மூ. தோணெகிழவும்.

(௭)

௨௨௮. அம்ம வாழி தோழி நம்முந்
நிரந்திலங் கருவிய நெடுமலை நாட
னிரந்து குறையுறாஅன் பெயரி
னென்ன வனுகொனம் மின்னுயிர் நிலையே.

௭ - து, தலைமகன் வணவுவேண்டிவிடத் தமர் மறுத்துழி அவர் கேட்கு
மாற்றல் தலைமகட்குச்சொல்லுவானாய்த் தோழி அறத்தொடுகின்றது.

(ப - ணா:) 'நிரந்து இலங்கு அருவிய நெடுமலைநாடன்' என்றது, சேரந்
தாருடன் இடையறாத நட்பையுடையான். ௭ - து.

(௮)

௨௨௯. அம்ம வாழி தோழி நாமழப்
பன்னாள் பிரிந்து வறணி ளானன்
வந்தன னோமற் றிரகிற
பொன்போல் விற்றகவின் கொள்ளுகின் னுதலே.

௭ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்த தலைமகன் மீண்டானென்பது
கேட்டுத் தலைமகட்கு எய்திய கவினைத் தோழி தான் அறியாதாள்போன்று
அவளை வினாவியது.

(௯)

௨௩0. அம்ம வாழி தோழி நம்பொடு
சிறுதினைக் காவல னாகிப் பெரிதுநின்
மென்றோண் ளெகிழவுந் திருநுதல் பாப்பவும்
பொன்போல் விற்றகவின் னொலேதந்
குன்ற நாடற் கயர்வார்நன் மணனே.

௭ - து, தலைமகன் வணவுவேண்டித்தமனாவித்துழி மறுப்பார்கொல்லோ
வென்ற அச்சமுறுகின்ற தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(௧0)

அம்மவாழிப்பத்து முற்றிற்று.

உசு.—தெய்யோப் பத்து.

எக

உசு.—தெய்யோப் பத்து.

உகஉ. யாங்குவல் லுறையோ வேங்கல் வெற்ப
விரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யரிவை
திதிலை பாமை தேயப்
பசலை பாயப் பிடுவு தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்ததலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லுளையோ, வல்லினையோ.

(க)

உகஉ. போதார் கூந்த ளியலணி யழுங்க
வேதி லாழினை நீபிரிந் ததற்கே
யாழலவிர் மணிபுட ணினையப்
பெயலா னுவென் கண்ணை தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்ததலைமகன், 'நான்பிரிந்தநாட்கண் நீர்
என்செய்தீர்' எனக்கேட்கத் தோழி அவற்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஏதிலாளனை.

(உ)

உகஉ. வருவை யல்லை வரடைநனி கொடிதே
யருவரை மருங்கி னாய்மணி வரன்றி
யொல்லென விழிதரு மருவிநின்
கல்லுடை நாட்டுச் செல்ல நெய்யோ.

எ - து, 'ஒருவழித் தணந்து வரையவேண்டும்' என்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

(ப - னா:) 'ஆய்மணிவரன்றி ஒல்லென இழிதருமருவிநின்கல்லுடை
நாட்டு' என்றது, 'செல்லின் வரைதற்கு வேண்டிவன கொண்டு வருவாயாக'
என்று உணர்த்தியவாறு.

(பி-ம்:) மூ. வாடைகொடிதே. அருவிதன்.
செல்லே நெய்யோ.

(க)

உருச. மின்னவிர் வயங்கிழை நெகிழர் சாஅய்
நன்னுதல் பசத்தல் யாவது துன்னிக்
கனவிற் காணு மிவனே
நனவிற் காணுனின் மார்பே தெய்யோ.

எஉ

ஐங்குறுநாறு.

எ - து, இடைவிடாது வந்து ஒழுகான்றே களவுநீடாமல் வரைதற்கு
முயல்கின்ற தலைமகன் தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு, 'இதற்குக் காரணம்'
என்னென்றுவினாவியவழி, 'நின்னைக்கனவிற்கண்டு விழித்துக்காணுளாய்
வந்தது' எனத் தோழிசொல்லி வரைவுமுடிக்கியது.

(ச)

உருரு. கையுற வீழ்ந்த மையில் வானமொ
டரிது காதலர்ப் பொழுதே யதனாற்
நெரியிழை நெளிர்ப்ப முயங்கிப்
பிரியல மென்கமோ வெழுகமோ தெய்யோ.

எ - து, உடன்போக்குநேர்வித்தபின்பு, தலைமகன் உடன்கொண்டிபோ
வான் இடையாமத்துவந்துழித் தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காதலர் பொழுதே.

(இ)

உருசு. அன்னைபு மறிந்தன ளலருமா யின்று
நன்மனை நெடுநகர் புலம்புகொள வுறுதரு
மின்னு வாகடையு மலைபு
நம்மூர்ச் செல்க மெழுகமோ தெய்யோ.

எ - து, கனவொழுக்கம் வெளிப்பட்டமையும் நம் மெலிவுமுணர்த்தித்
தோழி உடன்போக்குநயந்தான்போன்று வரைவுகடையது.

(ஈ)

உருஎ. காமங் கடவ ஷள்ள மனைப்ப
யாம்வந்து காண்பதேரீர் பருவ மாயி
னோங்கிந் தோன்று முயர்வரைக்
கியாங்கெனப் படுவது நம்மூர் தெய்யோ.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டு நீங்கிய தலைமகனை வந்திலனாகக்கொண்டு
அவன் பின்புவந்துழி அவற்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உள்ளமினைய, உள்ளமினைப்ப.

(எ)

உருஅ. வார்கோட்டு வயந்தகர் வாராது மறினுங்

குருமயிர்ப் புருவை யாசையி னல்கு
 மாஅ லருவித் தன்பெருஞ் சிலம்ப
 நீயிவண் வருஉங் காலை
 மேவரு மாதோவிவ ணலனே தெய்யோ.

எ - து, வரையாது வந்தொழுஞ் தலைமகனுக்கு 'இவர்களின் நீ வந்த
 காலத்து வருதலால் நீ போனகாலத்து அதன்றோலைவு உனக்கு அறியப்
 படாது' எனத் தோழிசொல்லி வரைவுகடையது.

உரு.—வெறிப் பத்து.

எங்

(ப - ரை:) வார்தோட்டு வயத்தார் வாராது மாறினும் பின்பு வரக்கூடு
 மென்னும் ஆசையாலே புருவை தங்குமென்றது, இங்ஙனம் இவ்வாறே நின்
 னைக் காணலாமென்னும் ஆசையாலே உயிரோடு வாழாக்கின்றாளென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ நீயவண். (அ)

உருகூ. கரும்புணக் களித்த புதர்முத லொழ
 மிரும்பினார். துறுதற் றிடிசெத்துத் துழைநின்
 குன்றுகொழ நன்னாட்டுச் சென்ற பின்றை
 மெரிறைப் படைத்தொண் ணெயிரா
 வாரா யாரின் வாழ்நற் தெய்யோ.

எ - து, வரைவிடைபாத்துப் பிரிவென்றதலைமகற்குத் தோழி கூறி
 யது.

(ப - ரை:) மதவேழம் துறுகல்லைப் பிடியென்றுதழுவுநாடாநாதனால்
 நினக்குத் தருதியல்லாதானொருத்தியைத் தருதியுடையானென்று வரைய
 வுங்கூடுமென கதையாடிக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. கரும்புணக்களித்த. (க)

உசுபு. அறியே மல்லோ மாறிந்தா மாத்தா
 மொறியிற் சிறைய வண்டின மொய்ப்பர்
 சாந்த நாறு நறியோள்
 கூந்த னாறுநின் மார்பே தெய்யோ.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுளதானமை யறிந்து தலைமகன்
 புலந்தவழி, அவன் அதனை இல்லையென்று மறைத்தானாகத் தோழி சொல்
 லியது.

(பி - ம்:) மூ. அறியேமல்லோம். மாற்பேவ.

தெய்யோப்பத்து முற்றிற்று.

உரு.—வெறிப் பத்து.

உசக. நம்முது னுயர நோக்கி யன்னை
வேலற் றந்தா ளாயினன் வேலன்
வெறிகமழ் நாடன் கேண்மை
யறியுமோ தில்ல செறியெயிற் றோயே.

க௦

எச

ஐங்குறு நூறு.

எ - து, இற்செறித்தவழித் தலைமகட்கு எய்திய மெவிவுகண்டு, 'இஃது
எற்றினானயிற்று' என்று வேலனைக்கேட்பத்துணிந்துழி, அறத்தொடுநிலை
துணிந்ததோழி செவிலிகேட்குமாற்றால் தலைமகட்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வயிற்றயே.

(க)

உச௨. அறிவு மையின் வெறியென மயங்கி
யன்னையு மருந்துய நுழந்தன ளதனா
லெய்யாது விடுதலே நாடிதே நிரையித
ழாய்நல ருண்கண் பசப்பச்
செய்யலை நாடன் செய்த நோயே.

எ - து, தலைமகள் அறத்தொடுநிலை நயப்பவேண்டித் தோழி அவட்குச்
சொல்லியது.

(ப - னா:) சேய்மலைநாடெய்த நோயை அன்னை அறியாதுவிடுதல்
கொடிது; அறிவிக்கவேண்டி மென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. அதனா, னறியாதுவிடுதலோ.

(உ)

உச௩. கறிவன் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
யறியா வேலன் வெறியெனக் கூறு
மதுமனம் கொள்ளுவை யனைபிவன்
புதுமலர் மறைநகண் புலம்பிய நோய்க்கிக.

எ - து, தாயுடையறியாமையினால் தோழி வெறிவிலக்கியது.

(ப - னா:) அறியாவேலன் யாதுகேட்பினும் வெறியெனக்கூறும்; அவனை

இதற்கும் கேட்க மனக்கொள்ளான்றாய். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. கொன்வையன்னையிவன்.

(க)

உ.சச. அம்ம வாழி தோழி பன்மலர்

நறுந்தன் சோலை நாடுகெழு நெடுந்தகை

குன்றம் பாடா னுயி

னென்பயஞ் செய்புமோ வேலற்கவ் வெறியே.

எ - று, வெறியாடறுணிந்துழி விலக்கலுறுந்தோழி செவிலிகேட்குமாற் றுல் தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. புனமலர். வேலற்குவெறியே.

(ச)

உரு.—வெறிப் பத்து.

எரு

உ.சரு. பொய்யா மரபி னூர்முது வேலன்

கழங்குமெய்ப் படுத்துக் கன்னர் தூக்கி

முருகென மொழியு மாயிற்

கெழுதகை மொல்லவ ளணங்கி யோற்றே.

எ - று, தலைமகன்சிறைப்புறத்தானாக வெறியறிவுநீஇத் தோழி வரைவு கடாயது.

(ப - னா:) கன்னமென்பது னோய்தணித்தற்குப் பண்ணிக்கொடுக்கும் படிமம். கெழுதகையென்பது, உரிமை; இவளை அணங்கியோற்கு வெறி யாட்டு உரிமையன்றென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. மொழியுமாகின்.

(ரு)

உ.ச'சு. வெறிசெறித் தனனை வேளன் குறிய

கன்முனை வயாபுளி கழங்குமெய்ப் படு

மெய்மை யன்ன பெண்பாற் புணர்ந்து

மன்றிற் பையு டருங்

குன்ற நாட னுறியு யோயே.

எ - று, வரையாது வந்தொழுதுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாய்நின் றுழி அவன் கேட்குமாற்றால் வெறிநிகழாநின்றமை தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

(ப - னா:) பயிர்விளைப்பார் விலங்குகள் நலியாமைக்குக் கழலைக் கண் னாகவுறுத்திப் பொய்மைவகையாற் பண்ணிவைத்த பெண்பாற்புலியைப்

புணர்ந்து புலிப்போத்துப் படப்பைமேவே துயரத்திருமென்றது, வரைந்து
கொளநியை யாது இக்களவிற்புணர்கின்ற மாயப்புணர்ச்சியானே இன்பம்
முடிய துக்கின்றனென்பதாம். (க)

உசஎ. அன்னை தந்த தாக்ருவ தறிவென்
பொன்னகர் வரைப்பிற் கன்னந் தூக்கி
முருகென மொழியு மாயி
னருவரை நாடன் பெயர்கொழீவ வதுவே.

எ - து, வெறிவிலக்கலுறுத்தோழி தமர்கேட்பத் தலைமகளை வினவு
வானாய்ச் சொல்லியது. (எ)

உசஅ. பெய்ம்மணன் முற்றங் கவின்பெற வியற்றி
மலைவான் கொண்ட சினைஇய வேள்
கழங்கினு னறிகுவி தென்ற
னன்ற லம்ம நின்றவிவ ணலெனே.

எக ஐங்குறுநூறு.

எ - து, தலைமகன்வேறுபாடு கழங்கினுற்றெரியுமென்று வேலன்கூறிய
வழி, அதனைப் பொய்யென இகழ்ந்ததோழி வெறிவிலக்கிச் செவிலிக்கு அறத்
தொடுகின்றது.

(11 - 12:) நின்றவிவன்வலனென்றது, கற்புடைமையை.

(13 - 14:) மூ. கழங்குதானறிகுவது.

கருங். அறத்தொடுகிற்பான்கூறியது.

(அ)

உசக. பெய்ம்மணல் வரைப்பிற் தழங்குபடுத் தன்னைக்கு
முருகென மொழியும் வேலன் மற்றவன்
வாலிய விலங்கு மருவிச்
நூர்மலை நாடனை யறியா தோனே.

எ - து, வேலன்கூறியமாத்நத்தை மெய்யெனக்கொண்ட தாய்கேட்பத்
தலைமகட்குத் தோழிகூறியது. (க)

உரு. பொய்ப்பு பறியாக் கழங்கே மெய்யே
மணியரைக் கட்சி மடபயி ளாலுநர்
மலர்ந்த வன்னியங் காணங் கிறுவோ
னுண்டாக விறல்வே வாஸ்வனியன்
பூண்டங் கிளமுலை யணங்கி யோனே.

எ - து, தலைமகட்குவந்தோய் முருகனால் வந்தமை இக்கழங்குகூறற்

நென்று வேலன்சொன்னுனென்பது சேட்டதோழி அக்கழங்கிற்குஉரைப்
பாளாய்ச் செவிலி கேட்குமாற்றால் அறத்தொடுநிலைநிறித்துச் சொல்லியது.

(13 - ம்:) மூ. பொய்ப்பெய்தியா. மடமயிலாயகம்.
வளர்த்தவள்ளி.

(க 0)

வெறிப்பத்து முற்றிற்று.

உகா.—குன்றக்குறவன் பத்து.

உருக. குன்றக் குறவ னார்ப்பு னெழிலி
துண்ப லுழிதுளி பொழிபு நாட
நெடுவனார் படப்பை நும்மூர்க்
கடுவர லுருவி காணினு மழுமே.

உகா.—குன்றக்குறவன் பத்து.

எஎ

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுத் தலைமகற்கு வரைவுவேட்டதோழி
கூறியது.

(13 - னா:) 'நும்மூர்க் கடுவரல் லுருவி காணினும் அழுமே' என்றது,
அது நின்மலையினின்றும் வீழ்கின்றவருவியென்று அதனொண்டு அத்தற்கு நின்
கொடுமைகூறி இவள் அழும். எ - து, குறவன் உழவுமுதலாகிய விளைக்கு
ஆர்ப்பின், அதற்கு இன்றியமையாதநீரை நுண்மழைபொழியும் நாடனாகி
வைத்தும் எம்வேட்கையறிந்து அதற்குத்தக ஒழுக்குகின்றிலையென்பதாம். (க)

உருக. குன்றக் குறவன் புல்வேய் குரம்பை

மன்றா டிளமழை மறைக்கு நாடன்

புனாரோன் வாழி தோழி வினாபெய

லுருப்பனி யனைஇய கூதிரர்

பெருந்தண் வாடையின் முத்துவத் தண்ணை.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரித்ததலைமகன் குறித்தபருவத்திற்கு
முன்னே வந்தானாக உவந்ததோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது.

(13 - னா:) குறவனது புல்வேய்குரம்பைப் பொல்வாங்கினை இளமழை

மறைக்கும் நாடெனன்றது, பிரிவின்கண் தங்கட்குவந்த துன்பத்தை இவன்
மறைத்துநோக்கிக் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) சூ. குறவர்புல், புரைவன். விரையல்.
கருத். உலந்துதோழி.

(உ)

உருந். குன்றக் குறவன் சாந்த நறும்புகை
தேங்கமழ் சிலம்பின் வரையகங் கமழந்
காணக நாடன் வரையின்
மன்றறு முடையன்கொ றேழி யாயே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகள் வராவொடு புகுதரா
வின்ருனென்பது தோழிகூறக்கேட்ட தலைமகள் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - ணா:) தேன்காறுதின்ற மலைக்கண்ணே குறவன்சாந்தநறும்புகை
கமழுமென்றது, நம்மனைக்கட்செல்கின்ற சிறப்புக்குமேலே மணவினையால்
அவாச்செய்யுஞ்சிறப்பு மிகும்வண்ணம் விளைப்பாங்கொல். எ - து.

(பி - ம்:) சூ. காணநாடன். உடையகொறேழியானே.

ப. சிறப்புப்பெறும்வண்ணம்,

(ங)

எஅ ஐங்குறுநாறு.

உருச. குன்றக் குறவ னொ மறுத்தென
நறும்புகை சூழ்ந்து காந்த னூறும்
வண்டிமிர் சுடர்நுதற் குறுமகள்
கொண்டனர் செல்வர்தங் குன்றுகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போக்கு உடன்படவேண்டிய தோழி தலைமகட்குச்சொல்
வியது.

(ச)

உருந். குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர்ப் புரையுஞ் சாயல்
ளைய ளரும்பிய முலையன்
செய்ய வாயினண் மாப்பின்ள் நணங்கே.

எ - து, 'நின்றாண்காணப்பட்டவள் எத்தன்மையன்' என்றபாங்கற்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) சூ. மகளிர்புரையும். செய்யவாயன்.

(இ)

உருச. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி

விளையண் முளைவா வொயிற்ற
 விளைய வாயினு மாசணங் கினளே.

எ - து, 'நீ கூறுகின்றவன் நினை யருத்தம்பருவத்தளல்லன்' என்ற
 தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. முளைவாய் வானெயிற், நிளையன்.
 முளைவாயெயிற்றன், மன்னணங்கினளே. (சு)

உருஎ. குன்றக் குறவன் கடவுட் பேணி
 விரந்தனன் பெற்ற வெல்வனைக் குறுமக
 வாயரி நெடுங்கண் கவிழச்
 சேய்க்குதாற் றெய்யநீ பீரியு நாடே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவென்றதலைமகற்குத் தோழி உடன்
 படாது கூறியது. (எ)

உருஅ. குன்றக் குறவன் காதன் மடமக
 ணணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியைப்
 பெருவரை நாடன் வரையு மாயிற்
 கொடுத்தனை மாயினே நன்றே
 யின்னு மாளுது நன்னுத றுயரே.

உஎ.—கேழற் பத்து. எக

எ - து, வரைவுவேண்டிலீட மறத்துழித் தமர்க்குரைப்பாளாய் வரை
 யாதுவந்தொழுகுந் தலைமகற்குத் தோழி அவன்மலைகாண்டலேபற்றாகத்
 தாங்கள் உயிர்வாழ்கின்றமைதோன்றச் சொல்லியது. (அ)

உருக. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண்
 மன்ற வேங்கை மலர்சில கொண்டு
 மலையுறை கடவுள் குலமுதல் வழுத்தித்
 தேம்பளிற் சொழுக விரந்துங் கைபண்
 மலர்ந்த காந்த னுழிக்
 கவிழ்க்க கண்ணொளம் மணங்கி போலே.

எ - து, வரையத்துணிந்த தலைமகன் வரைவுமுடித்தற்குத் தலைமகள்
 வருத்துகின்றவருத்தம் தோழிகாட்டக்கண்டி இனி அது கடுகுமுடியுமென
 உவந்தவுள்ளத்தனும் தன்னுள்ளே சொல்லியது. (க)

உ.சு.0. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகன்

மென்றோட் கொடிச்சியப் பெற்றநரிது தில்ல
பைப்புறப் படுகிளி யோப்பவவர்
புன்புல மபக்கத்து விளைந்தன தினையே.

எ - து, பகற்குறிக்கண்வந்ததலைமகனைத் தோழி ' இனிப் புனங்காவற்கு
வாரோம் ' எனக்கூறி வரைவுகடாபது.

(ப - னா:) விளைந்தனவென்றது முற்றினவென்றவாறு.

(பி - ம்:) சூ. பெற்றநரிதில்ல.

(க 0)

குன்றக்குறவன்பத்து முற்றிற்று.

உஎ.—கேழற் பத்து.

உ.சு.க. மென்றினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
வன்க லடுக்கத்துத் துஞ்ச நாட
னென்றை யறித லஞ்சிக்கொ
லதுவே மன்ற வாரா மையே.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகன்நீங்கினமை அறிபாதான்போன்று
தோழி, பிற்றைஞான்று அவன் சிறைப்புறத்தானாய்நிற்பத் தலைமகளுக்குச்
சொல்லியது.

அ0

ஐங்குறுநூறு.

(11 - னா:) தினைமேய்த்தபன்றி கல்லடுக்கத்துத் துஞ்சம்நாடெனன்றது,
தான்வேண்டின இன்பறுகாந்து இனிது கண்படுதலல்லது வரைதற்கு வேண்டி
வன முயலாதான். எ - று.

(பி - ம்:) சூ. சிறுகட்பன்றி. அதுவேதெய்ய.

(க)

உ.சு.உ., சிறுதினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
துறுக லடுக்கத்துத் துணையொடு வதியு
மில்ங்குமலை நாடன் மருநு.

மருந்து மறியுங்கொ றேழியவன் விருப்பே.

எ - து, ' வரைத்துக்கொள்ளநினைக்கிலன் ' என்று வேறுபட்டதலைமகள்,
' அவன் நின்மேல் விருப்பமுடையன், நீ நோகின்றது என்னை ' என்றதோ
ழிக்குச்சொல்லியது.

(ப - னா:) சிறுதினையேயந்த தறுகட்பன்றி துறுகல் அடுக்கத்துத் துணை
யொவெதியுநாடென்னதது, களவொழுக்கத்தான் வரும் சிற்றின்பமின்றியே
வரைந்துகொண்டு நின்றோடு ஒழுருவனெனத் தோழிகுறியவதனைத் தலை
மகள்கொண்டுகூற்றிறெனக்கொள்க. (உ)

உ.சு.உ. நன்பொ னன்ன புனியுதி ரேனல்
கட்டளை யன்ன கேழன் பார்துங்
குன்றுகொழு நாடன் றுணுங்
வந்தனன் வந்தன்று தோழியென் னவனே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்ததலைமகள் மீண்டமையறிந்ததலை
மகள், 'நீ தொலைந்தநலம் இன்று எய்தியகாரணம் என்னை' என்றதோழிக்குச்
சொல்லியது.

(1.1 - னா:) பொன்போன்றதினையைக் கேழல் மாந்துநாடென்றது,
தன்னாட்டிவாழும் விலங்குகளும் தனக்குவேண்டுகான குறைவின்றிப்பெற்று
இன்பதாகரும் நாடன். எ - று. (க)

உ.சு.ச. இளம்பிறை யன்ன கோட்ட கேழல்
களங்கனி யன்ன பெண்பாற் புணரு
மயந்திகழ் சிலம்ப கண்டிகும்
பசந்தன மாதோநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகனைப் பகற்குறிக்கண் எதிர்ப்பட்
டுத் தோழி வரைவுகடையது.

(ப - னா:) கேழல் பிணவைப்புணருமென்றது, அறிவில்லாதனவொழு
குமொழுக்கமும் நின்மாட்டுக் கண்டிலேம். எ-று. (ச)

உ.எ.—கேழற் பத்து.

அக

உ.சு.ரு. புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை
வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்குங்
குன்றுகொழு நாடன் மறந்தனன்

பொன்போல் புல்லவனோ டென்னித் தோனே. ௩

எ - து, பரத்தையிடத்தானாக ஒழுருகின்ற தலைமகன்விடுத்த வாயின்
மாக்கட்டுத் தலைமகன்சொல்லியது.

(ப - னா:) புலியாற்சொல்லப்பட்ட தன் பிணவின்குட்டியைத் தந்தை

யாகியதேழல் புரக்கும்படனென்றது, பாத்நையர்காரணமாக யானிறந்தால் தன்புதல்வனைத் தானேவளர்க்கத்துணிந்து என்னை நீத்தானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. புலிகொள். நாடன்மன்றதன். (இ)

உகாஅ. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின் வொருத்தலொடு

குறுக்கை யிரும்புலி பொருட நாட

நனிநா ணுடைமைய மன்ற

பணிப்பயந் தனநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - து, நொதுமல்வரைவு பிறந்துழித் தலைமகட்கு உளதாகிய வேறு பாதி தோழிகூறித் தலைமகளை வரைவுகடாயது.

(ப - னா:) பன்றியொருத்தலொடு புலியொருமென்றது, நினக்கு நிகரல்லாதார் வந்துதலைப்படவும் அதனைக்காது இடக்கொடுத்து ஒழுகாநின்ற யென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நனிநாணுடையைமன்றதன். (ஈ)

உகாஅ. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின் வொருத்த

றுறுசு லடுக்கத்து வில்லோர் மாற்றி

யைவனங் கவருங் குன்ற நாடன்

வண்டுபடு கூந்தலைப் பேணிப்

பண்பில் சொல்லுந் தேறுதல் செந்தே.

எ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் வரைவெனத் தெளித்தானென்று அவன்கூறக்கேட்டதோழி அவன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - னா:) பண்பில்சொல்லுமென்றது, பொய்ம்மொழிகளைச் சொல்லும். எ - று, பன்றியொருத்தல் காவலரையோட்டி ஐவனகெற் கவருமென்றது, களவினிற் காவலரைவென்று பெறும் இன்பமே விரும்புவான். எ - று, தேறுதல் செத்தேயென்றது, தான்சொன்ன வார்த்தைகளை இவன் மெய்யாகக்கொள்ளுமென்பது கருதி. எ - று,

(பி - ம்:) மூ. பண்பில்செல்லும். (ஏ)

அஉ

ஐங்குறுநூறு.

உகாஅ. தாஅ யிழந்த தழுவரிக் குருளையொடு

வளமலைச் சிறுதினை யுணீஇக் கானவர்

வளையோங் குயர்சிமைக் கேழ லுறங்கு

நன்மலை நாடன் பிரித

லென்பயக் கும்போ நம்மிட்டுத் துறந்தே.

எ - து, 'அவன்குறிப்பிருந்தவாற்றால் நம்மைப் பிரித்துவந்தல்லது வரையமாட்டான்போன்றிருந்தது' எனத் தலைமகள் கூறக்கேட்ட தோழி அவட்கும் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - னை:) தாயிழந்தகுறையோடே திணையையுண்டு கேழல் உறங்கு கின்ற இத்தன்மையையுடைய நாடனாடலால், இவ்வாறுகிகழ்தல் கூடாதென் பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வளமலிசிறுதிணையுணீஇயகானவர்.

(அ)

உசுசு. கேழ லுழுதெனக் கிளர்ந்த வெருவை

விளைந்த செறுவிற் றேன்று நாடன்

வாரா தவணுறை நீடி னேர்வளை

யிணை ரோதி நீயழத்

துணைநனி யிழக்குவென் மடமை யானே.

எ - து, குறைநயப்பக்கறித் தலைமகளைக் கட்டியதோழி அவன் இடையிட்டிவந்த சிறைப்புறத்தாகின்றழித் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(ப - னை:) 'துணைநனியிழக்குவென் மடமையான்' என்றது, நீ எனக் குத்தினையாதலையிழப்பேன் யான், அவனைத்தேறி முன்செய்த மடமையான் எ - று. இறந்துபடுவேனென்பதாம். நீ அழ வாராது அவணுறை நீடினெனக் கூட்டிக். கேழலுமுததாக ஏருவை நெல்விளைந்தசெறுப்போலத் தோன்று மென்றது, வேட்கைநலியத் தனக்குவந்த வருத்தத்தானே தலைசாய்த்து நல்லாணப்போல ஒழுங்கியதுணையேயுள்ளதென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இழக்குவன்மடமையோனே.

கருத். தலைமகளைக் கட்டிய.

(க)

உஎ௦. கிழங்குகழ் கேழ லுழுத சிலம்பிற்

நலைவினை காணவர் கொப்தனர் பெயரும்

புல்லென் குன்றத்துப் புலம்புகொ ணெடுவரை

காணினுங் கலிமுனோய் செத்துத்

தாம்வந் தனர்நந் காத லோரே.

உஅ.—குரக்குப் பத்து.

அக

எ - து, வரைவுகாரணமாக நெட்டிடைகழிந்து பொருள்வயிற்போகிய தலைமகன் வந்தமையறிந்ததோழி உவந்தஉள்ளத்தளாய்த் தலைமகட்குச் சொல்வியது.

(ப - னா:) கிழங்ககழ்கேழல் உழுத புழுதிக்கண்ணே வித்தவிளைந்த பயிரைக் கானவர்கொய்யுஞ் சிறப்புடையதேனும் அவன் அவ்விடத்து உறையாமையின் தனக்குப் புல்லென்றுதோன்றுதலாற் புல்லென்றென்றமெனவும், புலம்புகொணெவரைபெனவும் இழித்துக்கூறப்பட்டதெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. தலைவிதை.

கருத். நெட்டிடைக்கழித்து.

(க 0)

கேழற்பந்து முற்றிற்று.

உஅ.—குரக்குப் பந்து.

உஎக. அவரை யருந்த டந்தி பகர்வர்
பக்கிற் றோன்று நாடன் வேண்டிற்
பசுப்போல் பெண்டிரும் பெறுகுவன்
றொல்கே னா நளி னல்குடா விவட்கே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிலிடத் தமர்மறுத்துழிச் செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

(ப - னா:) அவரையை நிறையத்தின்றமந்தி பண்டவாணிகர் பைபோலத் தோன்றுநாடென்றது, ஆண்டுவாழ்வனவும் மேலாமுணவுகளிற் குறையின்றி வாழும்நாடன். எ - று. 'பசுப்போல்பெண்டிரும்' என்றது, வரைவெதிர் கொள்ளாத் தமர்மறுத்த திங்கினைத் தங்கண்மேலேற்றி, இத்திங்குசெய்யாது தான் நினைத்தவழியொழுகும் குணமுடைய பெண்டிர் பலரையும் பெறுகுவன், அவனைவேண்டினென்றுகூறியவாறுகக்கொள்க. 'பசுப்போற்பெண்டிரும்' என்றுபாடமோதுவாருமுளர்.

(க)

உஎஉ. கருவிரன் மந்தி கல்லா வன்பற

முருவரைத் தீந்தே னெடுப்பி யயல
தருகெழு நெடுஞ்சீனைப் பாபு நாட
னிரவின் வருத லறியான்
வரும்வரு மென்ப டோழி யாயே.

அச

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டுங்கூந்தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக முன்னை
கான் நிகழ்ந்ததனைத் தோழிக்குச் சொல்லுவான்போன்று தலைமகன் சொல்லி
யது.

(ப - னா:) மந்திக்கு ஒருமகவாகியபார்ப்பு மலைக்கட்பெருந்தேனிருலைக்
கிளர்த்து எழுப்பி ஈக்கு வெருவி அதன் அயற்சிகரத்திலே பாபுமென்றது,
தான் துகரக்கருதிவந்து நம்மையுணர்த்திச் சுற்றத்தார்பலரும் உணர்ந்தவதற்
கு வெருவிப் பெயர்வான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. அல்ல, தருகெழு. (உ)

உஎந. அத்தச் செயலைத் துப்புற தொண்டனிர்

புன்றலை மந்தி வன்பற ழாரு

நன்மலை நாட நீசெலி

னின்னயந் துறைவி யென்னிற்று கலிழ்மே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுத்தலைமகன், 'நின்றிணைவியை
உடம்பவித்தேன், இனி நீயே இதற்கு உடம்படாது கலிழ்கின்றாய்' என்
ருற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) பிரிவுடம்பட்டாளையானும் நீபிரிந்துழி ஆற்றாளென்பதாம்
அசோகத்தனிரை மந்திப்பார்ப்பு அருந்துமென்றது, இளமைகழிவதற்குமுன்
னே வரைதல்வேண்டுமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. துப்புறதொண்மணி. (க)

உஎச. மந்திச் சணவன் கல்லாக் கடுவ

னெண்கேழ் வயப்புளி குழுமலின் விரைந்துடன்

குன்றுய ரடுக்கங் கொள்ளு நாடன்

சென்றனன் வாழி தோழியென்

மென்றோட் கவினும் பாயலுவ் கொண்டே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்துழி ஆற்றுவிற்குந்தோழிக்குத் தலை
மகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) மந்திக்கணவனாகிய கல்லாக்கவென் புலிமுழக்கு அஞ்சி வரை

யகத்துப்பாயும் நாடென்னெற்றது, நமக்கு உரியனையொழுதுகின்றவன் யாம் எம்
மைப்பாதுகாத்துணாக்கின்ற உணாக்கு அஞ்சிச்சென்றானென்பதாம். (சு)

உஎந். : குரங்கின் றிலைவன் குருமயிர்ச் கடுவன்
சூரலஞ் சிறுகோல் கொண்டு வியலறை
மாரி மொக்குள் புடைக்கு நாட
யானின் நயந்தன மெனினுமெம்
மாய்நலம் வாடுமோ வருளுதி யெனினே.

உஅ—குரக்குப் பத்து.

அந்

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ்நிலைமகள் இடையிட்டவருதலால் எதிர்
ப்பாடுபெறுததோழி குறியிடத்தி எதிர்ப்பட்டு அவன்கொடுமைகூறி நெரு
ங்கிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) நின்னயந்த எந்நலம்வாடுதல் ஒருதலையன்றே; அங்ஙன
மாயினும் நின்னை யாங்கள் நயந்ததனை வெருளாது அருளப்பெறின் எந்நலம்
வாடுமோ. எ - று. குரங்கின்றிலைவனாகியகடுவன் சூரற்கோலைக்கொண்டு தானே
அழிவின்ற மாரிமொக்குள் புடைத்து அழிக்குநாடவென்றது, நின்னைநயந்த
எங்கணலம் நீவரையாமலே அழிவின்றவிதனை நீ இவ்விடையிட்டஒழுக்கத்
தாலே அழியாநின்றயென்பதாம். (இ)

உஎசு. மந்திக் காநலன் முறிமேய் கடுவன்
றண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு வியலறைப்
பொங்க ளிளமழை புடைக்கு நாட
நயலா யாயினார் வரைந்தனை சென்மோ
கன்முறை வேங்கை மலரு
நன்மலை நாடன் பெண்பெண்ப் படுதே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ்நிலைமகளைத் தோழி நெருங்கிச் சொல்
வியது.

(ப - னா:) மேல் கருக்கொண்டு முற்றிப் பயன்படுவதாய இளமுகிலை
மந்தி நறைக்கொடிகொண்டு புடைக்கும் நாடென்றது, வரைந்து மகப்
பெறுதற்கு உரியனாகிய இவளை இம்மறைந்தவொழுக்கத்தாலே கொலைசூழ்
கின்றயென்பதாம். கன்முறை வேங்கைமலரும் நாடவென்றதனால், வரைதற்

குரியபருவமும் கூறியவாருயிற்று.

(சு)

உளவு. குறவர் முன்றின் மாநீண்டு துறுநற்
கல்லா மந்தி கடுவனோடு கருநங்
குன்ற நாடகின் மொழிவ லென்றும்
பசர்ப நீத்த லென்னிவள்

கயத்துவனர் குவனையி னமர்ந்த கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுநுந்தலைமகன் புணர்ந்தானீங்குழி எதிர்ப்
பட்டதோழி வரைவுகடையது.

(ப - னா:) குறவர்முன்றில் மாநீண்டிதுறுகற்கண்ணே நாணுது மந்தி
கடுவனோடு உகளும்நாடவென்றது, சுற்றத்தார்நடுவே இவ்வொழுக்கம் புலனா
கிய ஞான்று விளையும் ஏதத்திற்கு நாணுதோயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கடுவனெடுக்கும், நாடனின்மொழிவல்.

(எ)

அக

ஐங்குறுநூறு.

உளவு. சிலம்பின் வெதிரத்துக் கண்ணிடு கழைக்கோல்

குரங்கின் வன்பறழ் பாய்ந்தென விலஞ்சி

மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கு நாட

ஹற்றோர் மறவா நோய்தந்து

கண்டோர் தண்டா நலங்கொண்டனனே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுநுத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை
மகன் தோழிக்குச்சொல்லியது.

(ப - னா:) குரங்கு தன்மேலிருந்துழிவிளைந்து அது பாய்ந்தபோவுழி
நிமிர்வின்றழங்கிற்கோல் மீனெறி தூண்டில்போல ஓங்குநாடெனன்றது, தன்
னெஞ்சத்து அன்புளதாகியகாலத்து வளைத்தா வளைத்தொழுகி அன்பற்ற
காலத்துப் பணிவின்றித் தலைமைசெய்து நந்நலங்கொண்ட தன்கொடுமை
தோன்ற ஒழுங்கின்றனென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கணைக்கோல். கணைக்கோல்.

(அ)

உளவு. கல்லிவ ரிற்றி புல்லுவன வேறிக்
குளவி மோய்த மந்தி துணையொடு
வரைமிசை யுகளு நாட நீவரிற்
கல்லகத் ததுவெம் மூறோ
யம்பற் சேரி யலராங் கட்டே.

எ - து, இரவுக்குறிவேண்டித் தலைமகனைத் தோழி வரவருமுகூறி மறத் தது.

(ப - னா:) 'கல்லகத்ததுவெம்மூர்' என்றது, சூழ்ந்த மலைகளின்நடுவகத் தது எம்மூர். எ - று. இற்றிமேற்படர்ந்த குளவித்தளிரை மேய்ந்து வரையகத்திலே மந்தி கடுவனோடுகளும் நாடனாதலான், இதற்குமுன்பு இவன் நின் னோடுகூர்ந்ததேகொண்டு இனி இவன் நின்றபதிக்கண் வாழ்தல்வேண்டுமென் பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கல்லிவரித்தி.

(க)

உஅ0. கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பார்ப்
பிருவெதி ரீர்ங்கழை யேறிச் சிறுகோன்
மதிபுடைப் பதுபோற் றோன்று நாட
வரைந்தனை நீயெனக் கேட்டியா
னுரைத்தனெ னல்லெனோ வுத்தென் யாய்க்கே.

உகூ.—கிள்ளைப் பத்து.

அள

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் தலைமகனைக் கரணவகையான் வரைந்தானாக, எதிர்சென்றதோழிக்கு 'இனி யான்இவளைவரைந்தமை தும ர்க்கு உணர்த்தவேண்டும்' என்றானாக அவன்சொல்லியது.

(ப - னா:) குரக்கின் இளம்பார்ப்பு இருவெதிரங் கழையேறி மதிபுடைப் பதுபோற்றோன்றுநாடவென்றது, நீங்குசெய்வாயைப்போலத் தோன்றவ தல்லது உண்மைவகையாற் செய்யாயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இளம்பார்ப்பு. வெதிரங்கழை.

(க0)

குரக்குப்பத்து முற்றிற்று.

உகூ.—கிள்ளைப் பத்து.

உஅக. வெள்ள வரம்பி னூழி போகியுந்
கிள்ளை வாழிய பலவே யொள்ளிழை
யிருப்பல் கூந்தற் கொடிச்சி
பெருந்தோட் காவல் காட்டி யவ்வே.

எ - து, ஆயத்தோடு விளையாட்டுவிரும்பினார் பொழிலகம்புருந்த தலைவியை எதிர்ப்பட்டு ஒழுக்குின்றதலைமகன் அவன் புனங்காவற்கு உரியளாய் நின்றதுகண்டு மகிழ்ந்துசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஊழிபோயும்.

(க)

உஅஉ. சாரற் புறத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப்
பேரமர் மண்டிக்குட் கொடிச்சி கடியவுஞ்
சோலைச் சிறுகிளி புன்னு நாட
வாரிருள் பெருகின வாரல்
கோட்டுமா வழங்குந் நாட்டக நெறியே.

எ - து, இரவுக்குறிநேர்த்தோழி தலைமகன்வந்து புணர்ந்துநீங்குழி அவனையெதிர்ப்பட்டுச் சொல்லியது.

(ப - னா:) கொடிச்சி கடியவும் சோலைச்சிறுகிளி தினையையுன்னுநாட வென்றது, காவலர் காத்தொழுவுகும் களவொழுக்கத்தையே விரும்பாநின்ற யென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. உண்ணுநாட. வாரால்.

(உ)

அஅ ஐங்குறுநூறு.

உஅங. வன்சுட் கானவன் மென்சொன் மடமகள்
புன்புல மயக்கத் துழுத வேன்ற
பைம்புறச் சிறுகிளி கடிய நாட
பெரிய கூறி நீப்பினும்
பொய்வலைப் பரிடம் பெண்டிதவப் பலவே.

எ - து, தோழி வாயின்மறுக்கவும் தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு தலைமகன் வாயில்நேர அவன்பள்ளியிடத்தானாயிருந்தழிப் புக்க தோழிகூறியது.

(ப - னா:) தினைப்புனத்துப் பலவாய்ப்படிக்கின்ற கிளிகளை ஒருத்தி தன் னுறக்கமுடியாதாயினும் அவற்றை அவன் கடியமுயலுநாடவென்றது, நின் னோடு இன்பதுகாச்சி விரும்புகளிரை யாங்கள் விலக்கமுயல்கின்றது முடியா தென்பதாம். 'பெரிய கூறி நீப்பினும் பொய்வலைப்பரிடம் பெண்டிதவப்பல வே' என்றது, தந்தமரையினார் நின்குறைபலவுங்கூறி நீப்பினும் நின்பொய் வலைப்பரிடம் பெண்டிப்பலர். - து. இவளும் அவருள் ஒருத்தியென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நாடன்.

(க)

உஅச. அடிய தாமே செல்வாய்ப் பைங்கிளி

குன்றக் குறவர் கொய்தினைப் பைங்கா

விருவி நீன்புனங் கண்டுந்

பிரித நேற்றூப் பேரன் பினவோ.

எ - து, தினையரிக்குழிக் கிளியைகோக்கிக்குறுவான்போற் சிறைப்புற
மாக ஒம்படுத்தது.

(பி - ம்:) மூ. பிரிதநேற்றூ.

(ச)

உஅரு. பின்னிருங் கூந்த னன்னுதற் குறமகன்
மென்றினை துவனை யுண்டு தட்டையி

னைவனச் சிறுகிளி கடியு நாட

வீங்குவனை நெகிழப் பிரிதல்

யாங்குவல் லுறையோ வீங்கிவட் றெந்தே.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவத்தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ணா:) குறமகன் தினைப்பிண்டியையுண்டு கிவனச்சிறுகிளிகடியும்
நாடவென்றது, நின்றோடு இக்காலத்து இன்பதாகாந்து பின்பு நின்மனைச்
செல்வமும் பிறமகளிரொழியத் தானேதுகரும்வேட்கையுடையானைப் பிரிந்
து ஒழுகுகின்றயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. துவனை. விலங்குவனை. வல்லினையோ.

(ரு)

உகூ.—கிள்ளைப் பத்து.

அகூ

உஅகூ. சிறுதினை கொய்த விருவி வெண்காற்

காய்த்த வவரைப் படுகிளி கடியும்

யாண ராகிய நன்மலை நாடன்

புகரின்று நயந்தனன் போலும்

கவருந் தோழியென் பாமைக் கவினை.

எ - து, உடன்போக்குத் துணிந்த தலைமகன் அல்தொழிந்து தானே
வரைவிடைவைத்துப் பிரியநின்றதனைக் குறிப்பினுணர்ந்த தலைமகன்
தோழிக்குச் சொல்லியது; தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிவென்ற
வழித் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியதாஉமாம்.

(ப - ணா:) புகரென்றது உடன்போதலை. தினையிற்கடிந்த கிளியைத்
தினையரிகாற்கண்வினைந்த அவரைக்கண்ணுங்கடியும் நாடென்றது, வலாயா

தொழுதுதலன்றி உடன்போதலையும் நம்மை விலக்காநின்றனென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. புகரின்றுய்த்தனன். (சு)

உஅஎ. நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை
தினைபாய் கிள்ளை வெருட நாட
வல்லி மன்ற பொய்த்தல்
வல்லாய் மன்ற நீ யல்லது செயலே.

எ - து, இன்னநாளில் வரைவலெனக்கூறி அந்நாளில் வரையாது பின்
அவ்வாறுகூறும் தலைமகற்குத் தோழிகுறியது.

(பி - னா:) தமக்கு ஓரிடையுஞ்செய்யாத நெடுவரைக்கண்ணே வாழும்
வருடையைத் தினைமேய்கின்றகிள்ளை வெருடம் நாடவென்றது, நீசொன்ன
போழ்தே எஞ்சுற்றத்தார் வரைவிற்கு இடையுது செய்யாரென்பதறியாது
வெருவுகின்றயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வல்லமன்றம். வல்லாய்மல்லீ. (எ)

உஅஅ. நன்றே செய்க வுதவி நன்றுநெரிந்
தியாமெவன் செய்ருவ நெஞ்சே காமா
மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப்
பல்குர லேனற் பாத்தருங் கிளியே.

எ - து, கிளிகள் புனத்தின்கட் படியாநின்றனவென்று தலைவியைக்
காக்கவேவியவழி அதனைபறித்த தலைமகன் உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
வியது.

(பி - ம்:) மூ. நன்றிதிரிந்து, (அ)
கஉ

கூ0

ஐங்குறுநூறு.

உஅகூ. கொடிச்சி யின்கூரல் கிளிசெத் தடுக்கத்துப்
பைங்குர லேனற் படர்தருங் கிளியெனக்
காவலும் கடியுநர் போல்வர்
மால்வரை நாட வரைந்தனை கொண்டோ.

எ - து, இச்செறித்தபின்னர்த் தோழி வரைவுகடாவுழி முதிர்ந்த
தினைப்புனம் இவள்காத்தோழிந்தால் வரைவலென்றற்கு அவள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மலைந்தனைகொண்மேர்,
கருத். வரைபவென்றற்கு. (கூ)

உக௦. அறம்புரி செங்கோன் மன்னனிற் றுநனி
சிறந்தன போலுங் கிள்ளை டிறங்கிய
பூக்கமழ் கூந்தற் கொடிச்சி
நோக்கவும் படுமவ னோப்பவும் படுமே.

எ - று, காவன்மிருதியான் இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு நீங்கியதலைமகன்
வந்துழி அவன்கேட்டுவெறுப்புத் தீர்த்தற்பொருட்டால் தினைப்புனங்காவல்
தொடங்காநின்றளென்பது தோன்றத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) மன்னனென்றது, தலைமகனே.

(க ௦)

கிள்ளைப்பத்து முற்றிற்று.

கூ௦.—மஞ்ஞைப் பத்து.

உக௧. மயில்க னாலக் குடினை யிரட்டுந்
துறுகல் லடுக்கத் துதுவே பனைத்தோ
ளார்த்தழை திடங்கு மல்குந்
காதலி யுறையு நனிரல் லாரே.

எ - று, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த மீன்கின்றதலைமகன் சொல்லி
யது.

(க)

உக௨. மயில்க னால்ப் பெருந்தே னிமிரத்
தண்மழை தழிஇய மாமலை நாட
நின்னிணுஞ் சிறந்தன னெமக்கே நீநயந்து
நன்மனை யருங்கடி யயர்
வெந்நலஞ் சிறப்பயர் மினிப்பெற் றோளே.

கூ௦.—மஞ்ஞைப் பத்து.

கூக

எ - று, பின்முறையாக்கிய பெரும்பொருள்வதுவை முடித்தவளை இல்
லத்துக் கொண்டிருந்துழித் தலைமகன் உவந்துசொல்லியது.

(ப - னா:) மழைப்பருவம் வேண்டியிருக்கின்ற மயில்கள் ஆலத் தேன்
கள் இடிர மழைபெய்யுநாடவென்றது, யாங்கன் கருதியிருக்கின்ற பெரும்பொ
ருளை உவப்ப முடித்தனே. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. யாயினிப்பெற்றேனே.

(உ)

உகூந. சிலம்புகமழ் காந்த ணறுங்குலை யன்ன
நலம்பெறு வையினென் கண்டதத் தோயே
பாய லின்றுணை யாகிய : ணைந்தோட்
தோகை மூட்சிய மடந்தை
நீயல் துளரோ வென் னெஞ்சார்ந் தோரே.

எ - து, பகற்குறியிடம்புக்க தலைமகன் தலைவி பின்னாக மறையவந்து
கண்புதைத்துழிச் சொல்லியது.

(ப - ணை:) 'நீயல்லது உளரோவென்னெஞ்சமர்ந்தோரே' என்றது, நீ
யல்லது பிறருளராயினன்றே நான்கூறுவது அறிதல்வேண்டிக் கண் புதைத்
தற்பாலது; அஃதில்லாதவழிப்புதைப்பது என்னென்று அவன்பேதைமை
யுணர்த்தியதாம்.

(பி - ம்:) மூ. எங்கண்புதைத். உளனோ. நெஞ்சமர்ந்தோரே. நெஞ்
சமர்ந்தோனோ. கருத். அவனதுகண்புதைத்துழி.(க)

உகூச. எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை
யிறையணி மடந்தையிற் றேன்று நாட
வினிதுசெய் தனைபா ணுந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை பயரவிவள்
பின்னிருங் கூந்தன் மலரணிந் தோயே.

எ - து, வதுவைசெல்லாநின்றழித் தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ணை:) வதுவையில் தலைவிக்கு மலரணியக்கண்டதோழி 'இவ்வா
றும்படி அன்றேகுட்டினை' எனச் சொல்லியவாரும். மலர்த்தவேங்கைக்
கணிந்த தோகை பொன்னணிமடந்தையில் தோன்றுநாடவென்றது, நீவரை
யாதொழுதுகின்ற ஞான்று நின்றமர் பொன்னணிந்த இன்றுபோலச் சிறப்ப
வொழுதுகொயன்பதாம்.

(ச)

கூஉ

ஐங்குறு நூறு.

உகூரு. வருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவணுறை மேவளி ன்பைவது கொல்லோ
புணவர் கொள்ளியிற் புகல்வரு மஞ்ஞை
யிருவி யிருந்த குருவி வருந்தாற்ப்
பந்தாடு மகலிரிற் படர்தருங்

குன்றுகொழு நாடெனத் தென்றவன் நெஞ்சே.

எ - து, தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து நீட்டித்துழி உடன் சென்றநெஞ்சினைத் தலைமகன் நினைந்துகூறியது.

(ப - னை:) புனவர்கொன்றிக்கு அஞ்சித் தன்புகலிலேசெல்லும் மயில் புனங்கொய்தபின்பு அரிதாளிலேயிருந்தகுருவி எழுந்துவிழுவதாய் வருந்துறச் சிறகைவிரித்து ஆடிச்செல்லும்நாடெனென்றது, பின்பு வரைந்துகொள்ளக்கருதாதே அவரஞ்சித் தன்மனைவயிற்சென்றவன் இக்காலத்து யாழும் என்னுயத்தாரும்வருந்துறப் பிரிந்தானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கலவமஞ்ஞை. குருவிவருந்துற. குருவிவெருவுற. குன்ற நாடெனடு. (௫)

உக௬. கொடிச்சி கார்தும் பெருந்துர லேன
வடுக்கம் மஞ்ஞை கவரு நாட
நடுநாட் கங்குலும் வருதி
கடுமா தாக்கி னறியேன் யானே.

எ - து, இரவுக்குறிவருகின்ற தலைமகற்குத் தோழி ஆற்றுமைகூறி மறுத்தது.

(ப - னை:) 'அறியேன்யான்' என்றது, இதனால்விளைவன யானறியேனென்பதாம். குறத்திகாக்குந்தினையை மஞ்ஞை கவருநாடெனென்றது, நின் னாட்டுக்குத்தக்க களவினுக்கச்சியே விரும்புகின்றாயென்பதாம். (௬)

உக௭. விரிந்த வோங்கைப் பெருஞ்சினைத் தோகை
பூக்கொய் பகனிரிற் றோன்று நாட
பிரியினும் பிரிவ தன்றே
நின்னெடு மேய மடந்தை நட்பே.

எ - து, ஒருவழித்தணந்து வரையவேண்டுமென்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - னை:) மலர்ந்த வேங்கைச்சினைக்கணிருந்த தோகை மலர்கொய்பு மகளிரைப்போலத் தோன்றுநாடெனென்றது, நீ மனத்தால் எங்கட்கு நல்லது புரியாயெனினும் நன்மைசெய்கின்றாய்போலத் தோன்றுகின்றாயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பிரியாயன்றே. (௭)

௩௦.—மஞ்ஞைப் பத்து. ௯௩

உக௮. மழைவர வறியா மஞ்ஞை யாழி
மடுக்க னல்லா ரசைநடைக் கொடிச்சி

தானேம் மருளா ஞாயினும்

யாந்தன் னுள்ளுடி மறந்தறி யேமே.

எ - து, தலைமகற்குக் குறைநேர்த்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தியவழி அவன் நாணத்தினால் மறைத்தொழுகியவதனைக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) மழையினதவரவையறிந்து மஞ்ஞை ஆலுமென்றது, யான் நின்னிடத்துவருகின்ற வரவினையறிந்து இதற்கு அவன் மகிழாநிற்கும்; நீ கூறுகின்றது பொய்யென்பதாம்.

(பி - ம:) மூ. வாலநியா. யான்றனுள்ளுடி. அறியேனே. (அ)

உகூரம். குன்ற நாடன் குன்றத்துக் கவாஅற்
பைஞ்சுனைப் புத்த பருவாய்ச் சுவனையு
மஞ்சி லோதி யகாநடைக் கொடிச்சி
கண்போன் மலர்நலு மரிதிவ
டம்போற் ராயன் மஞ்சுஞ்சுரு மரிதே.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சிபுணர்ந்து நீங்கியதலைமைக்கண் தலைமகன் ஆயவெள்ளத்தோடுகூடி நிற்கக்கண்ட தலைமகன் மகிழ்ந்தபுள்ளத்தனையத் தன்னுள்ளேசொல்லியது.

(ப - னா:) குன்றநாடென்றது, அங்கிலத்துக்குரியனாகிய முருகனை.

(பி - ம:) மூ. அசையியல். (க)

கூட்டு. கொடிச்சி கூந்தல் போலத் தோன்ற
யஞ்சிறை விரிக்கும் பெருங்கல் வெற்பன்
வந்தன நெதிர்தனர் கொடையே
யந்திந் கிவளி பொலிகளின் சிறப்பே.

எ - து, தலைமகனருளே லலாவவேண்டிவிடச் சுற்றத்தார் கொடை நேர்ந்தமை தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - னா:) கொடிச்சிகூந்தல் போலவேண்டி மஞ்ஞை சிறகைவிரிக்கும் வெற்பென்றது, நின்மகிழ்ச்சிக்குத்தக நின்தமர் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தாரென்பதாம். (க 0)

மஞ்ஞைப்பத்து முற்றிற்று.

குறிஞ்சி முற்றிற்று.

கபிலர்.

சு.—பா வலி.

க க.—செலவழுங்குவித்த பத்து.

கூ0க. மால்வென் னோத்திரத்து னாயில் வாணிண ணிந்.
ரருஞ்சரஞ் செல்லோர் சென்னிக் கூட்டு
மவ்வரை றிறக்குவை யாரின்
வைவரை நாட வருந்துவன் பெரிதே.

எ - து, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(ப - னை:) வெள்ளிலேரத்திரத்துக் குளிர்ச்சியையுடைய மலரை ஆற்
றினவெம்மைதீரச் செல்லோர் அணிந்துசெல்வரென்றுழி வெம்மை கூறிய
வாறாயிற்று. (க)

கூ0உ. அரும்பொருள் சொன்னினை தப்பற்கு முரித்தே
பெருந்தேர னாரிவை தகைத்தற்கு முரியன்
செல்லா யாழினை நன்றே
மெல்லம் புலம்ப விவாளழப் பிரிந்தே.

எ - து, பொருள்வழிப்பிரியுந் தலைமகன் பிரிவுடன்படுத்தவேண்டுமென்
றுனாக, அவற்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - டி:) மூ. தப்பற்குமுரியன். கருத். பிரிவுடன்படுக்க. (உ)

கூ0ங். புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்
போகிறனைத் தடுக்கும் வேனி வருஞ்சரந்
தண்ணிய வினிய வாக
வெம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை நீயே.

எ - து, சுரத்தருமைகூறி உடன்செலவுறுக்கும் தலைமகற்குத் தோழி
சொல்லியது.

(பி - டி:) மூ. போகினினை. அடுஞ்சரம். (ங)

கூ0சு. கல்லாக் கோவலர் கோலிற் றோண்டிய

வானீர்ப் பத்தல் யானை வெளவுந்

கல்லடர்க் கவலை செல்லின் மெல்லியந்

புயனெடுங் கூந்தல் புலம்பும்

வயமான் றோன்றல் வல்லா தீமே,

நக.—செலவமுங்குவித்த பத்து.

கூடு

எ - து, இது பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - னை:) 'வல்லாதீமே' என்றது, எல்லாம்வல்லாயினும் இது மாட்டாயாதற்குமேற்பட்ட தலைமையிலே, எ - து,

(பி - ம்:) மூ. வானீர்ப்பதலை, செலவின்மெல்லியந், செல்லுமெல்லியல், சொல்லுமெல்லியல். (ச)

நபதி. கனிறு பிடிதழிஇப் பிறபுலம் படராது
பந்தின வருந்தும் ஸாபதறு குன்றத்தூர்

சுடர்த்தொடிக் குறுமக ளினைப

வெண்ப்பயஞ் செய்யுமோ விடலைந்ன் செவவே.

எ - து, உடன்போக்கொழித்தாந் தனித்துச்செல்லவென்ற தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. புலம்படர்த்து, சுடர்த்தொடிக்.

(இ)

நபசு. வெல்போர்க் குரிசினீ வியங்கர னிறப்பிற்
பல்கா முல்கு லவ்வரி வாடக்
குழலினு பினைசுவள் பெரிதே
விழுவொலி கூந்தன் பாஅ யோடே.

எ - து, பிரியுத்தலைமகற்குத் தோழி தலைமகன்பிரிவாற்றாமை கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. அவியொலிகூந்தல்.

(ச)

நபௌ. நெடுவிறை முழங்கமுல் வயமா வெருடங்
குன்றுடை வருஞ்சுரஞ் செலவயர்ந் தனையே
நன்றில் கொண்டகின் பொருடெ
பாவையன்னநின் றுணைப்பிரிந்து வருமே.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியக்கருகியதலைமகன் அதன்சிறப்புக்கறிய வழித் தோழி அதனை இழித்துக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. என்றுணைப்பிரிந்து.

(எ)

௩௦௮. பல்விருந் கூந்தன் மெல்லிய லோஸ்வரீற்
பிரியா யாபினு நன்றே விரிபிணர்க்
காலையு மொள்வீ தாஅய
முருகமாந் மாமலை பிரிந்தெனப் பிரியே.

கூக

ஐங்குறு நூறு.

எ - து, 'பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழி, 'பிரியாதொழியப்
பெறின் என்று' 'பிரிவையாயின் இப்பருவத்து இம்மாமலை எங்களைவிட்டுப்
பிரிந்தாற் பிரி' எனச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காலுறமொள்வீ. முருகமாமலை.

(அ)

௩௦௯. வேனிற் நிங்கள் வெஞ்ஞாந பிறந்து
செலவையர் தனையா னீயே நன்று
நின்னயந் துறைவி கடுஞ்ஞாந் சிறுவன்
முறுவல் காண்டனி னினிதோ
சிறுவரை நாடந் யிறந்துசெய் பொருளே.

எ - து, 'பொருள்வயிற்பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழிசொல்லி
யது.

(பி - ம்:) மூ. விரைந்துசெய்பொருளே.

(க)

௩௧௦. பொலம்பகந் பாண்டிற் காநிறா யல்கு
லில்லங்குளோ மென்றோ னிறைழநிலை நெகிழப்
பிரிதல் வல்லுனா யாயி
னரிதே விடலைபிவ ளாய்ந்துதற் கவினே.

எ - து, பிரிகின்றதலைமகற்குத் தோழி, 'நீ நினைக்கின்றகருமம் முடித்
தாயாயினும் இவ்நலம் மீட்டற்குஅரிது' எனச்சொல்லிச் செலவழுங்குவித்
தது.

(௧௦)

செலவழுங்குவித்தபத்து முற்றிற்று.

௩௨.—செலவுப் பத்து.

௩௧௧. வேங்கை கொய்யுநர் பஞ்சரம் விளிப்பினு
மாரிடைச் செல்வோ ராறுநனி வெஞ்ஞாந்

காழிற் தனரே காதலர்

நீடுவப் கொல்லென நினையுமென் னெஞ்சே.

எ - து, 'ஆற்றது அருமைநினைந்து நீ ஆற்றயாதல்வேண்டா; அவர் அவ்வழி முடியச்சென்றார்' என்றதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பைஞ்சரம்.

(க)

நஉ.—செலவுப் பத்து.

குகள்

நகஉ. அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ
வாள்வனப் புற்ற வருவிக்
கோள்வ லென்னை யை மறைத்த குன்றே.

எ - து, உடன்போயினதலைமகள் மீண்டெவந்துழி, 'நின் ஐயன்மார் பின் துரந்துவந்தவிடத்து நிகழ்ந்தது என்னை' என்ற தோழிக்கு நிகழ்ந்தது கூறிக் தலைமகள் மறைதற்கு உதவிசெய்த மலையை வாழ்த்தியது.

(பி - ம்:) மூ. வாள்வயப்புற்ற. கோள்வருமென்னையை.

(உ)

நகந. தெறுவ தம்ம தும்மகள் விருப்பே
புறுதுய ரவலமொ டியிர்செலச் சாஅய்ப்
பாழ்படு நெஞ்சம் படரடக் கலங்க
நாடிடை விலங்கிய வைப்பிற்
காழிற் தனணங் காத லோளே.

எ - து, தலைமகள் புணர்ந்துடன்போகியவழிச் செவிலியாற்றாமையுண்ட நற்றாய் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'தெறுவது' என்றது, யான் அவள்மேல்வைத்தகாதல் என் னால் தெறப்படுவது. எ - து.

(பி - ம்:) மூ. என்மகள். சாஅய, கலங்கா.

நம்மணங்கியோளே. எங்காதலோளே.

(ஈ)

நகச. அவிர் தொடி கொட்பக் கழுதுபுக வயரக்
கருங்கட் காக்கையொடு கழுஞ்சுவும் பகவச்
சிறுகண் யானை யாள்வீழ்த்துத் திரிதரு

நீரிடை யருஞ்சர மென்பநந்

தோளிடை முனிநர் சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி அவனுடன்போய் மீண்டார் வழியதருமை தங்களிற் கூறக்கேட்ட தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நீரிடை.

(ச)

நகடு. பாயல் கொண்ட பனிமலர் நெடுங்கட்

பூசல் கேளார் சேய ரென்ப

விழைநெகிழ் செல்ல லுமீஇக்

கழைமுதிர் சோலைக் காடிநந் தோரே,

கூறு

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, சொல்லாது தலைமகன்பிரிந்துழித் தலைமகன்வேறுபாடுகண்ட தோழி இரங்கிச் சொல்லியது.

(ப - ண:) 'பாயல்கொண்டபனிமலர் நெடுங்கட்பூசல்' என்றது, அவர் போகின்றகாலத்து விலக்காதவகை துயின்றீரெனக் கண்ணொடு புலந்து கூறு கின்றபூசல். எ - று.

(இ)

நகசு. பொன்செய் பாண்டிற் பொலங்கல நந்தத்

தேரக ல்லு லவ்வரி வாட

விறந்தோர் மன்ற தாமே பிறங்குபலைப்

புல்லரை யோமை நீடிய

புலிவழங் கதர காணந் தானே.

எ - து, தலைமகன்மெலிவிற்கு நொந்து, தலைமகன்பிரிவின்கண் தோழி கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. காணகத்தானே.

(ச)

நக௭. சூழ்கம் வம்மோ தோழிபாழ் பட்டுப்

பைதற வெந்த பாலு வெங்காட்

ட்ருஞ்சர மிறந்தோர் தேளத்துச்

சென்ற நெஞ்ச நீடிய பொருளே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்து நீட்டித்துழி, நெஞ்சினத் தூதுவிட்டதலை மகள் அது வாராதுதாழ்த்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. சூழ்கவம்மோ, நீட்டியபொருள்.

கீட்டியபொருள்.

(எ)

௩௧௮. ஆய்நலம் பரப்ப வரும்படர் நய்ய
வேய்மருள் பணைத்தோள் வில்லிழை நெகிழ
நசைநனி கொன்றோர் மன்ற விசைநிமிர்ந்
தோடெரி நடந்த வைப்பிற்
கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

எ - து, 'கம்மைப் பிரியார்' என்று கருதியிருந்ததலைமகன் அவன்பிரிந்
துழி இரங்கிச் சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. ஓடரிநடந்த. கருத். பிரியானென்று. (அ)

௩௩.—இடைச்சுரப் பத்து.

௯௯

௩௧௯. கண்பொர விளங்கிய உதிர்ந்தெறு வைப்பின்
மண்புரை பெருகிய மரமுனி கான
பிறந்தன ரோநங் காதலர்
மறந்தன ரோதி மறவா நம்மே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி அவன் உணர்த்தாது பிரிந்தமைகூறிய
தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (ஆ)

௩௨௦. முள்ளா யிலவத் தொள்ளிணர் வான்பூ
முழங்கழ லசைவனி யெடுப்ப வானத்
துருமுப்படு கனலி னிருநிலத் துறைக்குங்
கவலை யருஞ்ஞரம் போரினர்
தவலி லருநோய் தலைநீந் தோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழிச் சுரத்துவெம்மைநினைந்து தலைமகன் சொல்
லியது. (க ௦)

செலவுப்பத்து முற்றிற்று.

௩௩.—இடைச்சுரப் பத்து.

௩௨௧. உலறுதலைப் பருந்தி னுளிவார்ப் பேடை
யலறுதலை யோமை யங்கவட் டேறிப்

புலம்புகொள விளிக்கு நிலங்காய் கானத்து
மொழிபெயர் பன்மலை யிறப்பினு

மொழிதல் செல்லா தொண்டொடி குணனே.

எ - து, பிரிந்துபோகாவின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகள்
குணம் நினைந்து இரங்கிச்சொல்லியது.

(ப - னா:) 'மொழிபெயர்பன்மலையிறப்பினும்' என்றது, பின்னும்
செல்லும்வழியைநோக்கி. எ - று. (க)

நூ.உ. நெடுங்கழை முளிய வேனி வீழிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறுந்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாரே.

க00

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, இடைச்சுரத்துக்கண் தலைமகன் தலைமகன்குணம் நினைத்தலில்
தனக்குற்ற வெம்மைநீங்கியதுகண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நீட. தண்ணளியாயின. தண்ணளியவாயின.
கருத். நீக்கியதுகண்டு. (உ)

நூ.உ. வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வயவுறு பிணவிற்குக்
கள்ளியங் கடத்திடைக் கேழல் பார்க்கும்
வெஞ்சரக் கவலை நீந்தி
வந்த நெஞ்சநீ நயந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துத் தலைமகன்குணம்நினைந்த தலைமகன், 'அவன்
பண்புவந்தன' என உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. (ங)

நூ.உ. எரிகவர்ந் துண்ட வென்றாழ் நீரிடைச்

சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற
நள்ளென் கங்கு னளிமனை நெடுநகர்
வேங்கை:வென்ற சுணங்கிற்
றேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோனோ.

எ - து, பிரிந்துவந்ததலைமகன் தலைமகனை நலம்பாராட்டக்கண்டதோழி

‘இவ்ஞனத்தினேமறந்து அமைந்தவாறு யாது’ என வினவினாக்கு அவன் சொல்லியது. (ச)

௩௨௫. வேனி லளாயத் திலையொலி வெரீஇப்
போகிப்புக் றண்ணுது பிறிதுபுலம் படரும்
வெம்பலை யருஞ் சூர நலியா
தெய்வெங் காதலி பண்புதுணைப் பெற்றே.

எ - து, ‘பிரிந்துவந்ததலைமகன், ‘சுரத்தின்வெம்மை எங்ஙனமாற்றி
னீர்’ என்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துணைபெற்றே.

(இ)

௩௨௬. அழலவீர் நனந்தலை நிழலிடம் பெறுது
மடமா னம்பிணை மறியொடு திரங்க
நீர்மருங் கறுத்த நிரம்பா வியவி
னின்ன மன்ற சூரமே
யினிய மன்றயா னொழிந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துவெம்மை ஆற்றாளுகியதலைமகன் தலைமகன்
குணம்நினைந்து கொண்டு சொல்லியது. (சு)

௩௩.—இடைச்சுரப் பத்து.

௧௦௧

௩௨௭. பொறிவரித் தடக்கை வேத லஞ்சிச்
சிறுகண் பாணை நிலந்தொடல் செல்லா
வெயின்முனி சோலைய வேயுயர் சூரனே
யன்ன வாரிடை யானுந்
தண்மை செய்தவித் தகையோள் பண்பே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தலைமகன்குணம்நினை
ந்து இரங்கிச் சொல்லியது.

(ப - ரா:) ‘சிறுகண்யாணைநிலந்தொடல்செல்லா’ என்பதுமூற்று.

(பி - ம்:) மூ. வேகல். வெயின்முனி.

(எ)

௩௨௮. நுண்மழை தளித்தென நறுமலர் தாதுயர்
தண்ணிய வாயினும் வெய்ய மன்ற
மடவர லின்றுணை யொழியக்

கடமுதிர் சோலைய காடிற் தேற்கே.

எ - து, 'மழைவீழ்தலாற் சுரம் தண்ணென்றது, இனி வருத்தமின்றிப் போகலாம்' என்ற உழையர்க்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காடிந்தோற்கே.

(அ)

ந.உகூ. ஆள்வழக் சுற்ற பாழ்படு நனந்தலை
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தி நம்மொடு
மறுதரு வதுகொ முனே செறிதொடி
கழிந்துகு நிலைய வாசு

வொழிந்தோர் கொண்டவெ னுரங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, இடைச்சுரத்தின்கண் மீள வுறும்நெஞ்சினேநொந்து தலைமகன் உழையர்க்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஊங்கெழுநெஞ்சே.

(க)

ந.ந.0. வெந்துக ளாகிய வெயிற்கட நீந்தி
வந்தன மாயினு மொழிகுனிச் செலவே
யழுத கண்ண ளாய்நலஞ் சிதையத்
கதிர்நெறு வெஞ்சுர நினைக்கு
மவர்கோ ளாய்தொடி யுள்ளத்துப் படரே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்வியது.

(க 0)

இடைச்சுரப்பத்து முற்றிற்று.

க0உ

ஐங்குறுநூறு

ந.சு.—தலைவியிரங்கு பத்து.

(பி - ம்:) இரங்குப்பத்து.

௩௩௧. அம்ம வாழி தோழி யவிழிணர்க்
கருங்கான் மர அத்து வாகுசினை வான்பூ
வருஞ்சரஞ் செல்லுந் தொழிந்தோ ருள்ள
வினிய கமழும் வெற்பி
வின்னு தென்ப வவர்சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'செல்லும்வழியிடத்து மலையின் உள
தாடியநாற்றத்தால் நம்மைநினைத்து முடியச்செல்லார், மீள்வரோ' எனக்கேட்ட
தலைவிக்கு 'அவர் முடியச்சென்றார்' என்பதறிந்து இரங்கத் தோழிகூறியது.

(ப - ண:) சென்றசரம் பிரிந்தார் தத்தந்துணைவியரை நினையும்படி
வெறிகமழும் மலரையுடைத்தாகலும் செலங்கருமையால் இன்னுமையுடை
மையும் தலைவி இரங்குதற்குக் காரணமாயின. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வெஞ்சினைவான்பூ. ப. காரணமாயிற்று. (க)

௩௩௨. அம்ம வாழி தோழி மென்னதுஉ
மறனில முன்ற தாமே விறன்மிசைக்
குன்றுகெழு காணத்த பண்பின் மாக்கணங்
கொடிதே காதலிப் பிரிதல்
செல்ல லைய வென்னு தவ்வே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன், 'சுரத்திடைக்கழியச்சென்றான்' என்பது
கேட்ட தலைமகன் அங்குள்ளமாக்களை நொந்து தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மான்கணம். என்னுவவ்வே. (உ)

௩௩௩. அம்ம வாழி தோழி யாவதும்
வல்லா கொல்லோ தாமே யவன
கல்லுடை நன்னுட்டுப் புள்ளினப் பெருந்தோ
டியாஅந் துணைபுணர்ந் துறைதும்
யாங்குப் பிரிந்துறைதி யென்னுதவ்வே.

எ - து, புட்களை நொந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லார் கொல்லோ. என்னு வவ்வே. உறைதியென்னு
மாமே. (ஈ)

ந.ந.ச. அம்ம வாழி தோழி சிற்யிலே
 நெல்லி நீடிய கல்காய் கடத்திடைப்
 பேதை நெஞ்சம் பின்செலச் சென்றோர்
 கல்லினும் வலியர் மன்ற
 பல்லித முன்க ணழப்பிரிந் தோரே.

எ - து, பிரிவுந் ஆற்றாநாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'பல்லிதமுன்கண் அழப்பிரிந்தோர்' என்றது, தாம் குறித்த
 எல்லைக்கண்வாராது நீட்டித்தாரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பின்படச்சென்றோர். (ச)

ந.ந.நி. அம்ம வாழி தோழி நம்வயி
 நெய்த்தோ ரன்ன செவ்விய வெருவை
 கற்புடை மருங்கிற் கடுமுடை யார்க்குங்
 காடுநனி கடிய வென்ப
 நீடி யிவண்வருநர் சென்ற வாரே.

எ - து, தலைமகள் சென்ற சுரத்தினிடத்துக் கொடுமை பிறர்கூறக்கே
 ட்ட தலைமகள் ஆற்றாது தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. இவண்வருவர் சென்றவாரே.
 கருத். கடுமைபிறர். (இ)

ந.ந.ச. அம்ம வாழி தோழி நம்வயிற்
 பிரியலர் டோலப் புணர்ந்தோர் மன்ற
 நின்றதில் பொருட்டிணி முற்றிய
 வென்றும் நீடிய சுரனிற் தோரே.

எ - து, பிரிவதற்குமுன்பு தங்களுடன் அவனொழுகியதிறம் நினைந்து
 தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது. (சு)

ந.ந.எ. அம்ம வாழி தோழி நம்வயின்
 மெய்ப்புற விரும்பிய கைகவர் முயக்கினு
 மினிய மன்ற தாமே
 பனியிருந் குன்றஞ் சென்றோர்க்குப் பொருளே.

எ - து, தலைமகள் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தன்முயக்கினும் அவற்

குப் பிற்காலத்துப் பொருள்சிறந்ததெனத் தலைவிஇரங்கித் தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

க0ச ஐங்குறுநூறு.

ககஅ. அம்ம வாழி தோழி சார
லிலையில மலர்ந்த வோங்குநிலை யிலவ
மலையுறு தீயிற் சாமுதற் றோன்றும்
பிரிவருங் காலைபும் பிரித
லரிதுவல் லுநர்நங் காத லோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'இக்காலத்தேபிரிந்தார்' எனத் தலைமகன் இரங்கிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லினர். (அ)

ககக. அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக்
குறுஞ்சினை வேம்பி னதும்பழ முணீஇய
வாவ லுகக்கு மாலைபு
மின்றுகொ றேழியவர் சென்ற நாட்டே.

எ - து, தலைமகன் குறித்த பருவவரவின்கண் மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகியதலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உருக்குமலை. உவக்குமலை. இன்றுகொல்காதலவர். (க)

ககச0. அம்ம வாழி தோழி காநல
ருள்ளார் 'கொன்னு மருளுந் தனங்கொல்
விட்டுச் சென்றனர் நம்மே
தட்டைத் தீவி னூரல ரெழுவே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி, 'கடிதின்வருவர்' என ஆற்றியிருந்த தலைவி அவன் நீட்டித்துழி ஆற்றாது தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) கருத். அவர்நீட்டித்துழி. (க0)

தலைவியிரங்குபத்து முற்றிற்று.

கரு.—இளவேணிற் பத்து.

௩௪௧. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
குயிற்பெடை பின்ருர லகவ
வயிர்க்கேழ் நண்ணற னுடங்கும் பொழுதே.

௩௩.—இளவேனிற் பத்து.

௧௦௩

௭ - து, தலைமகன்பிரிந்துழிக் குறித்தபருவம் வரக்கண்ட தலைமகள் சொல்லியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்) மூ. அறலடங்கும்.

(௧)

௩௪௨. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
சுரும்புகளிக் தாலு மிருஞ்சினைக்
கருங்கா னுணவங் கமழும் பொழுதே.

(௨)

௩௪௩. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
திணிநிலைக் கோங்கம் பயந்த
வணிமிகு கொழுமுதை யுடையும் பொழுதே.

(௩)

௩௪௪. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
நறும்பூங் குரவம் பாந்த

செய்யாப் பாவை கொப்பும் பொழுதே.

(௪)

௩௪௫. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
புதுப்பூ வதிர றுஅய்க்
கதுப்பற ணியுங் காமர் பொழுதே.

(பி - ம்) மூ. புதுப்பூ வகிர றுஅய்க்.

(௫)

௩௪௬. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யஞ்சினைப் பாதிரி யலர்ந்தெனச்
செங்க ணிருங்குயி னறையும் பொழுதே.

(பி - ம்) மூ. பாதிரியலர்ந்தென.

(௬)

௩௪௭. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
பெயிற்றகை யினமுலை பொலியப்
பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதயிர் பொழுதே.

(பி - ம்) மூ. பொரியபூம் புன்கின்.

(௭)

௩௪௮. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே

வலஞ்சுரி மரபும் வேல்ந்நுநம்

மணங்கமழ் தண்பொழின் மலரும் பொழுதே. (அ)

சச

கடுக

ஐங்குறுநூறு.

கடசக. ஆவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
பொரிகான் மாஞ்சினை புதைய
வெரிகா விளந்தளி ரீனும் பொழுதே. (க)

கடரு. ஆவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வேப்பி னெண்டி புறையத்
தேட்டிடு கிளவியவர் தெளிக்கும் பொழுதே. (கர)

இளவேனிற்பத்து முற்றிற்று.

கடக.—வயவுரைத்த பத்து.

கடருக. அத்தப் பவ்வின் வெயிறின் சிறுகா
யருஞ்சுரஞ் செவ்வொ ருநந்தினர் கழியுங்
காடுசின் னெழிய வந்தனர் தீர்க்கினிப்
பல்வித முண்கண் படந்ததநின்
னல்லெழி லல்லுள் வாயுய நிலையே.

எ - று, பிரிந்த தலைமகன்வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லி
யது.

(பி - ம்) மூ. சுரன்செல்வோர்வருந்தினர்கழியும். (க)

கடருஉ. விழுத்தொடை மாறவர் விஸ்விடத் தொலைந்தோ
ரெழுத்துடை நடுக லின்ன விழுப்பிணர்ப்
பெருங்கை யரனை யி நஞ்சினை முறைக்கும்
வெஞ்சர மரிய வென்னார்
வந்தனர் தோழிநங் தாத லோரே.

இதுவுமது.

(ப - னை:) 'வெஞ்சரம் அரிய என்னார் வந்தனர்' என்றது, இன்று இடையிலே தக்காது வந்தனர். எ - று. (உ)

௩௩௩. எரிக்கொடிச் சுவையுய செவ்வரை போலச்
சுடர்ப்பூண் விளங்கு மேந்தெழி லகல
நீயினிது முயங்க வந்தனர்
பாயிருஞ் சோலை பலையிறந் தோரே.

இதுவுமது.

(௬)

௩௩௪.—வரவுரைத்த பத்து.

௧௦௭

௩௩௪. ஈரம்பிணவு புணர்ந்த செந்நா யேற்றை
மறியுடை மாண்டினை கொள்ளாது கழியு
மரிய நரன்வந் தனரே
தெரியிழை யரிவைநின் பண்புதர லினைந்தே.

இதுவுமது.

(௭)

௩௩௫. திருந்திழை யரிவை நின்னல முள்ளி
யநஞ்செயற் பொருட்பிணி பெருந்திரு வுறுகெனச்
சொல்லாது பெயர்தந் தேனை பல்பொறிச்
செருகண் யானே திரிதந்
நெறிவிவங் கருக காணத் தானே.

எ - து, நினைந்த எல்லையையும் பொருண்முற்றிலில்லாது பெற்றபொருள்
கொண்டு தலைவியைவினைந்து மீண்ட தலைமகன் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - னை:) 'பொருட்பிணி பெருந்திருவறுக' என்றது, மேல் உளதா
கும் பொருட்பிணி திருவுறுவதாகவேளைக் குறிப்பின் வெகுண்டுகைத்தது.
'சொல்லாது பெயர்தந்தேனை' என்றது, உடன்சென்றோர் விலக்குவதெனச்
சொல்லாத மீண்டேன். எ - று.

(பி - ி:) மூ. செல்லாது. காணாதானே.

(௮)

௩௩௬. உன்னுதற் கினிய மன்ற செவ்வர
யானே பூணித்த பொல்பூனை கழிற்றி
னென்னொரி மேயந்த நரத்திலை
யுள்ளம் வாங்கத் தந்தவின் குணவே.

எ - து, வினைமுற்றி மீண்டுவந்ததலைமகன் தலைவிக்கு அவன்குணம்
புகழ்ந்து கூறியது.

(ப - னை:) 'உள்ளம்வாங்கத் தந்திருணன்' என்றது, என்னுள்ளம் வாங்குதற்பொருட்டு நீ தந்தருணங்கள். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. உள்ளத்தினிய.

(க)

நடுநா. குரவ மலர மரமும் புறநா

சுரண்கொண்ட காணந் காணுந்

வழுங்குசு செய்பொருட் ரொவ்வொ விரும்பின்

னங்கனிழ் பரமை கவின

வந்தனர் தோழிநங் காத லோரே.

க0அ

ஐங்குறுநாறு.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரிந்து ஆண்டுறைகின்ற தலைமகன் குறித்த பருவவரவுகண்டு கடிதின்மீண்மெந்தமை தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

(ப - னை:) 'அழுங்குசு செய்பொருட்செவவு' என்றது, மேலுளதாகும் பொருட்பிணிச்செவவும் இனிச் கெடுவதாக. எ - று.

(எ)

நடுஅ. கோடுயர் பன்மலை யிறந்நன ராயினு

நீட விடுமோ மற்றே நீடுநீண்டு

துடைத்தொறுந் துடைத்தொறுந் கலங்கி

யுடைத்தெழு வெள்ள மாகிய கண்ணே.

எ - து, தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு, பிரிந்ததலைமகன் வந்தனனாகத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உடைத்தருவென்னம்.

(அ)

நடுக. அரும்பொருள் வேட்கைய மாகிநிற் றுறந்து

பொருங்க ளதரிடைப் பிரிந்த காலேத்

தவரணி நெடிய வாயின வினியே

பணியிறை யுள்ளியாம் வருதலி

னவிய வாயின சுரத்திடை யாரே.

எ - து, மீண்மெந்த தலைமகன் அவளைப் பிரிகின்றகாலத்துச் சுரத்துச் சேய்மையும் வருகின்றகாலத்து அதன் அணிமையுங்கூறியது.

(க)

நடுக0. எரிகவரந் துண்ட வென்றுந் நீளிடை

யரிய வாயினு பெளிய வன்றே

யவவுறு நெஞ்சங் கவவுநனி விரும்பிக்

கடுமான் றிண்டேர் கடைஇ

நெடுமா ளேக்கிரின் னுள்ளியாம் வரவே.

எ - து, வினாமுற்றி மீண்டுவந்ததலைமகன், 'சுரத்தருமைநோக்காது வந்தவாறு என்னை' என வினவியதலைமகட்டுச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கவவநனி விரும்ப. தேர்கடவி.

(50)

வரவுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கூஎ.—முன்னிலைப் பத்து.

க0கூ

கூஎ.—முன்னிலைப் பத்து.

கூகக. உயர்கரைக் கான்யாற் றவீர்மண லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் நடமென் றோனே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் வினை யாட்டுவகையாற் பூத்தொடுக்கின்ற தலைமகனோக்கண்டு புகழ் அவன் அதற்கு நாணிக் கண்புதைத்தவழிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உயரறற் கான்யாற் றவிரறல்.

(க)

கூகஉ. பதுக்கைத் தாய வொதுக்கருங் கவலைச்
சிறுகண் யானை புறுபகை நினையா
தியாங்குவந் தனையோ பூந்தார் பார்ப
வருள்புரி நெஞ்ச முய்த்தா
விரும்பொர நின்ற விரவி னானே.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்த தலைமகன் இடைநிலத்துத்தங்காது இர வின்கண்வந்துழித் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பதுக்கைதாய.

(உ)

கூகக. சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்

கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய

சுணங்கென நினைத்தி நீயே

யணங்கென நினைபுமென் னணங்குறு நெஞ்சே.

எ - து, புணர்ந்துடன்செல்கின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகளை நலம்பாராட்டியது.

(பி - ம்:) மூ. கொலைவல்லெயினர், நினைத்தி.

(க)

ந.சு.ச. முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமா வெயிற்றிக்கு பிந்நிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வென்வேல் விடலை விராயா தீமே,

கக0

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, உடன்போக்கு நயந்ததலைமகன் அதனைத்தோழிக்குணர்த்த அவன் முடிப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நின்னிலையறிய.

(ச)

ந.சு.நி. கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த
நிணவுண் வல்சிப் படுபுள் ளோப்பு
நலமா ணெயிற்றி போலப் பலவிகு
நன்னல நயவர ளுடைய
யென்னோற் றினையோ னாவின் றளிரே.

எ - து, வலாவிடைவைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றான் இடைச்சுரத்துக் குழைத்த மாவின் றளிர்கண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நிணவுண்வல்சி, அலமர லெயிற்றி போல நலமிக.(இ)

ந.சு.சு. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணை
கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூ?
மறிய வாருளோ னாற்றே
முறியிணாக் கோங்கம் மயந்த மாறே.

எ - து, தலைமகளைநோக்கி, 'இவ்வேறுபாடு எற்றினாளுயிற்று' என்று வினவியசெவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுகின்றது.

(ப - ணை:) இது மூன்றான் அவன்முந்த கோங்கம்பூவால் விளைந்ததெனப் பூத்தருபுணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. இது கருப்பொருளாத் பாலை.

(பி - ம்:) மூ. அரியவாகுமோ. பயந்தயார்பே.

(சு)

௩௬௭. பொரியலாக் கோங்கின் பொன்முடிப் பசுவீ
விரியினர் வேங்கையெடு வேறுபட மிலேர்சி
விரவுமல ரணிந்த வேனிற் கான்யாற்றுத்
கேரோடு குறுக வந்தோன்
பேரோடு புணர்ந்தன் றன்னையிவ னுயிரே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின் கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு
நின்றது.

(ப - னா:) 'கான்யாற்றுத்தேரோடு குறுகவந்தோன்' என்றது, கான்
யாற்று யாங்கன் அழுந்துழிக் குறுகவந்தோன். எ - று. எனவே புனறரு
புணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. 'பேரோடு புணர்ந்தன்று இவளுயிர்' என்றது,
அன்றுதொட்டு இன்னான் தந்த உயிரென அவன்பேரோடுபட்டது இவளுயிர்.
எ - று. இது காலத்தாற் பாலே.

(பி - ம்:) மூ. வேறுபட்டுமிலேச்சி. இவன் கவினே.

(எ)

௩௭.—முன்னிலைப் பத்து.

கக்க

௩௬௮. விரிப்பு விலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
பொரிப்புந் புங்கின் புகர்நிலல் வரிக்குந்
தண்பத வெனி னின்ப றுகர்ச்சி
யெம்பொடு கொண்மோ பெருமகன்
வம்மெ லோதி யுழிவின னெனினே.

எ - து, 'வேனிற்சாலத்து ஆம்மொடு வீவையாட்டுகர வருவல்' என்று
பருவங்குறித்துப் பிரியலுற்றதலைமேற்ருத் தோழி கூறியது.

(ப - னா:) 'ஆம்மெலோதி ஆழிவிலனெனின் இன்பதுகர்ச்சி எம்மொடு
கொண்மோ' என்றது, 'வருந்துணையும் இவன் ஆற்றியுள்ளாயின், எம்மொடு
துகர்ச்சி கொள்வீராமினென மறுத்தவாறு.

(பி - ம்:) மூ. ஆழ்கிழிபன்மலர். ஆழிவிலனெனவே.

(அ)

௩௬௯. வானமலர் தலுந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்

முனைநிறை முதுவ லொருத்தியொடு நெருநற்
குறிநீ செய்தனை யென்ப வல்லோ
குரவ நீள்கினை யுறையும் ப
பருவ மாக்ருயிற் கொண்டவயிற் பெரிதே.

௭ - து, பரத்தையொருத்தியுடன் பொழிலகத்துத் தங்கிவந்த தலை
மகன் தலைமகன் வினியவழி, 'யாரையும் அறிவேன்' என்றானாக அவன்
கூறியது.

(ப - னா:) இது பாலைக்குறித்தாகிய வேனிற்கண் நிகழும் குரவும் குயி
லுங் கூறுதலாற் பாலையாயிற்று.

(பி - ம்:) மூ. நெருநக. நீள்கிளையறையும். (க)

௩௭(). வண்கினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கிளை மொய்ப்ப
நீநயந் துறையப் பட்டோள்
யாவ னோவெம் மறையா நீமே.

௭ - து, பரத்தையொருத்திக்குப் பூவணிந்தானென்பது கேட்ட தலை
மகன், 'அலிலில்லை' என்று மறைக்குந்தலைமகற்குக் கூறியது.

(ப - னா:) இது, பாலைக்குரிய கருப்பொருளாகிய கோங்குகூறினமை
யால், பாலையாயிற்று.

(பி - ம்:) மூ. நயந்துலைய. யாரனோ. (௭௦)

முன்னிலைப்பத்து முற்றிற்று.

கக௨

ஐங்குறுநூறு.

௩௮.—மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்கு பத்து.

(பி - ம்:) தாயிரங்கியபத்து. தாயிரங்குப்பத்து.

* ௩௭க. மள்ளர் கொட்டின் மஞ்ஞை யாறு
முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சாரணி யினிய வாகுக தில்ல
வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்

பிறைதுதற் குறுமகள் போகிய ~~கூ~~னே. ௧௮

(பி - ம:) மூ. கொட்டிமஞ்ஞை. (க)

௩௭௨. என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காணையொ
டமுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற பிறந்தவென் மகளே.

(பி - ம:) மூ. அழுங்கின்மூதூர், (உ)

௩௭௩. நீனைத்தொறுங் கலிழு மிடும்பையெய்துக
புலக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பினை யனைதர வாண்குரல் விளிர்கும்
வெஞ்சுர'மென்பக ளுய்த்த
வம்பமை வல்லில் விடலை தாயே.

எ - து, தலைமனைத் தலைமகன் கொண்டுகழிந்த கொடுமைநினைந்து
நற்றாய் சொல்லியது.

(ப - னா:) இவட்காக யான் பட்டதுயரம் அவன்றாயும் படவேண்டும்.

எ - று. (க)

௩௭௪. பல்லாழ் நினைப்பினு நல்லென் னாழ
மீளி முன்பிற் காணை காப்ப
முடியகம் புகாஅக் கூந்தலள்
| கடுவனு மறியாக் காடிற் தோளே.

* ஆழ்வார்த்தநகர் ஸ்ரீ தேவர்பிரான்கவிராயரவர்களீட்டுக் கை
யெழுத்துப்பிரதியில் இந்தச்செய்யுளும் அதித்தசெய்யுளும் காணப்படவில்லை;
இவைகள் இருத்தற்றூரிய இடத்தில் “வயக்குகதிர் ஞாயிறு திருகலி வீரறுபு,
கயத்துக ளாகிய வியந்தபு கொள்கையொ, டின்ன வாயினு மினிய வாகுக,
காதல னயந்துபா ராட்டவென், மாதர் மடப்பிடி போகிய கூரனே.” என்னும்
செய்யுளொன்றுமே எழுதப்பட்டிருந்தது.

௩௭௫.—மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து. ௧௧௩

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவன் இளமைநினைந்து இரங்கித்
தாய் கூறியது. (ச)

நடனா. இதுவென் பாவை பாவை, யிதுவென்
 னலம்ரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்துதற்
 பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யொன்றிவை
 காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி
 நீங்கின னோவென் பூங்க னேனே.

எ - து, சேரியும் அயலும் தேடிச் காணாதுவந்தாரைக் கண்டு தலைமகள்
 தாய் சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. “இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை, யிதுவென்
 பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி, யிதுவென் பூவைக்
 கினியசொற்பூவையென், நலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ்
 சுடர்துதல், காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி, நீங்
 கின னோவென் பூங்க னேனே.” (டு)

நடனா. நாடொறுங் களிழு மென்னினு மிடைசின்று
 காடுபடு தீயிற் கனலியர் டாடோ
 நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப்
 பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
 போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே.

எ - து, தலைமகள் போயவழி நற்றாய் விதியைவெருண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. கனலிய, போகிய. (சு)

நடனா. நீர்நகைக் கூக்கிய வுயவல் யானை
 யியம்புணர் தூய்வி னுயிர்க்கு மத்தஞ்
 சென்றனன் மன்றவென் மகனே
 பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவன் பந்துமுதலாகியகண்ட நற்
 ராய் கலங்கிச் சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. பந்துபாவையும். கருத். போகியவழி. (எ)

நடனா. செல்லிய முயலிப் பாஅய சிறகர்
 வாவ லுதக்கு மாலையாம் புலம்பப்
 போகிய வவட்கோ நோவேன் நேபொழித்
 துணையிலள் களிழு நெஞ்சி
 னினையே நுண்க னிவட்குநோ வதுவே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவன்தோழியாற்றாமையெனநற்
ராய் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. முயலின். உவக்குமாவே. (அ)

நடசு. தன்னம ராயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியி
னினிதான் கொல்லோ தனக்கே பனிவனா
யினக்களிறு வழங்குஞ் சோலை
வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகியவழித் தோழி அறத்தொடுகிற்பக்கேட்ட
நற்றாய், 'அதனை முன்னேயறிவித்து நாம் மணம்புணர்த்த ஒழுகாது போயி
னன்' என கொந்து சொல்லியது. (க)

நடஅ0. அத்த நீளிடையவனொடு போகிய
முத்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை மடவர
ராய ரென்னும் பெயரே வல்லா
றெடுத்தேன் மன்ற யானே
கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போகியவழித் தெருட்டுவார்க்குச் செவிலித்தாய்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தாய னென்னும் பெயரே னல்லாறு. (க 0)

மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து முற்றிற்று.

நடசு.—உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்
துரைத்த பத்து.

நடஅக. பைங்காய் நெல்லி பலவுடன் மிசைந்து
செங்கான் மரஅத்த வரிநிழ லிருந்தோர்
யார்கொ ள்ளியர் தாமே வார்சிறைக்
குறுங்கான் மகன்றி லன்ன
வுடன்புணர் கொள்கைக் காத லோரே.

எ - து, உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.
(பி - ம்:) மூ. குறுங்கானகன்றில். (க)

கக. — இடைச்சுரத்துரைத்த பத்து. ககரு

கஅஉ. புள்ளொலிக் கமர்த்த கண்ணள் வெள்வேற்
நிருந்துகழற் காணையொ டருஞ்சுரங் கழிவோ
ளெல்லிடை யசைந்த கல்லென் சிறார்ப்
புனையிழை மகளிர்ப் பயந்த
மனைகெழு பெண்டிர்க்கு நோவுமார் பெரிதே.

எ - து, தலைமகள் இடைச்சுரத்தினது ஊரின் கண் எல்லிடைத் தங்கிய
வழி அவ்வூர்ப்பெண்டிர் பார்த்த இரங்குதல் கண்டார் சொல்லியது. (உ)

கஅங. கோட்சுரும் பரற்று நாட்சுரத் தமன்ற
நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்சினை பற்றி
வலஞ்சுரி வாஸினார் கொய்தற்கு நின்ற
மள்ள னுள்ள மகிழ்கூர் தன்றே
பஞ்சாபப் பாவைக்குந் தனக்கு
மஞ்சாப் கூந்த லாய்வது கண்டே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் தலைமகன் வளைத்த கொம்பிழைக்
கொண்டு தனக்கும் பாவைக்கும் வருக்கக் கண்டார்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. ஆய்வதகொண்டே. (க)

கஅச. சேட்டில முன்னிய வரைநடை யந்தணிர்
நும்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ லெம்மார்
யாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலங் கவின
வாரிடை யிறந்தன ளென்மி
னேரிறை முன்கையென் னாயத் தோர்க்கே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் ஆண்டு எதிர்வரும் அந்தணர்க்குச்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. விரைநடை. தாய்நயந்தெடுத்த.

நலங்கவின்பெற.

(ச)

கஅரு. கடுங்கட் காணையொடு நெடுந்தே ரேறிக்

கோள்வல் வேங்கை மலைபிறக் கொழிய
வேறுபல் லருஞ்சுர மிறந்தன எவனொனக்
கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்கள்
நற்றோ ணயந்துபா ராட்டி.
யெற்கெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே.

கதக

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, வரைவுமறத்துழி உடன்போய தலைமகள் இடைச்சுரத்துக்
கண்டாரை, 'யான் பேசின்தபடியை யாய்க்கு நீர் கூறவேண்டும்' எனச்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வேங்கையமலை, வேரன்மலருஞ்சுரமிறந்தனளென. (இ)

நடவுசு. புன்நண் யானையொடு புலிவழங் கத்த

நயந்த கூதலற் புணர்ந்துசென் றானே
நெடுஞ்சுவர் நல்லின் மாநுண்ட
விடுப்பை புறுவிநின் கடுஞ்சூன் மகளே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகளை இடைச்சுரத்துக் கண்டார்
அவள்தாய்க்குச் சென்று கூறியது. (ஈ)

நடவுசு. அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற

றிறம்புரி கொள்ளை யந்தணிர் தொழுவலென்
றெண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
சூன் றயர்பிறங்கன் மலைபிறந் தோளே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலியால் வினாவப்பட்ட அந்தணர் அவட்குச்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அவளே. இறந்தோரே.

(எ)

நடவுசு. நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புர்சினந் தணியக்
கருங்கால் யாத்து வரிநிழ லிரீஇச்
சிறுவளை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு

வென்வேல் விடலை முன்னிய ஃரனே.

எ - து, தேடிச்சென்ற செவிலிக்கு இடைச்சுரத்துக்கண்டார் அவனைக் கண்டதிறம் கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. ஒருப்பவர்கனலி. யாத்தவரிநிழலசைஇ.
காண்டி செறிதளிர், வென்வேலண்ணல். (அ)
சு0.—மறுதரவுப் பத்து. க்கள

ந.அ.கூ. செய்கினைப் பொலிந்த செறிகழ னோன்றான்
மையணற் காணையொடு பைய வியலிப்
பாவை யன்னவென் னுய்தொடி. மடந்தை
சென்றன னென்றி னாய
வொன்றின வோவவ ளஞ்சிலம் படியே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலித்தாய், வினவப்பட்டோர், 'கண்டோம்'
என்புழிச் சொல்லியது. (உ)

ந.கூ.(). நல்லோ ராங்கட் பரந்துகை தொழுது
பல்லாழ் மறுகி வினவு வோயே
திண்டோள் வல்விற் காணையொடு
கண்டனெ மன்ற சுரத்திடை யாமே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலித்தாய் பலரையும் வினவக்கண்டோர் தாம்
கண்டவாறு அவர்க்குக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. நல்லோரங்கட்பரிந்து. மறகின். (க0)
உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்
துரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சு0.—மறுதரவுப் பத்து.

ந.கூ.க. மறுவி றாவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாசப்
பச்சூன் பெய்த பைங்கிண வல்சி

பொலம்புனை கலத்திற் றருகு வென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காணையோ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே.

எ - து, உடன்போயி தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் காகத்திற்குப்
பராய்க்கடன் உரைத்தது.

(பி - ம்:) மூ. கரைந்தீமே.

(க)

ககஅ ஐங்குறுநாறு.

நககஉ. வேய்ானப் பிழந்த தோளும் வெயிறெற
வாய்கவின் றெலைந்த துதலு நோக்கிப்
பரியல் வாழி தோழி பரியி
னெல்லையி லிடும்பை தருஉ
நல்வரை நாடனெடு வந்த மாறே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைமகள், வழிவால்வருத்தங் கண்டு
ஆற்றாளாயி தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பிரியல்வாழி. பிரியின். வந்தவாறே.

(உ)

நககங. துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிக்கு மனைக ணாட்டி
யெவ்வ நெஞ்சிற் கேட மராக
வந்தன னோரின் மகனே
வொந்திறல் வெள்ளேல் விடலைமுந் துறவே.

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள் மீண்டுவந்துழி அயலோர் அவன்
தாய்க்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துறந்ததற்கொண்மம். உண்கணாட்டி. வெஞ்சினவென்
வேல்.

(ஈ)

நககச. மாண்பில் கொள்கையொடு மயங்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதிப்
பெருமட மாண்டினை யலைத்த
சிறுதுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே.

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள்வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குச்

சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அருளின்து.

(ச)

நகரு. முனிவயிர்ப் பிறந்த வனிவனர் கூரெரிச்
 சுடர்விடு நெடுங்கொடி விடர்முனை முழங்கு
 மின்ன வருஞ்ஞரந் தீர்ந்தன மென்மெல
 வேகுமதி வாழியோ குறுமகள் போதுகலந்து
 கறங்கிசை யருளி வீழும்
 பிறங்கிருந்த சோலைநம் மலைகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்றதலைமகள் தலைமகளுக்குச் சொல்லியது. ()

சு0.—மறுதரவுப் பத்து.

ககக

நகரு. | புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னினர் கொய்துநின்
 கதுப்பய லணிபு மளவை பைபயச்
 சுரத்திடை யயர்ச்சியை யாறுக மடந்தை
 கல்கெழு சிறப்பி னம்ம
 ரெல்லிருந் தாகிப் புதுக நாமே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. புலிப் பொலி வேங்கை.

(ச)

நகரு. கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
 குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
 சுரநனி வாரா நின்றன னென்பது
 முன்னுற விசைந்தரீ ருணாமி
 னின்னதை முறுவலென் னாயத் தோர்க்கே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்றதலைமகள் தன்னுர்க்குச்செல்கின்ற ரைக்கண்டு கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. பன்றிக்கொள்ளாது, முன்னுறச்செல்வீருணாமின். (எ)

நகரு. புள்ளு மறியாப் பல்பழம் பழுனி
 மடநா னறியாத் தடநீர் நிலைநிச
 சுரநனி யினிய வாகுக வென்று
 நினைத்தொறுங் களிழு மென்னினு
 மிகப்பெரிது புலம்பின்று தோழிரும் மூரே.

எ - து, தலைமகள் மீண்டெவந்துழி அவட்டுத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. பல்பழம்பழமூ. பெரிதுகலங்கின்று.

(அ)

நககக. | நும்மனைச் சிலம்பு கழிஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி நெவனோ மற்றே வென்வேன்
மையற வினங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் கானையை ஈன்ற தாய்க்கே.

எ - து, உடன்கொண்டுபோன தலைமகன் மீண்டு தலைவியைத் தன் இல்
லத்துக்கொண்டிடுக்குழி அவன்றாய் அவட்குச் சிலம்புகழிநோன்பு செய்கின்ற
னெனக்கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றும்வந்தார்க்குச் சொல்லியது. (க)

கஉ௦

ஐங்குறுநூறு.

சுப௦. மள்ள ரன்ன மரவந் தழீஇ
மகளி ரன்ன வாடுகொடி நுடங்கு
மரும்பதங் கொண்ட பெரும்பத வேனிற்
காதல் புணர்ந்தன ளாகி யாய்கழல்
வெஞ்சின விறவ்வேற் கானையொ
டின்றுபுகு தருமென வந்தன்று தூதே.

எ - து, உடன்போய் வதுவையயரப்பட்ட தலைவி, 'தலைவனோடு இன்று
வரும்' எனக்கேட்ட செவிவித்தாய் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது. (க௦)

மறுதரவுப்பத்து முற்றிற்று.

பாலை முற்றிற்று.

ஓதலாந்தையார்.

நி.—மூ ல் வரி.

சக. — செ வி லி கூ ற் று ப் ப த் து.

ச0க. மறிபிடைப்பிடுத்ந மான்டீனை போஸப்
புதல்வ னடுவணனாக நன்று
மினிது மன்றவவர் கிடக்கை முனிவின்றி
நீனிற வியலகங் கவைஇய
வீணு மும்பரும் பெறலருங் குரைத்தே.

எ - நு, கடிமனைச்சென்றுவந்த செவிவி உவந்தவுள்ளத்தனாய் நற்றய்க்
குச் சொல்லியது.

இனி வருகின்றபாட்டி ஒன்பதனுள் முதல்வட்டினுக்கும் இஃது ஒத்
கும். (க)

ச0உ. புதல்வற் கவைஇய தாய்புற முயங்கி
நரைசரினன் வதிந்த கிடக்கை பாணர்
நரம்புளர் முரற்கை போல
வினிதா லம்பம் பண்புமா ருடைத்தே. (உ)

ச0க. புணர்ந்தகா தலியிற் புதல்வன் றலையு
மமர்ந்த வுள்ளம் பெரிதா கின்றே
யகன்பெருஞ் சிறப்பிற் றந்தை பெயரன்
முறுவலி னின்னனாக பயிற்றிச்
சிறுதே ருருட்டுந் தளர்நடை கண்டிட.

(பி - ம்) மூ. காதலின். பெயரான். (ங)

ச0ச. வாணுத லரிவை மகன்முலை யூட்டத்
தானவன் சிறுபுறங் கலையின னன்று
நறம்பூந் தண்புற வணிந்த
குறும்பல் பொறைய நாடுகிழ வோனே. (ச)

- சு௦௫. ஒன்சுடர்ப் பாண்டிற் செஞ்சுடர் போல
மனைஞ்ஞவிளக் காயினன் மன்ற கனைப்பெயற்
பூப்பல வணிந்த வைப்பிற்
புறவணி நாடன் புதல்வன் றுயே. (௫)
- சு௦௬. பாத ருண்கண் மகன்வினை யாடக்
காதலித் தமிழி யினிதிருந் தனனே
தாதார் பிரச மூதம்
போதார் புறவி னாகிழ வோனே. (௬)
- (பி - ம்:) மூ. காதலிற்றழி. பிரசமூதம். (௭)
- சு௦௭. நயந்த காதலித் தமிழிப் பாணர்
நயப்படு முரல்கையின் யாத்த பயன்றெரிந்
தின்புறு புணர்ச்சி நுகரு
மென்புல வைப்பி னாகிழ வோனே. (௮)
- சு௦௮. பாணர் முல்லை பாடச் சுடரிமை
வாணுத லினை முல்லை மலைய
வினிதிருந் தனனே நெடுந்தகை
துனிதீர் கொள்கைத்தன் புதல்வனொடு பொலிந்தே. (௯)
- (பி - ம்:) மூ. தம்புதல்வன். (௧௦)
- சு௦௯. புதல்வற் கவைஇயினன் றந்தை மென்மொழிப்
புதல்வன் றுயே விருவருந் கவைபின
வினிது மன்றவவர் கிடக்கை
நனியிரும் பரப்பினிவ் வுலகுட னுறுமே. (௧௧)
- (பி - ம்:) மூ. நனியிரும்பரப்பு. (௧௨)
- சு௧௦. மாலை முன்றிற் குறுங்காட் டின்னகை
மனையோ டுனைவி யாகப் புதல்வன்
மார்பி னுரு மகிழ்ககை யின்பப்
பொழுதிற் கொத்தன்று மன்னே
மென்பிணித் தம்ம பாணன தியாமே. (௧௩)
- ௭ - து, கடிமனைச்சென்ற செவிலி, தலைமகளும் தலைமகளும் புதல்வ

ஞெடு பாடல்கேட்கிருந்தமை கண்டு தன்னுள்ளே உவந்துசொல்லியது. (கௌ)

செவிலிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

சஉ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப் பத்து. கஉ௩

சஉ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப் பத்து.

சகக. ஆர்குர லெழிலி யழிதுளி சிதறிக்
கார்தொடங் கின்றூற் காமர் புறவே
வீழ்தரு புதுப்புன லாடுகந்
தாழிருங் கூந்தல் வம்மதி விரைந்தே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் அப்பருவத்திற்கு முன்னே
வந்து தலைவியொடுகூடிச் செல்லாநின்றழிப் பருவம்வந்ததாகத் தான் பருவத்
திற்குமுன்னே வந்தமைதோன்றக் கூறுவான் தலைவிக்கு உணர்த்தது. (க)

சகஉ. | காயா கொன்றை நெய்தன் முல்லை
| போதவிழ் தளவமொடு பிடவலர்ந்து கவினிப்
பூவணி கொண்டன்றூற் புறவே
பேரமர்க் கண்ணி யாடுகம் விரைந்தே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) வினையாட்டுயப்புக் கூறியது.

(பி - ம்) மூ. காயாக்கொன்றை. பிடவலர்ந்து. (உ)

சக௩. நின்னுத னாறு நறுந்தண் புறவி
னின்னே போல மஞ்ஞை யாகிக்
கார்தொடங் கின்றூற் பொழுதே
பேரிய லரிவை நாரயத் தகவே.

இதுவுமது.

(௩)

சகச. புள்ளு மாவும் புணர்ந்தினி துகளக்
கோட்டவுங் கொடியவும் பூப்பல பழுனி
மெல்லிய லரிவை கண்டி-கு
மல்ல லாகிய மணங்கமழ் புறவே.

இதுவுமது.

(ச)

சகநி. இதுவே மடந்தைநா மேவிய பொழுதே
யுதுவே மடந்தைநா முள்ளிய புறவே
யினிதுடன் கழிக்கி லிளமை
யினிதா லம்ம வினியவர்ப் புணர்வே.

இதுவுமது.

(பி - ம்) மு. இனியவர்புணர்வே.

(கி)

கஉச

ஐங்குறுநூறு.

சகஅ. போதார் நறுந்துகள் கவினிப் புறவிற்
றுதார்ந்து
கனிச்சுரும் பரந்துங் காமர் புதலின்
மடப்பிடி தழீஇய மாவே
சுடர்த்தொடி மடவரற் புணர்ந்தனம் யாமே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் பருவத்திற்கு முன்னே
வந்து தலையொடுகடிச் செல்லாநின்றழி அசற்கு இனியனாய்த் தன்னுள்ளே
சொல்லுவான்போன்று தலையாறியுமாற்றும் கூறியது.

(க)

சகஅ. காரகலந் தன்றாற் புறவே பலவுட
னோர்பரந் தனவாற் புனமே யோர்கலந்து
காதார் பிரச மொய்ப்பப்
போதார் கூந்தன் முயங்கின னெம்மே.

இதுவுமது.

(எ)

சகஅ. வானம் பாடி வறங்களைந் தானு
தழிதுளி தலைஇய புறவிற் காண்வர
லானர மனோ நீயே
மாண்முலை யடைய முயங்கி யோயே.

எ - து, குறித்தபருவத்திற்கு உதவவாராகின்ற வழிக்கண் உருவுவெளிப் பாடி கண்டதலைமகன் இல்லத்துப்புழுத்துழித் தலைமகட்குச் சொல்லியது. (அ)

சகக. உயிர்கலந் தொன்றிய செயிர் தீர் கேண்மைப்
பிரிந்துற வறியா விருந்து கவவி
நம்போ னயவரப் புணர்ந்தன
கண்டிகு மடவரல் புறவின் மாவே.

எ - து, இன்பதுகர்ச்சிக்கேற்ற பருவம்வந்துழித் தலைமகனொடு புறவற் சென்றதலைமகன் அவ்விடத்துமாக்களை அவட்குக்காட்டிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பிரிந்துறுவறியா. (க)

சஉ௦. பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை மணியெனத்

தேம்படு காயா மலர்ந்த தோன்றியொடு
நன்னல மெய்தினை புறவே நின்னைக்
காணிய வருதும் யாமே
வாணுத லரிவையொ டாய்நலம் படர்ந்தே.

சக.—வி ர வு ப் ப த் து. கஉரு

எ - து, குறித்தபருவத்து எய்திய அணித்தாகவந்த தலைமகன் பருவத் தால அணிகொண்ட புறவைகோக்கிச் சொல்லியது. (க௦)

கிழவன் பருவம்பாராட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

சக.—வி ர வு ப் ப த் து.

சஉக. மாலை வெண்காழ் காவலர் வீச
நதும்பும் புறவி னெடுங்குமுய லிரியும்
புன்புல நாடன் மடமக
ணலங்கிளர் பணைத்தோள் விலங்கின செலவே.

எ - து, வீணை பலவற்றிற்கும் பிரிந்தொழுஞ் தலைமகன் பின்பு மனை வயின் ிங்காதுஒழுங்கின்ற காதலுணர்ந்தோர் சொல்லியது.

(ப - ண:) வெண்காழென்றது, மாலைக்காலத்து முயலெறியுந்தடியை.

(பி - ம்:) மூ. புன்புணநாடன். (க)

சஉஉ. கடுப்பரி நெடுந்தேர்க் கால்வல் புரவி
நெடுங்கொடி முல்லையொடு தளவமல ருதிர
விரையுபு டடைஇநாஞ் செல்லி
னிரைவனை முன்கை வருந்தலே விலனே.

எ - து, மீள்கின்றான் தேர்ப்பாகன்கேட்பச் சொல்லியது. (உ)

சஉங். மாமழை யிடியூதத் தனிசொரிந் தன்றே
வானுதல் பசப்பச் செலவயர்ந் தனையே
யாமே நிற்புறந் தமையல
மாய்மல ருண்கணு நீர்நிறைந் தனவே.

எ - து, கார்ப்பருவத்தே பிரியக்கருதிய தலைமகற்குத் தோழி தலைமக
ளது ஆற்றுமைகூறிச் செலவருங்குவித்தது.

(ப - ண:) இது, கார்ப்பருவத்தே கூறுதலான் முல்லையாயிற்று. (ங)

சஉச. புறவணி நாடன் காசன் மடமக
னொண்ணுதல் பசப்ப நீசெலிற் றெண்ணீர்ப்
போதவிழ் தாமரை யன்னநின்
காதலம் புதல்வ னமுமினி முலைக்கே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. அழுமணி. (ச)

கஉக் ஐங்குறுநூறு.

சஉடு. புன்புறப் பேடை சேவ லின்புற
மன்ன ரியவரி னிரங்குங் காணம்
வல்லை நெடுந்தேர் கடவி
னல்ல லருநோ யொழித்தலெமக் கெளிதே.

எ - து, வினாமூற்றி மீளுந்தலைமான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. (டு)

சஉசு. வென்வேல் வேந்த னருந்தொழி றுறந்தினி
நன்னுதல் யானே செலவொழிந் தனனே
முரசுபா டதிர வேவி
யரசுபடக் கடக்கு மருஞ்சமத் தானே.

எ - து, வேந்தற்குத் தானேத்தலைவராய் ஒழுமும் தலைமகன் பிரிந்து
வினாமூடித்துவந்து தலைவியோடு உறைகின்றழித் 'தின்னும்பிரியுக்கொல்'

என்று கருதிய தலைமகட்டுத் கவற்சிதீரச் செல்லியது.

(சு)

சஉஎ. பேரமர் மலர்க்கண் மடந்தை நீயே
காரொதிர் பொழுதென மிடலொல் லாயே
போருண்ட வேந்தன் பாசறை
வாரா னென்னச் செலவமுங் கினனே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று யிழற்று உடன்படாமை மேற்கொண்டு
ஒழுதுகின்ற தலைமகட்டுத் தான் பிரிவொழிந்ததற்குக் காரணங்கூறித் தேற்
றியது.

(பி - ம்:) கருத். தான் இனிப்பிரிவொழிந்த. (எ)

சஉஅ. தேர்செல வழுங்கத் திருவிற் கோலி
யார்கலி யெழிலி சோர்கொடங் கின்றே
வேந்துவிடு விழுத்தொழி லொழிய
யான்றொடங் கினனா னிற்புறந் தாவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று யிழற்ற தலைமகள் யிவந்தீரத் தலைமகள்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கார்தொடங்கின்றே, புறந்தரலே. (அ)

சஉக. பல்லிருங் கூந்தல் பசப்பு நீவிடிற்
செல்வேந் தில்ல யாமே செற்றார்
வெல்கொடி யாண முருக்கிய
கல்லா யானே வேந்துபகை வெலற்கே.

சச.—புறவணிப் பத்து.

கஉஎ

எ - து, குறிப்பினாற் பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள் உடம்பவொ
ளாக வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரியுத் தலைமகள் சொல்லியது. (க)

சஉ௦. நெடும்பொறை மிசைய குறுங்கூற் கொன்றை
யடர்பொன் னென்னச் சுடரிதழ் பகருங்
காண்கொழ நாடன் மகனே
யழுத லான்றிசி னழுங்குவல் செலவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று ஆற்றுகளாகிய தலைமகட்டுத் தலைமகள்

பருவவாவுகூறி 'இதுகாணத்தாலும் பிரியேன்' எனச் சொல்லியது. (க 0)

விரவுப்பத்து முற்றிற்று.

சச.—புறவணிப் பத்து.

சஙக. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யணிநிற விரும்பொறை மீமிசை
மணிநிற வருவின தோகையு முடைத்தே.

எ - து, 'பிரிவுடம்பட்டும் ஆற்றயாகின்றது என்னை' என்று வினவிய
வழி, 'அவர்போனசரம் போகற்கரிதென்று ஆற்றேனாகின்றேன்' என்ற தலை
மகட்டு 'வேணிற்காலங்கழித்தது; கார்ப்பருவத்தோற்றத்திலே பிரிந்தாராக
லான், அச்சரம் கன்று' எனத் தோழிசொல்லி ஆற்றுவதித்தது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதுக்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்): மூ. இரும்புறமீமிசை, அரும்பொறை, உருவின்றோகை. (க)

சஙஉ. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
சுடுபொ னன்ன கொன்றை சூழிக்
கடிபுகு வனர்போன் மள்ளரு முடைத்தே.

(பி - ம்): மூ. சுடும்பொன். (உ)

சஙங. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நீர்ப்பட வெழிலி வீசங்
கார்ப்பெயற் கெதிரிய காணமு முடைத்தே. (ங)

சஙச. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
மறிபுடை மான்பினை யுகளத்
தன்பெயல் பொழிந்த விற்பமுமுடைத்தே. (ச)

கஉஅ

ஐங்குறுநூறு.

சஙரு. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நிலனணி நெய்தன் மலரப்
பொலனணி கொன்றையும் பிடவமு முடைத்தே. (ரு)

- சுந.௩௭. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நன்பொ னன்ன டடரிணர்க்
கொன்றையொடு மலர்ந்த குருந்துமா ருடைத்தே. (௬)
- சுந.௪. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யாலித் தண்மழை தலைஇய
வாஸிய மலர்ந்த முல்லைபு முடைத்தே. (௭)
- சுந.௮. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
பைம்புதற் பல்பூ மலர
வின்புறத் தகுந பண்டமா ருடைத்தே. (௮)
- சுந.௯. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
குருந்தங் கண்ணிக் கோவலர்
பெருந்தண் ணிலைய பாக்கமு முடைத்தே. (௯)
- சுச.(). நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
தண்பெய் லளித்த பொழுதி
னெண்டர்த் தோன்றியுந் தளவமு முடைத்தே. (௧௦)

புறவணிப்பத்து முற்றிற்று.

சுநு.—பாசறைப் பத்து.

- சுச.௧. ஐய வாயின செய்யோள் கிளவி
கார்நா ளுருமொடு கையறப் பிரிந்தென
ரோய்நன்கு செய்தன வெமக்கே
யாமுறு துயரமவ ளறியினோ நன்றே.

எ - து, சென்றவின முடியாமையிற் கார்நாலம்வந்தவிடத்து மீளப்
பெருத தலைமகன் தலைமகளுழைநின்றும் வந்த துதர்வார்த்தைகேட்டு இரங்
கியது.

(ப - னா:) கார்நாளுருமொடு ரோய்நன்குசெய்தன, செய்யோள் கிளவி
யெனக் கூட்டிக். (௧)

சசஉ. பெருஞ்சின வேந்த னருந்தொழி றணியின்
விருந்துநனி பெறுதலு முரியண் மாதோ
விருண்டுதோன்று விசம்பி னுயர்கிலை யுலகத்
தருந்ததி யனைய கற்பிற்
குருமபை மணிப்பூட் புதல்வன் றுயே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்ததலைமகன் வினைமுடியாமையிற்
பாசறைக்கணிருந்து பருவவரவிற்கட் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மணிப்பூண்டபுதல்வன். (உ)

சசங. நனிரேயத் தென்னுது நற்றே ரேறிச்சென்
நிலங்கு நிலவி னிளம்பிறை போலக்
காண்குவெந் தில்லவவன் கவின்பெறு சுடர்நுதல்
விண்ணுய ரரண்பல வெளவிய
மண்ணுறு முரசின் வேந்துநொழில் விடினே.

இதுவுமது. (சு)

சசச. பெருந்தோண் மடவரற் காண்குவெந் தில்ல
நீண்மதி லரணம் பாய்ந்தெனத் தொடிபிளந்து
வைந்துதி மழுக்கிய நடங்கோட் டியானை
வென்வேல் வேந்தன் பகைதணின்
தின்னுந் தன்னாட்டு முன்னுதல் பெறினே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. மழுக்கிய. (சு)

சசநு. புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத்
துறந்துவந் தனையே யருந்தொழிற் கட்டீர்
நல்லேறு தழீஇ நாகுபெயர் காலை
புள்ளுதொறுங் கவிழு நெஞ்சம்
வல்லே யெம்மையும் வரவிழைத் தனையே.

எ - து, பாசறைக்கணிருந்து தலைமகன் பருவவரவிற்கண் தலைமகனை
நினைந்து நெஞ்சொடுபுலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தழீஇய. வரவழைத்தனையே. (ரு)

சசக. முல்லை நாறுங் கூந்தல் கமழ்கொள
நல்ல காண்குவ மாஅ யோயே
பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங்
காதனன் னாட்டுப் போதரும் பொழுதே.

எ - து, பாசறைக்கணிருந்த தலைமகன் பருவவரவின் கண் உருவுவெளிப்
பாடுகண்டு சொல்லியது. (சு)

சசஎ. பிணியீடு பெறுக மன்னவன் றெழிலே
பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை
யாடு சிறைவண் டவிழ்ப்பப்
பாடல் சான்ற காண்கம்வா னுதலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், அவன் வினைமுற்றி
மீளும்வேட்கையனாய் பருவவரவின் கண் தலைமகளை வினைத்துச் சொல்லியது.

(பி - ம்.) மூ. சிறைவண்டழைப்ப. (எ)

சசஅ. தழங்குரன் முரசங் காலை யியம்பக்
கட்டுஞ்சின வேந்தன் றெழிலெதிர்த் தனனே
மெல்லவன் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்
பொங்குபெயற் கனைதுளி காரெதிர்த் தன்றே
யஞ்சி லேர்தியை யுள்ளுகொறுந்
துஞ்சா தலமா னுமெதிர்த் தனமே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் பருவம்வந்தவிடத்தினும்
மீளப்பெறாது அரசன்செய்தியும் பருவத்தின்செய்தியும் தன்செய்தியுங் கூறி
ஆற்றுவது.

(பி - ம்.) மூ. தழங்குரால். (அ)

சசக. முரம்புகண் ணுநடையத் திரியுந் திகிரியொடு
பனைநிலை முனைஇய வயமாப் புணர்ந்து
திண்ணிதின் மாண்டன்று தேரே
யொண்ணுதற் காண்குவம் வேந்துவினை விடினே.

எ - து, பாசறைக்கண் வேந்தனொடு வினைப்பொருட்டாற் போந்திருந்த
தலைமகன் அவ்வேந்தன் மாற்றவேந்தர் தருதிறைகொண்டு மீள்வாளுகப்

பொருத்துழித் தானும் மீட்சிக்குத் தோச்சமைத்த எல்லைக்கண்ணே அவ்வரசன் பொருத்தந்தவிர்த்து மீண்டும் வினைமேற்கொண்டானாகச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) கருத். 'மீள்வானாகப்பிரிந்துழித் தோச்சமைத்து அழைத்துழைக்கண்ட எல்லைக்கண்ணே, (க)

சக. — பருவங்கண்டு கிழத்தியுணர்த்தபத்து. கருக

சரு0. முரசுமா லிரட்டு மருந்தொழிற் பகைதணிந்து
நாடுமுன் வியரோ பிடுகெழு வேந்தன்
வெய்ய வுயிர்க்குநோய் தணியச்
செய்யோ ளிளாமுலைப் பட்டையென கண்ணே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுற்றமையிற் பாசறைக்கணிருந்து தன் மனக்கருத்துணர்த்தது.

(பி - ம்:) மூ. முரசுமாறு. நோதணிய. இடைமுலை. (க 0)

பாசறைப்பத்து முற்றிற்று.

சக. — பருவங்கண்டு கிழத்தியுணர்த்தபத்து.

சருக. கார்செய் காலைவொடு கையறு! பிரிந்தோர்
தேர்தரு விருந்திற் றவர்க்குதல் பாவது
மாற்றநுந் தானே நோக்கி
யாற்றவு மிருத்தல் வேந்தனது தொழிலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன்குறித்த பருவநினைந்து ஆற்றியிருந்ததலைமகன் அப் பருவவரவின்கட் பாசறையினின்றும் வந்தார் அரசன்செய்தி கூறக்கேட்டு ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தகுதல்பாவது. (க)

சருஉ. வறந்த ஞாலந் தெளிப்ப வீசிக்
கறங்குஞ் சூ லெழிலி கார்செய் தன்றே
பகைவெங் காதலர் திறைதரு முயற்சி
மென்றோ ளாய்கவின் மறையப்

பொன்புனை பிரத் தலர்செய் தன்றே.

எ - து, குறித்தபருவத்து வாராது தலைமகள் பகைமேல்முயல்கின்ற முயற்சிகேட்ட தலைமகள் கூறியது. (உ)

சாநா. அவலுறுந்தேரை தெவிட்ட மிசைதொறும்
வெங்குரற் புள்ளின் மொலிப்ப வுதுக்காண்
கார்தொடங் கின்றற் காலே யதனா
னீர்தொடங் கினவா நெடுங்கணவர்
தேர்தொடங் கின்ற னம்வயி னானே.

ககஉ

ஐங்குறுநூறு.

எ - து, பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகியதலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'தேர்தொடங்கின்றால்' என்பது தேர் வரத்தொடங்குதல் இல்லையாயிற்றென்றவாறு. (ங)

சாநா. தளவின் பைங்கொடி தழீஇப் பையென
நிலவி னன்ன நேரரும்பு பேணித்
கார்நயந் தெப்து முல்லையவர்

தேர்நயந் துறையுமென் பர்மைக் கவினே.

எ - து, பருவவரவின்கண் தலைமகள் ஆற்றளாய்த் தோழிக்குச் சொல்வியது. (ச)

சாநா. அரங்கை தணிய முரசுபடச் சினைஇ
யார்துர வெழிசி கார்தொடங் கின்றே
யளியவோ வளிய தாமே யொளிபசந்து
மின்னிழை னெகிழ்ச் சாஅய்த்
தொன்னல மிழந்தவென் றடமென் றேனே.

எ - து, ஆற்றுவிற்குத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) அரசு பகைதணிந்து எல்லாரும் மீளும்வண்ணம் கார்வந்தது; இத் தோளுக்குரியவரொ போதாரென்றவாறு. (ரு)

சாநா. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வெள்ளிதழ்ப்
பகன்மதி யுருவிற் பகன்றை மாமலர்
வெண்கொடி வீங்கைப் பைப்புத லணிபு
மரும்பனி யனைஇய கூதி
மொருங்குவ னுறைத நெளித்தகன் றேரே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகன் வந்தான், ஆற்றாளாகிய தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க)

சருஎ. பெய்ப்பணி நலிய வுய்தல்செல் லாது
குருகின் நரலும் பிரிவருங் காலேத்
துறந்தமை கல்லார் காதலர்
மறந்தமை கல்லாதென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, பருவவரவின் கண் ஆற்றுவதற்குத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பெயர்ப்பணிநலிய. (எ)

சஎ.—தோழி வற்புறுத்தபத்து. ககக

சருஅ. துணர்க்காய்க் கொன்றை குழற்பழ முழ்த்தன
வதர்பெயற் கெதிரிய சிதர்கொ டண்மலர்
பாணர் பெருமகன் பிரிந்தென
மாணல மிழந்தவென் கண்போன் றனவே.

எ - து, பருவங்குறித்துப்பிரிந்த தலைமகன்வரவுபார்த்திருந்த தலைமகன் பருவமுதிர்ச்சிகூறி ஆற்றாளாயினாத்தது.

(ப - னா:) சிதர் - சித்ததல். (அ)

சருக. மெல்லிறைப் பணைத்தோட்பசலை தீரப்
புல்லவு மிளையவது கொல்லோ புல்லா
ராரரண் கடந்த சீர்கெழு நானை
வெல்லோர் வேந்தனொடு சென்ற
நல்லய லுற னறுந்தண் மார்பே.

எ - து, 'வேந்தன் வினைமுற்றினான்; நின்காதலர் கடுகவருவர்'; எனக் கேட்டதலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பசலைங்க. இசைவது.

கருத். கேட்டதோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (க)

சகஉ. பெருஞ்சிவனவேந்தனும் பாசறை முனியா
னிருங்கலி வெற்பன் றாதுந் தோன்ற
ததைமலை வாழை முழுமுடி லசைய

ஃ ஹ்னா வாடையு டுலக்கு

மென்னா குவென்கொ ல்ளியென் யானே.

எ - று, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகனைப் பருவமுதிர்ச்சியினும்
வரக்காணாது தலைமகள் சொல்லியது. (க௦)

பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சுள.—தோழி வற்புறுத்த பத்து.

சசுக. வான்பிசுர்க் கருவியிற் பிடவுமுனை தகையக்
கான்பிசுர் கற்பக் கார்தொடங் கின்றே
யினையல் வாழி தோழி யெனையதூஉ-
நிற்றுறந் தமைகுவ ரல்லர்
வெற்றி வேந்தன் பாசறை யோரே.

ககச

ஐங்குறுநூறு.

எ - று, பிரிவிடை வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி வரவுகூறி, 'உரைத்த
பருவம்வந்ததாகலான் அவர்வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) 'கான்பிசுர்கற்ப' என்றது, மழைபெய்திட்டால் மரம்பெய்யு
மென்னும் முறைமைபற்றிக் கூறியவாறு. (க)

சசுகஉ. | ஏதில பெய்ம்மழை காரென மயங்கிய

| பேதையங் கொன்றைக் கோதைநிலை நோக்கி
யெவனினி படந்தைதரின் கலிழ்வே நின்வயிற்
றகையெழில் வாட்டுந ரல்லர்
முகையவிழ் புறவி னாடி.றந் தோரே.

எ - று, பருவங்கண்டு வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி, 'பருவமன்று'
என வற்புறீஇயது.

(பே - ம்:) மூ. மயங்கிப். எவனனி.

(உ)

சசுகந. புதன்பிசை நறுமலர் கவின்பெறத் தொடரின்
னலமிகு கூந்த றகைகொளப் புனைய
வாரா தமையலோ விலரே நேரார்
நாடுபடு நண்கலந் தரீஇயர்

நீடினர் தோழிநங் காத லோரே.

எ - து, குறித்தபருவம்வரவும் தலைமகன் தாழ்த்துழித் தோழி காணங்கூறி வற்புறீஇயது. (சு)

சுசுசு. கண்ணெனக் கருவினோ மலரப் பொன்னென

விவர்கொடிப் பிர மிரும்புதன் மலரு
மற்சிற மறக்குந ரல்லர்நின்
னற்றோண் மறுவரற் குலமரு வோரே.

எ - து, வணந்த அணிமைக்கண்ணே பிரிந்த தலைமகன்குறித்த பருவம் வந்துழி, 'இதனை மறந்தார்' என்ற தலைமகளுக்குத் தோழி, 'வணாவதற்குமுன்பு அவரன்புடைமை இதுவாகலான் மறத்தல்கூடாது' எனச்சொல்லி வற்புறீஇயது.

(பி - ம்:) மூ. பிரமிகும்புதல்.

(ச)

சுசுரு. நீரிசு வன்ன நிமிர்பரி நெடுந்தேர்
கார்செய் கானம் பின்படக் கடைஇ
மடங்குமல ரகல நீயினிது முயங்க
வருவர் வாழி தோழி
செருவெங் குருசி றணிந்தனன் பகையே.

சுஎ.—தோழி வற்புறுத்தபத்து.

ககரு

எ - து, பருவங்கண்டு வேறுபட்டதலைமகளை, வேந்தன் வினைமுடித்தா னெனக்கேட்டதோழி, 'வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - னை:) நீரிசுவன்னவென்றது

(பி - ம்:) மூ. நீரிசுவன்ன.

(ரு)

சுசுசு. வேந்துவிடு விழுத்தொழி லெய்தி யேந்துகோட்
டண்ணல் யானை யரசுவிடுத் தினியே
பெண்ணிய நாளாகம் வருதல் பெண்ணியற்
காமர் கூடர்நுதல் விளங்குந்
தேமொழி யரிவை தெளிந்திசின் யானே.

எ - து, பிரிவின் கண் ஆற்றுகளாகியதலைமகளை 'அவர்போனகாரியம் இடையூறின்றி முடித்துவருதல் பல்லாற்றினுந்தெளிந்தேன்' எனத் தோழி

சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

(சு)

சசுஎ. புனையிழை நெகிழ்ச் சாஅய் நொந்துநொந்
தினையல் வாழியோ விஞ்ஞை வினைவயிற்
சென்றோர் நீடினர் பெரிதெனத் தற்காது
நம்மினும் விரைபு மென்ப
வெம்முரண் யாளை விறற்போர் வேந்தே.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிய ஆற்றாவிதலைமகளைத் தோழி
வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) 'சென்றோர் நீடினர் பெரிது' என்பது..... (எ)

சசுஅ. வரிநுணல் கறங்கத் தேனா தெவிட்டக்
கார்தொடந் கின்றே காலை யினிநின்
னேரிறைப் பனைத்தோட் கார்விநுந் தாக
வடிமணி நெடுந்தோர் கடைஇ
வருவா ரின்றாநங் காத லோரே.

எ - து, பிரிவுநீட ஆற்றாவிதலைமகளுக்குத் தோழி பருவங்காட்டி,
'இன்றேவருவர்' என வற்புறீஇயது. (அ)

சசுசு. பைந்தினை யுணங்கல் செம்பூழ் கவரும்
வன்புல நாடற் றரீஇய வலனோர்
பங்க ணிருவிசும் பதிர வேறொடு
பெயறொடங் கின்றே வானங்
காண்குவம் வம்மோ பூங்க ணையே.

ககசு ஐங்குறுநூறு.

எ - து, பிரிவுநீட ஆற்றாவிதலைமகளுக்குத் தோழி, 'அவனா டமக்குத்
தருதற்கு வந்ததுகாண் இப்பருவம்' எனக்காட்டி வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) வன்புலநாடனென்பது அக்க..... (க)

சஎஓ. இருநிலங் குளிர்ப்ப வீசி யல்கலு
மரும்பனி யனைஇய வர்சிரக் காலை
யுள்ளார் காதல ராயி னொள்ளிழை
சிறப்பொடு விளங்கிய காட்சி
மறக்க விடுமோநின் மாமைக் கவினே.

எ - து, பருவம்வந்ததுகண்டு தாம் குறித்தஇதனை மறந்தாரென வேறு
பட்டதலைமகளைத் தோழி வற்புறியது.

(பி - ம்:) மூ. அற்சிரக்காலே.

(க௦)

தோழி வற்புறுத்தபத்து முற்றிற்று.

சுஅ.—பாணன் பத்து.

சஎங். எய்வளை நெகிழ் மேனி வாடப்
பல்லித முண்கண் பனியலைக் கலங்கந்
துறந்தோன் மன்ற மறங்கெழு குருசி
லதுமற் றுணர்ந்தனை போலா
யின்னும் வருதி யென்னவர் நகவே.

எ - து, பருவவரலின்கண் தாதாகிவந்த பாணன்கூறியவழித் தோழி
சொல்லியது. (க)

சஎஉ. கைவல் சீறியாழ்ப் பாண துமரோ
செய்த பருவம் வந்துநின் றதுவே
யெய்மி னுணரா ராயினுந் தம்வயிற்
பொய்படு கிளவி நாணலு
மெய்யா ராகுக னோகோ யானே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகன் வாராளுகியவழித் தாதாய்
வந்த பாணற்குத் தோழி கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. எய்யாராகல்.

(உ)

சுஅ.—பாணன் பத்து.

க௭௭

சஎங். பர்ப்புகழ் சிறப்பினுங் குருசி லுள்ளிச்
செலவுநீ நயந்தனை யாயின் மன்ற
வின்னு வரும்பட ரெய்வயிற் செய்த
பொய்வ ளாளர் போலக்
கைவல் பாணமெம் மறவா தீமே.

எ - து, 'தலைமகன்பிரிந்தநாட்டிற் செல்வேம்' என்ற அவன்பாணற்குத்

தலைமகள் சொல்லியது.

(க)

சஎச. மையறு சுடர்நுதல் விளங்கக் கறுந்தோர்
செய்யரண் சிதைத்து செருபிசு தானையொடு
கதழ்பரி நெடுந்தே ரதர்படச் கடைஇச்
சென்றவர்த் தருகுவ லென்னு
நன்ற லம்ம பாணன் தறிவே.

எ - து, பிரிவின்கண் ஆற்றாமைகண்டு, 'தாதாகிச்சென்று அவனைக்
கொணர்வல்' என்ற பாணன்கேட்பத் தலைமகள் கூறியது. (ச)

சஎதி. தொடிநிலை கலங்க வாடிய தேரனும்
வடிநல னிழந்தவென் கண்ணு நேர்க்கிப்
பெரிதுபுலம் பினனே சிறியாழ்ப் பாண
னெம்வெங் காதலொடு பிரிந்தோர்
தம்மோன் போலான் பேரன் பினனே.

எ - து, பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் தலைமகனுழைந்துவந்தார்
கேட்பத் தன்மெலிவு கண்டு இரங்கிய பாணனைத் தோழிக்கு மகிழ்ந்துசொல்
வியது. (இ)

சஎசு. கருவி வானங் கார்கிறந் தார்ப்பப்
பருவஞ் செய்தன பைங்கொடி முல்லை
பல்லான் கோவலர் படலைக் கூட்டு
மன்பின் மாலைபு முடைத்தோ
வன்பில் பாண வவர்சென்ற நாடே.

எ - து, 'பிரிவாற்றாமை அவற்கும் உளதன்றே, நீ வேறுபடுகின்றது
என்னை' என்றபாணற்குத் தலைமகள் கூறியது.

(பி - ம்) மூ. சென்றநாட்டே,

(சு)

கஅ

ககஅ

ஐங்குறுநூறு.

சஎஎ. பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துணிமலி துயரமொ டரும்பட ருழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற் குயவுத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்

காண்குலை மன்னாற் பாணவெந் தேரே.

எ - து, தலைமகன்மாட்டுப் பாணனைத் தூதாகவிடுத்த தலைமகன்கூறியது.

(பி - ம:) மூ. நெஞ்சத்துயவுத்துணையாகி. (எ)

சஎஅ. நீடின மென்று கொடுரை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் பிறிதுநீனைந்
தியாப்வெங் காதலி நோர்மிகர் சாஅய்ப்
சொல்லிய துணாமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.

எ - து, பிரிந்துறையுந் தலைமகன் தலைமகன்விட்ட தூதாய்ச்சென்ற பாணனை, 'அவன் சொல்லியதிறம் கூறு' எனக் கேட்டது.

(பி - ம:) மூ. பெரிதுநீனைத்து. பெரிதுநீனைந்து. (அ)

சஎக. சொல்லுமதி பாண சொல்லுதோ றினிய
நாடிடை விலங்கிய வெம்வயி னுடொறு
மரும்மனி கலந்த வருளில் வாடை
தனிமை யெள்ளும் பொழுதிற்
பனிமலர்க் கண்ணி கூறிய தெமக்கே.

எ - து, தலைவிவிடத் தூதாய்ச்சென்ற பாணன்மாற்றங் கூறக்கேட்ட தலைமகன், 'இவ்வாடைவருத்தத்திற்கு மருந்தாக இன்னுங்கூறவேண்டும்' எனக் கூறியது. (க)

சஎப. நினக்கியாப் பாணநு மல்லே மெமக்கு
நீயுங் குருசிலை யல்லே மாதோ
நின்வெங் காதலி தன்மனைப் புலாப்பி
யீரித முண்ட னாகுத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே.

எ - து, தலைமகளுக்குத் தூதாய்ப் பாசறைக்கட்சென்ற பாணன் தலைமகனை நெருங்கிச்சொல்லியது. (கௌ)

பாணன்பத்து முற்றிற்று.

ச.அ.க. ராயிறைப் பணைத் தேர் வல்வரி யல்துற்
சேயிறை மரணை யுள்வரி நோய்விட
முள்ளிட் டீர்தகி வல்வரின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

எ - து, வினைமுற்றியீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும். (க)

ச.அ.உ. தெரியிறை யரிவைக்குப் பெருநிருந் தாக
வல்லிவாந்து கடவுமதி பாக வெள்ளோல்
வென்றடு தூளை வேந்தனொடு
நாளிடைச் சேர்ப்பி னுழியி னெடிதே.

(பி - ம்.) மூ. வென்வேல். (உ)

ச.அ.ங. ஆறுவனப் பெய்த வல்தா யினவோ
வேந்துவிட் டனனே மயிவினாந் தனவே
முன்னுறக் கடவுமதி பாக
நன்னுத லரிவை தன்னலம் பெறுவே.

(ங)

ச.அ.ச. வேனி னீங்கக் கார்மழை தலைஇக்
காடுகவின் கொண்டன் னு பொழுது பாடுகிறந்து
கடியக் கடவுமதி பாக
நெடிய நீடின நேரிழை மறந்தே.

(ச)

ச.அ.நி. அரும்பட ரவல மவளுந் தீரப்
பெருந்தோ ணலம்வர யாமு முயங்க
வேமதி வல்வ தேரே

மாமருண் டுகளு மலரணிப் புறவோ.

(நி)

ச.அ.ந. பெரும்புன் மாலே யானது நனைஇ
யரும்பட ருழத்தல் யாவ நென்றும்
புல்லி யாற்றாப் புளையோட் காண
வன்புதெரிந் தூர்மதி வல்வரின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

(ந)

சஅஎ. இதுமற் பீரிந்தோ ருள்ளும் பொழுதே
செறிதொடி யுள்ள முவப்ப
மதியுடை வலவ வேமதி தேரே. (எ)

சஅஅ. கருவி வானம் பெய்றொடங் கின்றே
பெருவிறற் காதலி கருதும் பொழுதே
வீரியுளை நன்மாப் பூட்டிப்
பருவர றீரக் கடவுமதி தேரே. (அ)

சஅக. அஞ்சிறை வண்டி னரியின மொப்பப்
மென்புல முல்லை மலரு மாலைப்
வாயு ணைஞ்சிற் றைய லுவர்ப்ப
நுண்புரி வண்காடி றியக்கிநின்
வண்பரி நெடுந்தேர் கடவுமதி வினாந்தே. (க)

சக0. அஞ்சிங் கிளவி தான்றர வெம்வயின்
வந்தன்று
வாங்கணி நெடுந்தேர் கடவுமதி வினாந்தே. (க0)

தேர்வியங்கொண்டபத்து முற்றிற்று.

நூ.—வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து.

(பி - ம்:) வரவுசிறப்பு.

சகக. காரதிர் காலையா மோவின்று நலிய
நொந்துநொந் துயவு முள்ளொடு
வந்தனெ மடந்தைநின் னோர்தர வினாந்தே.

எ - து, வீணமுற்றிப் புகுந்ததலைமகன் தலைவிக்குச் சொல்லியது. (க)

சகஉ. நின்னே பேரலு மஞ்ஞை யாலநின்

னன்னுத னுறு முல்லை மலர

நின்னே பேரல மாமருண்டு நோக்க

நின்னே யுள்ளி வந்தன

னன்னுத லரிவை காரினும் வினாந்தே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. கோக்கி.

(உ)

௫௦.—வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து.

கசுத

சகூந. ஏறுமுரண் சிறப்ப வேறெதி ரிரங்க
மாதர் மான்னை மறியொடு மறுகக்
கார்தொடங் கின்றே காலே
நேரிறை முன்கைநின் னுள்ளியாம் வரவே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. கார்தொடங்கின்றால்.

(க)

சகூச. வண்டுதா தூதத்தேனா தெவிட்டத்
தண்கமழ் புறவின் முல்லை மலர்
வின்புறுத் தன்று பொழுதே
நிங்குறி வார்த்துணர் தீர்கினிப் படரே.

இதுவுமது.

(ச)

சகூநு. சென்னில மருங்கிற் பன்மலர் தாழிய்ப்
புலம்புதிர்ந் தினிய வாயின புறவே
பின்னிருங் கூந்த னன்னலம் புனைய
வுள்ளுதொறுங் கவிழு கெஞ்சமொடு
முன்னொயிற் றரிவையாம் வந்த்மாறே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. செந்நிலம், வந்தவாறே.

(௫)

சகூசு. மாபுதல் சேர வரகிணர் சிறப்ப
பாமலை புலம்பக் கார்க்கித் தலைப்பப்
பேரமர்க் கண்ணி நிற்பிரிந் துறைநர்
தோடுணை யாக வந்தனர்
போதவிழ் கூந்தலும் பூவிரும் புகவே.

எ - து, குறித்தபருவத்தின்கண் தலைமகன் வந்துழித் தோழி தலைமகட்
குச்சொல்லியது. (க)

(15 - ம்) அரசிறை.

சகல. குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர
நெடுஞ்செம் புற்ற மீயல் புகர
மாபசி மறுப்பக் கார்தொடங் கின்றே
பேரிய லரிவைநின் ணுள்ளிப்
போர்வெங் குருசில் வந்த மாறே.

இதுவுமது.

(எ)

கசஉ

ஐங்குறுநூறு.

சகல. தோள்களி னெய்தின தொழிலை நின்றன
கீள்வாரி நெடுங்கண் வாள்வனப் புற்றன
வேந்துகோட் டியானை வேந்துதொழில் விட்டென
வினாரெல னெடுத்தோர் கடைஇ
வலாயக நாடன் வந்த மாறே.

இதுவுமது.

(அ)

சகல. டிடவ மலரத் தளவ நனையக்
கார்களின் கொண்ட காணங் காணின்
வருந்துவன் பெரிதென வருந்தொழிற் ககலாது
வந்தன ரானங் காதல
நந்திங் கிளவிநின் னாய்நலங் கொண்டே.

இதுவுமது.

(க)

நூ. கொன்றைப் பூவிற் பார்த்த வுண்கண்
சுன்றக நெடுஞ்சுனைக் குவளை போலத்
தொல்களின் பெற்றன விளங்கே வெல்போர்
வியனெடும் பாசறை நீடிய
வயபான் றேற்றனீ வந்த மாறே.

எ - து, வினைமுற்றில்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (க௦)

வரவுச்சிறப்புணாத்தபத்து முற்றற்று.

முல்லை முற்றிற்று.

பேயனார்.

ஐங்குறுநூறு முற்றிற்று.

௪

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதும் குறிஞ்சி கபில - கருதிய
பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நாலையோ தைங்குறு நூறு.

இத் தொகைதொகுத்தார், புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்க்கிழார்; இத் தொகை தொகுப்பித்தார் யானைக்கிட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையார்.

கசுந்.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றுக் கையெழுத்துப்பிரதிகள் பல வற்றிற் காணப்படவில்லை; தென்காசிக் கப்பையாப்பிள்ளையவர்களுட்கிப் பிரதியொன்றில் மட்டும் இருந்தமையின், தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

க. உள்ளார் கொல்லோ தோழி சின்னொனப்
பருந்துவீழ்ந் தெடுத்த பைந்தலை யரவங்
காதறு கவண தேய்க்குந்
திதுறு சுள்ளியங் காடிழந் தோரே.

உ. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யலங்குருலை பீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில்பொதி பவள மேய்க்கு
மகில்படு சுள்ளியங் காடிழந் தோரே.

(தொல், சொல், உஅஅ - ம் கு, நச், உணா; யா, வி; காரி. கக - ம் பா, உணா)

௩. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முன்னுடை
யிலவ மேறிய கலவ மஞ்ஞை
யெரிபுகு மகளி ரேய்க்கு
மரிப்படு கள்ளியங் காடி.றந் தோரே.

௪. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வெள்ளைப்
புழுங்க னெல்லின் பொரிவீழ்த் தென்ன
துண்குழிப் புற்றின் மண்கா லீயல்
கோல்பிடி குருட ரேய்க்கு
மாலுறு கள்ளியங் காடி.றந் தோரே.

௫. எம்மு ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப்
விளையண் மெல்லியண் மடந்தை
யரிய சேய பெருங்கான் யாரே.

(தொல். பொரு. ௪௦ - ம் சூ. ௩௪. உரை; இறை. ௨௩ - ம் சூ. உரை)

கசுசு

௬. அடுப்பம் னெடுங்கொடி யுள்புதைந் தொளிப்ப
வெண்பணல் விரிக்குந் தண்ணர் துறைவன்
கொடிய னாயினு மாக
வவனே தோழியென் னுயிர்கா வலனே.
(தொல். பொரு. ௧௧௧ - ம் சூ. ௩௪. உரை.)

~*~*~

V. B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT.

பிரயோகவிளக்கம்.

ஐக்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.		பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குத்திரமுதலி யவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்பத்தகத் தின் பக்க எண்.
க	ம	ச	ச	டு	சு	எ	ப
	இ	ச	தொல்.	பொரு.	இசுஅ	ந.	எஅஅ
	க	மு.	"	"	கடு௦	"	கஅஅ
	கக	உ	"	எழுத்.	சஅக	"	உஎச
*	"	மு.	"	பொரு.	இசு	"	கஎ
*	"	"	இ - வி.		கஎஅ	"	கசக
*	கம	க,உ	தொல்.	"	சசு	"	அக
*	"	மு.	"	"	க௦௦	"	இச௦
*	கந	"	"	"	கச	"	கக
*	கச	"	"	"	கசஎ	"	கஅ௦
*	கஎ	"	"	"	"	"	"
*	உக	ச	"	"	இசுஎ	"	எசச
*	"	மு.	யா - வி.	"	எக	"	
*	ஐ	ச	நன் - வி.		க௦ச		
*	உச	க,உ	தொல்.	"	க௦க	"	இசுச

*	நு நு	மு.	தொல்.
*	,,	,,	,,
*	,,	உ	,,
*	நு கூ	மு.	,,
	,,	உ	,,
*	நு எ	மு.	,,
*	நு கூ	,,	,,
*	கூ 0	,,	,,
	,,	,,	நாற்.
*	கூ நு	,,	தொல்.
*	கூ நு	,,	,,
	,,	,,	நாற்.
*	கூ கூ	,,	தொல்.
*	கூ எ	,,	,,
*	கூ கூ	,,	,,
*	எ உ	,,	,,

	எ ன்	”	”
*	”	”	”
*	”	சு	”

பொரு.	க னு 0	ந.	ந அ க
”	க சு உ	”	சு க உ
”	ந 0 0	”	நு ச க
”	க னு 0	”	ந க உ
சொல்.	சு க னு	”	உ ச சு
பொரு.	க னு 0	”	ந க 0
”	”	”	ந அ க
”	க உ	”	உ ச
ஒழி.	சு உ		
பொரு.	ந 0 0	”	நு ச 0

,, கற். பொரு.		க ச ள எ க ச ள		,, ந க க	
,,		,,		,, ந அ ந	
,,		,,		,, ந எ அ	
,,		,,		,, ந அ ந	
,,		க க க		,, ச உ க	
,,		,,		,, ,,	
,,		ந 0 0		,, நு ச 0	
,,		உ க எ		,, க க எ	
* எ ச மு.		,, பொரு.		,, க க க	
* ,, க		,, சொல்.		,, உ க எ	
* எ அ மு.		,, பொரு.		,, க க க	
அ இ	,,	நாற்.		அ	
க க	,,	தொல்.		க உ	
* க உ	,,	,,		,,	
* ,,	,,	,,		ந 0 உ	
* ,,	,,	இ-வி.		ந க ச	
க ச	,,	நாற்.		ச உ	
* க 0 க	,,	தொல்.		க உ	
,,	க	நண்-வி.		க எ க	
க 0 க	மு.	தொல்.		,,	
க 0 ச	,,	,,		,,	
க 0 அ	,,	,,		,,	
* ,,	,,	,,		,,	
க 0 க	,,	,,		,,	

ந	இக்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	தாற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குத்திர முதலி யவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	ஆக்கப்பட்டதகத் தின் பக்க எண்.
௨							
௩							
௪							
—							

*
*

*

க க 0

க க ரு

,,

க க ரு

க உ 0

க உ க -)

க உ அ)

,,

,,

,,

,,

க உ உ

மு.

,,

ரு

மு.

,,

க

,,

,,

,,

,,

,,

தொல்.

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

நன் - வீ.

தொல்.

*	”	”	”
	”	”	நாற்.
*	”	”	இ - வி.
*	க உ அ	”	தொல்.
*	க ள ள	”	”
*	க ஸ ஓ	”	”
*	க ஸ க	”	”
	க ஸ அ	”	”
	க ஸ கூ	”	நாற்.
*	க ள க	”	தொல்.
*	க ள ள	”	”
	க ள எ	”	”
	க ள அ	”	”
*	க எ உ	”	இ - வி.
*	க எ ஸ	”	தொல்.
*	”	”	இ - வி.
	க எ ள	”	தொல்.
*	”	”	”

*	க எ சு	”	”
*	க எ அ	”	இ - வி.
*	க அ உ	”	தொல்.
*	க அ ஈ	”	”
*	”	”	”

நு	சு	எ	அ
பொரு.	க க க	ந.	உ எ அ
”	க க நு	”	ந உ ச
சொல்.	ச சு நு	”	க ஓ அ
பொரு.	க க க	”	உ எ நு
”	”	”	”
சொல்.	உ எ நு	இள.	

”	உருஉ	”	
”	உஎரு	சேனா.	உகரு
”	உஎஎ	ந.	கஅச
	சசக		
பொரு.	கஉ	”	உச
”	உருச	”	சகூ
ஒழி.	சஉ		
	ருகச		ருருஎ
பொரு.	கஉ	”	உச
”	”	”	”
”	கசஎ	”	ருஅரு
”	கூ	”	கக
”	கரு௦	”	ருஅஅ
”	ச		
கற்.			
பொரு.	கஉ	”	உச
”	கசஎ	”	ருஅ௦
”	”	”	ருஅச
”	ககச		ருஉ௦

”

சு ௦ னு

”

நு சு நு

”

க ௦ உ

”

உ னு ௦

னு ௦ க

”

சு உ சு

”

க ௦ உ

”

உ ச னு

”

க ௦ நு

”

உ னு ச

”

க ௦ உ

”

உ ச எ

னு ௦ க

”

சு உ சு

”

க சு ச

”

நு க அ

”

நு

”

சு

”

க உ

”

உ அ

கச அ

பிரயோகவிளக்கம்.

சு	பு	நு	சு	னு	சு	பு	நு
இவ்ஞாநுற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.		ஆற்பெயர்.	தூலின்பகுதி.	குத்திரமுதலி யவற்றின் எண்.	உரையாளியர் பெயர்.	அச்சுப்பத்தகத் தின் பக்க எண்.
சு	பு	நு	சு	னு	சு	பு	நு

செய்தி	மு.	நாற்.	ஒழி.	செய்தி	மு.	நாற்.	ஒழி.
க அ க	22	தொல்.	பொரு.	ச உ	22	தொல்.	பொரு.
க அ எ	22	22	22	க ச	22	22	22
க கூ னு	22	22	22	ச னு	22	22	22
க கூ ச	22	22	22	க க ச	22	22	22
22	22	இ - வி.	22	நு க	22	22	22
க கூ எ	22	தொல்.	22	க உ	22	22	22
க கூ அ	22	22	22	க க ச	22	22	22
22	22	இ - வி.	22	நு க	22	22	22
உ ப ஓ	22	தொல்.	22	க கூ	22	22	22
உ ஓ க	22	22	22	க க ச	22	22	22
22	22	22	22	உ ஓ	22	22	22
உ ஓ உ	22	22	22	உ ச ச	22	22	22
உ ஓ கூ	22	22	22	ச உ	22	22	22
உ ஓ நு	22	22	22	உ ஓ க	22	22	22
உ ஓ னு	22	22	22	உ ச ச	22	22	22
உ க ச	22	22	22	க க ச	22	22	22
உ க ச	22	22	22	ச ஓ னு	22	22	22
உ க அ	22	22	22	க க ச	22	22	22
உ க கூ	22	22	22	கூ	22	22	22
உ உ ஓ	22	22	22	க க ச	22	22	22
22	22	22	22	உ ஓ எ	22	22	22
உ உ கூ	22	22	22	க க ச	22	22	22
உ கூ கூ	22	22	22	கூ எ	22	22	22
உ கூ எ	22	22	22	உ கூ எ	22	22	22
22	22	22	22	க க ச	22	22	22
உ ச ஓ	22	22	22	நு க	22	22	22
22	22	22	22	க உ	22	22	22
22	22	22	22	உ கூ எ	22	22	22
உ ச உ	22	22	22	க கூ ச	22	22	22
உ ச கூ	22	22	22	க க னு	22	22	22
உ ச ச	22	22	22	க க ச	22	22	22
உ ச எ	22	22	22	22	22	22	22
22	22	22	22	22	22	22	22
உ ச அ	22	22	22	22	22	22	22

இக்குறையுள்ள செய்யுளின் எண்.		பாட்டின் பகுதி.	தற்பெயர்.	தூலின்பகுதி.	குத்தியுமுதல் யவற்றின் எண்	உரையாசிரியர் பெயர்.	குத்தியுமுதல் தூலின்பகுதி
க	ப	க	ச	சு	க	சு	சு
*	உரு	மு.	தொல்.	பொரு.	க க ச	சு.	க க ச
*	உரு	"	"	"	க ப ச	"	க க ச
	உரு	"	யா - வி.	உறுப்.	க க	"	"
	"	"	யா - கா.	"	சு	"	"
*	உரு	"	தொல்.	பொரு.	உ க	"	சு க
	உரு	"	"	"	க க ச	"	க க ச
	உரு	"	"	"	"	"	க க ச
*	உரு	"	"	"	"	"	க க ச
	உரு	"	"	"	உ க	"	சு க
*	உரு	"	"	"	க க க	"	உ. எ. க
*	உரு	"	"	"	க க	"	உ. க
*	உரு	உ	"	சொல்.	சு ப க	சே. கு.	உரு
	உரு	மு.	"	பொரு.	க க	க.	சு க
*	உரு	"	இ - வி.	"	க க	"	சு ப க
*	உரு	"	தொல்.	"	க க	"	உ. க
	உரு	"	"	"	க க ச	"	க ப க
*	உரு	"	"	"	"	"	க க ச
	உரு	"	"	"	க ப க	"	உரு
*	உரு	"	"	"	க ப க	"	க க ச
*	உரு	"	"	"	க ப க	"	க க ச
	உரு	"	"	"	க ப க	"	க க ச
	உரு	"	"	"	க ப க	"	க க ச
*	உரு	"	இ - வி.	"	க ப க	"	சு க
*	உரு	"	"	"	க ப க	"	சு ப க
*	உரு	"	தொல்.	"	க க	"	சு க
*	உரு	"	"	"	க ப க	"	க க ச

*	கூகூ	22	22	22	சூஉ	22	அக
	கூககூ	22	22	22	கககூ	22	கூஉஅ
	கூகௌ	22	22	22	கசௌ	22	கூஅக
	கூஉஉ	22	22	22	கசகூ	22	கூகக
	கூஉச	22	22	22	22	22	கூககூ
	கூஉகூ	22	22	22	22	22	கூகக
	கூககூ	22	22	22	கசௌ	22	கூஅஉ
	கூகச	22	22	22	22	22	22
	கூககூ	22	22	22	கஉ	22	உௌ
	22	22	22	22			

கூ0

பிரயோகவிளக்கம்.

	கிக்குறுற்றிக் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	தூற்பெயர்.	தூலின்பகுதி	குத்திரமுதலிய வற்றின் எண்.	உடையாசிரியர் பெயர்	மூச்சாய்ப்புத்தகத் தினபக்க எண்.
க	ப	க	ச	கு	க	எ	பு
*	க க க க ச எ க கு கு க கு பி	மு. " " "	இ - வி. பா - வி. தொல்.	உறப். பொரு.	க க ச க ச ச கு	க.	க கு ச பி ச பி கு
*	க க ட க க க க க உ க க க " க க ச க க ரு	" " " " " " "	" " " " நாற். தொல்.	" " " " ஒழி. பொரு.	க ச க ச க க கு ட உ உ ச உ உ உ	" " " " " "	க ச க எ கு க க க ச உ
*	க க ச "	" "	" இ - வி.	" "	க உ க க ச	" "	உ க க கு ச
*	க க க	"	தொல்.	"	க உ	"	உ க
*	"	"	நாற்.	ஒழி.	ச உ	"	உ ச
*	க எ ட	"	தொல்.	பொரு.	க உ	"	உ ச
*	"	"	இ - வி.	"	க க ச	"	க கு க
*	க எ க	"	தொல்.	"	க க	"	கு எ
*	க எ உ	"	"	"	"	"	ச ட
*	க எ க	"	"	"	"	"	கு பி
*	க எ கு	"	"	"	"	"	ச க
*	"	கு	"	சொல். பொரு.	உ க எ	"	க க எ
*	க எ க	மு.	"	"	க க	"	கு எ
*	க எ எ	"	"	"	"	"	ச ட
*	க எ பி	"	"	"	"	"	"
*	க பி ட	"	"	"	ச உ	"	எ க
*	க பி ச	"	"	"	"	"	பி ட
*	க பி கு	"	"	"	"	"	"
*	க பி எ	"	"	"	ச ட	"	ச க

*	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
*	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக
	ககக	22	"	"	"	கக	"	கக

பிரயோகவிளக்கம்.

கருக

க	ஐங்குறு நூற்றித் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நாற்பெயர்.	தூவிற்பகுதி.	குத்திரமுதலி பவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்படுத்தத் தின பக்க எண்.
க	ப	ச	ச	ச	ச	ச	ச
* * *	க க எ க க அ க க க " " ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க	மு. " " " " " " "	இறை. தொல். " இறை. தொல். " " "	பொரு. " " " " " " "	உ க க க க க உ க க க க க க க க க	க. " " " " " " "	க க க க க க க க க ச ஃ க ச ஃ க க க க க
* * *	ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க	" " " " " " " "	நாற். தொல். " " " " " "	ஒழி. பொரு. " " " " " "	ச ஃ க க க க க க க க க க க க க க க	" " " " " " " "	ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க
* * *	ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க	" " " " " " " "	நாற். தொல். " " " " " "	கற். பொரு. " " " " " "	க க க க க க க க க க க க க க க க	" " " " " " " "	எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ
* * *	ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க ச ஃ க	" " " " " " " "	நாற். தொல். " " " " " "	கற். பொரு. " " " " " "	க க க க க க க க க க க க க க க க	" " " " " " " "	எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ எ

*	ச ச க	"	"	"	"	எ எ
*	ச ச க -	"	"	"	"	"
	ச ச ௦	"	"	"	"	"
	ச ச க	"	"	க	"	க க
*	ச ச க -	"	"	"	"	"
	ச ச ௦	"	"	"	"	"
	ச எ உ	"	"	க ச ௦	"	க க ச
*	ச எ க	"	"	க ச எ	"	க ச க
*	ச எ ச	"	"	"	"	"
	ச எ எ	"	"	ச க	"	எ எ
	ச எ அ	"	"	"	"	"

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

[என்கள் பாட்டின் என்கள்]

அகடு - வயிறு.

அகம் - உள்ளிடம்.

அகம்புகன் மரபு - வீட்டினுள்ளே
புகுதற்குரிய முறைமை.

அகலம் - மார்பு.

அகவ - அழையாந்த (கல். ச ௦.),
ஒலியாநிற்க.

அகந்தல் - தோண்ட்தல்.

அகறல் - நீங்குதல்.

அங்கலிழாகம் - அழகு ஒழுகுகின்ற
உடம்பு.

அச்சிரம் - முன்பணிக்காலம், உஉக,
ச எ ௦. (சிலப். ஊர். க ௦ இ.)

அணிமை - சமீபம்.

அணியும் - அலங்கரிக்கும்.

அணுமை - அணிமை.

அத்தம் - அருஞ்சரம், செம்மை.

அதர் - வழி.

அதிரல்-புனலிக்கொடி, க ச இ. (நற்.
இஉ, க க எ.)

அத்தணிர் - அந்தணர்களே.

அந்தாமகளிர் - தெய்வமகளிர்.

அம் - அழகு.

அம்பணம் - மரக்கால், ச க.

அம்பல் - சிலரறிந்து கூறும் பழி
மொழி; பரவாத கனவெண்பர்.

அசைந்ரு - போப், கூடு.
அசைய - மெலிந்த.

அசைந்த - தங்கிய.
அசையியல் - அடங்கிய இயல்பினை
யுடையான். (திருக். ௧௧௧௮.)
அசோகந்தளிர், உளக.
அஞ்சனம் - மை.
அஞ்சாய்கூந்தல் = ஈந்து ஆய் கூந்தல்-
ஐம்பால்.
அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகிய
கூந்தல், அழகிய சிலவாகிய கூந்
தலையுடையான்.
அஞ்சிறை - அழகியசிறை.
அஞ்சுவல் - அஞ்சுவேன்.
அடர் - தகடு. (கலி. ௨௨.)
அடிக்கம் - பக்கமலை, மலைச்சாரல்.
அடிம்பு = அடம்பு - அடப்பங்கொடி.
(கலி. ௧௨௭.)
அடைகரை - நீரடையும் கரை.
அடைய - சேர.
அணங்கியோன் - வருத்தியவன்.
அணங்கு - தெய்வம், வருத்தம்.
அணங்குடைப்பணித்துறை, கௌச.
அணங்கும் - வருத்தும்.
அணங்குற்றோர் - துன்புற்றோர்,
அணல் - தாடி.
அணி - அழகு.
அணிந்தன்று - அணிந்தது.

(திருச். ௧௮௦ - வி.)
அம்பி - தெப்பம். (கலி. ௧௦௬.)

அம்பியகமணை - தெப்பத்தின் உட்
கட்டை, ககஅ.
அம்ம - யான் கூறுகின்றதனைக் கே
ளென்னும்பொருளை உணர்ந்து
உதோரிடைச்சொல்.
அம்மெலோதி - அழகிய மெல்லிய
கூந்தல்.
அமர் - விருப்பம்.
அமர்த்த - பொருந்திய. (கலி - ௧௭),
போசெய்த, விரும்பிய.
அமைந்தன்று - அமைந்தது.
அமைந்தனன் - ஒத்தனன்.
அடையாது - சேராமையால்.
அமையும் - போதும்.
அயம் - நீர், பன்னம்.
அயர்ச்சி - மயக்கம்; (திருச். ௨௬௧.)
வருத்தம்.
அயர்த்தனை - விரும்பினாய்.
அயர்வார் - செய்வார்.
அயரும் - விரும்பும்.
அயிரா - அண்மணல்.
அயிரா - மீன்களில் தாழ்ந்தசாதி
யான ஒருவகைமீன், கௌச.
அரணம் - காவல், மதில்முதலியன.
அரம் - சங்குமுதலியவற்றைப் பிளக்
கும் ஒருவகைக் கருவி.

அரவு - விடம்; ஆகுபெயர்.
 அரி - அடகு, இரேகை.
 அரிக்குரல் - அரித்தெழுமோசை,
 இனியகுரல், தவளைபோலங்குரல்.
 அரிசால் - அரித்ததான்.
 அரிநர் - அறுப்போர்.
 அரிப்பறை - அரித்தெழுமோசையை
 புடைய வாச்சியம்.
 அரிவை - பெண்.
 அருந்த-அருந்திய, உளக.
 அருந்தி, சசஉ..
 அருந்தென் - உண்டதாக.
 அரும்பதம் - அரியவுணவு, அரிய
 செவ்வி, ச 00.
 அரும்பின - அரும்பைபின்னன.
 அருவி, உஉ0, உஉச, உடுக.
 அருளுதி - அருளுவாய்.
 அரை - ஒருவகைமரம், கூட்டு.
 (தொல். எழுட். உஅக.)
 அல்கல் - தங்குதல், நான்.
 அல்லல் - துன்பம்.
 அலக்குதல் - அசைதல்.
 அலமரல் - சுழல்.
 அலர் - பலநின்று கூறும் பழிமொழி.
 அலர்த்தென் - மலந், தென்று.
 அலராகின்று - அலராயிற்று. (புற.
 கூட.)
 அலரான்கட்டு - பழிமொழியை அங்
 கே உடையது.

அழும், 00, உடுக.
 அன்னல் - சேறு.
 அளிக்கும் - அளிப்பான், பாதுகாப்
 பான்.
 அளிய - அளிக்கத்தக்கன்.
 அள்ள - வளை.
 அளைஇ - கலந்து.
 அளைஇய - கலந்த.
 அளைகண்டி - ஈரளைத்த கண்களை
 புடையான்.
 அற்சிரம் = அச்சிரம் - முன்பனிக்கா
 லம், சசச. (குறு. எக.)
 அற்றம் - அவமானம், சோர்வு.
 அறத்தொடுநிலை } களவு வெளிப்
 அறத்தொடுநிறல் } படுத்திநிறல்.
 அறல் - அரித்தொழுகும்நீர், அறுதி
 யையுடைய மணல், கருமணல்.
 (கலி. உஎ, கூஅ.)
 அறவன் - புண்ணியமுடையான்.
 அறனில்பால் - தீவினை.
 அறனிலாளன் - தருமமில்லாமையை
 புடையான்.
 அறியா - அறிந்து.
 அறியுநீடு - அறியச்செய்து.
 அறுகழி - நீரற்றகழி.
 அறுபு - ஆற்று.
 அறை - பாறை.
 அறைதல் - ஒலித்தல்.
 அன்பில் - அன்பில்லாதசொற்கள்.

அலவன் - நண்டு.
 அலறுதலை - காய்ந்ததலை, விரிந்த
 தலை, கூடக.
 அலை - அலைத்தல்.
 அவ்வரி - அழகியவரி.
 அவ்வளை - அழகியவளையல்.
 அவரை, உ.௦க, உ.எக.
 அவல் - பள்ளம்.
 அவவு = அவர் - ஆசை, கூகூ. (கவி.
 கச.)
 அவிழ்தல் - மலர்தல்.
 அழிதுளி - மிக்கதுளி.
 அழுங்கல் - இரங்கல், கெடுதல்.
 அழுங்கலூர் - இக்கத்ததை யுடைய
 ஊர். (கவி. உக.)
 அழுங்கு - கெடுக.
 அழுப - அழுவார்கள்.

20

அன்ன - ஒத்த.
 அன்னைவாழி வேண்டன்னை, (கு. க.)
 அனை - அத்தனை, தாய்,
 அனையை - அத்தன்மையை யுடை
 யாய்.
 ஆகம் - மார்பு.
 ஆகற்க - ஆகாதொழிக.
 ஆகின்று - ஆகாநின்றது.
 ஆங்கண் - அவ்விடத்து.
 ஆங்கு - அப்படி, உவமவுருபு.
 ஆட்டி - அலைத்து.
 ஆடிய - உழுதுழக்கிய, கலந்த.
 ஆடுகம் - ஆடுவேம்.
 ஆண்குரல், கூகூ.
 ஆண்டு - ஆங்கு.
 ஆதனவினி - ஒரு சேரன்; க-கூ.
 ஆம் - நீர்.

கருசு - அரும்பதவகராதிமுதலியன.

ஆம்பல் - ஒருவகைநீர்ப்பூ, ஒருவகைப் பண்.

ஆம்பலின் நாரூரித்த தண்டு, கூடு.
ஆம்பற்குழல், உகடு.
ஆம்பற்றாது, கூசு.
ஆமூர் - சோழநாட்டுள்ளதோரூர், இசு.
ஆய்நலம் - அழகியநலம், மெலிந்த வழகு.
ஆய்நுதல் - அழகுருகைந்த நெற்றி.
ஆயத்தார் - திரளாகியமகளிர்.
ஆயம் - மகளிர்கூட்டம்.
ஆயின்ற - ஆயிற்று.
ஆர்க்கும் - நிறைக்கும்.
ஆர்க - உண்ணுக.
ஆர்கலி - நிறைந்தமுழுக்கம்.
ஆர்தல் - உண்ணுதல்.
ஆர்ப்ப - முழுங்க.
ஆர - நிறைய.
ஆரம் - சந்தனம்.
ஆரிடை - ஆரியவழி.
ஆல் - அசை.
ஆலம் - ஆலமரம்.
ஆலி - ஆலங்கட்டி.
ஆலம் - ஆரவாரித்து ஆடும், ஒலிக்கும்.
ஆற்றாதேம் - செய்யாதேம்.
ஆற்றாமை - பொறுக்கமாட்டாமை, பொறுக்கும் வலியில்லாமை.
ஆற்றுக்க - பொறுக்க.
ஆன் - பசு.
ஆன்றின் - அமைவாயாக.
ஆனாது - அமைவாமல்.
ஆனம் - ஆயினம். (கவி. இஅ.)
இகத்தல் - கடத்தல்.
இரு - வீதிச்சி; முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

இடி, கூஉரு.

இடிபூஉ - இடித்து.

இடிமலை - துன்பம்.

இடையர், அள.

இணர் - பூங்கொத்து.

இந்திரவழிவழி, கூஉ.

இமிர்சல் } - ஒலித்தல்.
இமிழ்தல் }

இமைக்கும் - விளங்கும்.

இயம்புணர் தம்பு - நெடுவங்கியமென்னும் வாத்தியம். (மலை. சு.)

இயல் - சாயல்.

இயலணி - இயற்கையழகு.

இயலி - நடந்து.

இயவர் - வாச்சியக்காரர்.

இயவு - வழி.

இயற்கைப்புணர்ச்சி - பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைவனும் தலைவியும் தெய்வம் இடைநிற்ப ஒத்த அன்பினராய்த் தம்முள் தாமே கூடுங்கூட்டம்.

இயற்படமொழிதல் - இயல்புபடச் சொல்லுதல்.

இயற்பழித்தல் - குணத்தைப்பழித்தல்.

இயறேர் - செல்லுகின்றதேர்.

இரக்குவெனல்லேன் - இரப்பேனல்லேன்.

இரட்டெம் - மாறியொலிக்கும்.

இரவலர் - யாசகர்.

இரவினாணம் - இரவின்ண்ணம்.

இரற்றுதல்-ஒலித்தல், க க ச, க கூ உ.

இரீஇ - இருத்து.

இருப்பை - ஒருர், இஅ.

இருமை - கருமை.

இருவி - நினையரிதான்.

இருத்தல் - வீழ்தல்.
 இரும் - ஓரிடைச்சொல், ககச,
 ககஅ.
 இருளை - தோழி.
 இசின் - ஓரசைரிலை.
 இசை - ஓசை, புகழ்.
 இசைக்கும் - ஒலிக்கும்.
 இட்டிய - சிறிய.
 இடந்தலைப்பாடு - இடத்தை அடை
 தல்.

இல் - இல்லை.
 இல்லம் - வீடு.
 இல்லாகு - இல்லையாகு.
 இலங்குதல் - விளங்குதல்.
 இலஞ்சி - குளம், மகிழ்மரம்.
 இலவம் - இளவமரம்.
 இவண் - இவ்விடம்.
 இவர்தல் - பரத்தல்.
 இவறுகிறை - உலாவுகின்ற அலை.
 இழிபு - இறங்கி.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கருநு

இழிய - ஒழுக.
 இழை - இழைக்கப்பட்ட அணிகலம்.
 (தொல். பொரு. கூச.)
 இழைத்தல் - செய்தல்.
 இளமழை - பயன்படுவதாகிய மேகம்.
 (கலி. சக.)
 இற்செறிப்பார் - வீட்டிற்சேர்ப்பார்.
 இற்றி - இத்திமரம், உளக.
 இறங்குதல் - தாழ்தல்.
 இறந்து - கடந்து.
 இர - இறவுமீன்.
 இரல் - தேன்கூடு.
 இறுபு - இற்று.
 இறுவரை - பக்கமலை, பெரியமலை.
 (பு - வெ. தும். உரு.)
 இறை - சந்து, சந்தையுடைய முன்

ஈன்றனென் - பெற்றேன்.
 ஈனும் - பெறும்.
 உகக்கும் - உயரப்பறந்து செல்லும்,
 கூகக, கூளஅ.
 உகனும் - துள்ளும்.
 உகுதல் - சிந்துதல்.
 உகைக்கும் - செலுத்தும்.
 உடலினென் - பகைத்தேன்,
 கூக.
 உடன் - ஒருமிக்க.
 உடன்போக்கு - கூடப்போதல்.
 உடையும் - மலரும்.
 உண்கண் - மையுண்டகண். (திருக்.
 கருகக.)
 உண்டிறையணங்கு - நீருண்ணுந்
 துறையிலுள்ள தெய்வம், உஅ.

கை.

இறைகூறும் - தங்கும்.

இறைகேழெல்வளை, க ௪ ௦.

இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல்.

இறைச்சி - நேயம். (கலி. ௮.)

இறையேரெல்வளை, உ ௦, க ௬ ௩.

இன்றுகொல் - இல்லையோ.

இன்னன் - இத்தன்மையை உடையான்.

இன்னு - துன்பம்.

இன்னுன் - துன்பத்தைச் செய்பவன்.

இனம் - கூட்டம்.

இனி - இப்பொழுது. (கலி. ௧௪.)

இனிய - இனிமையையுடையன.

இளைஇ - வருந்தி, க ௬ ௦.

இளைப்ப - வருத்த.

இளைய - இத்தன்மையன, இது போல்வன, வருத்த.

ஈ - தேனீ.

ஈங்கைப்புதல் - ஒருவகைப் புதல், ௪ ௩௬.

ஈண்டு - இவ்விடம்.

ஈயல் - ஈசல்.

ஈர்தல் - அறுத்தல்.

ஈரம்பிணவு - அன்பையுடையபிணவு.

ஈரிதழுண்கண் - குளிர்த இதழையுடைய மையுண்டகண்.

ஈன் - இவ்வுலகம், ௪ ௦௧, (சிலப். பதி. ௩௩.)

உண்ணாப்பாவை, க ௨௮.

உண்மை - உள்வது.

உணங்குதல் - உலர்தல்.

உணர்ப்பு - உணர்த்தல்.

உணர்ப்புவயின் வாராஜுடல் - தலை

வன் ஓதளிவிக்கப்படுங் தன்மைக்

கணில்லாத பிணக்கு. (தொல்.

பொரு. க ௩ ௦.)

உணீஇ - உண்டு.

உணீஇய - உண்டற்பொருட்டு.

உதுக்காண் - உவ்விடத்தேபார்.

உதைக்கும் - செலுத்தும், க ௬௨.

உய்த்தர - செலுத்த.

உய்த்தென - செலுத்தியதாக.

உய்தல் செல்லாது - உய்யாது.

உய்ம்மோ - பிழைப்பாய்.

உயவல் - வருத்தம்.

உயவுத்துணை - உசாவுதலையுடைய துணை. (குற. ௨ ௦௭.)

உயவும் - வருத்தம்.

உரம் - வலி.

உரவுக்கடல் - பரக்கின்றகடல்.

உரித்து - உரியது.

உருப்பு - வெம்மை.

உருமு - இடி.

உரைமோ - சொல்.

உலமருவோர் - சுழலுவோர், ௪௬௪. (புற. ௨ ௦௭.)

உலறுதலைப்பருத்து - காய்ந்த தலையினையுடையபருத்து.

கருக

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

உவக்காண் - உவ்விடத்தே; ஒட்டி
நின்ற இடைச்சொல், உரு,
உரு. (அகநா. ச, ககக; குற
ககக; திருக். ககஅரு.)

உவகை - மகிழ்ச்சி.

உவலைக்கூவல் - தழைமுடியகிணறு,
உரு.

உழப்பது - வருத்துவது.

உழவர் - மருதநிலமாக்கன்.

உழுதென் - உழுததாக.

உழுந்து, உகக.

உழையர் - பக்கத்திலுள்ளவர்,
கஉ.

உள்ளல் - கிணைத்தல்.

உள்ளுபு - நினைந்து.

உளப்படுத்தது - சேர்த்தது.

உளர்தல் - வகிர்தல்.

உளி - ஒருவகைக்கருவி, கஉக.

உளை - உள்ளாய், குதிரையின் தலை
யிலணியப்படும் சாமரை, கக.
(கார். உஉ.); பஞ்சின் துணிபோன்
நிருப்பது. (திருமு. உஅ.)

உளைப்புகுதம், எ.

உநீது - உறுவீத்து.

உநீதிய - உறுத்திய.

உறுதல் - மிகுதல்.

உறை - உறைதல். (கலி. கஅ.),
மறைத்துளி.

உறைக்கும் - உதிரும், ஒக்கும், துளிக்
கும், மிகும்.

உறைகம் - தங்குவேம்.

உறைத்தரும் - உதிர்தலைச் செய்யும்,
கஅக. (கலி. உக.)

உறைநோய் - உறுத்தியநோய்.

உறைப்ப - உதிர, துளிப்ப, கஅக.

உறன் - மருதநிலத்தலைவன்; இஃது
அகத்தினை வழக்கு.

உறனை - உறைகவுள்ளாய், அஅ.

உறின் - சென்றால், ருச.

உறழ் - முறை.

உறழ்கழிப்பன்மலர் - மலர்ந்து காம்பி
னின்றும் நீங்கின பலபூ.

உறழ்த்தன - துலர்ந்தன, (கலி. உஎ);
உதிர்த்தன, முற்றின.

உறழ்வனை; ககரு, ககக.

உறழி - காலம், யுகம்.

எக்கர் - நீர்கொண்டுவந்திட்டமணல்.

எஞ்சிய - மிகுந்த.

எடுப்பி - எழுப்பி.

எதிர்த்தனம் - ஏற்றுக்கொண்
டோம்.

எதிர்ப்பாடு - எதிர்ப்படுத்தல்.

எதிரிய - ஏற்றுக்கொண்ட.

எந்தை - என் தந்தை.

எம்பற்றியோய் - எம்மைப் பற்றிய
வனே, எக.

எய்திய - எய்த.

எய்துப - அடைவார்கள்.

எய்யாது - அறியாமல், உசஉ.

எய்யாமை - அறியாமை, ககக.

எயிற்றி - எயினச்சாதிப்பெண்.

எயிறு - பல்.

எயினர்-எயினச்சாதியார்; இவர் பாலே
நிலமாக்கன்.

எரி - நெருப்பு.

எரிக்கொடி - கோதிவல்லி, நெருப்
பின் கொழுந்து. கருக.

எருமைக்கன்று, கஎ.

எருமைக்குழவி - எருமைக்கன்று.
(கந். உஎக.)

கூடு. உறைவி - உறைபவன், கூடுக. (நற். ககஅ.)
உறைவு - உறைதல்.
உன்னும் - நினைக்கும்.
ஊக்கிய - மேற்கொண்ட, கூஎஎ.
(நற். கஎக.)
ஊங்கு - மேல். (திருக். க௦௪௫.)
ஊதும் - துகரும், (கலி. கக.)
ஊர்ந்த - ஏறிய.
ஊர்பு - ஏறி.

எருமை கல்லேறு - எருமைக்கடா.
எருமைப்புளிற்று - சந்தணிமையை
யுடைய பெண்ணெருமை, கூஉ.
எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா;
இது மலைநாட்டுவழக்கு, கூக. (நற்.
கூக௦.)
எருவை - கழுகு, கொறுக்கச்சி, தலை
வெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும்
பருந்து, பஞ்சாயக்கோரை.
எல் - ஒளி, பகல்.
எவ்வம் - வருத்தம்.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கடுஎ

எவ்வை - எம் தங்கை, அஅ, அக. (பு-
வே. பெருந்தி. க௦.)
எவன் - யாது.
எவன்செய்து-யாதுசெய்வேன்.
எழாக்கால் - எழாதகாலத்து.
எழிலி - மேகம்; எழுட்டையுடையது.
எழுக்கமோ - எழுவேமோ.
எழுத்துடை நடுகல், கூடுஉ. (கிரி-
எழு. உக.)
எற்பாடி - சூரியன் அத்தாமிக்குங்கா
லம், ககக.
எற்றினன் - எதனான்.
எறுழொள்வீ - எறுழினது ஒள்ளிய
பூ. கூ௦அ. (கு. கக.)
என்ப - அசைநிலை, அஉ; என்பார்கள்.
என்றி - என்பாய்.
என்றும் - என்று சொல்லுவேம்.
என்றாழ் - சோடை, வெயில், கூகக.
என்னதூஉம் - சிறிதும்.
என்னை - எந்தலெவன், கக௦,
உ௦க, கூகஉ. (திருக் - எஎக.)
எனைப்பயம் - யாதுபிரயோசனம்;
கூ௦டு.

ஒல்லா - பொருந்தா.
ஒல்லமோ - பொருந்துமோ.
ஒல்லேம் - பொருந்தேம்.
ஒழுசி - டேந்து.
ஒன்றினவோ - பொருந்தினவோ.
ஒங்கல் - மலையினுச்சி.
ஒதம் - வெள்ளம்.
ஒதியொண்ணுதல், உஉடு.
ஒப்ப - ஒட்ட.
ஒம்பதித்து - பாதுகாக்கும்படிசெய்
புது.
ஒமை - ஒருவகைமரம், கூகக,
கூஉக.
ஒர் - இடைச்சொல், கூ௦.
சஞ்ஞல் - நெருங்கல்.
கட்சி - காடி, கூடு.
கட்டளை - உவமைப்பொருள், பொன்
னுணர்க்குங்கல். (அரநா. கஎஎ,
உகடு, உகக.)
கட்டிர - பகைமேற்சென்ற அரசர்
பங்கியிருக்கும் பாசறை, சசடு.
கடம் - அருநெறி, காடி.
கடவ - ஊரியன், செலுத்த.

எதில் - ஆயலாகவுள்ளவைகள் ;
 க க க, ச ச உ.
 எதிவாளர் - உறவுபோலே யிருந்து

கடற்புன், க ர உ.
 கடன் - செய்தற்குரியது.
 கடாயது - கேட்டது.

உறுதியுல்லனகூறுவார். (கவி.
 க ச.)
 எதின்மை - அயற்றன்மை.
 எமதி - ஏவுவாயாக. ச அ டி, ச அ எ.
 (அகநா. க க க ; நந். உ க.)

எர் - அழகு, எழுச்சி.
 ஏற்றை - செந்நாய், புவி இவற்றி
 னாண்.
 ஏறு - இடபம், ச ச டி ; இடி, எரு
 மையினாண்.
 எனல் - தினை.

ஐது - மெல்லது.
 ஐம்பால் - கூந்தல்.

ஐய - வியக்கத்தக்கன. (கலி. உ. க.)
 ஐயர் - தமையன்மார்.

ஐயன் - வியத்தற்குரியன்.
 ஐவனம் - மலைநெல்.
 ஒருக்கு - ஒருமிக்க.
 ஒருதலை - துணிவு.
 ஒல்காமை - தளராமை.

கடாவ - கேட்ப.
 கடி - கல்யாணம், காவல், நிகுதி.
 கடிக்கொள் - மிக, உ. க.
 கடிய - கடுமையையுடையவைகள்.
 கடியர் - கடுமையையுடையர்.

கடியுநர் - விலக்குவார்
 கடியும் - ஒட்டும்.
 கடுக - விரைய.
 கடுக்குல்-முதற்குல், க ர க, க அ ச.
 (கவி. க க க.)
 சுடுத்தனன் - கியங்கொண்டான்.

கடுப்ப - ஒப்ப.
 கடுப்பகல் - உச்சிக்காலம்.

கடுமா - புலி, உ. க. ச.
 கடுமுடை - மிக்க புலால் நாற்றம்

க க டி.
 கடுவரல் - மிகவினாந்துவரல்.
 கடுவன் - ஆண்குரங்கு.
 கடுவனுமறியாக்காடு, க எ ச.
 (திருமு. ச உ.)

கடுஅ அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கடைஇ - செலுத்தி, கூ ௬ ௦.
கண் - கணு.
கண்டிசும் - கண்டேம், காண்.
கண்டிசின் - காண்பாயாக.
கண்டிசினோர் - கண்டோர்.
கண்ணி - மாலை.
கண்ணை - கண்ணையுடையாய்.
கண்படுதல் - தூங்குதல்.
கணம் - கூட்டம்.
கணைக்கால் - திரண்டகால்.
கதவ - கோபத்தையுடையன, கூ ௬ ௬.
(கலி. ௫௭.)
கதழ்தல் - விரைதல்.
கதழ்பு - விரைந்து.
கதிர் - ஒளி, நெற்கதிர்.
கதிர்த்தல் - ஒளிவீசுதல்.
கதிர்ப்பு - ஒளி.
கதுப்பு - கூந்தல்.
கம்புட்டபேடை, கூ ௦, ௮௫.
கம்புள் - சம்பங்கோழி; இது நீரில் வாழ்வது.
கமழ்தல் - மணம்வீசுதல்.
கயம்-குளம், சுளை, நீர். (ஐ - எழு. ௫.)
கயல், கூ ௬, ௧௧௧.
கயில் - மூட்டுவாய்.
கரணம் - மணச்சடங்கு.
கரந்தை - வயல்களிலுள்ள கொட்டைக்கரந்தையென்னும்பூ.
(பதிற். ௪௦.)
கரு - கருப்பம்.
கருங்குவளைப்பு நெய்தற் பூவினுஞ் சிறந்ததென்பது, ௨.
கருதிய - எண்ணிய.
கருநெய்தல்வீழி, கூ ௬௫, ௧௫௧.
கருப்பங்குணில், ௮௭.
கரும்பாலை, ௫௫.
கரும்பின்பாத்தி, கூ ௫. (குறு, ௨௪௨.)
கரும்பின்பாத்தி, கூ ௬

கல்லாக்கோவலர் - தத்தற் தொழிலையன்றி மற்றொன்றையும் கல்லாத இடையர்.
கல்லாமத்தி - தத்தொழிலையன்றி மற்றொன்றையும் கல்லாதமத்தி.
கலம் - சுப்பல்.
கலி - முழக்கம்.
கலிக்கும் - செருக்கிவளரும்.
கலித்த - செழித்த.
கலித்தத்து - கலக்கி, ௪௫.
கலித்தல் - கலுத்தல்.
கலிழிநீர் - கலங்கனீர்.
கலிமும் = கலுமும் - அமும், கலங்கும்.
கலை - கலைமான்.
கலர்தல் - கைக்கொள்ளுதல்.
கவரும் - கைக்கொள்வான்.
கவலை - கலர்த்தவழி, கூ ௦௪, கூ ௨௦.
கவலி - அகத்திட்டு.
கவலு - அகத்திடுதல்.
கவான் - பக்கமலை, ௨௬௬.
கவின் - அழகு.
கவின - அழகுபெற.
கவை = கவைக்கோடு - கப்புவிட்ட கொம்பு.
கவைஇய - குழந்தை.
கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
கழங்குபார்த்தல், ௨௪௫, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦.
கழறுதல் - இடித்துரைத்தல்.
கழனி - வயல்.
கழாஅர் - ஒருர், கூ ௬.
கழி, கூ ௬, ௧௨௦, ௧௬௧.
கழிமுள்ளி-ஒருவகைச்செடி, ௧௦௮.
கழுது - பேயில் ஒருசாதி, கூ ௧௪.
கழை - கோல், மூங்கில்.
கள்வன் - நண்டு.
கள்வனாட்டல், ௨௬, ௧௬௭.
கள்ளி, கூ ௨௬.

கரும்பினெந்திரம் - ஆலை.
 கரும்பு - பூத்தாற் பயன்படாதென்
 பது, ச.
 கருவி - தொகுதி.
 கருவினை - கொடிவிசேடம், சகச.
 கரைந்திமே = கரைவாயாக - கூப்பிடு
 வாயாக, கூகக.

களவிற்குட்டம் - களவிற்புணர்தல்.
 களவொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கம்.
 களித்த - மதக்கொண்ட.
 களிறு - ஆணயானை.
 களைஞர் - விலக்குவோர்.
 கறக்குதல் - சுழலுதல்.
 கறி - மிளகுகொடி, உசக.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கருக

கறுத்தோர் - பகைவர்.
 கன்முகை - மலைக்குகை.
 கன்னம் - நோய்தணித்தற்குப் பண்ணி
 க்கொடுக்கும் படிமம், (உசடு.
 உசஎ.)
 கன்னி - அழியாமை.
 கன்னிவிடியல், சுஅ.
 கனவி - குரியன்.
 கனலியர் - கொதிப்பதாக, கூகக.
 காக்கை, கூகச.
 காஞ்சி - ஒருவகைமரம்.
 காண்கம் - காண்பாம்.
 காண்டொறும் - காணுந்தோறும்.
 காணிய - காணுதற்கு.
 காதல் - அன்பு.
 காதலோன் - பின்னா.
 காதற்பரத்தை - சேரிப்பரத்தையின்
 மகளாய்த் தலைவனையே விரும்பிப்
 பிறனாவிரும்பாமலிருப்பவன், கூக.
 காதன்மை - காதற்றன்மை.
 காந்தன், உஉச, உகக.
 காப்பான் - காத்தலையுடைய வீரன்,
 உகச.
 காம்பு - மூங்கில்.
 காயா - காசாமரம், சஉஉ.
 கால் - இயமன், காற்று, தண்டி.

குட்டுவன் - சேன்; குட்டநாட்டை
 யுடையவனென்றபடி.
 குடம்பை - கூடு.
 குடினை - பேராந்தை.
 குணில் - குறந்தடி.
 குநிணா, சகடு, சஅக.
 குப்பை - குவியல்.
 குயில், கூசக, கூகக.
 குயிற்கெளவை, கூகக.
 குயிற்பெடை, கூசக
 குரங்கின்றலைவன் - ஆண்குரங்கு,
 உஎடு.
 குரம்பை - சிறுகுழல்.
 குரல் - ஓசை, கதிர், பூங்கொத்து.
 குரவம் - குராமரம், கூசச, கூஎஎ,
 கூகக.
 குரவம்பாவை - குரவின்பூ; அதனைப்
 பாவையாகக் கூறல்மரபு, கூசச,
 (திணைமா, கூடு.)
 குரவை - மகளிர் தம்காதலரோடாகும்
 ஒருவகைக்கூத்து, கஅக. (திருச.
 கஉஎ.)
 குரு - சிறம்.
 குருகு-காரை.
 குருந்தங்கண்ணி - குருந்தம்பூவாற்
 கட்டிய மாலை, சகக.

காவலன் - காத்தலையுடையவன்.
 காழ் - தடி, வடம்.
 கான் கநாடன் - குறிஞ்சிலத்தலை
 வன், உகஎ, உடுக.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
 கானலம்புலம்பந்துறைவன், கடுஉ.
 கானவர் - வேடர்.
 கிடக்கை - கிடத்தல்.
 கிழங்குகழ்குழி, உ௦அ.
 கிழமை - உரிமை.
 கிழவன் - தலைவன்.
 கிள்ளி - சோழன்.
 கிள்ளை - கிளி.
 கிளவிவகை - அகத்தினையில் துறை
 களையுணர்ந்தும் சொல்லின்வகை.
 கிளி, உச௦, உஅக, உக௦.
 கிளை - இனம்.
 கிளைத்தல் - உண்டாதல், கிண்டதல்.
 கிளைப்ப - பெருகுவன.
 கிறம் - கிறிக்கும்.

குருந்து - ஒருவகைமரம், சகக.
 குரும்பைமணிப்பூண் - குரும்பை
 போன்றவடிவுள்ள மணிகளையுடை
 யகிண்கிணி, சசஉ, (நற். உசக.)
 குருளை - பன்றிக்குட்டி.
 குரை - ஓரிடைச்சொல்.
 குலமுதல் - குலதெய்வம், உடுக.
 குலவுதல் - விளங்குதல்
 குவளை, எக, உஉடு, உகக.
 குவைஇ - குவித்து.
 குழலிணுமினாகுவன் - வேய்ங்குழலைக்
 காட்டிலும் இரங்கி ஒலித்துவருந்
 துவான், க௦க, (புற. கசக.)
 குழலி - ஒருமைக்கன்று.
 குழீஇ - கூடி.
 குழும்பல் - முழங்குதல்; இப்பெயர் பெ
 ரும்பாலும் புலிமுழக்கத்திற்கேவழ
 வகுகின்றது. (அகநா. உஉ௦,
 உச௦, கஉக.)
 குழிமும் - ஒலிக்கும்.

கக௦ அரும்பதவகராதிமுதலியன.

குளவி - குளவிக் கொடி (ஐங்-எழு.க.
 பதிற். கஉ.), மலை மல்லங்கைக்
 கொடி.
 குற்று - பறித்து, உக.
 குறவர், உகக, உஎஎ.
 குறிப்பினை - குறிப்பையுடையாய்.
 குறுக்கை - குறுகையாகியகை.
 குறுங்காடி, சகப.
 குறும்பொறைநாடன் - முல்லைநிலத்
 தலைவன்.
 குறுமகள் - இளையன், நுஉ, உடுச.
 (நற். சுக, சுசு.)
 குறை - காரியம், (ஐங்-எழு. கச.);
 முடிக்கப்படுக காரியம்.

கொண்மோ - கொள்.
 கொய்தல் - பறித்தல்.
 கொல் - அடைதல்.
 கொழுமின் - ஒருவகையின்.
 கொளளி - உகடு.
 கொளீஇ - பொருந்தச்செய்து.
 கொளீஇய - கொள்ளவேண்டி.
 கொளை - கோட்பாடு. (கல். கச.)
 கொற்றகைத்துறை - பொருளைநி
 கடலொடுகலக்குந்துறை. கஅடு,
 கஅஅ.
 கொண் - பயனின்மைப் பொருண்
 முதலியவற்றைத் தருவதோரிடை
 சொல்.

சிமை - மலையினுச்சி.
 சிமையம் - உச்சி, க 0 0.
 சிரல் - சிச்சிலிக்குருவி, ச ச எ.
 சிரறல் - கோபித்தல். (கலி. கூச.)
 சிலம்பு - பக்கமலை, மலை.
 சிலம்புகழித்தல் - ஒருசடங்கு,
 கூகக. (நற். உஎக.)
 சிவந்தன்று - சிவந்தது.
 சிறக்க - மிகுத.
 சிறகர் - சிறகு.
 சிறந்து - மிக்கு.
 சிறியிலை - சிறிய இலை.
 சிறுகட்பன்றி, உசுசு, உசுஎ.
 சிறுகருங்காக்கை, கூகக.
 சிறுதோர், ச 0 கூ.
 சிறுதொழுகளார் - சிறியதொழில்
 செய்யும்களார், கசு.
 சிறுநளி - சிறிதுபொழுது, கஅ 0.
 (கலி. கஉ.)
 சிறுமீன், கசுஇ.
 சிறுவனா - சிறிதாகிய காலத்தளவு.
 சிறுவெண்காக்கை, கசுக - கஎ 0.
 (குறு. உசுக; நற். கூக.)
 சிறை - அணை, காவல்.
 சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.
 சின் - முன்னிலைக்கண் வருவதோ
 ரசைச்சொல்.
 சின்மை - சிறுமை.
 சினமுறைக்கும், கூடுஉ.
 சினவுவேன் - கோபிப்பேன்.
 சினை - மரக்கிளை, முட்டை.
 சினைஇ - கோபித்து, ச 0 இ.
 சீக்கும் - கெடுக்கும், துடைக்கும்,

குழுவான் - கருதுவான்.
 குள் - சபதம், அ, கூக, கூஎ, இக,
 குள்வாய்த்தல் - சபதம் மெய்ம்மை
 யாதல், அ, கூஎ.
 செத்து - அறிந்து, கசுசு, உகக,
 உசுஎ, உஎ 0, உஅக.
 செத்தென - சாக.
 செந்நாய்ப் பிணவு, கூஉக.
 செந்நாயேற்றை, கூடுச; கூகஎ.
 செப்பம் - செம்மை.
 செம்புணல் - புதுவெள்ளம்.
 செய்கிற்பான் - செய்வான்.
 செய்கு - செய்வேன்.
 செயலை - அசோகமரம், உகக.
 செயிர் - குற்றம்.
 செருந்தி - ஒருவகைமரம், நெட்டிக்
 கோரை, பஞ்சாயக்கோரை, வாட்
 கோரை.
 செல்லல் - துன்பம், போகாதே.
 செல்லாதீமோ - செல்லாதே, கஅசு.
 (குறு. கூக 0.)
 செல்லிய - செல்லும்பொருட்டு.
 செல்வல் - செல்வேன்.
 செல்வுழி - செல்லுமிடத்து.
 செல்வேந்தில்ல, சஉக.
 செலவு - செல்லுதல்.
 செலீஇயர் - சென்று, உகஇ.
 செவ்வி - சமயம்.
 செவிலி - வளர்த்ததாய்.
 செறிந்த - கெருங்கிய.
 செறிப்பு - செறித்தல்.
 செறிவளை - இறுகிய வளையல்.
 செறு - வயல், உசு, உஎ, இஎ,

தூக்கும்.
சீர் - சிறப்பு.
சீறியாழ் - சிறியயாழ்.
சுடர் - ஒளி, விளக்கு.
சுணங்கு - தேமல், பூந்தாது.
சுரும்பு - வண்டு.
சுணை, உ.உ.டு, உ.க.க.
குது, எக.
சூர் - அச்சம், எக.
சூரல் - பிரம்பு, உ.எ.டு.
சூரியனொளி, எக.
சூழ்கம் - ஆராய்வேம்.
சூழ்கின்றாய் - கருதுகின்றாய்.

உ.க

ககஉ

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

சேவல் - நீர்க்கோழியினுண்.
சொல்லாடி - சொல்லி.
சொல்லுகுப்போய் - சொல்லைப்பா
ழாகப் போக்குவோய். (கவி. சு.க.)
சோர் - சோர்தல்.
சோழர், இசு.
சூழல் - புவிநகர்க்கொன்றை, க.௦.க.,
க.ச.க. - க.டு.௦, க.க.க.
சூழற்பொதும்பர் - சூழற்சோலை,
க.ச.ச. (திணைமொ. இ.௦.)
சூழற்றழை, க.க.க.
சூன்று - சூன்.
சூகிழ்மதி - நெகிழ்வாயாக.
சூகிழ்வனர் - நெகிழ்ந்து.
சூகிழ் = நெகிழ் - தளர, மெலிய.
சூவிகழை - ஒன்றோடொன்று உரிஞ்
சியமூங்கில், க.௦.எ.
தகர் - ஆட்டின் ஆண், உ.க.அ.
தகுதி - தக்கசெய்கை.

உ.சு.க.
செறாடம் - நெருங்கும்.
சென்மோ - செல், வருவாயாக.
சேக்கும் - தங்கும், க.
சேடியர் - தோழியர்.
சேண் - நெடுந்தூரம்.
சேத்தல் - தங்கல்.
சேய் - பிள்ளை.
சேய்த்து - தூரியது.
சேய்மை - தூரிய இடம்.
சேர்ப்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன்.
சேர்ப்பு - கடற்கரை.
சேரி - நெரு.

தலைஇ - சொரிந்து.
தலைத்தலைக்கொள் - ஒவ்வொருவரும்
தம்மிடத்தேதம்மிடத்தேகொள்ள.
தலைப்பெய்தீமை - கலப்பாயாக, அ.சு.
தலைப்பெயல் - முதற்பெய்தமழை.
தலைவிளை - முதலில்விளைந்த விளைவு,
உ.எ.௦.
தலைவிபாலுண்ணல், க.சு.அ.
தவநனி - ஒருபொருட்பன்மொழி,
தவம், க.க.க.
தவறு - குற்றம்.
தழீஇ - தழுவி.
தழை - தளிராலும் மலராலும் செய்ய
ப்பவெதோருடைவிசேடம். (திணை
மொ. ச.க.)
தளவம் - செம்முல்லை, ச.உ.உ., ச.ச.௦,
ச.இ.ச. (திணைமா. க.க.௦.)
தளித்தென - தாளித்ததாக, க.உ.அ.
தளிரே என்னபுண்ணியஞ்செய்தாய்,

தருக - தக்கவை.
தகை - அழகு, தடை, பெருமை.
தகைக்குவென் - தமிழ்ப்பேன்.
தகைய - அழகுபெற, விரிய, சுகக.
(கார். கக.)
தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு, இர.
தட்டை - கிளிமுதலியவற்றை
ஒட்டிங்கருவி, மூங்கில், உஅடு,
கசர.
தட்டைத்தண்ணுமை - தட்டையா
கிய வாச்சியம், உகடு. (குறு.
ககக. 'தட்டைப்பறை')
தட - வீளைவு.
தடங்கோடு - வீளைந்த கொம்பு.
தண்டாமை - அமையாமை. (கலி.
அரு.)
தண்ணென்று - நண்ணென்றது, எக.
தணத்தல் - பிரிதல்.
ததைத்த - நெருங்கிய.
தந்தைபெயரன் - மகன், சரக.
(கலி. எரு, அக.)
தப்பல் - தவறுதல். கரஉ.
தம்மோன் - தம்மவன்.
தமர் - உறவினர்.
தரிஇயர் - தரவேண்டி, சுகக.
தருக்கி - செருக்குற்று, மிக்கு.
தருமம், ககஉ.

ககடு.
தலை - கட்டு.
தறுகண் - அஞ்சாமை.
தாஅம் - பரக்கும், உரஅ.
தாஅய் - பரந்து, கஉஅ.
தாக்க - மோத.
தாக்கணங்கு - நீண்டிவருந்துந்தெய்
வம், உக.
தாது - தேன். (பட். கருஉ.)
தாமரை, சுக, கச, சஉச.
தார் - மாப்பிலணியுமலை, கக, அஉ,
கஅஉ.
தாலி - பலகறை, ககக.
தாழ்த்தல் - தாமதித்தல்.
தாழ்த்துழி - தாமதித்தவிடத்து.
தானை - சேனை.
திசிரி - தேருருளை.
திண்பிணி அம்பி - சிக்கென்றகட்டினை
யுடைய தெப்பம்.
திதலை - தேமல், உக, எஉ.
திமிர்தல் - அப்புதல், கசஎ.
திரங்க - புலர.
திருவில் - வானவில்.
திரை - அலை.
தில்ல - தில்லென்னு மிடைச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது. (தொல். சொல்.
உருக. ந.)

அரும்பதவகராகிமுதலியன.

ககக

தில்லை - ஒருவகை மாம். (திணைமா. சு. க.)

தினேக்கும் - அசைக்கும், இடைவிடாது நெருங்கும், நெருங்கும்.

திறம் - விதம்.

திணை, உ. ௦ எ, உ. சு. உ, உ. சு. சு, சு. சு. சு.

திங்கிலவியன் - இனியசொல்லையுடையவன்.

திங்குமலாம்பல் - இனியஆம்பற்புண்ணையுடைய குழல், உ. க. ௫. (கலி. க. ௦ அ.)

திது - துன்பம், பாவம்.

திமை - இனிமை.

திஞ்சிய - தூங்க.

திஞ்சுதல் - தூங்குதல்.

துடைத்தொறும் - துடைக்குந்தோறும்.

துணர் - பழக்குலை, உ. க. ௪.

துணிநீர் - தெளிந்தநீர்.

துணை - அளவு.

துதி - துதி, க. ௦ சு. (அகநா. அ, உ. ௪.) இச்சொல்லைத் திருத்தணிகைப்புராணத்தில் மிகக்காணலாம்.

துப்பு - பவளம்.

தும்பி - வண்டினொருசாதி, உ. ௦, உ. க. ௫. இஃது ஆம்பற் குழல்போலொலிப்பது. (கார். க. ௫.)

தும்பைமாலு, க. உ. எ.

துயல்வருதல் - அசைதல்.

துயிறல் - தூங்குதல்.

துவர் - சிவப்பு, பவளம்.

துவலை - தாவல், தொகுதி.

துவலைத்தண்டெளி, க. ச. க.

துவல் - துவலை, மழை.

துவி - காக்கை, நாரை இவற்றினிற்று, க. ௫ சு, க. சு. க. (பிற் - எழு. சு. அ.)

தெய்ய - அசைதலை இடைச்சொல்; இது தெய்யோவெனவும் திரிந்து வழங்கும், சு. ௪, சு. ௫, உ. ௫ எ.

தெய்யோ, உ. க. க - உ. ௪ ௦.

தெருட்டல் - தெளியச்செய்தல்.

தெளித்து - தெளியச்செய்து.

தெளிந்திசின் - தெளிந்தேன்.

தெளிப்ப - தேற்ற.

தெளிப்பான் - தெளியச்செய்வான்,

தெளிப்ப - ஒலிப்ப, செழிப்ப, உ. ௪,

க. சு. எ, உ. சு. ௫, சு. ௫ உ. (பதிற். க. அ.)

தெறுவது - அழிக்கப்படுவது.

தென்னவன் - பாண்டியன், ௫ சு.

தேத்து - இடத்து.

தேம் - தேன், நறுமணம்.

தேம்ப - கெடும்படி. (கலி. சு. அ.)

தேர், க. சு. ௪, ச. சு. ௧, ச. சு. ௫, ச. சு. ௮.

தேர்ந்து - தேடி.

தேரை தெவிட்ட - தேரைகள் ஒலிப்ப, ச. ௫ சு, ச. சு. ௮, ச. சு. ௪. (அகநா. க. ௦ ௦.)

தேற்றஞ்செய்து - தெளிவித்து.

தேறி - தெளிந்து.

தேன் - வண்டு.

தேன்மயங்குபால் - தேன்கலந்தபால்.

தேனிரால் - தேன்கூடி, உ. க. ௪, உ. எ. உ.

தேனூர் - பாண்டி நாட்டோர்களுள்

துறந்தென - நீங்க.

துறப்பது - நீக்குவது.

துறுகல் - குண்டிக்கல், நெருங்கின
மலை, உக 0, உக கூ, உசு உ.

துறைநணியூரன், உ 0.

துறைவன் - நெய்தனிலத் தலைவன்,
கசு சு, கரு அ.

துறைவினவிறின்ற அண்ணல், கக அ.

துன்னலம் - சேரேம்.

துனி - வெறுப்பு. (கலி. கச.)

துண்டில், உஎ அ.

தும்பு - உட்டினா, நெடுவங்கியமென்
ஹும் வாச்சியம், கசு, உ 0; கூ எ எ.

ஒன்று, றுச, றுடு, றுஎ.

தைதி - தொடுத்து, றுஉ.

தைதிய - கோலஞ்செய்த, தொடுத்த.

தைத்தண்கயம், அச. (கலி. றுக.)

தொகுத்து - சேர்த்து.

தொடங்கின்று - தொடங்கிற்று, எடு.

தொடரி - தொடுத்து, சசு கூ.

தொடலை - மலை, க அ எ, கூ சு க.

(நற். கக அ.)

தொடலைவான் - தூக்கிட்டவான்,

உ 0 சு. (மது. கூக கூ.)

தொடி - யானைத்தந்தப்பூண், வளைகள்
கழலாதிருத்தற்கு முன்கையில்

ககசு

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

அணிவது. (சிங். கோ. சு க, உரை.)

தொடை - தொடுத்தல்.

தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்
கண்ணதோர்நகரம், கஎ க - க அ 0.

(பதிற். அஅ; புற. சஅ.)

தொண்டியற்று - தொண்டிபோல்வது.

தொண்டியன்னவென், கஎ அ. (திருச்.
உஎ.)

தொல்கேள் - பழைய உறவு.

தொலைச்சி - கொன்று.

நயப்பித்துக்கொள்கை - விரும்பச்

செய்துகொள்ளுதல்.

நயம் - ஈரம். (ஐங் - எழு. உ.)

நயவர - விருப்பம்வர.

நயவரும் - விருப்பம்வரும்.

நல்கல் - அருள்செய்தல், கொடுத்தல்,

பாதுகாத்தல்.

நல்லோர் - மகளிர்.

நல்த்தரு - அழகுதக்க.

நலம் - அழகு, அன்பு, இன்பம்.

தோகை - மயில்.

தோடி - தொகுதி, கூக கூ. (பதிற்.
கஅ.)

தோள்பசுத்தல், உஅ.

தோளுற்றோர் - தோளையெதிர்ப்பட்
டோர்.

நள்ளென் கங்குல் } - நடு இரவு, நள்
நள்ளென்யாமம் }

ளென்னும் ஒசையையுடைய
இரவு.

நள்ளென் - நள்ளென்னும் ஒசையுண்
டாக, விரைவாக.

தோற்க - இழக்க, மெலிய.
தோன்றி - செங்காந்தட்டி, சஉ௦,
சச௦.

நக்க - மலர்ந்த, க ஓக.
நகாரோ - சிரிக்கமாட்டார்தளோ.
நருகம் - சிரிப்பேம்.
நகையாடி - சிரித்து.
நகை - விருப்பம்.
நட்பு, உகௌ.
நட்புக் கடலிற் பெரிது, க அச.
நடந்த - சென்ற, பரவிய.

நடுகல், க ஓஉ.
நண்டின் கண், க௦.
நண்டின்வளை, உஉ, உக, உஎ,
க௦.
நண்டுதாய்சாகப்பிறத்தல், உச.
(சிறுப. கக.)
நணி - அணிமை. (புற. க ஓச.)
நணிய - அண்ணிய.
நந்தல் - தழைத்தல்.
நந்துக - பெருகுக.
நப்பிரிந்து - நம்மைப்பிரிந்து, உஉஎ.
நப்புணர்ந்து - நம்மைப்புணர்ந்து,
உக. (நற். ககஓ; தொல். எழுத்.
க ஓௌ. ந.)
நம்பு - நம்புதல்.
நம்மறந்து - நம்மை மறந்து, கௌ.
நயக்க - விரும்ப.
நயத்தக - விரும்ப.
நயந்தனென் - விரும்பினென்.

நளி - செறிவு.
நளிந்து - செறிந்து, உஉஉ, (கள.
கஅ; பதிற். ஓஉ.)
நற்குறி, உகஅ.
நறவு - தேன்.
நறியர் - நறுமணமுடையர்.
நறுமை - நன்மணம், நன்மை.
நறைக்கொடி - ஒருவகைக்கொடி,
உஎச. (திணைமரி. க.)
நன்று - அறம், இன்பம், உறுதி,
(திருக், க௦எஉ.) பெரிது.

நணந்தலை - அதற்சியையுடைய இடம்.
நளி - மிகுதி.
நளை - அரும்பு.
நளைய - அரும்பு, சகக.
நாகு - பெண்பாற்பசு, சசஓ.
நாண்மேயல் - காலமேய்ச்சல், கஓ.
(நற். ககச.)
நாளைத்தூவி - நாளாவிறகு, கஓச.
(குறு. க௦க.)
நாளை மகளிர்க்குவமை, கஅச.
நான் - காலே.
நாறும் - தோன்றும், மணக்கும்.
நானம் - நறுவிடை, (ஐந் - ஐம், கக.)
நிகர்க்கும் - மாறுபடும், உ.
நிகரா - பகையாத, சௌ.
நிகரி - பகைத்து, சௌ.
நிணம்பொதிவழுக்கு, உ௦எ.
நிரந்து - ஒழுங்குபட்டு. (திருக்.
சசஅ.)

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

ககஓ

நிறை - வரிசை.
 நிலை - நிற்றல்.
 நிலைநிறு - நிலைத்து.
 நிவக்கும் - ஒக்கும்.
 நிவந்த - மேலான
 நிழல் - குளிர்ச்சி.
 நிழற்றுதல் - ஒளியைச்செய்தல், ௬௫,
 ௭௪.
 நிறுடம் - நிறுத்தும்.
 நிறை - நிறுத்தல்.
 நின்றன்று - நின்றது.
 நின்ற - நின்றது, ௫௨.
 நினைத்தோறும் - நினைத்தலைச் செய்
 யுத்தோறும்.
 நீத்தல் - துறத்தல்.
 நீத்துநீர் - பெருக்கத்தை யுடைய நீர்.
 நீயேன் - விடேன், ௨௨. (பரி. ௬.)
 நீர்க்கோழிப்பேடை, ௫௧.
 நீர்நகைக் கூக்கியவுயவல்லயானை, ௬௭௭.
 (நற். ௧௭௧.)
 நீர்நாய், ௬௬. (குறு. ௬௬௪.)
 நீர்ப்படர்நும்பு, ௧௦௬.
 நீர்ப்புணை, ௭௮.
 நீரலைக்கலங்கி - நீரலைத்தலாற்கலங்கி,
 ௭௭.
 நீரிசுவன்ன - நீர்விழுதலையொத்த,
 ௪௬௫.
 நீலம் - கருங்குவளைப்பு; இது நெய்
 தலிலுஞ் சிறந்தது, கருமை, ௨,
 ௧௧௬.
 நீனிதம் - கரியநிறம், நீலநிறம்.
 நீனிதவியலகம் - கடல்.
 நுகர்ச்சி - உண்ணுதல்முதலிய அனு
 பவம்.

துவணை - துணைமா, ௨௮௫.
 தூற்றன்ன - தூற்றாற்போன்ற.
 நெகிழ்த்தல் - கழலச்செய்தல், நிலை
 குலையச்செய்தல். (கலி. ௧௭.)
 நெகிழ்பு - நெகிழ்ந்து.
 நெகிழ - மெலிய. (கலி. ௮௬.)
 நெட்டிடை - நீண்டவிடம்.
 நெடித்து - தாமதித்து, ௮௫.
 நெய்த்தோர் - இரத்தம்.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, இது கருங்கு
 வளைச்சாதியில் தாழ்ந்தது; நெய்
 தனிலும்.
 நெய்தல் வைகறையில் மலர்தல்,
 ௧௮௮.
 நெய்தற்றழை, ௧௮௭.
 நெருறை - நேற்று, ௭௧.
 நெருப்புக்கொடி, ௬௫௬.
 நெல், ௪, ௪௮, ௪௬, ௬௫.
 நெல்லி, ௬௬௪, ௬௮௧.
 நெல்லின்பூ, ௬௦.
 நெல்லும்பொன்னும், ௧.
 நெற்கிளிர், ௨௭.
 நெற்றி சிவத்தல், ௧௦௫.
 நெற்றி பசுத்தல், ௫௫, ௧௬௧,
 ௨௨௨, ௨௨௫.
 நெற்றி முல்லையாறல், ௪௧௬, ௪௬௨.
 நெற்றியழகு கொன்னல், ௨௦௦,
 ௨௨௬, ௬௧௦.
 நெறிமருப்பு - முடங்கிய கொம்பு.
 நென்முளை, ௨௬.
 நென்னல் - நேற்று.
 நேர்கல்லேன் - ஒவ்வேன்.
 நேர்தல் - ஒத்தல்.
 நேர்மை - துண்மை.

துகர்தல் - அனுபவித்தல்.
துடக்கம் - அசைவு
துடங்குதல் - அசைதல்.
துண்புண் - துண்ணிய தொழில்
மைந்த ஆபரணம்.
துணங்கு - துண்மை.
துணல் - ஒருவகைத் தவளை, துணலை
பென்றும் வழங்கும், ச ச அ. (நற்.
நிக.)
துணவம் - துணை, க ச உ.
துதல் - செற்றி.
துந்தை - உன் தந்தை.

நோர்வித்தல் - உடன்படுவித்தல்.
நேரேம் - எதிர்ப்படேம்.
நொதுமலாளர் - அயலார்.
நொத்ததன்றலையும் - நொத்ததன்
மேலும்.
நோக்குதல் - நினைத்தல்.
நோகு - நோவேன்.
நோம் - நோகும்.
நோய்ப்பாலஸ்து - நோயின் பகுதியது.
நோன்மை - வலிமை.
பக்கு - பை, உ எ க.
பகடி - எருமையினுண், க.

ககக

அரும்பதவகராதிருதலிபன.

பகர்வர் - பண்டவாணிகர், உ எ க.
பகரும் - கொடுக்கும், க க; விற்கும்.
பகல் - ஒளி.
பகற்றீ, நிக. (பதிற். க 0.)
பகன்றை - கிலுகிலுப்பை, சிலை
தைக்கொடி.
பகன்றைக்கண்ணி, அ எ.
பகன்றைமலர், க எ, ச ந ஈ.
பகைத்தழை - ஒன்றற்றொன்று மாரு
கிய தழை, க அ எ, உ க க.
(நற். அ.)
பகைவர்புல்லார்தல், ச. (சிறுப. ச க.)
பசத்தல் - பசலைநிறமடைதல்.
பசந்தன்று - பசந்தது.
பசந்தன - பசலையுற்றன.
பசப்ப - பசலையென்றும்படி.
பசப்ப நீத்தல், உ எ எ.
பசப்பு - பிரிவாற்றாமையாலுண்டாவ
தோர் நிறவேறுபாடி.
பசலை, உ க, க ஈ, க 0 க, க ச க,
க ச ந, உ க க.

பண்டி - பழமை.
பண்ணை - மகளிர்விளையாட்டு.
பண்ணைபாய்தல் - விளையாட்டாகப்
பாய்தல்; ஒருசொன்னீர்மையன;
எ க, எ ச.
பண்பில சொல்லும் - பொய்சொல்லு
வான்.
பண்பிலை - நற்குணமில்லாய்.
பண்பு - குணம்.
பண்பும்பாயலும், க எ க.
பணை - குதிரைப்பந்தி, பருமை.
பத்தல் - பள்ளம், க 0 ச. (அகநா.
க 0 ச; நற். உ ச 0.)
பதம் - உணவு, காலம்.
பதுக்கை - இலைக்குவியல், கற்குவியல்,
க ச உ. (ஐந் - எழு. க 0, க அ;
கவி. க உ.)
பதைப்ப - அசைய, க 0 க.
பயத்தல் - கொடுத்தல்.
பயந்தன்று - கொடுத்தது.
பயந்தனம் - பெற்றேம்.

பசுலைபாய, உகக.
 பசிதின - பசி அறிவை வருத்த.
 பசு, உகக.
 பசுமோரோடம், கக, கூடு. (நற்.
 கூகஎ.)
 பஞ்சாயக் கூந்தல் } இச, எக.
 பஞ்சாயக்கோதை }
 பஞ்சாயப்பாவை - பசிய தண்டான்
 கோளையைக் கிழித்துச் செய்யப்
 பட்டபாவை, கடுக, கூஅக.
 (கலி. எக.)
 பஞ்சுரம் - பாலைப்பண், கூகக.
 படப்பை - தோட்டம், பக்கம்,
 உகக, உகக, உகக.
 படர் - துன்பநிலை, கூடு, ககஎ.
 படர்தல் - செல்லுதல்.
 படல் - கண்பிதல்.
 படலின் பாயல், ககக.
 படலை - மாலை, கூஎ, சஎக.
 படிஇயர் - படுக, கசஉ, சகக. (புற.
 உகஉ.)
 படுதிரை - ஒலிக்கின்றதிரை.
 படுபு - பட்டு, படுதல்.
 படுஉ - படுத்தி.
 படுஉம் - அகப்படுத்தும்.

பயம் } - பிரயோசனம்.
 பயன் }
 பயிர் - பறவையும் விலங்கும் தம்மு
 ன் ஒன்றையொன்று அழைக்கும்
 ஒலிக்குறிப்பு.
 பயிற்றி - பல்சாற்செய்து.
 பரத்தைமார்பு - பரத்தையைதுகாந்த
 குறிப்பையுடையமார்பு, அச.
 பரத்தையாழுகை, கூஉ, கூஅ, சக.
 பரதவர் - நெய்தனிலமாக்கள்.
 பரந்த - பரவிய.
 பரி - குதிரை, செலவு.
 பரிந்து - அறுத்து, (கடு) அன்புகூர்
 ந்து.
 பரிய - வருந்த.
 பரியல் - வருந்தாதே.
 பருந்தின்பேடை, கூஉக.
 பல்லிதழுண்கண் - பல இதழ்களை
 யுடையமலரையொக்கும் மையுண்
 டகண், ககக, ககக, கூகச.
 பல்லாழ்-பலமுறை, கூஎ, கூகக.
 பலர்மடி பொழுது - பலரும் தூங்கு
 கின்ற இராக்காலம்.
 பலி - தேவருணவு, பூசை, உகக.
 (கலி. கடு.)

அரும்பதங்கராதிமுதலியன.

ககஎ

பழனப்பாகல், கூக. (நற். கஅக.)
 பழனம் - ஊர்ப்பொதுவான வயல்,
 வயல்.
 பழனவெதிர் - கரும்பு, கூக.
 பழுதி - பழுத்து.
 பள்ளி - இடம், படுக்கை.

பாயலுணர்த்தி - எழுப்பி.
 பார்ப்பனக்குறமக - பார்ப்பனப்
 பிள்ளை, உகஉ.
 பார்ப்பார், ச.
 பார்ப்பு - ஆமை, குரங்கு, முதலை
 இவற்றினினமைப் பெயர்.

பற்று - ஆதாரம்.
 பறவை - வண்டு, அ.உ. (கலி. உஉ.)
 பறழ் - குட்டி.
 பறை - பறத்தல், அ.க. (கலி. எ.அ.)
 பன்றி, உசுக - உளர.
 பன்றிக்குட்டி, உசுரு, கூக.எ.
 பனி - கண்ணீர், உ.அ., (கலி. கூ.)
 குளிர்ச்சி.
 பனித்துயில், க.ச.
 பனிப்ப - நடுங்குவார்கள்.
 பனியலைக்கலங்கி - பனியலைத்தலாற்
 கலங்கி.
 பனை, க.க.ச.
 பாக்கம் - ஊர், சிற்றூர்; பக்கத்துள்ள
 தென்றபடி, ச.க.க.
 பாகம் - பக்கு.
 பாகல், கூக.
 பாங்கன் - தோழன்.
 பாங்கி - தோழி.
 பாசறை - பாடிவீடு.
 பாசி - பசுமையையுடையது, உ.அ.
 பாடி - இடம், இயல்பு, ஒலி.
 பாண் - பாணச்சாதி, ச.எ., ச.அ.,
 ச.க.
 பாண்டில் - அகல், வட்டம்.
 பாண்டிற்காசு - வட்டக்காசு, கூ.க.உ.
 பாண்டிற்செஞ்சுடர் - கால்விளக்கு,
 ச.அ.ரு.

பால் - பழவினை, க.க.உ., கூ.க.க.
 பாலாரும், க.க.அ.
 பாவை, க.உ.ரு, க.அ.எ.
 பாவையன்னவென், உ.உ.க.
 பிசிர் - சிந்துதல், ச.க.க. (பதிற்.
 க.க., ச.உ.)
 பிடவம் } - பிடா, ச.க.ரு, ச.க.க.
 பிடவு }
 பிடி - யானையின்பெண்.
 பிணர் - சருச்சுரை.
 பிணவு - செந்நாய், பன்றி இவற்றின்
 பெண்பால்.
 பிணியீடு - கட்டிலிடுதல், ச.ச.எ.
 பிணை - மானின்பெண்.
 பிணையல் - மரலை.
 பிரிந்தென - பிரிய.
 பிரிமே - பிரிவாயாக, கூ.அ.
 பிள்ளை - வெள்ளாக்குருகின் குஞ்சு,
 க.ரு.க. - க.க.உ.
 பிளிற்றுதல் - ஒலித்தல், இதுபெரும்
 பாலுமயானையொலிக்கும் அவ்வொ
 லியைப் போன்றதற்குமே வழங்
 கும்.
 பிற்றைஞான்று - மறுநாள்.
 பிறக்கு - பின்.
 பிறங்கல் - உயர்தல், செறிதல்.
 பிறங்கிய - விளங்கிய,
 பிறந்துழி - பிறந்தவிடத்து.

பாண்டித் பொலங்கலம் - வட்டமாகச்
 செய்த பொன்னணி, ௩௧௧.
 பாண்மகன் - பாணன், ௪௮.
 பாணர் நரம்பு, ௧௦௦, ௪௦௨.
 பாணர்முரற்கை, ௪௦௭.
 பாணன் - ஒருசாதியான், யாழ்வாசித்
 தலையுடையவன், ௧, ௮௨, ௧௧௧.
 பாத்நரும் - பரக்கும், ௨௮௮.
 பாதிரிப்பூ, ௩௪௬, ௩௬௧.
 பாய - பரவிய.
 பாயல் - தூக்கம்; (கவி. ௧௦.), படுக்
 கை.

பிறழும் - புரழும்.
 பிரிது - வேற.
 பிறை, ௨௬௪.
 பின்னிருங்குந்தல் - பின்னியகரிய
 கூந்தல்.
 பீரம் - பீர்க்கு, ௪௫௨, ௪௬௪.
 புகர் - குற்றம், புள்ளி.
 புகர்நிலை - புள்ளியையுடையநிலை.
 புகர்வு - உணவு, ௩௨௫. (பதிற். ௩௫.)
 புகல் - இருப்பிடம், ௨௬௫.
 புகவயர - புகுதற்குவருந்த.
 புடைக்கும் - அடிக்கும்.

௧௬௮ அரும்பதவகராதிமுதலியன.

புணர்வு - புணர்தல்.
 புணரி - அலை, கடல், ௧௫௦.
 புணை - தெப்பம், ௭௮.
 புதல்வன் - மகன், ௬௫, ௬௬,
 ௪௦௧, ௪௦௨.
 புதல்வன்தாய், ௩௦, ௪௦௫, ௪௪௨.
 (அகநா. ௧௬.)
 புதன்மலர்மலை, ௨௧௫, ௨௧௬.
 புதுக் கலத்தன்ன கனியவாலம்,
 ௩௦௩.
 புதுவோர் - புதியவர்.
 புதைத்தல் - மறைத்தல்.
 புரக்கும் - காக்கும்.
 புரிதல் - வினாத்தல்.
 புருவை - பெண்ணுடு, ௨௩௮. (நற்.
 ௩௨௧.)
 புரை - ஒப்பு.
 புரையோன் - உயர்க்தோன்.
 புல்ல - தழுவு.
 புல்லார் - பகைவர்.

கலித்த குதிரை, ௪௮௧. (தொல்.
 பொரு. ௧௬௪.)
 புளிங்காய் வேட்கை - புளியங்காயை
 உண்ணவேண்டியவிரும்பம், ௫௧.
 (குறு. ௨௮௭.)
 புற்றம் - புற்று, ௪௬௭.
 புறத்தொழுக்கம் - பரத்தையரை
 விரும்பி நடத்தல்.
 புறந்தத்த - பாதுகாத்த, ௨௫.
 புறந்தா - பாதுகாக்க.
 புறமாறி - மனம்வேறுபட்டுப் புறத்
 தேசென்று, ௨௨௬.
 புறவின்பேடை, ௪௨௫.
 புறவு - முல்லைக்கொடி, முல்லைநிலம்,
 (௪௧௧.)
 புன்கண் - சிறியகண், துன்பம்.
 புன்கு - ஒருவகைமரம், ௩௪௭,
 ௩௬௮.
 புன்புலம் - புன்செய். (குறு. ௨௦௨.)
 புன்புலமயக்கம், ௨௬௦, ௨௮௧.

புல்லார்தல், ச.
 புல்லியார் - இழிந்தவர்.
 புல்லென்ருன்றம் - பொய்யிவழிந்த
 மலை, உ.எ. ௦.
 புல்லென்றன - பொலிவுழிந்தன,
 க.க.க.
 புல்வேய்குரம்பை - புல்லால்வேய்ந்த
 குடில், உ.௫.உ. (குறு. உ.க.௫.)
 புலக்கும் - பிணங்குவான்.
 புலக்குவேம் - பிணங்குவேம்.
 புலப்படுதல் - வெளிப்படுதல்.
 புலம் - இடம்.
 புலம்ப - வாட.
 புலம்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன்.
 புலம்பின்று - புலம்பியது.
 புலம்பு - நடற்கரை, தனிமை.
 புலவி - புலத்தல், வெறுத்தல்.
 புலவு - புலால்நாற்றம்.
 புலி, உ.க.அ, உ.ச.சு, உ.ச.சு,
 உ.எ.ச, க.க.சு.
 புலியேற்றை - ஆண்புலி, உ.க.சு.
 புழை - உட்டுளை.
 புள் - பறவை.
 புள்ளிக்கவன், உ.க, உ.உ, உ.ச.
 புள்ளியற்கலிமா - பறவையைப்போல
 நிலந் திண்டாத செலவினையுடைய

புன்றலை - சிவந்தலை, புற்கென்ற
 தலை.
 புன்னை, க.௦.க, க.க.௦, க.க.எ,
 க.க.உ, க.ச.க, க.ச.சு, க.அ.க.
 புன்னைத்தாறு, க.அ.க.
 புனம் - மலைக்கொல்லை, உ.க.௦.
 புனல் - நீர்.
 புனவர் - புனத்தைக் காப்பவர்,
 உ.க.௫. (புனவன், நற். க.க.சு.)
 புனிறு - ஈன்ற அணிமை.
 பூக்கொய்களிர், உ.க.எ.
 பூசல் - ஆரவாரம், வருத்தம், க.க.௫.
 (கவி. க.ச; பதிற். ச.ச.)
 பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை, ச.ச.சு.
 (குறு. க.அ.க.)
 பூழில் - ஆகில், உ.க.உ.
 பெடை - குயில், சம்பங்கோழி இவற்
 றின் பெண்.
 பெண்டி - மனைவி.
 பெண்ணை - பனை.
 பெயரத்தேன் - பெயர்ந்தேன்.
 பெயரும் - மீளும்.
 பெயல் - பெய்தல்.
 பெரிதாகின்று - பெரிதாகாநின்றது.
 பெரிது - மிக.
 பெருநீர் - கடல்.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

க.க.சு

பெரும்பயறு, ச.எ.
 பெறலருங்குரைத்து - பெறுதற்கரி
 யது.

பொன்செய்ப்பாண்டிற் பொலங்கலம் -
 பொன்னாற்செய்த அழகியவட்டக்
 காசு.

பெறுபவோ - பெறுவார்களோ,
 பேடை - நீர்க்கோழியின் பெண்.
 பேணுளோ - விரும்பியுட் கொள்ளா
 ளோ.
 பேதை - இளம்பருவப்பெண்,
 பைஞ்சாய்க்கூந்தல், எசு.
 பைதலம் - துன்பத்தையுடையோர்.
 பைதற - பசுமையற, கூகஎ.
 பைதறுதன்மம், கூடு. (பதிற்.
 உக.)
 பைது - பசுமை.
 பைபய - மெல்லமெல்ல, அக. (நற்.
 கூஎ, ககக.)
 பைய - மெல்ல.
 பையுள் - துன்பம்.
 பையென - மெல்ல.
 பொங்கல் - பொங்குதல், மிகுதல்.
 பொந்துதல் - மறைத்தல். (கல்.
 கக.)
 பொதும்பர் - இளமரக்கா.
 பொதுமகளிர் - பரத்தையர்.
 பொய்க்கும் - பொய்கூறுவான்,
 ககச.
 பொய்கை, எப.
 பொய்கைத்து - பொய்கையையுடை
 யது.
 பொய்கைப்பூ, கூஎ.
 பொய்தல் - விளையாட்டு, கஅக.
 பொய்யாமகளிர், கஅக.
 பொய்யான் - பொய்கூறுன்.
 பொரிகாண்மா - பொரிந்த அடியை
 யுடைய மாமரம்.
 பொரிப்பூம்புன்கு - பொரிபோலும்
 பூவினையுடைய புன்கமரம்.
 பொருள் - காரியம்.
 பொலம் - பொன்.
 பொலம்பசும்பாண்டிற்காசு - பசிய

போல்கிய புணர்த்த - போக்கும்படி
 செய்த.
 போகில் - பறவை, கூக, கூஉ.
 போத்து - எருமை, முதலை இவற்றி
 னுண்பாற்பெயர்.
 போது - பேரகும்பு.
 போர்வு - தென்போர், கூ, கூஅ,
 ககக. (திணைமா. ககஉ;
 நற். அ.)
 போழ்தல் - ஊடறுத்தல், பிளத்
 தல்.
 போறி - போல்கின்றாய்.
 போன்றிகள் - போன்றது, எசு.
 பெனயம் - கடல், கஉக.
 மக - பிள்ளை.
 மகன்றில் - நீரில்வாழும் ஒருவகைப்
 பறவை; இச்சாதி ஆண்பெண்கள்
 ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியா;
 கூஅக. (குறு. கூஎ; சிந். நாம.
 உஎக; பது. அக.)
 மகளை - மகளுகவுள்ளாய், எசு.
 மகிழ் - கள், கள்ளின்மயக்கம்,
 சஉ.
 மகிழ்நன் - மருதநிலத்தலைவன்.
 மஞ்ஞை - மயில்.
 மடந்தை - மகன்.
 மடப்பம் - மகளிர்குணங்களுளோ
 ன்று.
 மடம் - அழகு, மடப்பம்.
 மடமை - அறியாமை.
 மடவரல் - மடப்பம்தோன்றுதலையு
 டையவன், எசு, ககக.
 மடவள் - அறியாமையையுடை
 யாள்.
 மடாஅ - சேர்த்து, கஉஅ.
 மடுக்கும் - உண்பிக்கும்.
 மண்புரை - மண்பொதிந்த வீடு,

பொன்றாற் செய்த வட்டக்காசு.

பொலிக - விளக்கு.

பொழில் - சோலை.

பொற்ப - பொலிவுபொருந்த.

பொறி - புள்ளி.

பொறை - மலை, ௪௬௦.

௨௨

௬௧௬.

மணத்தல் - கலத்தல்.

மணல், ௧௦௫, ௧௨௨, ௧௮௧.

மணலாடுகிமையம், ௧௦௦.

மணற்குன்று, ௧௬௬.

மணி - நீலமணி.

௧௭௦

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

மணித்துறை - அழகியதுறை.

மணிநிறங்கொண்டமாமலை, ௨௦௮,

௨௦௯, ௨௨௪.

மணிநிறம் - நீலமணிபோலு நிறம்.

மணிநீர் - நீலமணி போலு நீர்.

மணை - சுட்டை.

மந்தி - ஒருபகரி, ௬௧.

மதி - சந்திரன்; முன்னிலையசைச் சொல்.

மலர்தல் - விரிதல்.

மலிதல் - மிகுதல்.

மலிந்திறை - நீருற்று, வெள்ளம்,

௧௫, ௪௨, ௭௨, (குறு. ௬௬;

பதிற். ௨௬, ௫௦; பரி. ௬.)

மழை, ௨௫௨.

மய்யர் - உழவர், வீரர், ௬௭௧,

௬௮௨.

மய்யரன்ன வெருமை, ௬௪. (நற்.

மந்தி - பெண்குரங்கு.

மந்திக்கணவன் - ஆண்குரங்கு, ௨௭௭.

மந்திக்காதலன் - ஆண்குரங்கு, ௨௭௮.

௨௮௦.)

மறவர், ௬௮௨.

மறவாசீமே - மறவாதே, ௧௧௭,

மந்திரிப்பதம், உளஉ, உளகூ.
 மந்திரிப்பாப்பு-குரங்குக்குட்டி, உஅப.
 (குறு. உளஅ.)
 மயங்கம் - கலப்பு.
 மயங்கி - கெடுத்து, கபக.
 மயங்கிய - கலந்த.
 மயக்கும் - கெடுக்கும், சிதைக்கும்.
 கூகூ.
 மயில்களால் - மயில்களாரவாரித்துக்
 கூத்தாட.
 மயில்போன்றநடை, உ.ருஅ. (நருச்,
 உஉச; திருமு. உஉச; பிரயோ,
 சஉ.)
 மயிற்சிதை, கூப.
 மரபு - முறை.
 மரலம் - ஒருவகைமரம், கூரு.
 மராஅத்துப்பு, கூகூ.
 மராஅம் - வெண்கடம்பு. (கலி. உகூ.)
 மரானிழல், கூஅக.
 மரீஇ - மருவி.
 மரீஇய - மருவிய.
 மருங்கு - பக்கம்.
 மருட்டம் - ஒக்கும், கலங்கச்செய்யும்.
 மருத்துப்பெருந்துறை - திருமரு
 தந்துறை, எ,கக,கூகூ,எச,எரு.
 (கலி. உச; சிலப், ஓர், எஉ.)
 மருது - ஓர்வகைமரம்.
 மருந்து - இனிமை (கலி. அக.), பரி
 காரம்.
 மருப்பு - கொம்பு.
 மருள் - உவமவுருபு, (கலி. கச.)
 மல்க - நிறைய.
 மல்லல் - வளம்.

சளகூ.
 மறி - மான்நன்று.
 மறிவு - மறிதல் - கேடு.
 மறுகி - சுழன்று.
 மறுகு - தெரு.
 மறுத்தல் - மீள்.
 மறுதருவது - மீளுவது, கூஉகூ.
 மறுவரல் - சேர்தல், சகச. (குறு.
 கூரு.)
 மறைஇ - மறைந்து, ககரு.
 மறையாத்மே - மறையாதே, கூஎ௦.
 மன் - அசைநிலை, கழிவிரக்கப் பொ
 ருன்களைத்தருவதோரிடைச்சொல்.
 மன்ற - தெளிவப்பொருளை யுணர்
 த்து வதோரிடைச்சொல்.
 மன்றல் - மணம்.
 மன்று - தோட்டத்தின்நடு, உசகூ.
 (ஐங் - எழு. ச.)
 மா - அசை, குதிரை, மாமரம், யானை,
 விலங்கின்பொது.
 மாஅத்து - மாமரத்தினது.
 மாக்கணம் - விலங்கின் கூட்டம்,
 கூகூ.
 மாக்கனி, அள.
 மாஞ்சினை மணங்கமழ்தல், ககூ.
 மாட்சிமை - பெருமை.
 மாட்ட - வருத்த.
 மாடு - லுடம்.
 மாண் - மாட்சிமை.
 மாண்டன்று - மாட்சிமையுற்றது.
 மாணிழை - மாட்சிமைபொருந்திய
 ஆபரணம்.
 மாந்தும் - உண்ணும்.
 மாமலைவெற்பு, உஉச.

மாமை - அழகியநிறம், க. ௫, ௧ ௦ க.,
 க. ௧௪, ௧௪௪, ௧௪௬, ௨௮௪,
 ௧௫௭.
 மாய்க்கும் - கொல்லும்.
 மாய - மறைய.
 மாயோன் - மாமைநிறத்தையுடைய
 வன், க. ௧௫, ௧ ௦௬, ௧௨௪.
 மார் - அசைநிலை
 மாரி - மழை.
 மாரிக்குன்றம், ௨ ௦௬.
 மால் - பெருமை, மயக்கம்.
 மாலே - அக்திப்பொழுது, ௧. ௮௧.
 மாற்றம் - சொல்.
 மாற்றி - ஒட்டி, ௨௬௭.
 மாற்றுதல் - நீக்குதல்.
 மாறு - ஏதுப்பொருள் பட வருவதோ
 ரிடைச்சொல், ௨௨௨. (பதிற். ௧௫,
 ௧௮.)
 மான் - குதிரை.
 மான்கிளை வேங்கைப்பூவை உண்
 ணல், ௨௧௭.
 மான்வினை, ௧. ௫௪, ௪ ௦௧, ௪௧௪.
 மான்மறி, ௧. ௫௪, ௪ ௦௧.
 மிசை - உணவு, ௮௧.
 மிடைந்த - பெருங்கிய.
 மிலைச்சி - குடி.
 மின், ௧, ௫, ௭ ௦, ௧௮௪.
 மின் கொத்துக்குருவியின் வாய்,
 ௪௪௭. (கார். ௧௬.)
 முகம்புகுதல் - நோக்கிற்கெதிர்தென்
 றபுகுதல்.
 முகிழ்த்தல் - தோன்றுதல்.
 முகை - அரும்பு, குகை.
 முகைந்த - அரும்பிய, ௬. (குறு,
 ௧௮௬.)
 முச்சி - கொண்டைமுடி, ௧௬.

முதலை தன் பிள்ளையைத்தின்றல்,
 ௨௪, ௪௧.
 முதலைப்போத்து பீணுண்ணல், ௫.
 முத்துறுத்து - முன்னிட்டு.
 முயக்கம் - கலப்பு.
 முயங்கனமோ - கலவாதேகோன்.
 முயங்காது - சேராமல்.
 முயங்கு - கலப்பாய்.
 முயல், ௪௨௧.
 முயல் - முயன்று, ௧௭௮.
 முயதல் - முயலுதல்.
 முயிறு - முகிறு.
 முயிறுமுட்குடம்பை, ௧௬. (நற்.
 ௧௮ ௦.)
 மும்பு - பருக்கைக்கற்களையுடைய
 மேட்டிலிலம், ௪௪௬.
 முற்றை - இரையொலி, ௪ ௦௩,
 ௪ ௦௭.
 முருக்கிய - பெருந்த.
 முருகு - முருகக்கடவுள்.
 முல்லை - முல்லைப்பண், ௪௭௮.
 முழவு - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 குடமுழா.
 முழுமுதல் - பெரியஅடி.
 முள் - தாற்றுக்கோல், ௧௮௧.
 முள்ளையிலவம் - முள்ளிலவு.
 முள்ளி - ஒருவகைச்செடி.
 முளவுமா - முள்ளம்பன்றி.
 முளிதல் - உலர்தல்.
 முளிய - உலர.
 முளைநிரைமுறுவல் - முளைபோல
 நிரைத்த பல், ௧௬௬.
 முற்றி - முகிர்ந்து.
 முற்றுதல் - மிகுதல், வளைத்தல்.
 முறி - நளிர்.
 முறுவல் - சிரிப்பு.

முடம் - வளைவு.
 முடி - முடித்தல்.
 முடிய - முற்ற.
 முண்டகக்கோதை - கழிமுள்ளி
 மலனாயணிந்தகந்தல், கஉக.
 முணைய - வெறுத்த, சுசுக.
 முணையின் - வெறுப்பின், கசுக.
 (குறு. உசுக; பதிற். சுச.)
 முத்தம் - முத்து.
 முதலேத்து - முதலையையுடையது.

முன்கடை - வீட்டுவாயில்.
 முன்னிய - கருதிய.
 முன்னியர் - நினைப்பானாக, சுரு. ௦.
 முன்னின்று - முன்னின்றது, ருஉ.
 முனிநர் - வெறுப்பவர்.
 முனிவு - வெறுப்பு.
 முக்கு - காம்பு.
 மெய்யுறவிரும்பியகைகவர் முயக்கு -
 மெய்யுறு புணர்ச்சி.
 மெல்லம்புலம்பு - மென்மையாகிய

கஎஉ

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கடற்கரை. (குறு. ரு; திருச்.
 கூகுக, உரை; நற். கூஅ.)
 மென்பறை - பறவைக்குஞ்சு; மெல்
 விதாகப் பறத்தலை யுடையது,
 அசு. (அகநா. ௪௦.)
 மென்பிணித்து-மெல்லியபிணிப்பை
 யுடையது.
 மென்புலம் - நெய்தனிலும், ககக,
 ககஅ.
 மென்மெல - மெல்லமெல்ல.
 மேய்ந்த - உண்ட.
 மேயல் - மேய்ச்சல், கூக, கூரு, உகஎ.
 (நற். ககக.)
 மேவல் - விரும்புதல்.
 மேவலன் - விரும்புதலையுடையவன்,
 கஎ.
 மையல் - மயக்கம்.
 மொக்குள் - மொப்புளம், உஎரு.
 மொழிபெயர்தேயம், கூஉக.
 மொழிவல் - சொல்லுவேன்.
 மோ - முன்னிலையாக.

பாவை, விளையாட்டிற் குரியபா
 வை. (நற். ககக.)
 வதியும் - தங்கும்.
 வதுவை - கல்யாணம்.
 வந்த - வந்தன.
 வந்தன்று - வந்தது, ககக, ககச.
 வந்திசின் - வருவாயாக,
 வந்தென் - வந்தானாக, வ.
 வம்பு - புதுமை.
 வம்பதி - வருவாயாக, சுசுக.
 வம்பே - வாருளின், கூகச.
 வாம்போ - வா, கூகஎ.
 வயக்குறு - விளக்குறுற்றி.
 வயமா - குதிரை, புல்.
 வயலை - பாலைக்கொடி, கக. (புற.
 கூருரு.)
 வயலைக்காய், உரு.
 வயலைக்கொடிப்பிணையல், ருஉ.
 வயாலும் - விரும்பும், ருக.
 வயானோய் - மகனிரக்குக் கருப்பந்தக்
 கிய பாலத்தப்பிறக்கும் வேட்கை

யா - ஒருவகைமரம், கூ.அ.அ.
 யாக்கு - எப்படி, உ.க.க, கூ.க.உ.
 யாண்டு - வருடம், வாழ்நாள்.
 யாண்டுழி வெண்ணெல் - பழநெல்.
 யாணர் - புதுவருவாய், க.
 யாத்த - கட்டிய.
 யாத்து - யாமாத்தினது, கூ.அ.அ.
 யாமம் - இடையிரவு.
 யாமை - ஆமை, ச.க., ச.ச., அ.க.
 யாமைப்பார்ப்பு, ச.க., ச.ச. (குறு.
 க.நி.உ.)
 யாய் - தாய்.
 யாவது - எத்தன்மையது.
 யாவதும் - சிறிதும், (பொருந. கூ.ச.)
 யாவன் - எவன்.
 யாறு - ஆறு.
 யானைகட்டும் கயிறு, கூ.நி.சு.
 வஞ்சி - ஒருவகைமரம், கு.ப.
 வஞ்சினம் - சூன்.
 வட்டி - கடகப்பெட்டி, ச.எ., ச.அ.
 (குறு. க.நி.நி.; நற். கூ.எ.)
 வடத்தை - வடகாற்று, உ.உ.க.

வடி - மாவடி, மாவடுவின் பிளவு.
 வண்டல் - விளையாட்டுச் சிற்றில்.
 வண்டற்பாணை - வண்டலாற் செய்த

றோய், நிக. (கலி. உ.க.)
 வயிர் - கொம்பு, முங்கில், கூ.க.நி.
 வயின் - பூட்டம்.
 வரி - பல்கிறம், புள்ளி.
 வரிக்கும் - கோலஞ்செய்யும்.
 வரிநிழல் - செறியாத நிழல், பலவரி
 களையுடைய நிழல்.
 வரிப்ப - கோலஞ்செய்ய,
 வருடை-வருடைமான். (குறு.க.அ.எ.)
 வருசி - வருவாய்.
 வருதம் - வருவேம்.
 வருவல் - வருவேன்.
 வருவாய் - வரும்படி.
 வருஉம்-வரும் - வருவான்.
 வரை - எல்லை, பக்கமலை, மலை, மலைக்
 குவடு. (ஐங் - ஐம். க.உ.)
 வரைச - மணம்புரிக.
 வரையரகளிர் - மலையின்கண்வாழும்
 தெய்வமகளிர்.
 வரையும் - மணஞ்செய்வான்.
 வல்சி - உணவு.
 வல்லா - வல்லமையில்லாதன.

வல்லாதிமே - வல்லமையில்லாயிரு,
 க.ச.க., கூ.ப.ச.
 வல்லாய் - வல்லமையில்லாய்.

ஆரும்பகவகராதிமுதலியன.

க.க.க

வல்லாறு - வல்லவண்ணம்.
 வல்லுநர் - வன்மையையுடையார்.
 வல்லுநையோ - வல்லியோ,
 வல்லுவன் - வல்லன், (கலி, உ.ச.)
 வல்லுவை - வல்லாய், கூ.க.ப.
 வல்லோ - வன்மையுள்ளாய்.
 வல்வினைந்து - மிகவினைந்து.

வாழி }
 வாழிப } - வாழ்க.
 வாழியர் }
 வான் - ஒளி.
 வாணமீன், கூ.க.
 வான்பூ - வெள்ளியபூ.
 வானம்பாடி - சா.க.க.ப.பு. ச.க.அ.

வலஞ்சுரிமராளம் - வலமரசுச் சுழித்த
பூக்களையுடைய வெண்டட்டம்பு.
(குற. ௨௨.)

வலஞ்சுரிவாலிணர் - வலமரசுச் சுழித்த
வெள்ளிய பூங்கொத்து, கூடக.

வலம்புரி - சங்கு, கூடக.

வலவன் - தேர்ப்பாகன்.

வலவர்-வலைவையுடையவர், கூடக.

வழிவழிச்சிறக்க - மேன்மேலும் மிகுத.

வழுக்கு - நினைவிசேடம், உருவ.

வள் - கூர்மை.

வன்பு - வார், கூடக.

வள்ளி - ஒருவகைக் கிழங்கு.

வள்ளிய - செழித்த.

வள்ளை - நீரினுள்ள ஒருவகைக்கொடி,
உரு.

வளம் - வருவாய். (கார். ௨௨.)

வளமை - செழுமை.

வளங்கிசிலுந்து - வளந்தாற்போல.

வளி - காற்று.

வளை - சங்கு.

வறந்த - நீர்வற்றிய.

வறன் - வறட்காலம், வெம்மை.

வறிது - உள்ளீடில்லாதது.

வன்கண் - அஞ்சாமை.

வாங்க - கொள்ள.

வாங்கும் - வளைக்கும்.

வாடை - வடகாற்று.

வாய்க்க - தப்பாதுபெய்க.

வாய்ப்பது - தப்பாதது.

வாயில் - தூது, வழி.

வார் - நீட்சி.

வார்தல் - ஒழுகுதல்.

வாரல் - வாராதே.

வால் - தாய்மை, வெண்மை.

வாலிய - வெள்ளிய.

வாவல் - வெளவால். கூடக, கூடக.

வாழ்தம் - வாழ்வேம்.

(கவி. ௨௨; பட்ட. ௬ - ௮.)

விட்டப்பு - அகராமம்

விட்டனைமோ, உருவ.

விட்டர் - குறை, வெடிப்பு.

விட்டலை - பாலைநிலத்திலேயுள்ள.

விண்ணு - மலை.

வித்த - விட்டபடி.

வித்திய - விதைத்த.

வியல் - அகலம்.

விவியுதல் - கலத்தல்.

விவியுதல் - பூருபகாரி, விவியு.

விராய - கூடக.

விருந்தாற்றுதல் - விரும்பினார்செய்தவு
தல்.

விரும்பின்று - விரும்பியது.

விவியுதல் - கலத்தல்.

விவியுதல் - விரையாதே.

விவியுதல் - விவியுடையவர்கள்.

விவியுதல் - தடுத்தன.

விவியுதல் - விரும்பும்.

விவியுதல் - குறுக்கிடுதல்.

விவியுதல் - விவியுதல்.

விவியுதல், கூடக.

விவியுதல் - விவியுதல்போல
உருவமைந்தமமுந்தழைத்த கூடகத்,
கூடக. (மலை, கூடக.)

விவியுதல், கூடக.

விவியுதல் - அழைக்குங்கூடக.

விவியுதல் - பாடினாலும். (கிங்.
முத். கூடக; கிங். கூடக; மணி.
சு. கூடக.)

விவியுதல் - பருவமுந்தவன்.

விவியுதல் - வெற்றி.

விவியுதல் - கேட்டு.

விவியுதல் - கேட்பேன்.

விவியுதல் - கேட்பவன்.

விவியுதல்

விவியுதல் - தொழில், போர்த்தொழில்.

விவியுதல் - தொழில் செய்வோர்.

வீ - மலர்.

வீங்கின - இறுகின.

வெருண்டனள் - கோபித்தாள்.

வெருள்வோள் - கோபிப்பவன்.

வெண்ணெல், ச அ.

வெண்ணெற்போர்வு - வெண்ணெற்
போர். (திணைமா. ௧ ௫௨.)

வெதிரம் - மூக்கில்.

வெம்பல் - கொதித்தல்.

வெம்பலை - வெம்பல்; ஐ - சாரியை.
(நற், அ ச.)

வெம்மை - விருப்பம், வெப்பம்.

வெய்ய - வெம்மையை யுடையன.

வெய்யன் - விருப்பமுடையான்.

வெரீஇ - வெருவி.

வெருளாது - அஞ்சாமல்.

வெருஉம் - அஞ்சும்.

வெள்ளம் - ஒருபேரெண். (பதிற்,
௨௪.)

வெள்ளவரம்பிணாழி - பிரளயவெள்ளத்தை எல்லையாகப்பெற்ற முடிவு
காலம், வெள்ளமென்னு மெண்ணினை எல்லையாகப்பெற்ற யுகமுடிவுகள்.

வெள்ளாங்குருகு - ஒருவகைப்பறவை,
௧௨௨, ௧ ௫௧ - ௧௬ ௦. (நற். ௭ ௦.)

வெள்ளோத்திரம் - வெள்ளிலோத்
திரம், ௩ ௦ ௧.

வெற்பு - பக்கமலை, மலை.

வெறி - மணம், வெறியாடல்.

வெறுக்கை - வெறுப்பு.

வென் - வெற்றி.

வென்ற - ஒத்த, ௩௨௪.

வேட்கை - விருப்பம்.

வேட்டேம் - விரும்பினேம்.

வேட்டோள் - விரும்பினாள்.

வேண்டு - பிரார்த்தனை. (கு. ௧.)

வேண்டிதி - வேண்டுவாய்.

வேப்புநனை - வேம்பினரும்பு.

வேப்புநனை நண்டின் கண்ணிற்குவ
மை, ௩ ௦.

வேய்த்து - அலங்கரித்த, மூடி,
௩௪௮.

வேலன் - வெறியாட்டாளன், ௨௪௧.

வேழம் - கொறுக்கச்சி. (கொறுக்காந்
தட்டை.)

வேள் - முருகக்கடவுள்.

வேனில் - ௪௫, ௫௪.

வைகறை - விடியற்காலம். ௧௮௮.

வையும் - தங்கும்.

வெளவால், ௩௩௩, ௩௭௮.

வெளவுதல் - கைக்கொள்ளுதல்.

ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.

பக்கம்.

செய்யுள்.

பக்கம்.

அஞ்சிலேயி க ௭	அம்ம...மகிழ்நன்ம க ௩
அஞ்சிறைவண்டி க ௪ ௦	அம்ம...மகிழ்நன்ற க ௪
அணங்குடைப் ௫ ௩	அம்ம...மகிழ்நன் ௧ ௧
அணிநடையெருமை ௩ ௧	அம்ம...மகிழ்நெருண் ௧ ௧
அத்தச்செயலை ௮ ௪	அம்ம...மகிழ்நெரு க ௨
அத்தர்விடை க ௧ ௪	அம்ம...யாவிழிணர் ௧ ௦ ௨
அத்தப்பலவி க ௦ ௪	அம்ம...யாவது ௧ ௧
அந்நிங்கினவி க ௪ ௦	அம்ம...யானின் ௩ ௭
அம்பணத்தன்ன க ௫	அம்ம...யூன் க ௧
அம்மவாழிகொண் ௪ ௧	அம்ம...யூன் க ௩
அம்ம...காதலர் ௬ ௮	அம்ம...யென் ௧ ௦ ௨
அம்ம...காதலரு க ௦ ௪	அம்மவாழிபாணபு ௪ ௧
அம்ம...கொண்க ௩ ௬	அம்மவாழிபாணவெ ௨ ௮
அம்ம...சார க ௦ ௪	அம்மவாழியோமகி ௨ ௪
அம்ம...சிறியி ௧ ௫	அபல்புநந்த க ௦
அம்ம...சிறியி ௧ ௦ ௩	அரசபடைதணிய க ௩ ௨

அம்ம...நம்மலைநறு ...

அம்ம...நம்மலைமணி ...

அம்ம...நம்மலைவனா ...

அம்ம...நம்மூர்ந ...

அம்ம...நம்மூர்நி ...

அம்ம...நம்மூர்ப் ...

அம்ம...	நமமூராய	...	யா	...
அம்ம...	நம்மொடுசி
அம்ம...	நம்வயிற்
அம்ம...	நம்வயின்
அம்ம...	நம்வயினெ
அம்ம...	நலமி
அம்ம...	நலனே
அம்ம...	நன்று
அம்ம...	நாமழந்
அம்ம	..நாமழப்
அம்ம...	நாளு
அம்ம...	நென்
அம்ம...	பன்ம

அம்ம ... பனமா
அம்ம ... பாசிலை
அம்ம ... பாணா
அம்ம ... பைஞ்சு
அம்ம ... மகிழ்நன்க		...

கூ கூ	அரும்பட்டாவலி	க கூ கூ
,,	அரும்பொருள்செய	கூ ச
,,	அரும்பொருள்வெ	க 0 அ
கூ அ	அலங்கிதழ்நெய்	நு எ
எ 0	அலங்குமழை	கூ அ
கூ கூ	அலமரலாய	உ க
,,	அவலுறுந்தே	க கூ க
எ 0	அவரையருந்த	அ கூ
க 0 கூ	அவரோ... குயிற்	க 0 ச
,,	அவரோ... கூரும்	க 0 நு

”	அவரோ...திணி	”
ந அ	அவரோ.. நறும்	”
ந எ	அவரோ...புதுப்	”
ந அ	அவரோ...பொரி	க 0 க

ந எ	அவரோ...யஞ்சி	க 0 ௫
எ 0	அவரோ...யெழி	”
”	அவரோ...வளஞ்	”
ந கூ	அவரோ...வேம்பி	க 0 கூ
எ ச	அவிர்தொடி	கூ எ
ந எ	அழலவிர	க 0 0
ந கூ	அள்ளலாடிய	கூ
ந கூ	அளியதாமே	அ அ
கூ கூ	அறஞ்சாலியரோ	கூ எ
க உ	அறம்புரிசெங்கோ	கூ 0

களகூ ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.

பக்கம்.

செய்யுள்.

பக்கம்.

அறம்புரியருமறை	...	க க ச	உடல்னேனல்லே	...	உ உ
அறியாமையி	...	எ ச	உண்டிறையணங்	...	க க
அறியேமல்லே	...	எ ன	உயர்சரைக்கான்	...	க ட க
அறுசில்கால்	...	க	உயிர்கூல்தொன்றி	...	க உ ச
அன்றாய்...கான்	...	க ச	உலறுதலைப்பருநறி	...	க க
அன்றாய்...நம்ப...த்	...	க உ	உள்ளார்கொல்லே	...	க க உ
அன்றாய்...நம்ப...ப்	...	க ச	உள்ளுதற்கினிய	...	க () எ
அன்றாய்...நம்புநர்	...	க உ	உக்காஞாழல்செரு	...	ச உ
அன்றாய்...நன்று	...	க க	உக்காஞாழல்கும்	...	ச க
அன்றாய்...ந் மற்	...	ச ச	உக்காஞாழல் கந்	...	ச ச
அன்றாய்...யல்தெ	...	க உ	உக்காஞாழல் ணர்	...	ச க
அன்றாய்...யுவ	...	க க	உக்காஞாழல் தந்	...	ச உ
அன்றாய்...யென்	ந	...	உக்காஞாழற்சிறி	...	ச க
அன்றாய்...யென்	ப	க க ()	உக்காஞாழற்புள்	...	ச உ
அன்றாய்...யெண்ணை	...	க உ	உக்காஞாழற்பூவி	...	ச ச
அன்றை தந் த	...	எ டி	உக்காஞாழன்மல
அன்றையும	...	எ உ	உக்காஞாழன்று
அன்றை வா...சுழி	...	க டி	உக்காமாஅத்	...	அ
அன்றை வா...நம்	ந்	க க	எமக்குநயநத்	...	க க
அன்றை வா...நம்	ப	க ச	எரிககொழிந்	...	க ட ச
அன்றைவா...நெய்	...	க டி	எரிகவாநதுண்ட	...	க ட ச
அன்றைவா...புன்	ப்	...	எரிகவாநதுண்ட	...	க ட ச
அன்றைவா...புன்	யெ	க க	எரிப்பூவிலவத்	...	க க க
அன்றைவா...முழ	...	க ச	எரிமருள் வேங்கை	...	க க
அன்றைவா...யவர்	எருமைநல் லேற்	...	க ப
அன்றைவா...யுது	...	க க	எல்வளைநெகிழ	...	க க க

அன்றைவா...யென்	...	க டி	என்னுமுள் எரினள்	...	க க உ
ஆயநலம்பாப்ப	...	க ச	ஏறிலபெய்	...	க க ச

ஆர்குமலெழிலி	...	க உ க	ஏறுமுண்ணிறப்	...	க ச க
ஆன்வழக்கற்ற	...	க () க	ஐயவாயின	...	க உ அ

ஆறுவனப்பெயர்...	...	க ௩ ௧	ஒண்டர்ப்பாண்டி...	...	க ௨ ௨
குதுமற்பிரித்தோ...	...	க ௪ ௦	ஒண்டொழியிவை...	...	௩ ௩
இதுவென்பாவை...	...	க ௧ ௩	ஒங்குபூவேழத்...	...	௭
இதுவேமடந்நை...	...	க ௨ ௩	கட்டையன்னமணி...	...	௬ ௬
இந்திரவிழவிற்...	...	௨ ௧	கடற்கோடறுத்த...	...	௬ ௦
இரவினனுமின்று...	...	௩ ௩	கடற்கோடுசெறித்த...	...	௩ ௬
இருங்கழிச்சே...	...	௩ ௨	கடுங்கட்காணியோ...	...	௧ ௧ ௩
இருஞ்சாயன்ன...	...	௨	கடும்பரிநெடுந்தே...	...	௧ ௨ ௩
இருநிலங்குளிர்ப்ப...	...	௧ ௬ ௬	கண்டனெமல்ல...	...	௨ ௨
இலங்குவள்தெளிப்ப...	...	௬ ௦	கண்டிடு...தும்பை...	...	௩ ௬
இலங்குவீங்கெல்...	...	௬ ௧	கண்டிடு...தெண்டி...	...	௩
இளம்பிறையன்ன...	...	௨ ௦	கண்டிடு...முண்ட...	...	௩ ௬
நீர்ப்பிணவு...	...	௧ ௦ ௭	கண்டிடு...யுண்க...	...	௩ ௬

ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுள்கராதி.

களள

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்டிடு...யுறு ௬ ௬	குன்றக்குறவ...கண்மே ௭ ௬
கண்டிடு...யொண் "	குன்றக்குறவ...கள்வண் ௭ ௨
கண்டிடு...யொள் "	குன்றக்குறவ...கள்வரை ௩
கண்டிடு...வண்டல்	... "	குன்றக்குறவ...களணி ௩
கண்ணெனக்கருவி ௧ ௬ ௪	குன்றக்குறவன்சார் ௭ ௭
கண்பொரவினங்கு... ௧ ௬	குன்றக்குறவன்புல் ௩
கணங்கொளருவி ௩ ௬	குன்றக்குறவனாப் ௭ ௬
கணமாதொலைச் ௧ ௧ ௦	குன்றக்குறவனா ௭ ௨
கதிரிலெடுகுவே ௨ ௩	குன்றகாடன் ௬ ௬

கரந்தையஞ்செறு	க க
கருங்கால்வேங்கை	சு எ
கருங்கோட்டெருமைகயி	க 0
கருங்கோட்டெருமைச்செ	உ க
கரும்பினெத்திராங்	க க
கரும்புகடுபாத்திக்	உ க
கருவிரன்...வன்பற	அ க
கருவிரன்மந்தி...வன்பார்	அ சு
கருவிவானங்	க க எ
கருவிவானம்	க ச 0
கரைசேர்வேழ	சு
கல்லாங்கோவல	க ச
கல்லிவரிற்றி	அ சு
கவிழ்மயிரெருத்	க க க
களிறுபிடிதழ்இ ?	...	க 0
கறிவளர்சிலம்பி	எ ச
கண்ணிலிடியற்	உ உ
காண்மதி...நயுரை	ச உ
காண்மதி...விருங்	ச 0
காமங்கடவ	எ உ
காயாகொன்றை	க உ க
கார்கலந்தன்றா	க உ ச
கார்செய்காலை	க க க
காரதிர்காலை	க ச 0

கூதிராயிற்றண்	க க
கேட்டிசின்வாழி	உ 0
கையுறவீழ்ந்தமை	எ உ
கைவல்சிறியாழ்	க க சு
கொடிச்சிகாக்கு	க உ
கொடிச்சிகுந்த	க க
கொடிச்சியின	க 0
கொடிப்பூவேழ	சு
கொன்றைப்பூவிற்	க ச உ
கோட்சுரும்பரற்ற	க க 0
கோடொல்லளை	சு 0
கோடுபுலங்கொ	0 க
கோடுயர்பன்	க 0 அ
காந்தமந்தப்பூழி	சு 0
சாயிறைப்பண்ணை	க க க
சாரற்பலவின்	சு சு
சாரற்புறத்தபெ	அ எ
சிலம்பின்வெதிரத்த	அ சு
சிலம்புகமழ்காந்த	க க
சிலைவிற்பகழி	க 0 க
சிறுகட்பன்றி ...லொடு	அ க
சிறுகட்பன்றி ...றுறு	,,
சிறுதினைகொய்த	அ க
சிறுதினைமேய்ந்த	அ 0

கானலம்பெரு	சு க
கீழங்ககழ்கேழ	அ உ
குரங்கினறலை	அ ச
குரவமலரமரவ	க 0 எ
குருகுடைத்துண்ட	உ 0
குறவார்முன்றி	அ 0
குறுக்கையிரும்புலி	சு சு

சிறுநனிவணந்த	0 0
சுரும்புணக்களி	எ க
சூதாரகுறுந்	உ க
சூழ்கமவம்மோ	க அ
செந்நெல்லஞ்செறு	க க
செய்வீனைப்பொலி	க க எ
செல்லியமுயலி	க க க

குறும்பல்கோதை	க ச க
குன்றக்குறவங்கட	எ அ
குன்றம்...மகண்மன்	எ க

செவியிற்கேட்பினு	உ சு
சென்னிலமருங்கி	க ச க
சேட்புலமுன்னி	க க 0

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சோல்லுமதிபரீண...	... க ௩ அ	நன்றேபாண...	... ௪ ௦
சூலிகழைமுழங்...	... ௧ ௫	நனிசேய்த்தென்ன...	... க ௨ ௬
தண்ணறுநெய்த...	... ௫ அ	நாடொறுங்கலி...	... க ௧ ௬
தன்புனலாடு...	... ௩ ௧	நாணிவேமன்ற...	... ௪ ௧
தவறிலராயினு...	... ௫ ௪	நாணாகல்லினங்...	... ௫ ௭
தழங்குரன்முரசு...	... க ௩ ௦	நின்னுதனறு...	... க ௨ ௬
தளவின்மைங்கொழ...	... க ௩ ௨	நிவ்னேபோலு...	... க ௪ ௦
தன்பார்ப்புத்தின்னு...	... க ௫	நின்பெனன்று...	... ௪ ௧
தன்னமராயமொடு...	... க ௧ ௪	நினக்கியாம்பாண...	... க ௩ அ
தூஅயிழந்த...	... ௮ ௨	நினக்கேயன்ற...	... க ௬
தாய்சாப்பிறக்கு...	... க ௦	நினைத்தொறுங்...	... க ௧ ௨
திண்டோத்தென்ன...	... க அ	நீடினமென்று...	... க ௩ அ
திருந்திழையரி...	... க ௦ ௭	நீர்நகைக்க...	... க ௧ ௬
திரையிமிழின்னி...	... ௫ ௨	நீரிருவன்ன...	... க ௩ ௪
தீம்பெரும்பொங்கை...	... க ௬	நீருறைகோழி...	... க அ
துணர்க்காய்க்கொன்...	... க ௩ ௬	நீர்மேனி...	... ௧
துணையோர்செல்வ...	... க ௭	துண்ணோர்புருவ...	... ௬ ௭
துறந்ததற்கொண்டு...	... க ௧ அ	துண்மழைதளித்...	... க ௦ ௧
துறையெவனணங்...	... க அ	தும்மனைச்சிலம்...	... க ௧ ௬
தேரியிழையரிவை...	... க ௩ ௬	நெடுங்கழைமுளி...	... ௬ ௬
தெறுவதம்ம...	... ௬ ௭	நெடும்பொறை...	... க ௨ ௭

தோர்செவ்வழங்க க உ சு	நெடுவரைமிசை அ க
தோடிரிலைகலங்க க க எ	நெய்தலிருங்கழி க க
தோள் கவினெய் க ச உ	நெய்தலுண்க க க
தோளுங்கூந்தலு க ச	நெய்தன்றுமல க க
நம்முறுதுயர க க	நெய்யொடுமய க க
நயந்தகாதலி க உ உ	நெருப்பவீரகன க க க
நல்குமதிவாழியோ க ச	நெறிமருப்பெரு உ க
நல்லோராங்கட் க க எ	நோதுமலாளர் க எ
நறுவடிமாஅத்துமூக் க க	பகல்கொ க க
நறுவடிமாஅத்துவிளை உ 0	பகலிற்றோன்று "
நன்பொன்னன் அ 0	பகன்றைக்கண் உ எ
நன்றே...குருந் க உ அ	பகன்றைவான் க க
நன்றே...சுடுபொ க உ எ	பண்பிலைமன்ற ச க
நன்றே...தண் க உ அ	பண்பும்பாயலுக் க ச
நன்றே...நன் "	பதுக்கைத்தாய க 0 க
நன்றே...நில "	பரியுடைநன் க
நன்றே...நீர் க உ எ	பல்லிருங்கூந்தல் க உ க
நன்றே...பைம் க உ அ	பல்லிருங்கூந்தன் க க
நன்றே...மறியு க உ எ	பல்லுழிவினைப் க க உ
நன்றே...யணி "	பலர்புகழ்சிறப் க க எ
நன்றே...யாலி க உ அ	பலரிவனெவ்வா உ ச
நன்றேசெய்த அ க	பழனக்கம்புள் உ 0

ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளகராதி.

கஎக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பழனப்பன்மீ உ க	பெருந்தோண்மட க உ க
பழனப்பாகல் க உ	பெரும்புன்மலை க க க
பனிமலர்நெடுங்கண் க க அ	பெருவரைவே க எ
பாணர்முல்லை க உ உ	பேரமர்மலர்க்கண் க உ க
பாயல்கொண்ட க எ	பைங்காய்க்நெல்வி க க ச
பிடவமலர்ந்த க ச உ	பைஞ்சாய்க்கூந்தல் உ ச
பிணிவீடுபெறுக க 0	பைதலிமல்லே ச க

பின்னிருங்கூந்த	அ அ	பைந்தியேயுணங்	க கூ டு
புகழ்சால்சிறப்	க உ கூ	பொய்கைப்பள்ளி	உ க
புணர்ந்தகாதலி	க உ க	பொய்ப்பெறி	எ ச
புதல்வந்தகைவ இய	"	பொய்யாமரபி	எ டு
புதல்வந்தகைவ இயினன்	க உ உ	பொரியரைக்கோ	க க ர
புதன்மிசைநறு	க கூ ச	பொலம்பசும்	கூ ச
புதன்மிசைதூடங்	எ	பொறிவரித்தடங்	க ர க
புதுக்கலத்தன்ன	கூ ச	பொன்செய்பாண்	கூ அ
புதுப்புனலாடிய	உ டு	பொன்னெனமலர்	க உ ச
புலக்குவேமல்	"	போதார்கூந்த	எ க

புலிகொல்பெண்	அ க	போதார்கூறு	க உ ச
புவிப்பொறிவேங்	க க கூ	மகிழ்க்ன்மாண்	உ அ

புள்ளுமறியா	"	மகிழ்மிகுச்சிற	க டு
புள்ளுமாவும்	க உ கூ	மடவளமம	உ உ
புள்ளொலிக்க	க க டு	மணந்தனையரு	உ ச
புறவணிகாடன்	க உ டு	மணலாடியுவி	எ
புன்கண்யானை	க க ச	மந்திக்கணவ	அ ச
புன்புறப்பேடை	க உ ச	மந்திக்காதல	அ டு
புன்னேறுண்டா	ஐ அ	மயில்களாலக்குடி	கூ ர

புனலாமுகளி	கூ உ	மயில்களாலப்பெ	"
புனையிழைநெகிழ	க கூ டு	மழைவரவறியா	கூ கூ
பெய்ப்பனிரவிய	க கூ உ	மன்னர்கொட்டின்	க க உ
பெய்மணல்வரை	எ ச	மன்னரன்னதடங்	கூ ர

பெய்மணன்முற்ற	...	௭ ௫	மள்ளரன்னமர	௧ ௨ ௦
பெருங்கடற்...கரு	...	௪ ௯	மறியிடைபடுத்த	௧ ௨ ௧
பெருங்கடற்...துறை	...	௫ ௧	மதுவிறாவி	௧ ௧ ௭
பெருங்கடற்...நீத்து	...	௪ ௯	மனைநடுவயலை	௫
பெருங்கடற்...பொ	...	௫ ௨	மாண்பில்கொள்	௧ ௧ ௮
பெருங்கடற்...யறு	...	௫ ௦	மாதருண்கண்	௧ ௨ ௨
பெருங்கடற்...யிருங்...த்	...	”	மாபுதஞ்சேர	௧ ௪ ௧
பெருங்கடற்...யிருங்...நெ...	...	௫ ௨	மாமழையிடி	௧ ௨ ௫
பெருங்கடற்...யிருங்...ம	...	”	மாரிகடிக்கொள்	௧ ௨
பெருங்கடற்...யிருங்...யி	...	௫ ௧	மால்வெள்ளோ	௧ ௪
பெருங்கடற்...வரி	...	”	மலைமுன்றிற்	௧ ௨ ௨
பெருஞ்சிறைவே	...	௧ ௯ ௯	மலைவெண்காழ்	௧ ௨ ௫
பெருஞ்சினவே	...	௧ ௨ ௯	மின்னவிரவயங்கி	௭ ௧

௧௮௦ ஐங்குறுநூற்றிதச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முரசுமாதிராட்டு ...	௧ ௯ ௧	வாழியாத.. பால் ...	௨
முரம்புகண் ணுடை ...	௧ ௯ ௦	வாழியாத மாரி ...	௫
முல்லகாறுங் ...	”	வாழியாத...யா ...	௪
முன்னரையில்வ ...	௯ ௯	வாழியாத...யற ...	”
முள்ளிநீடிய ...	௯	வாழியாத...வினை ...	௨
முள்ளிவேரோ ...	௧ ௦	வாழியாத...வேங் ...	௯
முள்ளையிற்றுப் ...	௧ ௯	வாண் பிசுர்க்கருவி ...	௧ ௯ ௯
முளவுமாவல்சி ..	௧ ௦ ௯	வானப் பாடி ...	௧ ௨ ௪
முளவயிற் பிறந்த ...	௧ ௧ ௮	விசும்பிழிதோகை...	௨ ௪
மேல்லிறைப்பனை ...	௧ ௯ ௯	விண்வெண்ண ...	௧ ௯

